

รายงานการวิเคราะห์ปัจจัย
ที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง
(Area for Improvement : AFI)
และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพ
หลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

รอบปีการประเมิน 2565-2566

นางสุรียรัตน์ ศรีพรหมมณี

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ

พ.ศ. 2568

รายงานการวิเคราะห์

เรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร รอบปีการประเมิน 2565-2566

นางสุรรัตน์ ศรีพรหมมณี
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2568

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้เขียนขอขอบพระคุณบุคคล และหน่วยงานต่อไปนี้

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ที่สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาตนเองแก่บุคลากรของคณะ

รองศาสตราจารย์ ดร.กันยารัตน์ สุขะวัจนกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชนก ท่านนิมิตกุลชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิยา พรหมทอง ที่ให้ความรู้และแนวคิดที่เป็นประโยชน์ และให้ข้อสังเกต การเขียนงานวิเคราะห์

คุณอรวรรณ สุขยานี และวิทยากรโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินการที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ 2 ทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำเชิงวิชาการ ข้อเสนอแนะที่มีค่า และการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องตลอดกระบวนการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากทุกหลักสูตรในคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ที่สละเวลาอันมีค่า ในการให้สัมภาษณ์ การแบ่งปันข้อมูลเชิงลึกและประสบการณ์ในการทำงานหลักสูตร

ที่ประชุมข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ปชมท.) ที่จัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินการที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ 2 นี้ขึ้น ทำให้ผู้ศึกษามีโอกาสใช้เวลาว่างงานศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง

ท้ายสุด ผู้ศึกษาขอขอบคุณ ความอดทน มุ่งมั่น ตั้งใจ ของตนเอง จนทำงานวิเคราะห์เสร็จตามเวลาที่กำหนด และขอบคุณครอบครัวที่เข้าใจและสนับสนุนทุกกิจกรรมที่เป็นการพัฒนาตนเองของผู้ศึกษา

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิเคราะห์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ และมีคุณค่าต่อผู้สนใจ การศึกษาค้นคว้าและพัฒนาความรู้ต่อไป และหากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียวและขออภัยไว้ ณ ที่นี้

สุรียรัตน์ ศรีพรหมมณี

30 กันยายน 2568

คำนำ

ในยุคที่การอุดมศึกษาต้องเผชิญกับความท้าทายด้านการแข่งขันและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การประกันคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA (ASEAN University Network-Quality Assurance) จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับมาตรฐานการศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการวิเคราะห์ จุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินระดับนานาชาติ รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อ 1) เพื่อวิเคราะห์และจำแนกประเภทของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ในรอบปีการศึกษา 2565-2566 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA โดยพิจารณาจากรายงานผลการตรวจประเมินในรอบปีการศึกษา 2565-2566 ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ 3) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) กับแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของหลักสูตรที่เปิดสอนภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร 4) เพื่อนำเสนอแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) การดำเนินงานของหลักสูตรในรอบปีการศึกษา วิธีการศึกษาประกอบด้วย การทบทวนเอกสาร (Document Review) จากรายงานการประเมินตนเอง (SAR) และผลการประเมิน AUN-QA รอบปีการศึกษา 2565-2566 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับคณาจารย์และผู้บริหารหลักสูตร การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัย ผู้ศึกษาหวังว่าผลการวิเคราะห์นี้จะช่วยให้คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ สามารถกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการที่มุ่งแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด พร้อมทั้งเป็นกรณีศึกษาให้กับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

สุรรัตน์ ศรีพรหมมณี

30 กันยายน 2568

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ.....	ก
คำนำ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.4 ขอบเขตการศึกษา.....	3
1.5 นิยามศัพท์.....	4
1.6 กรอบแนวคิด.....	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา.....	7
2.2 แนวคิดและกรอบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA.....	15
2.3 แนวคิดและหลักการแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices).....	22
2.4 ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในหลักสูตร.....	25
2.5 งานวิจัยและการวิเคราะห์ AFI ในบริบทอุดมศึกษาไทย.....	28
2.6 ช่องว่างความรู้และความจำเป็นในการพัฒนา.....	30
2.7 บทวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรในบริบท มหาวิทยาลัยไทย.....	32
2.8 กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).....	35
2.9 ข้อมูลการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.....	44
2.10 ข้อมูลการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ.....	55
2.11 งานวิเคราะห์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	63

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิเคราะห์.....	67
3.1 ขั้นตอนการดำเนินการ	67
3.2 ประชากรและแหล่งข้อมูล	68
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	70
3.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	73
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล.....	76
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์.....	79
4.1 ผลการวิเคราะห์และจำแนกประเภทของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการในรอบปีการศึกษา 2565-2566	80
4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA โดยพิจารณาจากรายงานผลการตรวจประเมินในรอบปีการศึกษา 2565-2566 ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ.....	148
4.3 ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	162
4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) กับแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของหลักสูตรที่เปิดสอนภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร.....	166
4.5 แนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) การดำเนินงานของหลักสูตรในรอบปีการศึกษา	179
บทที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ	192
5.1 สรุปผลการวิเคราะห์	193
5.2 ข้อเสนอแนะ	197
5.3 ข้อจำกัดในการวิเคราะห์	199
บรรณานุกรม.....	201
ภาคผนวก.....	203
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์เชิงลึก.....	204
ภาคผนวก ข สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index-Objective Congruence: IOC) ของผู้ทรงคุณวุฒิ.....	207

ภาคผนวก ค แบบบันทึกการสัมภาษณ์เชิงลึก.....	212
ภาคผนวก ง แบบบันทึกการวิเคราะห์จำแนกและจัดกลุ่มจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI)	215
ภาคผนวก จ แบบบันทึกการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI).....	216
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิเคราะห์	217
ภาคผนวก ช หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้อง.....	220
ประวัติผู้เขียน	250

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 บทบาทของ EQA ในการยกระดับคุณภาพการศึกษา	11
ตารางที่ 2 แสดงรายละเอียดของแต่ละหมวดในโครงสร้างรายงาน SAR ตามแนวทาง AUN-QA Version 4.0	14
ตารางที่ 3 แสดงกระบวนการจัดทำรายงาน SAR โดยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนหลัก	15
ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินระดับหลักสูตรตาม AUN-QA Version 4.0	18
ตารางที่ 5 ตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดีที่ตามหมวด AUN-QA Version 4.0	24
ตารางที่ 6 สรุปปัจจัยหลักในการพัฒนาคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA	28
ตารางที่ 7 ตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามกรอบ AUN-QA ในมหาวิทยาลัยไทย	33
ตารางที่ 9 แสดงจำนวนหลักสูตรที่ได้รับการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA ในรอบปีการศึกษา 2565-2566	57
ตารางที่ 10 ประเภทของหลักสูตรและแผนการปรับปรุงหลักสูตร	59
ตารางที่ 11 ข้อมูลพื้นฐานจากรายงานการประเมิน	60
ตารางที่ 12 เปรียบเทียบผลการประเมิน (ข้อ 2.4–2.6)	62
ตารางที่ 13 สรุปงานวิจัยและบทวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพหลักสูตรตาม เกณฑ์ AUN-QA	64
ตารางที่ 14 ประเภทและรายละเอียดของแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์	69
ตารางที่ 15 สรุปกระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์	71
ตารางที่ 16 สรุปช่วงเวลาและจำนวนผู้ให้ข้อมูลในการเก็บข้อมูล	76
ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes)	82
ตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 2 โครงสร้างและเนื้อหา ของหลักสูตร (Programme Structure and Content)	87

ตารางที่ 19	แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 3 กลยุทธ์การเรียนการสอน (Teaching and Learning Strategy).....	91
ตารางที่ 20	แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 4 การประเมินผู้เรียน (Student Assessment).....	95
ตารางที่ 21	แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 5 บุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff Quality).....	99
ตารางที่ 22	แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 6 การสนับสนุนและบริการนิสิต (Student Quality and Support).....	103
ตารางที่ 23	แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure).....	108
ตารางที่ 24	แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes).....	112
ตารางที่ 25	แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes).....	116
ตารางที่ 26	แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme Structure and Content).....	119
ตารางที่ 27	แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 3 กลยุทธ์การเรียนการสอน (Teaching and Learning Strategy).....	121
ตารางที่ 28	แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 4 การประเมินผู้เรียน (Student Assessment).....	124
ตารางที่ 29	แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 5 บุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff Quality).....	128

ตารางที่ 30	แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 6 การสนับสนุนและบริการนิสิต (Student Quality and Support)	132
ตารางที่ 31	แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure).....	136
ตารางที่ 32	แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes).....	140
ตารางที่ 33	แสดงผลการวิเคราะห์ความรุนแรงของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI).....	144
ตารางที่ 34	แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงโครงสร้าง	149
ตารางที่ 35	แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคลากร.....	153
ตารางที่ 36	แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านทรัพยากรสนับสนุน	158
ตารางที่ 37	ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล.....	162
ตารางที่ 38	ประเด็นหลักที่สะท้อนจากผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจุดที่ต้องปรับปรุง	163
ตารางที่ 39	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูลในเชิงลึก	164
ตารางที่ 40	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ และการเปรียบเทียบกับสาระสำคัญจากรายงานผลการประเมิน.....	165
ตารางที่ 41	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหลักสูตรที่มีผลการประเมินดีเยี่ยมในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	168
ตารางที่ 42	แสดงผลการวิเคราะห์แนวทางปฏิบัติของหลักสูตรที่ไม่มีจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ช้ำซ้อน	172
ตารางที่ 43	แสดงผลการวิเคราะห์แนวทางที่สามารถถอดบทเรียนหรือเรียนรู้ได้ (Lesson Learned)	176
ตารางที่ 44	การจัดลำดับความสำคัญของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) เพื่อวางแผนพัฒนา.....	180
ตารางที่ 45	การออกแบบแนวทางการแก้ไขเชิงกลยุทธ์	184
ตารางที่ 46	การบูรณาการแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) เข้ากับการพัฒนาหลักสูตรรอบต่อไป	188

สารบัญญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด	6
ภาพที่ 2 นโยบายการพัฒนาระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	36
ภาพที่ 3 โครงสร้างของระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (KUQS)	37
ภาพที่ 4 โครงสร้างของระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (KUQS)	37
ภาพที่ 5 โครงสร้างของระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (KUQS)	44
ภาพที่ 6 AUN-QA Road Map	45
ภาพที่ 7 ใบประกาศ IFT หรือ Institute of Food Technologists ประเทศสหรัฐอเมริกา	52
ภาพที่ 8 ใบประกาศ IUFoST หรือ The International Union of Food Science and Technology	53
ภาพที่ 9 ใบประกาศ ISEKI-Food Association (Integrating Food Science and Engineering Knowledge into the Food Chain)	54
ภาพที่ 10 ใบประกาศ ISEKI-Food Association (Integrating Food Science and Engineering Knowledge into the Food Chain)	55
ภาพที่ 11 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 1	86
ภาพที่ 12 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 2	90
ภาพที่ 13 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 3	94
ภาพที่ 14 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 4	98
ภาพที่ 15 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 5	102
ภาพที่ 16 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 6	107
ภาพที่ 17 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 7	111
ภาพที่ 18 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 8	115
ภาพที่ 19 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 1 ..	118
ภาพที่ 20 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 2 ..	121
ภาพที่ 21 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 3 ..	124
ภาพที่ 22 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 4 ..	127
ภาพที่ 23 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 5 ..	131
ภาพที่ 24 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 6 ..	135
ภาพที่ 25 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 7 ..	139

ภาพที่ 26 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 8..	143
ภาพที่ 27 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความรุนแรงของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI)	147
ภาพที่ 28 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงโครงสร้าง	152
ภาพที่ 29 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคคล	156
ภาพที่ 30 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านทรัพยากรสนับสนุน	161

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ หน่วยงานด้านการศึกษาทั้งในและต่างประเทศจึงให้ความสำคัญกับการกำหนดมาตรฐานและระบบการประกันคุณภาพ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล หนึ่งในกรอบมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคคือเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) ซึ่งมีเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศสมาชิกให้มีมาตรฐานเดียวกัน และส่งเสริมการเคลื่อนย้ายผู้เรียนในภูมิภาค

ในประเทศไทย มหาวิทยาลัยหลายแห่งได้นำเกณฑ์ AUN-QA มาใช้ในการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรอย่างเป็นระบบ อาทิ มหาวิทยาลัยมหิดลและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยวิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเกณฑ์ดังกล่าว เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของบัณฑิตให้สามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาคและระดับสากล

อย่างไรก็ตาม ผลการตรวจประเมินคุณภาพหลักสูตรภายในในช่วงปีการศึกษา 2565-2566 พบว่าคณะยังประสบข้อจำกัดในการดำเนินงานตามเกณฑ์ AUN-QA โดยปรากฏ Area for Improvement (AFI) ที่มีลักษณะซ้ำในหลายหลักสูตร เช่น หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ และหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ ประเด็นที่พบอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ความไม่ชัดเจนและไม่สามารถวัดผลได้ของผลลัพธ์การเรียนรู้ (Expected Learning Outcomes) การออกแบบหลักสูตรที่ยังไม่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในระดับภูมิภาค การขาดระบบติดตามความก้าวหน้าของนิสิต และการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนที่ยังไม่ครอบคลุมทักษะการสอนเชิงบูรณาการและการประเมินผล

นอกจากนี้ บางหลักสูตรยังไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำในด้านสำคัญของการประกันคุณภาพ เช่น ด้านที่ 1 ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (LOs) ที่ไม่เชื่อมโยงกับกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ด้านที่ 4 การประเมินผลนิสิตซึ่งขาดหลักฐานการใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลายและสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ และด้านที่ 8 การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพที่ยังไม่มีแผนติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการและทรัพยากร เช่น ระบบเทคโนโลยีและ

ฐานข้อมูลที่ยังไม่เอื้อต่อการติดตามผล รวมถึงความเข้าใจของบุคลากรต่อหลักการ AUN-QA ที่ยังไม่ทั่วถึง ส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพไม่สามารถดำเนินไปอย่างเป็นระบบและยั่งยืน (Javed & Alenezi, 2023)

แม้ว่าคณะจะมีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรเป็นประจำทุกปี แต่ยังขาดการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับการนำเกณฑ์ AUN-QA มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและการบริหารจัดการคุณภาพ โดยเฉพาะการประเมินจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา และช่องว่างของหลักสูตรเมื่อเทียบกับมาตรฐาน AUN-QA จากการทบทวนผลการดำเนินงานที่ผ่านมา สามารถสรุปประเด็นปัญหาหลักได้ 4 ประการ ได้แก่

- 1) การขาดข้อมูลการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับช่องว่างของหลักสูตรเมื่อเทียบกับเกณฑ์ AUN-QA
- 2) ความท้าทายในการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับโครงสร้างและแนวทางของ AUN-QA
- 3) ข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการและทรัพยากร โดยเฉพาะระบบเทคโนโลยีและฐานข้อมูล
- 4) ข้อจำกัดในการประเมินและรับรองคุณภาพในระดับหลักสูตร ซึ่งยังมีข้อมูลเปรียบเทียบในระดับประเทศค่อนข้างจำกัด

ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงมีความสำคัญในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ก่อให้เกิด Area for Improvement (AFI) และกำหนดแนวทางการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐาน AUN-QA โดยเชื่อมโยงนโยบายด้านการประกันคุณภาพเข้ากับบริบทของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน เสริมสร้างสมรรถนะของบัณฑิต และสนับสนุนการบริหารจัดการคุณภาพของมหาวิทยาลัยให้มีความเข้มแข็งและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์และจำแนกประเภทของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่ปรากฏในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ในรอบปีการศึกษา 2565–2566 ตามเกณฑ์ AUN-QA

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) โดยอ้างอิงจากรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของคณะฯ ในรอบปีการศึกษา 2565–2566

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิด AFI กับแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของหลักสูตรอื่นภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์บทเรียนและแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA

1.2.4 เพื่อเสนอแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (Improvement Plan: IP) สำหรับการดำเนินงานของหลักสูตรในรอบปีการศึกษาถัดไป โดยอิงจากผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบเชิงระบบ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะและสาเหตุของ AFI ที่เกิดขึ้นในระดับหลักสูตร ซึ่งสามารถใช้เป็นฐานในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรอย่างมีเป้าหมายและเป็นระบบ

1.3.2 ได้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยอ้างอิงจาก Best Practices ที่ประสบความสำเร็จภายในมหาวิทยาลัย

1.3.3 การเสริมสร้างขีดความสามารถของคณะฯ ในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงขึ้น ลดจำนวน AFI ในการตรวจประเมินรอบถัดไป ยกกระดับคุณภาพหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐาน AUN-QA เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของบัณฑิตในระดับภูมิภาคและระดับสากล

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์และจำแนกประเภทของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) รวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิด AFI ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) โดยมีขอบเขตการศึกษา ดังนี้ **ขอบเขตด้านเนื้อหา** การศึกษานี้เน้นการวิเคราะห์ข้อมูลจากรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร โดยมุ่งจำแนกประเภทของ AFI และวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐาน AUN-QA อย่างเป็นระบบ **ขอบเขตด้านเวลา** การศึกษาครอบคลุมข้อมูลจากรอบปีการศึกษา 2565–2566 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่คณะฯ มีการดำเนินการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษารายปีอย่างเป็นระบบ และมีการจัดทำรายงานผลการประเมินที่สมบูรณ์ครบถ้วน จึงเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์เชิงลึก โดยอิงจากหลักการของการวิจัยตามสภาพจริง ที่เน้นการศึกษาบริบทเฉพาะในช่วงเวลาที่มีข้อมูลเชิงประจักษ์ชัดเจนและสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ **ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง** กลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ประธานหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ซึ่งมีบทบาทโดยตรงในการดำเนินงานตามเกณฑ์ AUN-QA และสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิด AFI ได้อย่างครอบคลุม **ขอบเขตด้านวิธีการวิจัย** การศึกษานี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยอาศัยการวิเคราะห์เอกสารรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับ

หลักสูตร และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนบริบทจริงของการดำเนินงาน และสามารถนำไปวิเคราะห์เป็นแนวทางการพัฒนาได้อย่างเป็นระบบและมีความน่าเชื่อถือ **ข้อจำกัดของการศึกษา** แม้ว่าการเลือกช่วงเวลารอบปีการศึกษา 2565–2566 จะช่วยให้สามารถควบคุมความแปรปรวนของข้อมูลและเน้นการวิเคราะห์เชิงลึกในบริบทที่มีข้อมูลครบถ้วนและตรวจสอบได้ แต่ก็มีข้อจำกัดบางประการ ได้แก่ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาอาจไม่ครอบคลุมการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการที่เกิดขึ้นในปีการศึกษาถัดไป ซึ่งอาจมีผลต่อการดำเนินงานด้านคุณภาพในระยะยาว การจำกัดช่วงเวลาอาจทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์แนวโน้มการพัฒนาอย่างต่อเนื่องได้ในระดับสถาบันหรือระดับนโยบาย อย่างไรก็ตาม การเลือกช่วงเวลาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับรอบการปรับปรุงหลักสูตรของคณะฯ และนโยบายการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่เน้นการนำระบบคุณภาพมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ จึงสามารถนำผลการศึกษานี้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง ได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา

1.5 นิยามศัพท์

จุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) หมายถึง ข้อเสนอแนะหรือประเด็นที่ต้องปรับปรุงในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ AUN-QA ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020a)

เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network-Quality Assurance: AUN-QA) หมายถึง กรอบการประเมินคุณภาพหลักสูตรระดับอุดมศึกษาในภูมิภาคอาเซียน ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020a)

การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) หมายถึง กระบวนการออกแบบปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน ตลอดจนมาตรฐานคุณภาพที่กำหนดโดย AUN-QA (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020a)

การจัดการเรียนการสอน (Teaching & Learning) หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความรู้ และพัฒนาทักษะของนิสิตโดยใช้แนวทางการสอนที่มีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020a)

การวัดและประเมินผล (Assessment & Evaluation) หมายถึง กระบวนการตรวจสอบและประเมินผลสัมฤทธิ์ของนิสิต รวมถึงการใช้ข้อมูลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น

การสนับสนุนนิสิตและสิ่งอำนวยความสะดวก (Student Support & Facilities) หมายถึง การให้บริการและสิ่งสนับสนุนแก่นิสิต เช่น ที่ปรึกษาทางวิชาการ ห้องสมุด เทคโนโลยีสารสนเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ช่วยเสริมการเรียนรู้

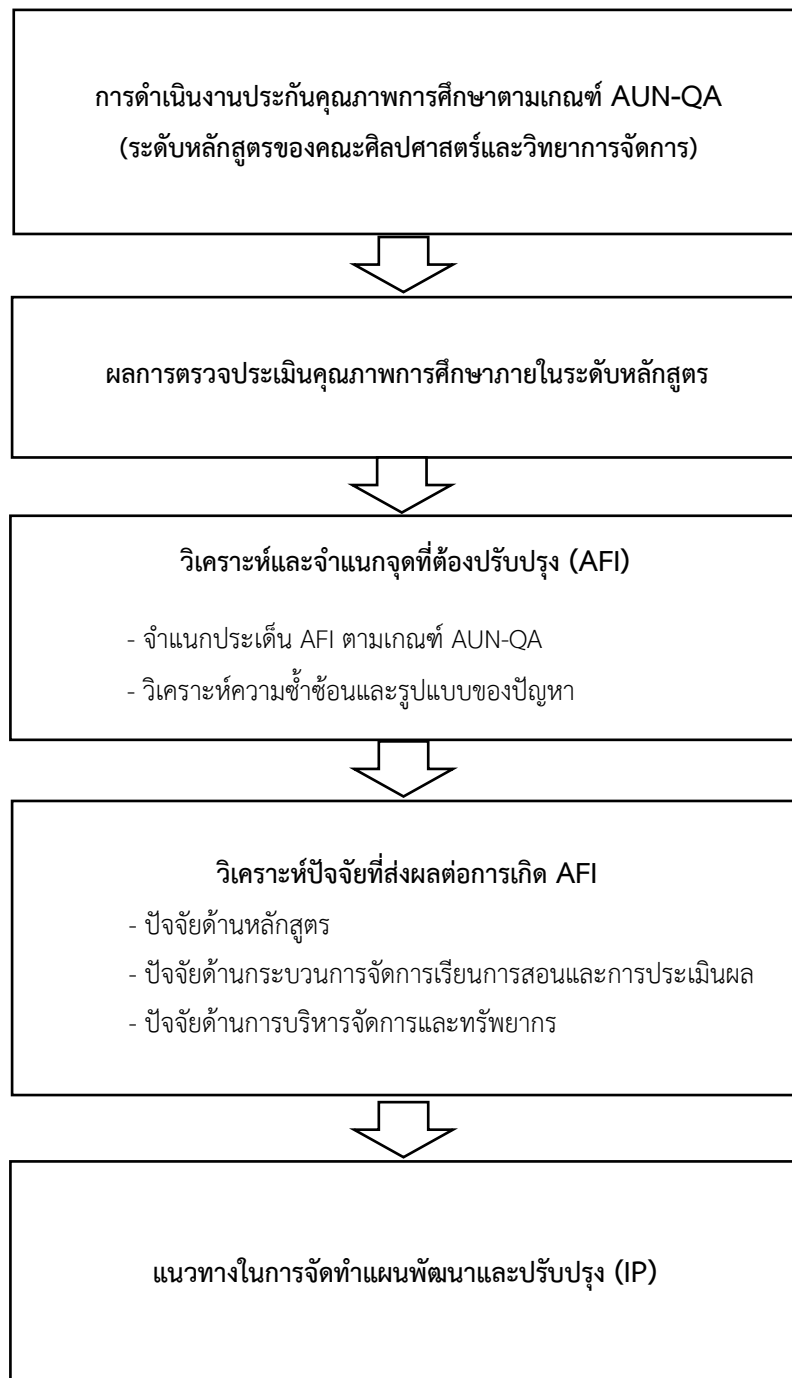
การบริหารจัดการหลักสูตร (Governance & Administration) หมายถึง ระบบการบริหารและการกำกับดูแลหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ โดยครอบคลุมการกำหนดนโยบาย การจัดสรรทรัพยากร และการบริหารความเสี่ยงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางวิชาการ (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020a)

ปัจจัย หมายถึง องค์ประกอบหรือเงื่อนไขที่มีผลกระทบต่อ การเกิดขึ้น ดำเนินไป หรือเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจส่งผลทั้งในเชิงส่งเสริมและเป็นอุปสรรค โดยในบริบทของการประกันคุณภาพการศึกษา ปัจจัยหมายถึง เหตุหรือเงื่อนไขที่มีผลต่อคุณภาพของหลักสูตร เช่น ปัจจัยด้านบุคลากร งบประมาณ ทรัพยากรการเรียนรู้ หรือระบบบริหารจัดการ

แนวทางการพัฒนา หมายถึง แนวคิด วิธีการ หรือกระบวนการที่ถูกรออกแบบขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนา หรือยกระดับประสิทธิภาพของการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะในด้านการจัดการหลักสูตร การเรียนการสอน และการประกันคุณภาพการศึกษา

การยกระดับคุณภาพ หมายถึง กระบวนการปรับปรุงหรือพัฒนาองค์ประกอบด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อให้ผลลัพธ์ของการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและคุณภาพสูงขึ้น โดยในด้านการศึกษา หมายถึงการพัฒนาในระดับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการบริหารจัดการ ให้เป็นไปตามมาตรฐานและเกณฑ์สากล เช่น AUN-QA (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020a)

1.6 กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ผู้วิเคราะห์ได้ศึกษาทบทวนวรรณกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
- 2.2 แนวคิดและกรอบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA
- 2.3 แนวคิดและหลักการแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices)
- 2.4 ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในหลักสูตร
- 2.5 งานวิจัยและการวิเคราะห์ AFI ในบริบทอุดมศึกษาไทย
- 2.6 ช่องว่างความรู้และความจำเป็นในการพัฒนา
- 2.7 บทวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรในบริบทมหาวิทยาลัยไทย
- 2.8 กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 2.9 ข้อมูลการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 2.10 ข้อมูลการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ
- 2.11 งานวิเคราะห์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการพัฒนาและรักษามาตรฐานทางวิชาการและการบริหารจัดการของสถาบันการศึกษา เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานภาครัฐ และสังคมโดยรวม โดยมีเป้าหมายหลักในการส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แนวคิดหลักของการประกันคุณภาพในอุดมศึกษา ได้แก่

- 1) การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (Continuous Quality Improvement) เน้นการปรับปรุงกระบวนการและผลลัพธ์อย่างสม่ำเสมอ โดยใช้ข้อมูลและผลการประเมินเป็นฐาน (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020a)

- 2) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (Stakeholder Engagement) ทั้งอาจารย์ บุคลากร นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกต้องมีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพ

3) การประเมินผลตามเกณฑ์มาตรฐาน (Standards-Based Assessment) ใช้เกณฑ์ที่กำหนดโดยหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) หรือองค์กรระหว่างประเทศ เป็นกรอบในการประเมิน

4) การรายงานและความโปร่งใส (Transparency and Accountability) การเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงานและการประเมินคุณภาพต่อสาธารณะเพื่อสร้างความเชื่อมั่น

2.1.1 องค์ประกอบสำคัญของระบบประกันคุณภาพ

2.1.1.1 การประกันคุณภาพภายใน (Internal Quality Assurance: IQA)

การประกันคุณภาพภายใน หมายถึง กระบวนการที่สถาบันอุดมศึกษาใช้ในการควบคุม ตรวจสอบ และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างวัฒนธรรมคุณภาพภายในองค์กร และเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดและหลักการ

การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในยึดหลักการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามวงจร PDCA (Plan-Do-Check-Act) โดยมีการกำหนดเป้าหมายคุณภาพ การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบผลการดำเนินงาน และการปรับปรุงพัฒนาอย่างเป็นระบบ

องค์ประกอบหลักของระบบการประกันคุณภาพภายใน (Internal Quality Assurance: IQA)

1) การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) เป็นเครื่องมือหลักในการสะท้อนผลการดำเนินงานของหลักสูตรหรือหน่วยงาน โดยมีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา (Area for Improvement: AFI) พร้อมแนวทางการปรับปรุงที่เป็นรูปธรรม

2) การกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายคุณภาพ หมายถึงการใช้ตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานอุดมศึกษา เช่น มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และเกณฑ์ของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020a)

3) การดำเนินการตรวจประเมินภายใน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจประเมินภายในเพื่อดำเนินการตรวจสอบคุณภาพในระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน โดยมุ่งเน้นการให้ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนา และการติดตามผลการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

4) การจัดการข้อมูลและหลักฐานประกอบ มีการจัดเก็บข้อมูลและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านคุณภาพอย่างเป็นระบบ เช่น ฐานข้อมูลผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ผลการประเมินผู้เรียน การพัฒนาบุคลากร และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

5) การพัฒนาและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ (AFI) ข้อเสนอแนะจากการประเมินภายในและภายนอกต้องถูกนำไปวางแผนปรับปรุงอย่างเป็นระบบ โดยมีการกำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลา และตัวชี้วัดความสำเร็จ พร้อมรายงานความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

บทบาทของ IQA ในการยกระดับคุณภาพ

ระบบการประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิภาพมิได้เป็นเพียงกลไกในการตรวจสอบหรือควบคุมคุณภาพเท่านั้น หากแต่เป็นเครื่องมือเชิงกลยุทธ์ที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาองค์กรในหลากหลายมิติ ดังนี้

1) การสร้างวัฒนธรรมคุณภาพและความรับผิดชอบร่วมกัน การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายใน (Internal Quality Assurance: IQA) ส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับตระหนักถึงบทบาทของตนในการรักษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเน้นการมีส่วนร่วม การสื่อสารภายในที่โปร่งใส และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างหน่วยงาน ส่งผลให้เกิดวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งเน้นคุณภาพ (Quality Culture) และความรับผิดชอบร่วมกัน (Shared Accountability) ในการบรรลุเป้าหมายเชิงคุณภาพ

2) การยกระดับความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือของการจัดการศึกษา ระบบการประกันคุณภาพภายใน (Internal Quality Assurance: IQA) ที่มีการจัดเก็บข้อมูลและหลักฐานอย่างเป็นระบบ ช่วยให้การดำเนินงานด้านวิชาการและการบริหารจัดการสามารถตรวจสอบได้ (Auditability) และมีความน่าเชื่อถือ (Credibility) ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอก อาทิ นักศึกษา ผู้ปกครอง หน่วยงานกำกับ และสังคมโดยรวม

3) การเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างเป็นระบบ หมายถึงการดำเนินงานตามกรอบการประกันคุณภาพภายใน (Internal Quality Assurance: IQA) ที่ช่วยให้หน่วยงานสามารถจัดเตรียมข้อมูล หลักฐาน และผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินภายนอก เช่น สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การมหาชน) หรือ สมศ. หรือ AUN-QA ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยงจากการไม่ผ่านการรับรอง และเพิ่มความมั่นใจในการนำเสนอผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการประเมิน (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020a)

4) การขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม ระบบ IQA ส่งเสริมให้มีการทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยอิงจากข้อมูลเชิงประจักษ์ เช่น ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ความพึงพอใจของผู้เรียน และความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีความทันสมัย สอดคล้องกับบริบททางสังคม และสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามเป้าหมายของสถาบัน

2.1.1.2 การประกันคุณภาพภายนอก (External Quality Assurance: EQA)

การประกันคุณภาพภายนอก หมายถึง กระบวนการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาโดยหน่วยงานภายนอกที่มีความเป็นกลางและเป็นอิสระ

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยืนยันคุณภาพการศึกษา สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และส่งเสริม การพัฒนาอย่างต่อเนื่องของสถาบัน หน่วยงานที่รับผิดชอบในประเทศไทย หน่วยงานหลักที่ รับผิดชอบด้านการประเมินคุณภาพภายนอก ได้แก่

1) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. (ONESQA) ทำหน้าที่กำหนดกรอบแนวทางการประเมินคุณภาพ ภายนอกในระดับอุดมศึกษา และดำเนินการประเมินตามรอบระยะเวลาที่กำหนด

2) เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) สำหรับสถาบันที่ต้องการ การรับรองในระดับนานาชาติ โดยใช้เกณฑ์ที่เน้นผลการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตร และการมีส่วนร่วม ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กรอบแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ.

การประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. ในรอบที่ 4 ประกอบด้วย 5 ด้าน 11 องค์ประกอบ และ 32 ประเด็นพิจารณา ได้แก่ ผลการบริหารจัดการตามพันธกิจของสถาบัน เช่น การตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติ การดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และหลักธรรมาภิบาล คุณภาพของบัณฑิต เช่น การมีงานทำภายใน 1 ปีหลังสำเร็จการศึกษา ความพึงพอใจของผู้ใช้ บัณฑิต และทักษะในศตวรรษที่ 21 การวิจัยและบริการวิชาการ เช่น ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ การนำองค์ ความรู้ไปใช้ประโยชน์ และการบริการวิชาการที่ตอบสนองต่อชุมชน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เช่น การอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมไทย และการบูรณาการองค์ความรู้ท้องถิ่น การบริหารจัดการและ การพัฒนาองค์กร เช่น การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาบุคลากร และการมีระบบ ประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง

บทบาทของการประกันคุณภาพภายนอก (External Quality Assurance: EQA) ในการยกระดับคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพภายนอกมีบทบาทสำคัญในการยืนยันและส่งเสริมคุณภาพการจั ดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยมีผลกระทบเชิงบวกทั้งในระดับองค์กรและระดับระบบการศึกษา สร้างความเชื่อมั่นต่อคุณภาพการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ การประเมินคุณภาพโดย หน่วยงานภายนอกที่มีความเป็นกลางและเป็นอิสระ เช่น สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (สมศ.) หรือเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020a) ช่วยยืนยันว่าการจัดการศึกษาของสถาบันเป็นไปตาม มาตรฐานที่กำหนด ส่งผลให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ นักศึกษา ผู้ปกครอง หน่วยงานภาครัฐ และ องค์กรระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพของหลักสูตรและบัณฑิตที่ผลิต กระตุ้นการพัฒนา อย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อเสนอแนะจากผู้ประเมินภายนอกเป็นแนวทางในการปรับปรุง ข้อเสนอแนะ (Area for Improvement: AFI) ที่ได้รับการประเมินภายนอกเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพที่มีคุณค่า ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอน และระบบบริหารจัดการอย่าง เป็นระบบ โดยมีการกำหนดแนวทางการพัฒนา ตัวชี้วัดความสำเร็จ และการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

ส่งเสริมความโปร่งใสและความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา การเปิดเผยผลการประเมินคุณภาพต่อสาธารณะ และการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะจากผู้ประเมินภายนอก เป็นการแสดงออกถึงความโปร่งใส (Transparency) และความรับผิดชอบ (Accountability) ของสถาบันต่อสังคม ส่งผลให้เกิดความไว้วางใจและการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาการศึกษา เชื่อมโยงกับการจัดอันดับและการรับรองคุณภาพระดับสากล ซึ่งมีผลต่อภาพลักษณ์และความสามารถในการแข่งขันของสถาบัน ผลการประเมินคุณภาพภายนอกสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบในการจัดอันดับมหาวิทยาลัยทั้งในระดับประเทศและระดับโลก เช่น QS Ranking, The Ranking

ตารางที่ 1 บทบาทของ EQA ในการยกระดับคุณภาพการศึกษา

บทบาทหลักของ EQA	ขยายความเชิงวิเคราะห์	ผลกระทบเชิงบวกต่อสถาบัน
1. สร้างความเชื่อมั่นต่อคุณภาพการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ	การประเมินโดยหน่วยงานภายนอกที่มีความเป็นกลาง เช่น สมศ. หรือ AUN-QA ช่วยยืนยันว่าการจัดการศึกษามีมาตรฐานและความน่าเชื่อถือ	เพิ่มความไว้วางใจจากนักศึกษา ผู้ปกครอง หน่วยงานภาครัฐ และองค์กรระหว่างประเทศ
2. กระตุ้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	ข้อเสนอแนะจากผู้ประเมินภายนอก (AFI) เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพที่สามารถนำไปวางแผนปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอน และระบบบริหารจัดการ	ส่งเสริมการปรับปรุงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องตามหลัก PDCA
3. ส่งเสริมความโปร่งใสและความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา	การเปิดเผยผลการประเมินและ การดำเนินงานตามข้อเสนอแนะสะท้อนถึงความโปร่งใสและความรับผิดชอบของสถาบันต่อสังคม	เพิ่มความน่าเชื่อถือและการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
4. เชื่อมโยงกับการจัดอันดับและการรับรองคุณภาพระดับสากล	ผลการประเมินสามารถใช้ประกอบการจัดอันดับมหาวิทยาลัยและการขอรับรองหลักสูตรจากองค์กรวิชาชีพระดับนานาชาติ	ยกระดับภาพลักษณ์และความสามารถในการแข่งขันของสถาบันในเวทีสากล

2.1.1.3 การจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR)

การจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง เป็นกระบวนการสำคัญในระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนผลการดำเนินงานตามพันธกิจของหน่วยงาน วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

1) วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR)

มีวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

(1) ประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตร/คณะ/สถาบันในรอบปี การศึกษา SAR ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการรวบรวม วิเคราะห์ และสื่อสารผลการดำเนินงานของ หน่วยงานในรอบปีการศึกษา โดยเน้นการสะท้อน ความก้าวหน้า เช่น การบรรลุเป้าหมายตาม แผนพัฒนาหลักสูตรหรือแผนยุทธศาสตร์ ความสำเร็จ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา การได้รับรางวัลหรือการรับรองจากหน่วยงานภายนอก ปัญหาและอุปสรรค เช่น ข้อจำกัดด้าน ทรัพยากร บุคลากร หรือระบบสนับสนุนการเรียนรู้

(2) ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตรวจประเมินคุณภาพทั้งในระดับภายใน และภายนอก โดยเป็นเอกสารหลักที่สะท้อนผลการดำเนินงานตามพันธกิจของหน่วยงาน และ สนับสนุนการประเมินคุณภาพในระดับภายใน (Internal Quality Assurance: IQA) โดยคณะกรรมการประเมินภายในของมหาวิทยาลัย และในระดับภายนอก (External Quality Assurance: EQA) เช่น การประเมินโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือการรับรองตามกรอบ ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA) (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020a)

(3) กำหนดแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง SAR ไม่ใช่เพียงรายงานผลการดำเนินงาน แต่เป็นเครื่องมือในการวางแผนพัฒนา โดยอิงจากผลการ วิเคราะห์จุดอ่อน เช่น ความไม่ชัดเจนของผลลัพธ์การเรียนรู้ หรือการประเมินผลที่ไม่สอดคล้องกับ ELOs ข้อเสนอแนะจากการประเมินรอบก่อนหน้า (AFI) ซึ่งต้องถูกนำไปวางแผนปรับปรุงอย่างเป็น ระบบ แนวทางการพัฒนา เช่น การจัดอบรมอาจารย์ การปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร หรือการพัฒนา ระบบสนับสนุนผู้เรียน

2) ลักษณะของรายงาน SAR ที่มีคุณภาพ รายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ที่มีคุณภาพไม่เพียงแต่เป็นเอกสารรายงานผลการดำเนินงานเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือเชิง กลยุทธ์ที่สะท้อนความสามารถในการวิเคราะห์และพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยมีลักษณะสำคัญดังนี้

(1) รายงานควรมีความกระชับ ชัดเจน และตรงประเด็น โดยใช้ภาษา ราชการที่ชัดเจน ไม่เยิ่นเย้อหรือซ้ำซ้อน เนื้อหาควรตอบโจทย์ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินในแต่ละ หมวดของ AUN-QA โดยตรง (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020a) ควรหลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำทั่วไป เช่น “ดำเนินการตามแผน” โดยไม่ระบุผลลัพธ์หรือ หลักฐานประกอบ แนวปฏิบัติที่ดี ได้แก่ การใช้หัวข้อย่อยและตารางสรุปเพื่อจัดระเบียบข้อมูลให้ ผู้อ่านเข้าใจง่ายและสามารถตรวจสอบได้รวดเร็ว

(2) มีการวิเคราะห์เชิงลึก ต้องมีการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน ไม่ใช่เพียงการบรรยายกิจกรรมหรือผลลัพธ์ การวิเคราะห์ควรครอบคลุม 3 มิติ ได้แก่ สาเหตุของ

ปัญหา เช่น ขาดความเข้าใจในหลักการ OBE หรือขาดระบบสนับสนุน แนวทางการแก้ไข เช่น การจัดอบรม การปรับปรุงเอกสารหลักสูตร หรือการพัฒนาระบบติดตามผล ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เช่น การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือความพึงพอใจของผู้เรียนแนวปฏิบัติที่ดี ใช้กรอบวิเคราะห์ SWOT หรือ GAP Analysis เพื่อให้การวิเคราะห์มีโครงสร้างและสามารถนำไปใช้วางแผนพัฒนาได้จริง

(3) มีหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence) ทุกข้อวิเคราะห์ควรมีหลักฐานประกอบ เช่น สถิติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ตัวอย่างผลงานนักศึกษา เอกสารประกอบการเรียนการสอน รายงานกิจกรรมหรือภาพถ่ายกิจกรรม หลักฐานต้องสามารถตรวจสอบได้ และเชื่อมโยงกับประเด็นที่รายงานอย่างชัดเจน แนวปฏิบัติที่ดีจัดทำ “ภาคผนวก” หรือ “ฐานข้อมูลออนไลน์” สำหรับเก็บหลักฐานที่สามารถอ้างอิงได้ในรายงาน

(4) การตอบสนองต่อข้อเสนอแนะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่รายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ต้องแสดงให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรม โดยควรระบุข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการประเมินรอบก่อน แนวทางการดำเนินงานที่นำมาใช้ ความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นหรืออยู่ระหว่างดำเนินการ ทั้งนี้ การตอบสนองต่อ AFI ถือเป็นตัวชี้วัดสำคัญของการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามหลัก PDCA แนวปฏิบัติที่ดี ได้แก่ การจัดทำ “ตารางติดตาม AFI” ซึ่งระบุมหวมวด AUN-QA ประเด็น AFI ผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาดำเนินงาน และผลลัพธ์ที่คาดหวังอย่างชัดเจน

3) โครงสร้างรายงาน SAR ตามแนวทาง AUN-QA (Version 4.0)

การจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ตามกรอบ AUN-QA Version 4.0 เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสะท้อนผลการดำเนินงานของหลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพที่อิงจากหลักฐานเชิงประจักษ์ และสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินระดับสากล

กรอบการประกันคุณภาพของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) ได้กำหนดโครงสร้างของรายงานผลการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) ให้ครอบคลุม 8 หมวดหลัก ซึ่งสะท้อนองค์ประกอบสำคัญของการจัดการหลักสูตรในทุกมิติ ตั้งแต่การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ ไปจนถึงการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยแต่ละหมวดมีบทบาทเฉพาะในการประเมินความสอดคล้องความเหมาะสม และประสิทธิผลของการดำเนินงาน (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020a)

ตารางที่ 2 แสดงรายละเอียดของแต่ละหมวดในโครงสร้างรายงาน SAR ตามแนวทาง AUN-QA Version 4.0

หมวด	รายละเอียด
1. Expected Learning Outcomes (ELOs)	ความชัดเจนของผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (TQF) และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
2. Programme Specification	รายละเอียดของหลักสูตร เช่น วัตถุประสงค์ ระยะเวลา และโครงสร้างการเรียนรู้
3. Programme Structure and Content	ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาวิชา และการบูรณาการทักษะในศตวรรษที่ 21
4. Teaching and Learning Approach	วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกและการพัฒนาทักษะของผู้เรียน
5. Student Assessment	ระบบการประเมินผลที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ มีความโปร่งใส และหลากหลาย
6. Academic Staff Quality	คุณสมบัติและการพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอน รวมถึงภาระงานและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร
7. Support Services and Facilities	การให้บริการสนับสนุนผู้เรียน เช่น การแนะแนว การให้คำปรึกษา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร
8. Quality Enhancement	การดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เช่น การตอบสนองต่อ AFI และการใช้ผลการประเมินเพื่อปรับปรุงหลักสูตร

4) กระบวนการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) การจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) เป็นกระบวนการที่สะท้อนถึงความรับผิดชอบของหลักสูตรหรือหน่วยงานในการประเมินผลการดำเนินงานของตนเองอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในบริบทของการประกันคุณภาพภายใน (IQA) และการเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก (EQA)

SAR ที่มีคุณภาพต้องอิงจากหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence-Based) มีการวิเคราะห์เชิงลึก และสามารถตอบสนองต่อข้อเสนอแนะจากการประเมินรอบก่อนหน้า (AFI) ได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังแสดงกระบวนการตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงกระบวนการจัดทำรายงาน SAR โดยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนหลัก

ขั้นตอน	รายละเอียด	แนวปฏิบัติที่ดี
1. การรวบรวมข้อมูล	ใช้ฐานข้อมูลภายใน เช่น ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา, ผลการประเมิน, การพัฒนาบุคลากร	ใช้ระบบฐานข้อมูลกลาง เช่น QA Dashboard หรือ LMS เพื่อให้ข้อมูลครบถ้วนและตรวจสอบได้
2. การวิเคราะห์ข้อมูล	วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และโอกาสในการพัฒนา โดยอิงจากเกณฑ์การประเมิน	ใช้กรอบวิเคราะห์เช่น SWOT, GAP Analysis หรือเชื่อมโยงกับหมวด AUN-QA เพื่อความชัดเจน
3. การจัดทำร่างรายงาน	เขียนรายงานตามโครงสร้างที่กำหนด พร้อมแนบหลักฐานประกอบ	ใช้ Template SAR ที่สอดคล้องกับ AUN-QA และจัดทำเอกสารประกอบอย่างเป็นระบบ
4. การตรวจสอบภายใน	เสนอร่างต่อคณะกรรมการ QA เพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ	จัดประชุมพิจารณาร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง และบันทึกข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการปรับปรุง
5. การปรับปรุงและจัดส่ง	ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และจัดส่งรายงานตามกำหนดเวลา	ตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารและความสอดคล้องกับเกณฑ์ก่อนส่งรายงานอย่างเป็นทางการ

แนวคิดหลักของการประกันคุณภาพประกอบด้วยการกำหนดมาตรฐาน การประเมินผล และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของการบริหารจัดการคุณภาพแบบองค์รวม (Total Quality Management: TQM) และแนวทางการจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นศูนย์กลาง (Outcome-Based Education: OBE) ตามแนวคิดของ Biggs and Tang (2011)

2.2 แนวคิดและกรอบการประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA

การประกันคุณภาพตามกรอบของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) เป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคและระดับสากล โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020c)

2.2.1 แนวคิดหลักของการประกันคุณภาพของ AUN-QA

กรอบการประกันคุณภาพของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในภูมิภาค

อาเซียนให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล โดยมีแนวคิดหลักที่เป็นรากฐานสำคัญในการประเมินคุณภาพระดับหลักสูตร ได้แก่ การมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Outcomes-Based Education) การประเมินตามบริบทของหลักสูตร (Curriculum Contextualization) การพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามหลัก PDCA (Plan-Do-Check-Act) และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Engagement) (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020c) ดังนี้

1) การประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตรตามหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence-Based Assessment) เป็นหลักการสำคัญของการประกันคุณภาพตามกรอบ AUN-QA โดยต้องอิงจากข้อมูลและหลักฐานที่ตรวจสอบได้จริง เช่น สถิติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวอย่างผลงานนักศึกษา รายงานกิจกรรม และผลการประเมินจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หลักฐานเหล่านี้ต้องสะท้อนผลการดำเนินงานในแต่ละหมวดของหลักสูตรอย่างชัดเจน ไม่ใช่เพียงการบรรยายหรืออ้างอิงเชิงนามธรรม การใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือของรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) และเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์จุดที่ควรปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020c) ตัวอย่างเช่น หากหลักสูตรระบุว่าใช้ Active Learning ควรมีหลักฐานประกอบ เช่น แผนการสอน กิจกรรมในชั้นเรียน หรือผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน

2) การพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามวงจร PDCA (Plan-Do-Check-Act) เป็นหลักการสำคัญที่กรอบการประกันคุณภาพของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) ส่งเสริมให้ใช้เป็นกรอบการคิดและปฏิบัติในการดำเนินงานด้านคุณภาพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง (Biggs & Tang, 2011; ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020c)

Plan: กำหนดเป้าหมายและวางแผนการดำเนินงาน

Do: ดำเนินการตามแผนที่วางไว้

Check: ตรวจสอบผลการดำเนินงานโดยใช้ข้อมูลและหลักฐาน

Act: ปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นระบบตามผลการตรวจสอบ

การใช้ PDCA ช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรไม่เป็นเพียงกิจกรรมรายปี แต่เป็นวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ตัวอย่างเช่น หากพบ AFI ด้านการประเมินผลผู้เรียน คณะควรวางแผนพัฒนาเครื่องมือ (Plan) ทดลองใช้ในรายวิชา (Do) ประเมินผลการใช้งาน (Check) และปรับปรุงเครื่องมือให้เหมาะสม (Act)

3) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Engagement) เป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรและการประเมินคุณภาพ โดยต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอก ได้แก่ นักศึกษา อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ใช้บัณฑิต (ผู้ประกอบการ) และศิษย์เก่า เพื่อให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และเพิ่ม

ความน่าเชื่อถือในการประเมินคุณภาพ ตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดี ได้แก่ การจัดประชุมกลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่เพื่อปรับปรุงผลลัพธ์การเรียนรู้ (Programme Learning Outcomes: PLOs) ให้ตรงกับทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการ

4) การมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Outcomes-Oriented) เป็นหลักการสำคัญของกรอบการประกันคุณภาพ AUN-QA ซึ่งเน้นการประเมินผลที่เกิดขึ้นจริงจากการเรียนรู้ของผู้เรียน ไม่ใช่เพียงการวัดกระบวนการหรือกิจกรรม ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ต้องสามารถวัดผลได้ และสะท้อนถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่หลักสูตรมุ่งหวัง การออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลต้องเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบตามแนวคิด Constructive Alignment (Biggs & Tang, 2011) ตัวอย่างเช่น หากหลักสูตรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ควรมีรายวิชาที่ฝึกการนำเสนอ และมีการประเมินผลการสื่อสารอย่างเป็นรูปธรรม

2.2.2 เกณฑ์การประเมินระดับหลักสูตร (Programme Level Criteria) ตาม Version 4.0

การประเมินคุณภาพระดับหลักสูตรตามกรอบของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) Version 4.0 เป็นแนวทางที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคและระดับสากล โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างรอบด้าน กรอบการประเมินดังกล่าวครอบคลุม 8 หมวดหลักที่สะท้อนองค์ประกอบสำคัญของการจัดการหลักสูตร ตั้งแต่การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ ไปจนถึงการติดตามผลลัพธ์ของบัณฑิต โดยเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามหลัก PDCA (Plan-Do-Check-Act) และการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการประเมินผล (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020c)

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับสาระสำคัญของแต่ละหมวด ตารางที่ 4 แสดงรายละเอียดของเกณฑ์การประเมินระดับหลักสูตรตาม AUN-QA Version 4.0 โดยสรุปสาระสำคัญของแต่ละหมวด พร้อมตัวอย่างข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา (AFI) ที่มักพบในการตรวจประเมินซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์และปรับปรุงคุณภาพหลักสูตรอย่างเป็นระบบในบทที่ 3 ของรายงาน

ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินระดับหลักสูตรตาม AUN-QA Version 4.0

หมวด	ชื่อหมวด	สาระสำคัญ	ตัวอย่าง AFI ที่พบบ่อย
1	Expected Learning Outcomes (ELOs)	กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน สอดคล้องกับ TQF และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ถ้อยคำของ ELOs ยังไม่สามารถวัดผลได้ หรือไม่เชื่อมโยงกับการประเมินผล
2	Programme Specification	แสดงรายละเอียดหลักสูตร เช่น วัตถุประสงค์ ระยะเวลา คุณสมบัติผู้เรียน	ข้อมูลในเอกสารหลักสูตรไม่ครบถ้วน หรือไม่อัปเดตตามการปรับปรุงล่าสุด
3	Programme Structure and Content	โครงสร้างหลักสูตรต้องเหมาะสม มีการบูรณาการทักษะและความรู้	รายวิชาไม่เชื่อมโยงกับ ELOs หรือมีความซ้ำซ้อนของเนื้อหา
4	Teaching and Learning Approach	ใช้แนวทางการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และส่งเสริมการคิดวิเคราะห์	วิธีการสอนยังเน้นการบรรยายมากกว่าการเรียนรู้เชิงรุก
5	Student Assessment	การประเมินผลต้องสอดคล้องกับ ELOs มีความหลากหลายและโปร่งใส	ใช้การสอบปลายภาคเป็นหลัก ไม่มีการใช้ rubric หรือ feedback ที่ชัดเจน
6	Academic Staff Quality	อาจารย์ต้องมีคุณสมบัติและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	ขาดแผนพัฒนาศักยภาพอาจารย์ หรือภาระงานไม่เหมาะสม
7	Support Services and Facilities	มีบริการสนับสนุนผู้เรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ	ขาดระบบให้คำปรึกษา หรือสิ่งอำนวยความสะดวกไม่ตอบโจทย์การเรียนรู้
8	Output and Outcomes	วัดผลลัพธ์ของหลักสูตร เช่น อัตราการมีงานทำ ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	ไม่มีระบบติดตามผลบัณฑิต หรือข้อมูลไม่ถูกนำไปใช้ปรับปรุงหลักสูตร

2.2.3 การเชื่อมโยงกับกรอบการวิเคราะห์ AFI (Area for Improvement)

การวิเคราะห์จุดที่ควรปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) เป็นองค์ประกอบสำคัญของรายงานผลการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) โดยมีบทบาทในการสะท้อนความไม่สอดคล้องหรือช่องว่างระหว่างผลการดำเนินงานกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดไว้ในกรอบการประเมินของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) ซึ่งการวิเคราะห์ AFI อย่างเป็นระบบจะช่วยให้หน่วยงานสามารถวางแผนการพัฒนาได้อย่างมี

เป้าหมาย และสามารถติดตามผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020c)

หลักการวิเคราะห์ AFI (Area for Improvement)

การวิเคราะห์ AFI เป็นกระบวนการสำคัญในการประกันคุณภาพภายใน โดยมีเป้าหมายเพื่อระบุจุดที่ควรปรับปรุงจากผลการดำเนินงานจริง พร้อมเสนอแนวทางพัฒนาอย่างเป็นระบบ ซึ่งต้องอิงหลักการ 4 ประการ ดังนี้

1) ต้องอิงจากผลการดำเนินงานจริงในแต่ละหมวดของ AUN-QA (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020c) การวิเคราะห์ AFI ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลจริง เช่น สถิติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมินผู้เรียน รายงานกิจกรรม หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่น ๆ ต้องสอดคล้องกับหมวดการประเมินของ AUN-QA เช่น หากพบปัญหาในการออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้ ต้องวิเคราะห์ภายใต้หมวด Expected Learning Outcomes (ELOs) หลีกเลี่ยงการวิเคราะห์แบบทั่วไปหรืออิงความรู้สึก ต้องใช้ข้อมูลที่ตรวจสอบได้และมีความน่าเชื่อถือ ตัวอย่างเช่น หากพบว่าอัตราการมีงานทำของบัณฑิตต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของสาขา วิเคราะห์ภายใต้หมวด Output and Outcomes

2) ต้องมีการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน เช่น Expected Level หรือ Best Practices การระบุว่า “ควรปรับปรุง” ต้องมีฐานเปรียบเทียบ เช่น เกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดโดย AUN-QA หรือ TQF ผลการดำเนินงานของหลักสูตรอื่นในสาขาเดียวกัน แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง การเปรียบเทียบช่วยให้เห็น “ช่องว่าง” (Gap) อย่างชัดเจน และสามารถกำหนดเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างมีทิศทาง ตัวอย่างเช่น หากหลักสูตรมีการใช้การสอบปลายภาคเป็นหลักในการประเมินผล เปรียบเทียบกับหลักสูตรที่ใช้ Rubric และ Peer Assessment อย่างหลากหลาย

3) ต้องระบุสาเหตุของช่องว่าง พร้อมแนวทางการปรับปรุงที่เป็นรูปธรรม การวิเคราะห์ AFI ต้องไม่หยุดอยู่ที่การ “ระบุปัญหา” แต่ต้องลงลึกถึง “สาเหตุ” เช่น ขาดความเข้าใจในหลักการ Outcome-Based Education ขาดทรัพยากรหรือระบบสนับสนุน ขาดการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แนวทางการปรับปรุงต้องสามารถดำเนินการได้จริง เช่น จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ปรับปรุงเอกสารหลักสูตร พัฒนาระบบติดตามผลการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น หากพบว่า ELOs ไม่สามารถวัดผลได้ สาเหตุอาจมาจากการใช้ถ้อยคำที่เป็นนามธรรม แนวทางคือปรับถ้อยคำโดยใช้ Bloom’s Taxonomy และจัดอบรมอาจารย์ผู้สอน

4) ต้องสามารถเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาคุณภาพและการติดตามผลในรอบถัดไป AFI ที่วิเคราะห์ต้องถูกนำไปบรรจุในแผนพัฒนาคุณภาพของหลักสูตร/คณะ เช่น แผนปรับปรุงหลักสูตร แผนพัฒนาบุคลากร หรือแผนพัฒนาระบบบริการนิสิต ต้องมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPIs) ระยะเวลา และผู้รับผิดชอบ ในรอบการประเมินถัดไป ต้องสามารถแสดง “ความก้าวหน้า” หรือ

“ผลลัพธ์” ของการปรับปรุงนั้นได้ ตัวอย่างเช่น หาก AFI ระบุว่าขาดระบบติดตามผลบัณฑิต แผนพัฒนาคุณภาพควรระบุการจัดทำระบบ Alumni Tracking พร้อมรายงานผลใน SAR รอบถัดไป

2.2.4 แนวคิดเกี่ยวกับจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) และเกณฑ์ที่ใช้ในการระบุจุดที่ต้องปรับปรุง

ในการประเมินคุณภาพการศึกษา แนวคิดเรื่อง “จุดที่ต้องปรับปรุง” หรือ Area for Improvement (AFI) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้สถาบันการศึกษาสามารถระบุและพัฒนา จุดอ่อนหรือข้อบกพร่องที่มีอยู่ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น โดย AFI ถูกนำมาใช้ใน กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา เช่น เกณฑ์ของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA)

ความหมายของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)

AFI หมายถึง ข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกตที่ผู้ประเมินระบุว่าเป็นจุดที่สถาบันหรือหลักสูตรควร พัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น ข้อเสนอแนะเหล่านี้อาจเกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการเรียน การสอน การประเมินผล การสนับสนุนนิสิต หรือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบัน

เกณฑ์ในการระบุจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)

การระบุ AFI มักพิจารณาจากเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจรวมถึง

1) การไม่สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด หากพบว่ากระบวนการหรือผลลัพธ์ไม่ เป็นไปตามมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น การออกแบบโครงสร้างหลักสูตรไม่เชื่อมโยงกับผล การเรียนรู้ที่คาดหวัง (ELOs) (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020c)

2) การขาดกระบวนการที่ชัดเจน หากไม่มีการกำหนดกระบวนการที่ชัดเจนในการ ดำเนินงาน เช่น ขาดกระบวนการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสำนักส่งเสริมวิชาการ

3) การขาดการสื่อสารหรือการเผยแพร่ข้อมูล หากสถาบันไม่มีระบบการสื่อสาร ปรัชญาทางการศึกษาไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

4) การขาดการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง หากไม่มีการประเมินความพึง พอใจ ความเหมาะสม เพียงพอ และทันสมัยของทรัพยากรห้องสมุด แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียน การสอน การวิจัยของผู้สอนและผู้เรียน และนำข้อมูลมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

5) การขาดความร่วมมือและการประสานงาน หากพบว่าการทำงานภายใน ระหว่างหน่วยงานไม่มีประสิทธิภาพ ควรจัดทำ Flow และวิเคราะห์กระบวนการ

6) การขาดการวางแผนและการบูรณาการทรัพยากร หากไม่มีการวางแผนการ บูรณาการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีระบบ

7) การขาดการพัฒนาบุคลากร หากไม่มีการวางแผนการพัฒนาบุคลากรด้านระบบ สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการตัดสินใจ

8) การขาดการประเมินระบบสารสนเทศ หากการประเมินระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและตัดสินใจยังไม่ครอบคลุมต่อการใช้งานของหน่วยงาน

9) การขาดการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ หากไม่มีการกำหนดมาตรการในการดำเนินงานจัดทำข้อมูลสารสนเทศในระดับต่าง ๆ

10) การขาดการวางแผนการพัฒนาระบบสารสนเทศ หากไม่มีการดำเนินการวางแผนการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการตัดสินใจ

การนำ AFI ไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพ

เมื่อได้รับข้อเสนอแนะหรือระบุ AFI แล้ว สถาบันควรดำเนินการดังนี้

1) วิเคราะห์สาเหตุ ศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง เพื่อหาแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสม

2) วางแผนการปรับปรุง กำหนดแผนงานหรือกิจกรรมที่จะดำเนินการเพื่อแก้ไข AFI โดยระบุผู้รับผิดชอบ ระยะเวลา และทรัพยากรที่จำเป็น

3) ดำเนินการปรับปรุง นำแผนที่กำหนดไปปฏิบัติจริง โดยมีการติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

4) ประเมินผลและปรับปรุงต่อเนื่อง หลังจากดำเนินการแล้ว ควรประเมินผลลัพธ์ที่ได้ และหากยังพบข้อบกพร่อง ควรปรับปรุงเพิ่มเติม

2.2.5 แนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA

การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) มีเป้าหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาในภูมิภาคอาเซียนให้มีความสอดคล้องและเทียบเท่ากับมาตรฐานสากล (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020b)

กระบวนการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร

กระบวนการประเมินคุณภาพภายในตามเกณฑ์ AUN-QA ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญดังนี้

1) การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) หลักสูตรจัดทำรายงานที่สะท้อนถึงการดำเนินงานและผลลัพธ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด

2) การตรวจประเมินภายใน (Internal Assessment) คณะกรรมการประเมินภายในทำการตรวจสอบและประเมินหลักสูตร โดยพิจารณาจากรายงาน SAR และการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง

3) การวิเคราะห์และสรุปผลการประเมิน คณะกรรมการสรุปผลการประเมินพร้อมทั้งระบุจุดแข็งและจุดที่ต้องปรับปรุงของหลักสูตร

4) การวางแผนปรับปรุงคุณภาพ (Quality Improvement Plan) หลักสูตรจัดทำแผนการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากการประเมิน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

การเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA

เพื่อให้การประเมินเป็นไปอย่างราบรื่น หลักสูตรควรดำเนินการดังนี้

- 1) การจัดเตรียมเอกสารและหลักฐาน รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนการสอน ผลการประเมินของนิสิต และข้อมูลสนับสนุนอื่น ๆ
- 2) การฝึกอบรมบุคลากร จัดอบรมให้กับคณาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เข้าใจเกณฑ์และกระบวนการประเมิน
- 3) การประสานงานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สื่อสารกับนิสิต ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิต เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการสัมภาษณ์หรือการให้ข้อมูล

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA เป็นกระบวนการที่ช่วยให้สถาบันการศึกษาสามารถประเมินและปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้บัณฑิตมีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม

2.3 แนวคิดและหลักการแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices)

2.3.1 ความหมายของแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices)

แนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่า มีประสิทธิภาพในการยกระดับคุณภาพการศึกษา และสามารถนำไปปรับใช้ในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยในกรอบของ AUN-QA แนวปฏิบัติที่ดีต้องมีลักษณะดังนี้

- 1) มีความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes-Oriented) แนวปฏิบัติที่ดีต้องเริ่มต้นจากการตั้งคำถามว่า “กิจกรรมนี้ช่วยให้นักศึกษابรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้หรือไม่” ไม่ใช่เพียงการดำเนินงานตามแผนหรือกิจกรรมที่ทำเป็นประจำทุกกิจกรรม เช่น การจัดการเรียนการสอน การประเมินผล หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร ต้องเชื่อมโยงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ (ELOs/PLOs) การออกแบบหลักสูตรต้องใช้หลักการ Constructive Alignment (Biggs & Tang, 2011; ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020b) คือ การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ที่คาดหวัง การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานใน SAR ต้องแสดงให้เห็นว่าผลลัพธ์การเรียนรู้ถูกนำมาใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานจริง ตัวอย่างเช่น หากหลักสูตรมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสาร ต้องมีรายวิชาที่ฝึกการนำเสนอ และมีการประเมินผลการสื่อสารอย่างเป็นระบบ

- 2) สามารถตรวจสอบและประเมินผลได้ (Evidence-Based) แนวปฏิบัติที่ดีต้องมีหลักฐานรองรับ ไม่ใช่เพียงคำกล่าวอ้างหรือความรู้สึกของผู้ดำเนินงาน (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020b) ต้องมีการจัดเก็บข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ เช่น สถิติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ผลการประเมินจากผู้บัณฑิตหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตัวอย่างผลงานนักศึกษา หรือรายงานกิจกรรม หลักฐานเหล่านี้ต้องสามารถ

ตรวจสอบย้อนกลับได้ และเชื่อมโยงกับผลการดำเนินงานที่รายงานไว้ใน SAR ตัวอย่างเช่น หากระบุว่า “นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน” ต้องมีผลการประเมินจากแบบสอบถามที่แสดงค่าเฉลี่ยและการวิเคราะห์เชิงสถิติ

3) สามารถถ่ายทอดและขยายผลได้ (Transferable and Scalable) แนวปฏิบัติที่ดีควรสามารถนำไปใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาหลักสูตรอื่น ๆ หรือหน่วยงานอื่นภายในสถาบัน ต้องมีการจัดทำคู่มือหรือแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถนำไปปรับใช้ในบริบทอื่นได้ ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในคณะหรือมหาวิทยาลัย เช่น การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020b) การนำเสนอในเวทีวิชาการ หรือการเผยแพร่ผ่านระบบฐานข้อมูลกลาง การขยายผลควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับบริบทของแต่ละหลักสูตร เช่น สาขาวิชา ทรัพยากร หรือกลุ่มผู้เรียน ตัวอย่าง ระบบการใช้ rubric ประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ในหลักสูตรบริหารธุรกิจ สามารถนำไปปรับใช้ในหลักสูตรรัฐศาสตร์หรือนิติศาสตร์ได้ หากมีการปรับบริบทให้เหมาะสม

4) มีความยั่งยืนและต่อเนื่อง (Sustainable and Systematic) แนวปฏิบัติที่ดีต้องไม่เป็นเพียงกิจกรรมเฉพาะช่วงเวลา หรือดำเนินการเพื่อการประเมินเท่านั้น แต่ต้องเป็นส่วนหนึ่งของระบบคุณภาพที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ต้องมีการบูรณาการเข้ากับแผนพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรหรือคณะ (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020b) ต้องมีระบบติดตามผลและการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ เช่น การประเมินผลรายปี การทบทวนผลการดำเนินงานใน SAR ต้องมีการจัดสรรทรัพยากร บุคลากร และงบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพของนิสิตที่ดำเนินการทุกปี โดยมีการปรับปรุงตามผลการประเมิน และบรรจุไว้ในแผนยุทธศาสตร์ของคณะ

ตารางที่ 5 ตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดีตามหมวด AUN-QA Version 4.0

หมวด	แนวปฏิบัติที่ดี	ตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยไทย
1. Expected Learning Outcomes (ELOs)	ใช้ Bloom's Taxonomy และ รับฟังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการ กำหนด ELOs	ม.เชียงใหม่จัดประชุมร่วมกับภาคธุรกิจเพื่อ ปรับ ELOs ให้ตรงกับทักษะที่ตลาดแรงงาน ต้องการ
2. Programme Specification	จัดทำเอกสารหลักสูตรที่ชัดเจน และเผยแพร่ผ่านระบบออนไลน์	ม.มหิดลใช้ระบบ MUIC Curriculum Portal เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลหลักสูตร ได้สะดวก
3. Programme Structure and Content	ใช้ Curriculum Mapping เพื่อ เชื่อมโยงรายวิชา กับ ELOs	ม.เทคโนโลยีสุรนารีใช้ระบบ mapping เพื่อวิเคราะห์ความครอบคลุมของทักษะใน หลักสูตร
4. Teaching and Learning Approach	ส่งเสริม Active Learning เช่น PBL, Case Study, Simulation	ม.ขอนแก่นจัดอบรมอาจารย์ด้านการ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก
5. Student Assessment	ใช้ Rubric และ Feedback ที่ ชัดเจน พร้อมการประเมินทั้ง Formative และ Summative	ม.มหาสารคามพัฒนาแบบประเมินผลการ เรียนรู้ที่ครอบคลุม Cognitive, Affective และ Psychomotor Domains
6. Academic Staff Quality	จัดทำแผนพัฒนาวิชาชีพอาจารย์ อย่างต่อเนื่อง	ม.ศรีนครินทรวิโรฒจัดกิจกรรม Faculty Learning Community เพื่อแลกเปลี่ยน แนวปฏิบัติที่ดี
7. Support Services and Facilities	มีระบบ One Stop Service และ กิจกรรมเสริมหลักสูตร	ม.บูรพามีศูนย์บริการนิสิตที่รวมการแนะ แนว การให้คำปรึกษา และกิจกรรมพัฒนา ทักษะ
8. Output and Outcomes	ใช้ระบบติดตามผลบัณฑิตและนำ ข้อมูลไปปรับปรุงหลักสูตร	ม.สงขลานครินทร์ใช้ระบบ Graduate Tracer เพื่อวิเคราะห์ผลลัพธ์ของหลักสูตร

2.3.2 การประยุกต์ใช้ในบริบทของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ โดยอิงแนวทางการประกันคุณภาพตามกรอบ AUN-QA Version 4.0 อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020b) ซึ่งสะท้อนถึงความมุ่งมั่นในการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและตอบสนองต่อบริบทของพื้นที่จังหวัดสกลนคร โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1) การปรับปรุงผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (Programme Learning Outcomes: PLOs) มีการทบทวนและปรับปรุง PLOs ให้สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) และความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตในพื้นที่ เช่น ผู้ประกอบการภาคธุรกิจท้องถิ่น กระบวนการปรับปรุงอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากศิษย์เก่าและภาคเอกชน ถ้อยคำของ PLOs ได้รับการปรับให้สามารถวัดผลได้ โดยใช้ Bloom's Taxonomy เป็นกรอบในการออกแบบ (Biggs & Tang, 2011)

2) การพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอนตามหลักการ Outcome-Based Education (OBE) คณะได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างอาจารย์ในหลักสูตร เพื่อพัฒนาแผนการสอนให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ มีการส่งเสริมการใช้แนวทาง Constructive Alignment โดยเชื่อมโยงระหว่าง ELOs → Learning Activities → Assessment Methods (Biggs & Tang, 2011; ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020b) อาจารย์ได้รับการสนับสนุนให้ใช้วิธีการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เช่น การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา การเรียนรู้ผ่านโครงการ และการอภิปรายกลุ่ม

3) การพัฒนาเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุม มีการจัดทำแบบประเมินผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (Cognitive) ทักษะ (Psychomotor) และคุณลักษณะ (Affective) ใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลาย เช่น Rubric Peer Assessment Reflective Journal และ Feedback จากผู้เรียน (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020b) มีการจัดเก็บข้อมูลผลการประเมินอย่างเป็นระบบ และนำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนในรอบถัดไป

2.4 ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในหลักสูตร

2.4.1 ปัจจัยด้านการออกแบบหลักสูตร (Curriculum Design)

การออกแบบหลักสูตร (Curriculum Design) เป็นกระบวนการที่สำคัญในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม ปัจจัยที่มีผลต่อการออกแบบหลักสูตรมีหลายประการ ดังนี้

1) ปรัชญาการศึกษา ปรัชญาการศึกษามีบทบาทในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของหลักสูตร การเลือกปรัชญาที่เหมาะสมจะช่วยให้หลักสูตรมีความชัดเจนและสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม

2) สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครอง สภาพสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครองมีอิทธิพลต่อการกำหนดเนื้อหาและรูปแบบของหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) จิตวิทยาและพัฒนาการของผู้เรียน ความเข้าใจในพัฒนาการและความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการออกแบบหลักสูตร เพื่อให้เนื้อหาและวิธีการสอนสอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน

4) ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน การคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียนช่วยให้หลักสูตรมีความน่าสนใจและส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

5) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีผลต่อการปรับปรุงเนื้อหาและวิธีการสอนในหลักสูตร เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

6) ความพร้อมของสถานศึกษา ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในโรงเรียน เช่น บุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ และความร่วมมือระหว่างบุคคลในโรงเรียน มีผลต่อการพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพ

7) การมีส่วนร่วมของชุมชน ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนหรือท้องถิ่นช่วยให้หลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความหมาย

2.4.2 ปัจจัยด้านอาจารย์และการเรียนการสอน (Teaching and Learning)

ปัจจัยด้านอาจารย์และการเรียนการสอน (Teaching and Learning) มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ปัจจัยหลักที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย

1) จิตวิญญาณความเป็นครู ครูที่มีจิตวิญญาณความเป็นครูจะมีความรักและปรารถนาดีต่อศิษย์ มุ่งมั่นในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2) ความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน ครูควรมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างเพียงพอ เพื่อถ่ายทอดความรู้ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

3) ทักษะการจัดการเรียนรู้ ความสามารถในการวางแผนและดำเนินการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีการใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและสอดคล้องกับเนื้อหา

4) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน

5) การใช้สื่อการเรียนรู้ การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและความสนใจของผู้เรียน

6) แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน แรงจูงใจที่ดีของครูส่งผลต่อความมุ่งมั่นและประสิทธิภาพในการสอน

7) บุคลิกภาพของครู บุคลิกภาพที่ดีของครูช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีและส่งเสริมความเชื่อมั่นของผู้เรียน

8) ภาระงานของครู ภาระงานที่เหมาะสมช่วยให้ครูมีเวลามากขึ้นในการเตรียมการสอนและพัฒนาตนเอง

9) การเตรียมสอน การวางแผนการสอนอย่างรอบคอบช่วยให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

10) การวัดและประเมินผล การประเมินผลที่ถูกต้องช่วยให้ครูทราบถึงความก้าวหน้าของผู้เรียนและปรับปรุงการสอนได้อย่างเหมาะสม

2.4.3 ปัจจัยด้านการวัดและประเมินผลผู้เรียน (Assessment of Students)

การวัดและประเมินผลผู้เรียน (Assessment of Students) เป็นกระบวนการสำคัญในการตรวจสอบและประเมินความรู้ ความสามารถ และทักษะของนักเรียน ปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการนี้สามารถแบ่งออกเป็นหลายด้าน ดังนี้

1) นโยบายและการบริหาร นโยบายระดับประเทศและการบริหารจัดการของสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการกำหนดแนวทางและมาตรฐานการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

2) รูปแบบและวิธีการวัดและประเมิน รูปแบบและวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของผลการประเมิน โดยแนวปฏิบัติที่ดีควรเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินที่หลากหลายและเหมาะสมกับลักษณะของผลลัพธ์การเรียนรู้ เช่น การประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

3) บุคลากรและการเรียนรู้ ความรู้ ความสามารถ และทักษะของครูผู้สอนในการวัดและประเมินผล รวมถึงการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของการประเมิน

4) ทรัพยากรและงบประมาณ การมีทรัพยากรที่เพียงพอ เช่น สื่อการสอน เทคโนโลยี และงบประมาณ สนับสนุนการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

5) การนิเทศและการกำกับติดตาม การกำกับติดตามและการนิเทศการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ช่วยให้กระบวนการประเมินมีความต่อเนื่องและสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด

2.4.4 ปัจจัยด้านทรัพยากรและการสนับสนุน (Resources and Support)

ปัจจัยด้านทรัพยากรและการสนับสนุน (Resources and Support) มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษา ได้แก่

1) งบประมาณและการเงิน งบประมาณและการเงินเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนและการพัฒนาสถานศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอและเหมาะสมช่วยสนับสนุนการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- 2) บุคลากรทางการศึกษา ครูและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเป็นทรัพยากรสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน
- 3) วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยี สื่อการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัยช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน
- 4) ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง สถานที่และอาคารเรียนที่เหมาะสมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
- 5) แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุดและแหล่งข้อมูลอื่น ๆ สนับสนุนการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน

ตารางที่ 6 สรุปปัจจัยหลักในการพัฒนาคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA

หมวดปัจจัยหลัก	รายละเอียด	ความเชื่อมโยงกับคุณภาพหลักสูตร
Input (ปัจจัยนำเข้า)	<ul style="list-style-type: none"> - วิสัยทัศน์และพันธกิจของหลักสูตร - ทรัพยากรบุคคลและโครงสร้างพื้นฐาน - ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 	เป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของหลักสูตร
Process (กระบวนการ)	<ul style="list-style-type: none"> - การออกแบบผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (ELOs) - กลยุทธ์การเรียนการสอน - การประเมินผลการเรียนรู้ - การบริหารจัดการหลักสูตร 	เป็นกลไกในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ตามเป้าหมาย
Output (ผลลัพธ์)	<ul style="list-style-type: none"> - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา - ความพึงพอใจของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย - การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง 	เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของหลักสูตรและการตอบสนองต่อความต้องการของสังคม

2.5 งานวิจัยและการวิเคราะห์ AFI ในบริบทอุดมศึกษาไทย

การนำเกณฑ์ AUN-QA มาใช้ในการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรในมหาวิทยาลัยไทยได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่อง โดยมีงานวิจัยหลายฉบับที่ศึกษาผลกระทบและข้อเสนอแนะ (AFI) ที่เกิดขึ้นจากการประเมิน ซึ่งสะท้อนถึงความท้าทายในการปรับใช้เกณฑ์สากลในบริบทท้องถิ่น

ตารางที่ 7 ตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถาบัน	ประเด็น AFI ที่พบ	แหล่งข้อมูล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	การเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ (LOs) กับการประเมินผลยังไม่ชัดเจน	Khan & Alam, 2017
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	ข้อจำกัดในการพัฒนาอาจารย์ให้เข้าใจหลักการ Outcome-Based Education อย่างลึกซึ้ง	Wikipedia, n.d.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การจัดทำเอกสารเพื่อการประเมินมักเน้นรูปแบบมากกว่าการพัฒนาเนื้อหา	Stensaker, 2003
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา	การประยุกต์ใช้ AUN-QA ยังขาดความเข้าใจในบริบทของการเรียนการสอนเฉพาะทาง	จากรูวรรณ สอนงญาติ และคณะ, 2562

2.5.1 การเปรียบเทียบกับผลการตรวจประเมินของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

ผลการตรวจประเมินของคณะฯ พบว่า AFI ที่เกิดขึ้นมีลักษณะคล้ายคลึงกับงานวิจัยข้างต้น ได้แก่ ด้านที่ 1 ความไม่ชัดเจนของผลลัพธ์การเรียนรู้ (Expected Learning Outcomes: ELOs) ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับถ้อยคำให้สามารถวัดผลได้ และเชื่อมโยงกับการออกแบบการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020b) ด้านที่ 4 การขาดกลไกติดตามความก้าวหน้าของนิสิต เช่น การไม่มีระบบรายงานผลการเรียนรู้รายบุคคล หรือการขาดข้อมูลเชิงวิเคราะห์ที่ต่อเนื่อง ด้านที่ 5 การพัฒนาอาจารย์ที่ยังไม่ครอบคลุมทุกมิติ เช่น ขาดการอบรมด้านการวัดผล การออกแบบกิจกรรม Active Learning หรือการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

2.5.2 ช่องว่างความรู้ที่ยังไม่มีการศึกษาอย่างเป็นระบบ

แม้จะมีการรวบรวมผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากหลายสถาบันในระดับมหาวิทยาลัยหรือระดับคณะ แต่ยังคงพบช่องว่างสำคัญในเชิงองค์ความรู้และการจัดการข้อมูล ดังนี้

1) ขาดการจำแนกประเภทของ AFI ตามหมวด AUN-QA อย่างเป็นระบบ ปัจจุบันการรายงาน AFI (Area for Improvement) มักอยู่ในรูปแบบข้อความทั่วไปหรือข้อเสนอแนะรายหมวด โดยไม่มีการจัดหมวดหมู่เชิงโครงสร้างหรือการให้ค่าน้ำหนักตามระดับความรุนแรง ส่งผลให้ไม่สามารถวิเคราะห์แนวโน้มของปัญหาในแต่ละหมวด AUN-QA ได้อย่างชัดเจน เช่น หมวดที่มี AFI ซ้ำซ้อน หรือหมวดที่มีผลกระทบเชิงระบบสูง การขาดระบบจำแนกประเภททำให้การวางแผนพัฒนาเชิงกลยุทธ์ไม่สามารถตอบสนองต่อจุดอ่อนที่แท้จริงของหลักสูตรได้อย่างแม่นยำ

2) ขาดการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง AFI กับแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) (Biggs & Tang, 2011) ภายในมหาวิทยาลัยเดียวกัน แม้จะมีหลักสูตรที่ได้รับผลการประเมินระดับดีเยี่ยมในมหาวิทยาลัยเดียวกัน แต่ยังไม่มีการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบว่าแนวปฏิบัติที่ดีเหล่านั้นสามารถแก้ไข AFI ที่พบในหลักสูตรอื่นได้หรือไม่ การขาดการเชื่อมโยงระหว่าง AFI กับ Best Practices ทำให้ไม่สามารถสร้างฐานข้อมูลแนวทางแก้ไขที่มีประสิทธิภาพ และไม่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ภายในมหาวิทยาลัยได้อย่างเป็นระบบ หากมีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ดังกล่าวจะสามารถสร้าง “แนวทางการเรียนรู้ภายในองค์กร” (Internal Learning Framework) ที่ช่วยลดการเกิด AFI ซ้ำซ้อนในอนาคต

3) ขาดกรอบการพัฒนาเชิงกลยุทธ์ที่ตอบสนองต่อ AFI อย่างเป็นรูปธรรม การจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรหรือแผน QA มักเป็นการตอบสนองเชิงนโยบายหรือข้อเสนอแนะทั่วไป โดยไม่มีการเชื่อมโยงกับ AFI รายหมวดอย่างชัดเจน ขาดการใช้ข้อมูล AFI เป็นฐานในการกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ เช่น การจัดสรรงบประมาณ การพัฒนาบุคลากร หรือการปรับปรุงระบบสารสนเทศ หากสามารถจัดทำกรอบการพัฒนาเชิงกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงกับ AFI ได้ จะช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรมีความแม่นยำ มีเป้าหมายชัดเจน และสามารถติดตามผลได้อย่างเป็นระบบ

2.6 ช่องว่างความรู้และความจำเป็นในการพัฒนา

แม้การนำเกณฑ์ AUN-QA มาใช้ในการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรในมหาวิทยาลัยไทยจะมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง แต่จากการทบทวนวรรณกรรมและผลการตรวจประเมินพบว่า ยังมีช่องว่างความรู้และความจำเป็นในการพัฒนาในหลายมิติ ดังนี้

2.6.1 ช่องว่างความรู้ที่สำคัญ

1) การจำแนกประเภทของข้อเสนอแนะ (AFI) อย่างเป็นระบบ ปัจจุบันยังไม่มีกรอบการวิเคราะห์ที่สามารถจำแนก AFI ตามหมวด AUN-QA ได้อย่างชัดเจน เช่น AFI ด้าน ELOs Assessment หรือ Academic Staff Quality ซึ่งส่งผลให้การวางแผนปรับปรุงขาดความแม่นยำและไม่สามารถติดตามผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) การเชื่อมโยง AFI กับแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ยังไม่มีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างข้อเสนอแนะที่ได้รับกับแนวทางปฏิบัติที่ประสบผลสำเร็จ ภายในมหาวิทยาลัยเดียวกัน ซึ่งเป็นโอกาสในการสร้างฐานข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ร่วมกันและการพัฒนาเชิงระบบ

3) ความเข้าใจในหลักการ Outcome-Based Education (OBE) หลายหลักสูตรยังขาดความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับการออกแบบหลักสูตรแบบย้อนกลับ (Backward Curriculum Design) (Biggs & Tang, 2011) และการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ ทำให้เกิด AFI ด้านการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

4) การใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการเขียน SAR การจัดทำรายงาน SAR ยังเน้นรูปแบบมากกว่าการวิเคราะห์เนื้อหา ส่งผลให้การสะท้อนผลการดำเนินงานไม่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงได้อย่างแท้จริง

2.6.2 ความจำเป็นในการพัฒนา

เพื่อปิดช่องว่างดังกล่าว มีความจำเป็นในการดำเนินการพัฒนาในด้านต่อไปนี้

1) พัฒนาเครื่องมือจำแนกและติดตาม AFI

การจัดทำเครื่องมือที่สามารถจำแนกข้อเสนอแนะ (AFI) ตามหมวด AUN-QA อย่างเป็นระบบจะช่วยให้การวิเคราะห์มีความแม่นยำ และสามารถติดตามผลการปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเครื่องมือที่ควรพัฒนา ได้แก่ ตารางวิเคราะห์ AFI ที่ระบุหมวด AUN-QA ประเด็นที่พบ สาเหตุ แนวทางการปรับปรุง ผู้รับผิดชอบ และระยะเวลา ตัวชี้วัดความก้าวหน้า (Progress Indicators) เช่น จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการ ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนหลังปรับปรุง หรือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ระบบติดตามผล (Monitoring Dashboard) ที่สามารถอัปเดตสถานะการดำเนินงานและรายงานต่อคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพได้อย่างต่อเนื่อง

2) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในหลักการ OBE และการจัดทำ SAR ที่มีคุณภาพ การพัฒนาอาจารย์และบุคลากรให้เข้าใจหลักการ Outcome-Based Education (OBE) อย่างลึกซึ้งเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพหลักสูตร โดยเฉพาะในด้านการออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้ (ELOs) การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลที่สอดคล้องกัน กิจกรรมที่ควรดำเนินการ ได้แก่ อบรมเชิงปฏิบัติการด้าน OBE และ Constructive Alignment อบรมเชิงปฏิบัติการการเขียน SAR ที่เน้นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างหลักสูตรที่ผ่านการรับรอง AUN-QA

3) สร้างฐานข้อมูลแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice Repository) การรวบรวมและจัดเก็บแนวปฏิบัติที่ดีจากหลักสูตรหรือคณะภายในมหาวิทยาลัยจะช่วยให้สามารถนำไปใช้เป็นตัวแบบในการปรับปรุงคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยควรมีการจัดทำในรูปแบบฐานข้อมูลออนไลน์ ที่สามารถเข้าถึงได้โดยอาจารย์และผู้บริหาร คู่มือแนวปฏิบัติที่ดี สำหรับแต่ละหมวดของ AUN-QA เช่น การออกแบบ ELOs การใช้ Rubric การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ระบบแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Peer Sharing) ระหว่างหลักสูตรที่มีผลการประเมินดี

4) ส่งเสริมการวิจัยเชิงประเมินผลด้านประกันคุณภาพ การวิจัยเชิงประเมินผลที่เน้นการวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) และผลกระทบของการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพ จะช่วยสร้างองค์ความรู้ใหม่ และสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย โดยควรดำเนินการในรูปแบบ วิจัยเปรียบเทียบผลการประเมินระหว่างหลักสูตร/สถาบัน วิจัยผลกระทบของการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ (AFI Impact Study) วิจัยการพัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์คุณภาพ เช่น SAR Analyzer หรือ AFI Tracker

2.7 บทวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรในบริบทมหาวิทยาลัยไทย

การนำเกณฑ์ AUN-QA ไปใช้ในการประเมินคุณภาพหลักสูตรในมหาวิทยาลัยไทยสะท้อนถึงความพยายามในการยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้เทียบเคียงระดับสากล อย่างไรก็ตาม ผลการประเมินในแต่ละสถาบันมีความแตกต่างกันตามบริบทองค์กร ทรัพยากร และความเข้าใจในหลักการ Outcome-Based Education (OBE)

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามกรอบ AUN-QA ในมหาวิทยาลัยไทย

มหาวิทยาลัย	จุดแข็งที่พบ	AFI ที่ระบุ	ข้อสังเกตเชิงเปรียบเทียบ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	โครงสร้างหลักสูตรชัดเจน มีการบูรณาการทักษะศตวรรษที่ 21	การเชื่อมโยงระหว่าง ELOs กับการประเมินผลยังไม่ชัดเจน	แม้มีระบบ QA เข้มแข็ง แต่ยังมีช่องว่างด้าน Constructive Alignment
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับหลักสูตร	ข้อจำกัดในการพัฒนาอาจารย์ให้เข้าใจ OBE อย่างลึกซึ้ง	มีการอบรมแต่ขาดการประยุกต์ใช้ในระดับรายวิชา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	การจัดการเอกสารและระบบติดตามผลมีความเป็นระบบ	การจัดทำ SAR เน้นรูปแบบมากกว่าเนื้อหา	ขาดการวิเคราะห์เชิงคุณภาพในรายงาน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	มีการวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) อย่างเป็นระบบ	การกำหนด ELOs ยังไม่สะท้อนความต้องการของผู้เรียน	เริ่มใช้ AUN-QA เป็นเครื่องมือพัฒนาหลักสูตร แต่ยังอยู่ในช่วงปรับตัว
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	การใช้ Outcome-Based Curriculum อย่างเป็นรูปธรรม	ขาดการติดตามผลการเรียนรู้หลังจบหลักสูตร	มีระบบสนับสนุนการเรียนรู้ดี แต่ยังไม่เชื่อมโยงกับผลลัพธ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ)	การบูรณาการท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของชุมชน	ความไม่ชัดเจนของ ELOs, ขาดกลไกติดตามนิสิต, การพัฒนาอาจารย์ยังไม่ครอบคลุม	ลักษณะ AFI สอดคล้องกับหลายสถาบัน แต่มีจุดแข็งเฉพาะด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.7.1 ข้อวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ

ด้านที่มีความคล้ายคลึงกัน ผลการวิเคราะห์พบว่าหลายสถาบันมีลักษณะของจุดที่ควรปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่ ความไม่ชัดเจนของผลลัพธ์การเรียนรู้ (Expected Learning Outcomes: ELOs) การประเมินผลที่ยังไม่สอดคล้องกับ ELOs และหลักการ Constructive Alignment การพัฒนาอาจารย์ด้าน Outcome-Based Education (OBE) ที่ยังไม่ครอบคลุมทุกมิติ เช่น การออกแบบการเรียนรู้ การวัดผล และการใช้ Active Learning (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA), 2020b; Biggs & Tang, 2011)

ด้านที่แตกต่างกัน แม้จะมีลักษณะร่วมกันในบางประเด็น แต่แต่ละมหาวิทยาลัยก็มีบริบทและแนวทางที่แตกต่างกัน เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) มีระบบสนับสนุนการเรียนรู้ที่เข้มแข็ง เช่น ระบบ LMS และการติดตามผลการเรียนรู้รายบุคคล มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (มมส.) เน้นการจัดทำเอกสารประกอบการประเมินมากกว่าการพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว.) เริ่มนำเครื่องมือ Gap Analysis มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างผลลัพธ์ที่คาดหวังกับผลการดำเนินงานจริง

2.7.2 ข้อเสนอเชิงพัฒนา

1) ควรมีการจัดทำฐานข้อมูล AFI และแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ระดับชาติ เพื่อรวบรวมจุดที่ควรปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) และแนวปฏิบัติที่ดีจากสถาบันต่าง ๆ ให้สามารถใช้เป็นฐานข้อมูลกลางสำหรับการเรียนรู้ร่วมกันและการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบ

2) ส่งเสริมการวิจัยเปรียบเทียบผลการประเมินในบริบทไทย เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลการประเมินระหว่างสถาบัน วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา และพัฒนาแนวทางที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

3) พัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์ SAR ที่เน้นคุณภาพเนื้อหาและผลกระทบ เพื่อให้การวิเคราะห์รายงานผลการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) มีความแม่นยำและสะท้อนผลการดำเนินงานอย่างแท้จริง โดยเน้นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและผลกระทบต่อผู้เรียนและสังคม

4) สร้างระบบติดตามผลการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจาก AUN-QA อย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดทำตารางติดตามผล AFI ที่เชื่อมโยงกับหมวดการประเมิน ผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาดำเนินงาน และผลลัพธ์ที่คาดหวัง เพื่อให้สามารถตรวจสอบความก้าวหน้าได้อย่างต่อเนื่องและโปร่งใส

2.8 กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)

2.8.1 นโยบายการพัฒนาระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้นำแนวทางในการดำเนินการสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่นำเกณฑ์ EdPEX ไปใช้ในการพัฒนาองค์กรทางการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ที่กำหนดโดยสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.) มาเป็นกรอบในการดำเนินการ และในปี พ.ศ. 2564 เริ่มพัฒนาระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (Kasetsart University Quality System: KUQS) ซึ่งเป็นระบบที่ออกแบบมาบนกรอบของความเป็นเลิศ (EdPEX และ Baldrige) เชื่อมโยงกับระบบงานและการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย มี 7 หมวด 29 ประเด็น พร้อมตารางเป้าหมายการดำเนินการและตัววัด เน้นการสร้างระบบงานและกระบวนการที่มีประสิทธิผล ส่งผลลัพท์ต่อเป้าหมายและตัววัดของส่วนงานและมหาวิทยาลัย โดยระบบที่สร้างขึ้นจะเป็นส่วนหนึ่งในกลไกการพัฒนาคุณภาพและการประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา

ที่มาของการพัฒนาระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (KUQS)

- 1) ระบบประกันคุณภาพแบบเดิม ๆ ไม่อาจเชื่อมโยงระบบงานกับเป้าหมายยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย
- 2) การประเมินแม้ช่วยให้เห็น Gap แต่ขาดแนวทางในการดำเนินการ
- 3) มหาวิทยาลัยต้องมีระบบคุณภาพที่บูรณาการไปในทิศทางเดียวกัน
- 4) ควรเป็นระบบที่สร้างบนโครงสร้างการบริหารของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สามารถถูกประเมินได้ทั้งภายใน และภายนอก
- 5) ใช้แนวคิดของกรอบการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Business Excellence: Baldrige และ EFQM)

ความคาดหวังจากระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (KUQS)

- 1) การพัฒนาที่ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบของประเทศ
- 2) สร้างแนวคิดใหม่ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ และการปรับปรุงที่มุ่งสร้างนวัตกรรม
- 3) มีวิวัฒนาการของการดำเนินการเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกปี ไม่ใช่ทุก 5 ปี
- 4) สร้างสรรค์เพื่อให้เกิดนวัตกรรมและความแตกต่าง เพิ่มคุณค่าในทุกกระบวนการตอบสนองผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มสำคัญ
- 5) ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสู่การเป็น World Class ของมหาวิทยาลัย

ภาพที่ 2 นโยบายการพัฒนาระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ที่มา: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2564ข, น. 6)

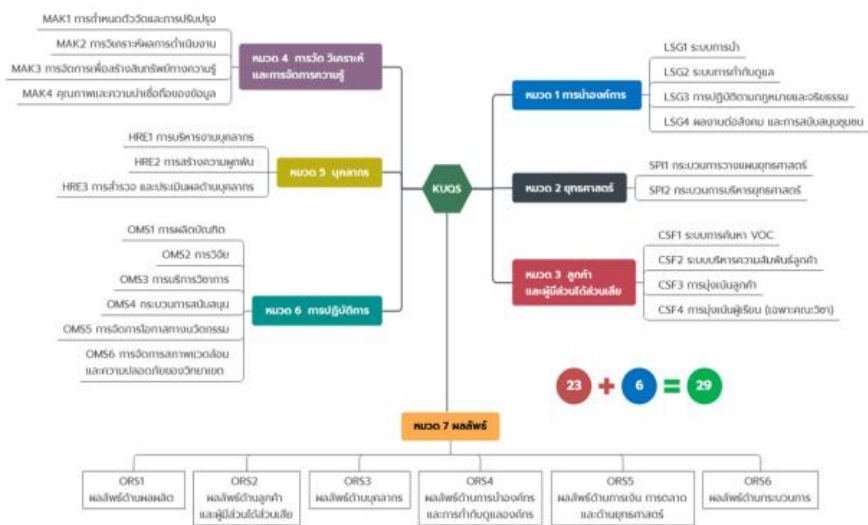
โครงสร้างของระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (KUQS)

ระบบคุณภาพมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (KUQS) เป็นโมเดลที่ถูกออกแบบมาเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินการที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ หรือเรียกว่า Implementation Model ที่สอดคล้องกับบริบท และระดับพัฒนาการของมหาวิทยาลัย ณ ปัจจุบัน ภายใต้แนวคิดของ Business Excellence ที่เน้นการพัฒนาปรับปรุงและบูรณาการสู่ความเป็นเลิศ มีความครอบคลุมการดำเนินการในมิติกระบวนการ 6 หมวด และมิติผลลัพธ์ 1 หมวด ตามแกนหลักของค่านิยม KASET

K	Knowledge of the land	การสร้างสรรค์ศาสตร์แห่งแผ่นดิน
A	Accountability	ความรับผิดชอบต่อผลการกระทำของตนเอง
S	Societal responsibility	ความรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดกับสังคม
E	Ethics	การดำรงไว้ซึ่งจริยธรรมอันดีงาม
T	Thriving for excellences	ความมุ่งมั่นสร้างความเป็นเลิศ

ภาพที่ 3 โครงสร้างของระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (KUQS)
ที่มา: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ม.ป.ป., น. 1)

ภาพที่ 4 โครงสร้างของระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (KUQS)
ที่มา: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ม.ป.ป., น. 2)

2.8.2 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทุกระดับการศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.8.2.1 แนวทางการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี

1) ระบบการศึกษา

ระบบทวิภาค: ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ แต่ละภาคการศึกษามีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

ภาคฤดูร้อน: การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนจะมีหรือไม่ขึ้นอยู่กับแต่ละหลักสูตร หากมีการจัดการเรียนการสอนในภาคฤดูร้อน จะต้องสอดคล้องกับแผนการศึกษาที่กำหนด

2) ระบบหน่วยกิต

การจัดการเรียนการสอนใช้ระบบหน่วยกิต โดยกำหนดให้การบรรยาย 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในภาคการศึกษาปกติ มีค่าเป็น 1 หน่วยกิต หรือการปฏิบัติการทดลอง 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในภาคการศึกษาปกติ มีค่าเป็น 1 หน่วยกิต

3) การพัฒนาหลักสูตร

มหาวิทยาลัยมีคู่มือแนะนำการจัดทำหลักสูตรใหม่หรือปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2565

4) การประเมินการเรียนการสอน

นิสิตระดับปริญญาตรีจะได้รับการเชิญให้ประเมินการเรียนการสอนในแต่ละภาคการศึกษา เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้รับทราบความคิดเห็นและปรับปรุงคุณภาพการสอนต่อไป

2.8.2.2 แนวทางการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

1) ระบบการศึกษา

ระบบทวิภาค: ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ แต่ละภาคการศึกษามีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

ภาคฤดูร้อน: การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนขึ้นอยู่กับแต่ละหลักสูตร หากมีการจัดการเรียนการสอนในภาคฤดูร้อน จะต้องสอดคล้องกับแผนการศึกษาที่กำหนด

2) ระบบหน่วยกิต

การจัดการเรียนการสอนใช้ระบบหน่วยกิต โดยการบรรยาย 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในภาคการศึกษาปกติ มีค่าเป็น 1 หน่วยกิต หรือการปฏิบัติการทดลอง 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในภาคการศึกษาปกติ มีค่าเป็น 1 หน่วยกิต

3) การพัฒนาหลักสูตร

มหาวิทยาลัยมีคู่มือแนะนำการจัดทำหลักสูตรใหม่หรือปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2565

4) **แนวปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนโปรแกรมสองปริญญา/ปริญญาร่วม**
มหาวิทยาลัยมีแนวปฏิบัติสำหรับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ
โปรแกรมสองปริญญา (Dual Degree) หรือปริญญาร่วม (Joint Degree) เพื่อให้การดำเนินการ
เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5) การเทียบโอนรายวิชา

มีแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเทียบโอนรายวิชา เพื่อให้บัณฑิตสามารถนำ
หน่วยกิตจากสถาบันอื่นหรือหลักสูตรอื่นมาใช้ในการศึกษาที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้

6) การประเมินผลการศึกษา

การประเมินผลการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาจากผลการเรียนใน
รายวิชา การทำวิทยานิพนธ์ หรือการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามที่หลักสูตรกำหนด

2.8.2.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาเอก

1) แผนการศึกษา

แผน 1 เน้นการทำวิทยานิพนธ์เป็นหลัก โดยอาจมีการกำหนดให้เรียน
รายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่น ๆ โดยไม่นับหน่วยกิต

แผน 1.1 สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่
น้อยกว่า 48 หน่วยกิต

แผน 1.2 สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่
น้อยกว่า 72 หน่วยกิต

แผน 2: เน้นการทำวิทยานิพนธ์ร่วมกับการศึกษารายวิชาเพิ่มเติม

แผน 2.1 สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่
น้อยกว่า 36 หน่วยกิต และศึกษารายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

แผน 2.2 สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่
น้อยกว่า 48 หน่วยกิต และศึกษารายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต

2) ระบบการศึกษา

ระบบทวิภาค ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ แต่ละภาค
การศึกษามีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

ภาคฤดูร้อน การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนขึ้นอยู่กับความจำเป็นและ
นโยบายของมหาวิทยาลัย

3) คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

(1) ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาที่
เกี่ยวข้อง

(2) มีผลการสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2.8.3 ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อบังคับนี้กำหนดแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันประกาศ ครอบคลุมการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพ การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในทุกภารกิจหลัก ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

1) การประกันคุณภาพภายใน (IQA) ควบคุมและประเมินคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยในระดับหลักสูตร ส่วนงาน และองค์กร

2) การประกันคุณภาพภายนอก (EQA) ประเมินโดยหน่วยงานภายนอกเพื่อ รับรองมาตรฐาน

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

1) ประกอบด้วยอธิการบดีหรือรองอธิการบดีเป็นประธาน และกรรมการจากผู้แทน ส่วนงานต่าง ๆ

2) มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ ติดตาม และรายงานผลการประกันคุณภาพ การศึกษา

3) จัดประชุมอย่างน้อยปีละครั้ง และสามารถแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือ คณะทำงานเพิ่มเติมได้

การประเมินคุณภาพภายใน

1) ส่วนงานและมหาวิทยาลัยต้องประเมินคุณภาพภายในเป็นประจำ พร้อมรายงาน ผลเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการศึกษา

2) สำนักงานประกันคุณภาพมีหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงาน

การกำกับดูแล

1) อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับ และมีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งที่ เกี่ยวข้อง

2) ในระหว่างที่ยังไม่มีแนวทางใหม่ ให้ใช้ประกาศหรือคู่มือเดิมโดยอนุโลม

ข้อบังคับนี้ กำหนดกรอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อให้มั่นใจว่ามาตรฐานทางการศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

2.8.4 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

การประกันคุณภาพการศึกษา ถูกตราไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2542 หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ในมาตรา 47 - มาตรา 51 และได้มีการปรับปรุงเรื่อยมาจนถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 เมื่อปี พ.ศ. 2562 ที่มีการปรับเปลี่ยนสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาให้อยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมซึ่งสาระสำคัญของกฎหมาย รวมถึงประกาศ และมติของ คณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ที่มีการปรับปรุง มีดังนี้

2.8.4.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ซึ่งมีการปรับปรุงมาจาก พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2545 โดยมีการปรับแก้ไขในมาตรา 47 มาตรา 49 และ มาตรา 51

สาระสำคัญ

- 1) ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก
- 2) การประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

2.8.4.2 พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 62-มาตรา 66

สาระสำคัญ

- 1) ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
- 2) การประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด และให้รายงานผลการประเมินต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา พิจารณาเพื่อกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา และให้แจ้งให้สำนักงานปลัดกระทรวงทราบเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก
- 3) การประเมินคุณภาพภายนอกอาจประเมินโดยหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานภาคเอกชนหรือหน่วยงานในต่างประเทศ โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา และให้แจ้งผลการประเมินให้สำนักงานปลัดกระทรวงทราบ (หมายเหตุ หน่วยงานประเมินภายนอกที่ กมอ. รับรองคือ สมศ.)

2.8.4.3 ข้อ 3 ของกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

สาระสำคัญ

1) ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับ และประเภท

2) จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้

3) จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีแนวทางในการประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ และกฎกระทรวงดังกล่าว คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา จึงได้มีประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบัน อุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยประกาศ ณ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 และมีมติคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ครั้งที่ 5/2564 เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2564 และครั้งที่ 7/2564 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2564 เกี่ยวกับแนวปฏิบัติสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สรุปได้ดังนี้

(1) จัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามบริบทของมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย เพื่อจัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างน้อยเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

(2) กำกับดูแลให้มีการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยนำเสนอผลการประเมินคุณภาพภายใน พร้อมแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกปีต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณากำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารนำไปดำเนินการ

(3) แจ้งผลการประเมินคุณภาพระดับมหาวิทยาลัย พร้อมแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.) เป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยอาจแจ้งรายปี หรือรวบรวมแจ้งอย่างน้อย 1 ครั้ง ก่อนปีที่จะรับประเมินคุณภาพภายนอก

(4) ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วว่า ไม่อาจดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ เพราะขาดแคลนงบประมาณ หรือกำลังคน ให้แจ้งต่อคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อว.

(5) การประเมินคุณภาพภายนอก มหาวิทยาลัยสามารถเลือกหน่วยประเมินคุณภาพภายนอกที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด ซึ่งก็คือสำนักงาน

รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) หรือหน่วยงานอื่น เป็นผู้ประเมินคุณภาพภายนอกได้

(5.1) กรณีที่มหาวิทยาลัยประสงค์ให้ สมศ. เป็นผู้ประเมินคุณภาพภายนอกให้มหาวิทยาลัยแจ้งเรื่องไปที่ สมศ. และสำเนาหนังสือแจ้งให้กับ สป.อว. เพื่อรวบรวมจัดส่งรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในให้ สมศ. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการประเมินคุณภาพภายนอก

(5.2) กรณีที่มหาวิทยาลัยประสงค์ให้หน่วยงานอื่นเป็นผู้ประเมินคุณภาพภายนอก ให้เสนอเรื่องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ก่อนสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก ที่กฎหมายกำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่ง ต้องเข้ารับการประเมินคุณภาพภายนอก อย่างน้อย 5 ปี 1 ครั้ง นั้น สมศ. ก็ได้กำหนดรอบการประเมินรอบละ 5 ปี โดยรอบที่ 1 ปี พ.ศ.2544-2548 รอบที่ 2 ปี พ.ศ. 2549-2553 รอบที่ 3 ปี พ.ศ.2554-2558 และรอบที่ 4 พ.ศ. 2559-2563 แต่เนื่องจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่เสนอแนะให้ สมศ. ชะลอการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่ 4 ออกไปก่อน ทั้งนี้เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2564 คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา (กมอ.) ได้ประกาศรับรอง สมศ. ให้เป็นหน่วยงานประเมินภายนอก ระดับอุดมศึกษา ดังนั้น สมศ. จึงได้จัดทำคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา (พ.ศ. 2564-2565) ฉบับสถาบันอุดมศึกษา โดยมีแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอกด้วยกัน 2 ประเภท ดังนี้ 1. เกณฑ์การประเมินคุณภาพมาตรฐานขั้นพื้นฐาน (Common Standards) ซึ่งประเมินตามพันธกิจและบริบทของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน 11 องค์ประกอบ 32 ประเด็นการพิจารณา ที่มีความเชื่อมโยงกับกรอบมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 ทั้ง 5 ด้าน 2. เกณฑ์การประเมินคุณภาพระดับท้าทาย (Challenging Standards) เป็นแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอกที่ส่งเสริมความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาสามารถเลือกความท้าทายได้ตามศักยภาพและความสมัครใจ

ภาพที่ 5 โครงสร้างของระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (KUQS)
ที่มา: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2564ข, น. 3)

2.9 ข้อมูลการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.9.1 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายใน และดำเนินงานให้เป็นไปตามประกาศข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ประกาศ ณ วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2561 ข้อ 5 มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยมีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดนโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ และมีสำนักงานพัฒนาคุณภาพและบริหารความเสี่ยง เป็นหน่วยงานดำเนินงานถ่ายทอดและสร้างความเข้าใจให้กับส่วนงานทุกระดับ เพื่อการกำกับควบคุม ติดตามตรวจสอบและประเมินคุณภาพให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยในรอบปีการศึกษา 2564 (1 กรกฎาคม 2565 – 30 มิถุนายน 2565) ได้กำหนดแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร 3 แนวทาง คือ

1) ประเมินผลการดำเนินงานคุณภาพการศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 ประเมินผลดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด จำนวน 6 องค์ประกอบ จำนวน 14 ตัวบ่งชี้ ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 หลักสูตรดำเนินการตาม

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานหลักสูตร (มคอ.7) แล้วนำข้อมูลเข้าระบบ CHE QA Online เพื่อรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร จำนวน 383 หลักสูตร เป็นหลักสูตรหลัก 362 และหลักสูตรยืม 21 หลักสูตร ซึ่งแบ่งกลุ่มหลักสูตรเพื่อดำเนินการประเมินฯ เป็น 2 กลุ่มใหญ่ โดยหลักสูตรกลุ่มที่ 1 (หลักสูตรระดับปริญญาตรี (ภาษาไทย)) และหลักสูตรกลุ่มที่ 2 (หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา และหลักสูตรนานาชาติ) และมีกำหนดรับประเมินฯ ระหว่างวันที่ 20 มิถุนายน - 31 กรกฎาคม 2565 สำหรับผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ในรอบปีการศึกษา 2564 พบว่า หลักสูตรทั้ง 383 หลักสูตร ผ่านมาตรฐานครบทุกหลักสูตร โดยมีหลักสูตรได้ผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 16 หลักสูตร ระดับดี จำนวน 329 หลักสูตร และระดับปานกลางจำนวน 17 หลักสูตร ทั้งนี้ในภาพรวมของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 3.49 คุณภาพอยู่ในระดับดี

2) ส่งเสริมหลักสูตรที่มีศักยภาพและมีความพร้อม ผลักดันให้ได้รับการรับรองตามมาตรฐานสากลแนวปฏิบัติการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA การขับเคลื่อนหลักสูตร ตามเกณฑ์ Asean University Network Quality Assurance: AUN-QA ตามมหาวิทยาลัยได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนหลักสูตรที่มีความพร้อมและมีศักยภาพเพื่อยกระดับคุณภาพให้ได้มาตรฐานสู่สากล โดยการดำเนินงานของคณะกรรมการในการขับเคลื่อนหลักสูตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สู่ความเป็นเลิศระดับสากลหรือวิชาชีพ ได้กำหนดแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA โดยมี Road Map ดังนี้

ภาพที่ 6 AUN-QA Road Map

ที่มา: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2564ก, น. 2)

จากภาพแสดงลำดับขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรจากการวิเคราะห์จุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (Improvement Plan: IP) โดยประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตร (2) การจำแนก AFI ตามหมวด AUN-QA (3) การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุ (4) การออกแบบแนวทางแก้ไขเชิงกลยุทธ์ และ (5) การบูรณาการแผน IP เข้าสู่การดำเนินงานหลักสูตรในรอบปีถัดไป ซึ่ง Roadmap นี้ช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรมีทิศทางที่ชัดเจนและสามารถติดตามผลได้อย่างเป็นระบบ

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 โดยมีหลักสูตรที่เข้ารับการประเมินในรอบที่ 1 จำนวน 24 หลักสูตร และปีการศึกษา 2564 ได้สำรวจหลักสูตร ที่มีความสมัครใจเข้ารับการประเมินฯ ระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA อีกจำนวน 24 หลักสูตร โดยได้มีกระบวนการเตรียมความพร้อมร่วมกับทุกหลักสูตรที่รับการประเมินฯ ปีการศึกษา 2564 โดยมีกระบวนการดังต่อไปนี้

2.9.1.1 กระบวนการทำให้ความรู้ ทักษะ ทศนคติในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA โดยมีกระบวนการดังต่อไปนี้

1) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร โดยจัดโครงการรายงานผลดำเนินการและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ซึ่งจัดเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2564 เพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้รับทราบถึงผลการประเมินฯ และได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ รวมทั้งนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ไปปรับใช้ในการบริหารหลักสูตร

2) การชี้แจงเกณฑ์และการให้ความรู้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA โดยแบ่งกิจกรรมเป็น 2 รุ่น รายละเอียดดังกิจกรรมต่อไปนี้

(1) หลักสูตรที่เข้ารับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUNQA (รุ่นที่ 1) เป็นหลักสูตรที่รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ตามเกณฑ์ AUN-QA ด้วยผู้ประเมินไทย ในปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งสิ้น 24 หลักสูตร ซึ่งปี พ.ศ. 2565 หลักสูตรที่รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ตามเกณฑ์ AUN-QA รุ่นที่ 1 มีกระบวนการทำให้ความรู้และฝึกทักษะ ดังต่อไปนี้

(1.1) โครงการให้คำปรึกษาการจัดทำแผนปรับปรุงจาก การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของปีการศึกษา 2563 (รุ่นที่ 1) โดยมีกิจกรรมทั้งสิ้น 2 กิจกรรม ได้แก่ 1. การให้คำปรึกษาการจัดทำแผนปรับปรุง (Improvement Plan 1: IP1) ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2564 ถึงวันที่ 28 มกราคม 2565 โดยมีการจัดลำดับความสำคัญของแผนและร่วมพิจารณาประเด็นที่หลักสูตรยังไม่ได้ดำเนินการตามเกณฑ์ AUN-QA เพื่อหาวิธีการปรับปรุง 2. การให้คำปรึกษาการจัดทำแผนการปฏิบัติงานของหลักสูตร

(Improvement Plan 2: IP2) ระหว่างวันที่ 1-28 กุมภาพันธ์ 2565 จะเป็นการให้คำปรึกษาการจัดทำโครงการ/กิจกรรม ที่หลักสูตรต้องดำเนินการเพื่อปิดช่องว่างที่หลักสูตรยังไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์และนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

(1.2) โครงการให้คำปรึกษาการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR: Self-Assessment Report) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA (รุ่นที่ 1) ระหว่างวันที่ 23 พฤษภาคม ถึง 10 มิถุนายน พ.ศ. 2565 จากที่หลักสูตรดำเนินการจัดทำแผนปรับปรุงตามแบบฟอร์ม IP1, IP2 แล้ว หลักสูตรดำเนินการร่างรายงานการประเมินตนเอง เพื่อให้ที่ปรึกษาพิจารณาและให้คำปรึกษาการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง

(2) หลักสูตรที่เข้ารับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUNQA (รุ่นที่ 2) โดยมีหลักสูตรตอบรับการเข้าร่วม จำนวน 24 หลักสูตร ซึ่งปี พ.ศ. 2565 หลักสูตรที่รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ตามเกณฑ์ AUN-QA รุ่นที่ 2 มีกระบวนการ ดังต่อไปนี้

(2.1) โครงการสร้างแรงบันดาลใจ และชี้แจงเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4 (รุ่นที่ 2) จัดเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2565 เพื่อให้ทุกหลักสูตรได้รับทราบนโยบายการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร รวมทั้งมีความเข้าใจแนวคิด องค์ประกอบและวิธีการประเมินตามเกณฑ์การประกันคุณภาพ ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA และเป็นทางเลือกที่ดีในการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

(2.2) โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบหลักสูตร โดยยึดหลักการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลการเรียนรู้ (OBE: Outcome Base Education) จัดเมื่อวันที่ 17-18 มกราคม 2565 และวันที่ 20-21 มกราคม 2565 เพื่อให้หลักสูตรได้เข้าใจหลักการการออกแบบหลักสูตร โดยยึดหลักการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลการเรียนรู้ (OBE: Outcome Base Education) กับหลักสูตรที่เข้าร่วมโครงการ

(2.3) โครงการให้ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA และวิเคราะห์ประเด็นที่หลักสูตรยังไม่ได้ดำเนินการตามเกณฑ์ AUN-QA เพื่อหาวิธีการปรับปรุง (Gap Analysis) (รุ่นที่ 2) จัดเมื่อวันที่ 7-8 มีนาคม 2565 และวันที่ 10-11 มีนาคม 2565

(2.4) โครงการการให้คำปรึกษาการจัดทำ Gap Identification Criteria 1-8 จัดระหว่างวันที่ 18 เมษายน ถึง 12 พฤษภาคม 2565 เพื่อวิเคราะห์เรื่องที่หลักสูตรยังทำไม่ได้ตามเกณฑ์และนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุง

(2.5) ให้คำปรึกษาและชี้แจงการจัดทำ SAR เพื่อเตรียมความพร้อมกับหลักสูตรที่เข้ารับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA

โดยผู้ประเมินไทย โดยจัดขึ้นระหว่างเดือน 13-28 มิถุนายน 2565 ปีการศึกษา 2564 มีหลักสูตรที่เข้ารับการประเมิน จำนวน 48 หลักสูตร โดยแบ่งเป็น 2 รุ่น ดังนี้

รุ่นที่ 1 มีหลักสูตรที่รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ได้แก่

1. คณะบริหารธุรกิจ

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

2. คณะเทคนิคการสัตวแพทย์

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสัตว์

3. คณะประมง

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการประมงและเทคโนโลยี (นานาชาติ)

4. คณะมนุษยศาสตร์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ (นานาชาติ)

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดี

5. คณะวนศาสตร์

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการชีวนภาพป่าไม้

6. คณะวิทยาศาสตร์

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการชีวนภาพและเทคโนโลยี (นานาชาติ)

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาชีวเคมี

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการชีวนภาพ (นานาชาติ)

7. คณะวิศวกรรมศาสตร์

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

8. คณะศึกษาศาสตร์

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

9. คณะเศรษฐศาสตร์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การประกอบการ (หลักสูตรนานาชาติ)

10. คณะสังคมศาสตร์
 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา
 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน
 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม
 และองค์การ
11. คณะอุตสาหกรรมเกษตร
 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์และ
 นวัตกรรม
12. คณะเกษตร กำแพงแสน
 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเครื่องจักรกลและ
 เมคคาทรอนิกส์เกษตร
 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาความปลอดภัยของ
 อาหารในผลิตผลทางการเกษตร
13. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
 และการออกกำลังกาย
14. คณะวิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน
 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเกษตร
15. คณะวิทยาศาสตร์ศรีราชา
 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมี
16. คณะวิศวกรรมศาสตร์ ศรีราชา
 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
 และระบบการผลิต
- รุ่นที่ 2 มีหลักสูตรที่รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
 ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ได้แก่
1. คณะเกษตร
 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสัตวศาสตร์
 หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสัตวศาสตร์
2. คณะเทคนิคการสัตวแพทย์
 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสุขภาพสัตว์
3. คณะมนุษยศาสตร์

เพื่อธุรกิจการท่องเที่ยว	หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสร้างสรรค์การบริการ
	หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานตรีตะวันตก
	4. คณะวิทยาศาสตร์
	หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพรังสี
	หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์พื้นพิภพ
	หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพันธุศาสตร์
	หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยีพื้นพิภพ	
	หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยีพื้นพิภพ	
	5. คณะศึกษาศาสตร์
	หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
	หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา
	หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์	
	6. คณะสังคมศาสตร์
	หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์
	หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์
	หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
สังคม	หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา
	7. คณะสัตวแพทยศาสตร์
สัตวแพทย์	หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาระบาดวิทยาทาง
เพื่อสุขภาพสัตว์ (นานาชาติ)	หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม
	8. คณะอุตสาหกรรมเกษตร
	หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบรรจุ
จัดการอุตสาหกรรมเกษตร	หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมและการ
	9. คณะวิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรม

เครื่องกลและพลังงาน

10. คณะวิทยาศาสตร์ ศรีราชา

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์

11. คณะสาธารณสุขศาสตร์

หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

ทั้งนี้หลักสูตรที่เข้ารับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA จำนวน 48 หลักสูตรและที่ได้รับการรับรองระดับสากล/วิชาชีพ จำนวน 2 หลักสูตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ทำหนังสือที่ อว.6501.0212/4572 ลง วันที่ 12 พฤษภาคม 2565 เรื่อง ขอแจ้งรายชื่อหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่เข้ารับการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ตามเกณฑ์ AUN-QA และหลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากล ซึ่งสำนักงาน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้รับทราบรายชื่อหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ได้รับการรับรองระดับสากล/วิชาชีพ และประเมินคุณภาพการศึกษา ภายในตามเกณฑ์ AUN-QA เรียบร้อยแล้ว

2.9.1.2 การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA โดยผู้ประเมินที่ขึ้นทะเบียนกับ ทปอ. ในวันที่ 27 กรกฎาคม ถึง 16 พฤศจิกายน 2565 โดยการ รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ในปีการศึกษา 2563 นำเสนอรายงานเป็นสองส่วน ได้แก่ 2.1 องค์ประกอบที่ 1. การกำกับให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด โดยสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษาฯ (สป.อว.) ผลการประเมินจากคณะกรรมการประเมิน คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์AUN-QA ทั้ง 24 หลักสูตรผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ดังกล่าว 2.2 องค์ประกอบที่ 2 ผลการดำเนินงานของหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA การประเมิน คุณภาพ ระดับหลักสูตรในองค์ประกอบที่ 2 มีเกณฑ์คุณภาพทั้งหมด 8 องค์ประกอบ (AUN-QA Criterion 1 - AUN QA Criterion 8) ซึ่งเป็นเกณฑ์ในการประเมินเพื่อให้หลักสูตรรับทราบถึงจุดแข็ง และจุดควรพัฒนา โดยไม่มีการรายงานคะแนนของทั้ง 8 องค์ประกอบ (AUN-QA Criterion 1 - AUN QA Criterion 8) มีเกณฑ์คุณภาพ ดังนี้

AUN-QA Criterion 1: Expected Learning Outcomes

AUN-QA Criterion 2: Programme Structure and Content

AUN-QA Criterion 3: Teaching and Learning Approach

AUN-QA Criterion 4: Student Assessment

AUN-QA Criterion 5: Academic Staff

AUN-QA Criterion 6: Student Support Services

AUN-QA Criterion 7: Facilities and Infrastructure

AUN-QA Criterion 8: Output and Outcomes

หลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระดับนานาชาติ

หลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับระดับนานาชาติ
ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 หลักสูตร ได้แก่

1) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการ
อาหาร (Bachelor of Science Program in Food Science and Technology) ภาควิชา
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รหัส
หลักสูตร 25200021100059 ได้รับการรับรองมาตรฐานจากองค์กรนานาชาติจาก

FT หรือ Institute of Food Technologists ประเทศสหรัฐอเมริกา
ระยะเวลารับรอง คือ ปี ค.ศ. 2020 – 2025

ภาพที่ 7 ใบประกาศ IFT หรือ Institute of Food Technologists ประเทศสหรัฐอเมริกา
ที่มา: Institute of Food Technologists. (n.d.).

IUFoST หรือ The International Union of Food Science and Technology ระยะเวลาการ รับรองคือ ปี ค.ศ. 2016-2021

ภาพที่ 8 ใบประกาศ IUFoST หรือ The International Union of Food Science and Technology

ที่มา: ISEKI-Food Association. (n.d.).

ISEKI-Food Association (Integrating Food Science and Engineering Knowledge into the Food Chain) ระยะเวลาการรับรองคือ ปี ค.ศ. 2019-2024

ภาพที่ 9 ใบประกาศ ISEKI-Food Association (Integrating Food Science and Engineering Knowledge into the Food Chain)

ที่มา: ISEKI-Food Association. (n.d.).

2) หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การอาหาร (Master of Science Program in Food Science) ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รหัสหลักสูตร 25330021100335 ได้รับรองมาตรฐานจากองค์กรนานาชาติจาก

ISEKI-Food Association (Integrating Food Science and Engineering Knowledge into the Food Chain) ระยะเวลาการรับรองคือ ปี ค.ศ. 2019-2024

ภาพที่ 10 ใบประกาศ ISEKI-Food Association (Integrating Food Science and Engineering Knowledge into the Food Chain)
ที่มา: ISEKI-Food Association. (n.d.).

2.10 ข้อมูลการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ได้ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ตามนโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ และมีฝ่ายวิชาการ และพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นหน่วยงานดำเนินงานในการขับเคลื่อนและประสานงาน และสร้างความเข้าใจให้กับทุกหลักสูตรภายในคณะ เพื่อการกำกับควบคุม ติดตามตรวจสอบและประเมินคุณภาพให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยมีการดำเนินงาน 2 แนวทาง ดังนี้

1) ในรอบปีการศึกษา 2557-2564 ได้ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของคณะ ตามแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร โดยประเมินผลการดำเนินงานคุณภาพการศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558

ประเมินผลดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด จำนวน 6 องค์ประกอบ จำนวน 14 ตัวบ่งชี้ ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 หลักสูตรดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานหลักสูตร (มคอ.7) แล้วนำข้อมูลเข้าระบบ CHE QA Online เพื่อรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร จำนวน 9 หลักสูตร เป็นหลักสูตรหลัก 1 และหลักสูตรยืม 8 หลักสูตร ซึ่งแบ่งกลุ่มหลักสูตรเพื่อดำเนินการประเมินฯ เป็น 2 กลุ่มใหญ่ โดยหลักสูตรกลุ่มที่ 1 (หลักสูตรระดับปริญญาตรี (ภาษาไทย)) จำนวน 8 หลักสูตร และหลักสูตรกลุ่มที่ 2 (หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา และหลักสูตรนานาชาติ) จำนวน 1 หลักสูตร และมีกำหนดรับประเมินฯ ระหว่างเดือน มิถุนายน-กรกฎาคม ของทุกปี สำหรับผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ในรอบปีการศึกษา 2557-2564 พบว่า หลักสูตรทั้ง 9 หลักสูตร ผ่านมาตรฐานครบทุกหลักสูตร

2) คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ได้มีการส่งเสริมหลักสูตรที่มีศักยภาพ และมีความพร้อม ผลักดันให้สมัครเข้ารับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามมาตรฐานสากล โดยดำเนินงานตามแนวปฏิบัติการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ตามที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนหลักสูตรที่มีความพร้อมและมีศักยภาพเพื่อยกระดับคุณภาพให้ได้มาตรฐานสู่สากล

ทั้งนี้ ในปีการศึกษา 2565 มีหลักสูตรของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ สมัครเข้ารับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ในรุ่นที่ 3 จำนวน 3 หลักสูตร ได้แก่ 1) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ 2) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ 3) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษา 2566 ได้สำรวจหลักสูตรที่มีความสมัครใจเข้ารับการประเมินฯ ระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA รุ่นที่ 4 อีกจำนวน 6 หลักสูตร ได้แก่ 1) หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ 2) หลักสูตรบัญชีบัณฑิต 3) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด 4) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน 5) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต 6) หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต และปีการศึกษา 2567 ได้สำรวจหลักสูตรที่มีความสมัครใจเข้ารับการประเมินฯ ระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA รุ่นที่ 5 จำนวน 1 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ซึ่งทุกหลักสูตรได้รับการเตรียมความพร้อมตามกระบวนการที่สำนักงานพัฒนาคุณภาพ วิทยาเขตบางเขนกำหนด

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรตามกรอบมาตรฐาน AUN-QA เป็นกระบวนการสำคัญในการตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง สำหรับรอบปี การศึกษา 2565-2566 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการได้จัดให้มีการประเมินหลักสูตรทั้งใน ระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท ซึ่งรายงานผลการประเมินที่ได้สะท้อนถึงจุดแข็งและ ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างยั่งยืน

2.10.1 รายงานจำนวนหลักสูตรที่ได้รับการประเมิน

ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ประจำปี การศึกษา 2565-2566 คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ได้ดำเนินการประเมินหลักสูตรทั้งหมด ที่เปิดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานและวางแนวทางการ พัฒนาให้สอดคล้องกับกรอบคุณภาพระดับสากล ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนหลักสูตรที่ได้รับการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA ในรอบปีการศึกษา 2565-2566

ลำดับ	ชื่อหลักสูตร	ระดับหลักสูตร	สถานะการประเมิน	ปีการศึกษา
1	บธ.บ. การจัดการ	ปริญญาตรี	ผ่านการประเมิน	2565-2566
2	บัญชีบัณฑิต	ปริญญาตรี	ผ่านการประเมิน	2566
3	บธ.บ. การตลาด	ปริญญาตรี	ผ่านการประเมิน	2566
4	บธ.บ. การเงิน	ปริญญาตรี	ผ่านการประเมิน	2566
5	บธ.บ. การจัดการอุตสาหกรรมการ บริการ	ปริญญาตรี	ผ่านการประเมิน	2565-2566
6	ศศ.บ. ภาษาอังกฤษ	ปริญญาตรี	ผ่านการประเมิน	2565-2566
7	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	ปริญญาโท	ผ่านการประเมิน	2566
8	รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	ปริญญาตรี	ผ่านการประเมิน	2566
9	นิติศาสตรบัณฑิต	ปริญญาตรี	ผ่านการประเมิน	2566

จากตารางที่ 9 แสดงจำนวนรายชื่อหลักสูตรภายในคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการที่ ได้รับการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA ในรอบปีการศึกษา 2565-2566 โดยแบ่งตามระดับหลักสูตร ทั้งปริญญาตรีและปริญญาโท พร้อมระบุสถานะการประเมินในแต่ละหลักสูตร ซึ่งช่วยให้เห็นภาพรวม ของความก้าวหน้าในการประกันคุณภาพหลักสูตรภายในคณะอย่างชัดเจน จากข้อมูลในตาราง พบว่า หลักสูตรได้รับการประเมินแล้วและผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐาน AUN-QA ซึ่งสะท้อนถึงความต่อเนื่อง และการพัฒนาคุณภาพหลักสูตรในระดับต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ การนำเสนอตารางนี้ช่วยสนับสนุน

การวางแผนพัฒนาหลักสูตรและการติดตามผลการประเมินคุณภาพ เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษา
ของคณะให้สอดคล้องกับเกณฑ์สากลและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2.10.2 ประเภทของหลักสูตร

หลักสูตรที่ได้รับการประเมินในรอบปีการศึกษา 2565-2566 ครอบคลุมทั้งระดับปริญญาตรี
และ ปริญญาโท โดยมีลักษณะและเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันตามระดับการศึกษา
ทั้งนี้ ในการประเมินยังมีการเสนอแผนการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับเกณฑ์ AUN-QA
เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพอย่างเป็นระบบ ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ประเภทของหลักสูตรและแผนการปรับปรุงหลักสูตร

ลำดับ	ชื่อหลักสูตร	ระดับหลักสูตร	วันที่สภามก.อนุมัติ	วันที่สกอ. รับทราบ	วันที่สภามก.อนุมัติครั้งที่ 2	อายุของหลักสูตร	วันที่ครบกำหนดปรับปรุงหลักสูตร	หมายเหตุ
1	บธ.บ. (การจัดการ)	ปริญญาตรี	28-มี.ค.-65	12-มิ.ย.-65	-	3 ปี 3 เดือน	27-มี.ค.-70	
2	บช.บ.	ปริญญาตรี	31-พ.ค.-64	11-พ.ย.-64	-	4 ปี 2 เดือน	30-พ.ค.-69	ผ่านการวิเคราะห์หลักสูตร กก.กศษ.มก.แล้ว
3	บธ.บ. (การตลาด)	ปริญญาตรี	28-ก.พ.-65	19-มิ.ย.-65	-	3 ปี 1 เดือน	27-ก.พ.-70	
4	บธ.บ. (การเงิน)	ปริญญาตรี	31-ม.ค.-65	7-พ.ค.-65	27-พ.ย.-66	1 ปี 8 เดือน	26-พ.ย.-71	
5	บธ.บ. (การจัดการอุตสาหกรรมบริการ)	ปริญญาตรี	31-พ.ค.-64	19-พ.ค.-65	-	4 ปี 2 เดือน	30-พ.ค.-69	ผ่านการวิเคราะห์หลักสูตร กก.กศษ.มก.แล้ว
6	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	ปริญญาตรี	22-มิ.ย.-63	19-เม.ย.-65	27-ม.ค.-68	6 เดือน	26-ม.ค.-73	
7	บธ.ม.	ปริญญาโท	30-พ.ค.-65	-	-	3 ปี 2 เดือน	29-พ.ค.-70	
8	รป.บ.	ปริญญาตรี	28-ธ.ค.-63	14-ก.ย.-64	-	4 ปี 8 เดือน	27-ธ.ค.-68	
9	น.บ.	ปริญญาตรี	22-มิ.ย.-63	22-ธ.ค.-64	25-พ.ย.-67	8 เดือน	24-พ.ย.-72	
10	ศษ.ม.(พลศึกษา)	ปริญญาโท	31-พ.ค.-65	-	29-ม.ค.-67	1 ปี 5 เดือน	28-ม.ค.-72	

2.10.3 ข้อมูลพื้นฐานจากรายงานการประเมิน

จากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ประจำปีการศึกษา 2565-2566 พบว่า แม้จะไม่มีรายงานคะแนนในเชิงปริมาณ แต่คณะกรรมการผู้ประเมินได้ให้ข้อเสนอแนะเชิงคุณภาพที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาหลักสูตร โดยข้อเสนอแนะเหล่านี้สะท้อนถึงจุดแข็ง จุดที่ต้องปรับปรุง และข้อเสนอเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางพัฒนาในระยะต่อไปได้ ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ข้อมูลพื้นฐานจากรายงานการประเมิน

ลำดับ	ชื่อหลักสูตร	ระดับหลักสูตร	ผู้ประเมินภายในมหาวิทยาลัย (คน)	ผู้ประเมินภายนอกมหาวิทยาลัย (คน)	ผลการประเมินโดยรวม	จุดที่ต้องปรับปรุง (ภาพรวม)
1	บธ.บ.การจัดการ	ป.ตรี	3	-	ผ่าน	ขาดการเชื่อมโยง PLOs กับ CLOs อย่างเป็นระบบ ยังไม่มีระบบติดตามผลการเรียนรู้ที่ชัดเจน, บุคลากรยังขาดความเข้าใจ AUN-QA
2	บัญชีบัณฑิต	ป.ตรี	2	1	ผ่าน	การใช้ Rubric ยังไม่เป็นมาตรฐาน, เอกสารหลักสูตรไม่สอดคล้องกับการเรียนการสอนจริง, ขาดระบบสนับสนุนการเรียนรู้
3	บธ.บ.การตลาด	ป.ตรี	3	-	ผ่าน	ขาดการใช้ข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการปรับปรุงหลักสูตร, Active Learning ยังไม่ครอบคลุม, ไม่มี

ลำดับ	ชื่อหลักสูตร	ระดับหลักสูตร	ผู้ประเมินภายในมหาวิทยาลัย (คน)	ผู้ประเมินภายนอกมหาวิทยาลัย (คน)	ผลการประเมินโดยรวม	จุดที่ต้องปรับปรุง (ภาพรวม)
						ระบบติดตามผลลัพธ์บัณฑิต
4	บธ.บ.การเงิน	ป.ตรี	3	-	ผ่าน	PLOs ไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน, ขาดรายวิชาเลือกเฉพาะทาง, ระบบ MIS ยังไม่รองรับการวิเคราะห์ผลการเรียน
5	บธ.บ.การจัดการอุตสาหกรรมบริการ	ป.ตรี	1	2	ผ่าน	CLOs ไม่ชัดเจน, การประเมินผลไม่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้, ขาดบุคลากรสนับสนุนเฉพาะทาง
6	ศศ.บ. ภาษาอังกฤษ	ป.ตรี	3	-	ผ่าน	ขาดการกำหนด Soft Skills ในผลลัพธ์การเรียนรู้, ระบบสารสนเทศไม่รองรับการจัดการเรียนรู้, การสื่อสารภายในหลักสูตรยังเป็นแบบทางเดียว
7	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	ป.โท	3	-	ผ่าน	ขาดระบบติดตามผลการเรียนรู้ของนิสิต, งบประมาณพัฒนาหลักสูตรไม่เพียงพอ, ไม่มีระบบ QA ที่เป็นระบบ
8	รปศ.	ป.ตรี	3	-	ผ่าน	PLOs ไม่เป็น SMART, ขาดการประเมินผลการเรียนรู้ระดับ

ลำดับ	ชื่อหลักสูตร	ระดับหลักสูตร	ผู้ประเมินภายในมหาวิทยาลัย (คน)	ผู้ประเมินภายนอกมหาวิทยาลัย (คน)	ผลการประเมินโดยรวม	จุดที่ต้องปรับปรุง (ภาพรวม)
						หลักสูตร, ระบบบริหารจัดการหลักสูตรไม่ชัดเจน
9	น.บ.	ป.ตรี	3	-	ผ่าน	ขาดการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้จากภาคอุตสาหกรรม, การสื่อสารปรัชญาการศึกษาไม่ชัดเจน, ขาดการใช้ Active Learning อย่างทั่วถึง

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบผลการประเมิน (ข้อ 2.4–2.6)

หัวข้อการประเมิน	ผลการประเมิน (จุดเด่น)	ข้อเสนอแนะ/จุดที่ควรปรับปรุง
2.4 ผลการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิต	<ul style="list-style-type: none"> - บัณฑิตมีทักษะการสื่อสารและมนุษยสัมพันธ์ดี - มีความรับผิดชอบและสามารถทำงานเป็นทีมได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรเพิ่มทักษะด้านดิจิทัลและการคิดวิเคราะห์ - เสริมการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงมากขึ้น
2.5 ผลการประเมินจากนักศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - หลักสูตรมีความชัดเจนในโครงสร้าง - อาจารย์มีความเชี่ยวชาญและให้คำปรึกษาได้ดี 	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงการจัดการเวลาเรียนให้เหมาะสม - เพิ่มกิจกรรมเสริมทักษะนอกห้องเรียน
2.6 ผลการประเมินจากอาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> - มีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง - มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างอาจารย์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรมีระบบสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย - เพิ่มการอบรมด้าน Outcome-Based Education

2.11 งานวิเคราะห์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการทำความเข้าใจสภาพปัจจุบันและแนวทางการพัฒนาคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคอาเซียน งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องล้วนสะท้อนปัจจัยและองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร ทั้งในด้านผลการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล รวมถึงบทบาทของบุคลากรและทรัพยากรสนับสนุน นอกจากนี้ยังมีการศึกษาที่เน้นการระบุจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) และการนำข้อเสนอแนะไปพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและตลาดแรงงาน

ในส่วนนี้ ผู้วิเคราะห์ได้รวบรวมและวิเคราะห์ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากหลายสถาบัน ทั้งในแง่มุมมองของผลการประเมินคุณภาพภายใน การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพ เพื่อเป็นกรอบแนวคิดและข้อมูลสนับสนุนในการพัฒนาหลักสูตรของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ต่อไป

ตารางที่ 13 สรุปงานวิจัยและบทวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA

ผู้วิจัย / ปี	หัวข้อการศึกษา	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา	ข้อเสนอแนะ / แนวทางพัฒนา
อวยพร เรืองศรี (2567)	วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA	วิเคราะห์รายงานการประเมินของ 79 หลักสูตร	คะแนนรวม 3-5 ด้านอาจารย์สูงสุด ด้านผลผลิตต่ำสุด ข้อเสนอแนะขาดความสอดคล้องกับเกณฑ์	แนะนำอบรมทบทวนหลักการประเมินเพื่อยกระดับคุณภาพ
บรรณกร แซ่ลิ้ม (2567)	แนวทางการพัฒนาคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA	วิเคราะห์ข้อมูลประเมิน 9 หลักสูตร	คะแนนเฉลี่ย 3.71-3.88 ต่ำกว่าเป้าหมาย ผลผลิตและผลลัพธ์เป็นจุดที่ต้องพัฒนา	ใช้ข้อมูลเทียบเคียงสมรรถนะและวางแผนพัฒนาคุณภาพอย่างเป็นระบบ
สตรีรัตน์ ธาดากานต์ และพรศิริ พงษ์ชาติ (2563)	การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลตามเกณฑ์ AUN-QA	แบบสอบถามนิสิต 195 คน	ทักษะทั่วไปสูง ความรู้พื้นฐานต่ำ อุปสรรคคือความรู้ไม่เพียงพอและภาระงานมาก	ปรับปรุงหลักสูตรและวิธีสอนพัฒนาศักยภาพนิสิต
ปวีณาพัฒน์ วรพันธ์ และอัญชลี ศรีกลชาญ	แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการดำเนินการตามเกณฑ์ AUN-QA ของหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา	สัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่ม	กำหนด ELOs จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ใช้ Active Learning และ Bloom's Taxonomy	ปรับปรุงระบบการดำเนินงานและเพิ่มการมีส่วนร่วมของนิสิต
บรรณกร แซ่ลิ้ม (2566)	การปรับปรุงกระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะตามเกณฑ์ AUN-QA ด้วยวิธี ECRSIT	วิเคราะห์กระบวนการและใช้เทคโนโลยี	ลดขั้นตอนและเวลาได้ถึง 52.77% เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน	ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและแนวคิดอื่น
กัญศดา อนุวงศ์ และคณะ (2565)	ความเข้าใจของผู้ประเมินคุณภาพภายในต่อเกณฑ์ AUN-QA	วิจัยเชิงคุณภาพสัมภาษณ์อาจารย์ 112 คน	ความเข้าใจอยู่ระดับปานกลาง มีปัญหาด้านการประเมินและเทียบเคียง	แนะนำอบรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพ

จากตารางที่ 13 สรุปงานวิจัยและงานวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA พบว่า หลายงานมีจุดร่วมสำคัญในเรื่องของการประเมินและพัฒนาคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ดังนี้

1) จุดร่วมของงานวิจัย

หลายงานยืนยันว่า การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (ELOs) และการออกแบบหลักสูตรที่สอดคล้องกับผลลัพธ์เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพหลักสูตร (อวยพร เรื่องศรี, 2567; ปวีณาพัฒน์ วรพันธ์ และอัญชลี ศรีกลชาญ, 2567) ปัญหาที่พบโดยทั่วไปคือ คะแนนด้านผลผลิตและผลลัพธ์ของหลักสูตรมักต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งแสดงถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง (อวยพร เรื่องศรี, 2567; บรรณกร แซ่ลิ้ม, 2567) การขาดความเข้าใจหรือความเชี่ยวชาญของผู้ประเมินและบุคลากรเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาหลักสูตร (กัญจดา อุนวงศ์ และคณะ, 2565) การนำเทคโนโลยีและกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ เช่น การใช้แนวคิดลิ้น และวิธี ECRSIT สามารถช่วยลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (บรรณกร แซ่ลิ้ม, 2566)

2) ความแตกต่างและบริบทที่หลากหลาย

งานวิจัยบางฉบับเน้นการศึกษาผลลัพธ์การเรียนรู้ในกลุ่มนิสิตเฉพาะสาขา เช่น นิสิตพยาบาลที่พบว่าทักษะพื้นฐานบางด้านยังมีข้อจำกัด (สตรีรัตน์ ธาดาگانต์ และพรศิริ พฤษชาติ, 2563) ขณะที่งานอื่นเน้นการพัฒนากระบวนการและระบบภายในหลักสูตร เช่น การอบรมผู้ประเมิน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการเพิ่มการมีส่วนร่วมของนิสิตในกระบวนการเรียนรู้ (บรรณกร แซ่ลิ้ม, 2566; ปวีณาพัฒน์ วรพันธ์ และอัญชลี ศรีกลชาญ, 2567)

3) ช่องว่างและข้อเสนอแนะในการพัฒนา

ยังมีความจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทั้งในด้านความรู้และทักษะการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง การพัฒนาระบบการประเมินและการติดตามผลลัพธ์ของหลักสูตรควรมีความชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น ควรส่งเสริมการใช้ข้อมูลและผลการประเมินเป็นฐานในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงคุณภาพอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยรวมแล้ว งานวิจัยและงานวิเคราะห์เหล่านี้ให้กรอบแนวคิดและแนวทางปฏิบัติที่เป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนและดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ต่อไป

จากการทบทวนวรรณกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่าแนวคิดและกรอบการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะการวิเคราะห์จุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับมาตรฐานการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ การศึกษายังได้รวบรวมแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) และปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพหลักสูตรในบริบทของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนถัดไป

บทถัดไปจะนำเสนอวิธีดำเนินการวิเคราะห์ โดยอธิบายขั้นตอนการเก็บข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ และกระบวนการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์จุดที่ต้องปรับปรุงและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์และจำแนกประเภทของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่ปรากฏในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ในรอบปีการศึกษา 2565–2566 ตามเกณฑ์ AUN-QA 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) โดยอ้างอิงจากรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของคณะฯ ในรอบปีการศึกษา 2565–2566 3) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) กับแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของหลักสูตรอื่นภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และวิเคราะห์บทเรียนและแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA 4) เพื่อนำเสนอแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) การดำเนินงานของหลักสูตรในรอบปีการศึกษา โดยอิงจากผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบเชิงระบบ

การวิเคราะห์ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) โดยอ้างอิงจากเกณฑ์ AUN-QA ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ซึ่งวิธีการดำเนินการวิเคราะห์ได้แบ่งรายละเอียดเป็นหัวข้อดังนี้

- 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการ
- 3.2 แหล่งข้อมูล
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอ

3.1 ขั้นตอนการดำเนินการ

การดำเนินการวิเคราะห์ในครั้งนี้ ประกอบด้วยขั้นตอนที่ชัดเจนเป็นลำดับ ดังนี้

- 3.1.1 กำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการศึกษา

3.1.2 ศึกษาวรรณกรรมและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจหลักการของเกณฑ์ AUN-QA และแนวทางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

3.1.3 ศึกษาวิธีการ ขั้นตอน รูปแบบ เพื่อออกแบบขั้นตอนการวิเคราะห์

3.1.4 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยออกแบบและจัดทำแนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประธานหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน

3.1.5 นำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลไปวัดความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index-Objective Congruence: IOC)

3.1.6 นำเครื่องมือไปเก็บข้อมูล

3.1.7 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงคณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประธานหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน

3.1.8 รวบรวมข้อมูล จากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในของหลักสูตรที่ได้รับการตรวจประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA

3.1.9 จำแนกและวิเคราะห์จุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) โดยแยกตามหมวดหมู่ของเกณฑ์ AUN-QA ได้แก่ หมวด 1 ผลลัพธ์ของบัณฑิต หมวด 2 โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร หมวด 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอน หมวด 4 การสนับสนุนนิสิต หมวด 5 คณาจารย์ หมวด 6 ทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐาน หมวด 7 การประกันคุณภาพ หมวด 8 ผลลัพธ์

3.1.10 วิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3.1.11 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการจำแนกและวิเคราะห์จุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) โดยแยกตามหมวดหมู่ของเกณฑ์ AUN-QA

3.1.12 วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อระบุปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อลดจุดอ่อน

3.1.13 จัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อเสนอแนะเชิงระบบ เพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

3.2 ประชากรและแหล่งข้อมูล

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่รับการสัมภาษณ์เชิงลึก คือ บุคลากรของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ โดยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลอย่างมีหลักเกณฑ์ ได้แก่ ประธานหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และ อาจารย์ผู้สอน ซึ่งดำรงตำแหน่งในปีการศึกษา 2565-2566 มีบทบาทโดยตรงในการบริหารจัดการ หลักสูตร และมีประสบการณ์การสอนในหลักสูตรที่นำมาวิเคราะห์ ครอบคลุมรายวิชาหลักตามเกณฑ์ AUN-QA โดยใช้หลักการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ได้แก่ ประธานหลักสูตร จำนวน 9 คน อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 18 คน และอาจารย์ผู้สอน จำนวน 9 คน

3.2.2 แหล่งข้อมูล ประกอบด้วย 3 ส่วน

1) เอกสาร ได้แก่ รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA รอบปีการศึกษา 2565-2566 เพื่อศึกษาจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) จากผลการประเมิน และวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดจุดที่ต้องปรับปรุงในแต่ละเกณฑ์

2) รายงานการให้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลบุคคล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 แหล่งข้อมูล ได้แก่ ประธานหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และ อาจารย์ผู้สอน ซึ่งใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

3) ข้อมูลแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ในการศึกษา ผู้วิเคราะห์ได้เก็บรวบรวมข้อมูลแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบ วิเคราะห์ และพัฒนาข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียดแหล่งข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 14 ประเภทและรายละเอียดของแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์

ประเภทแหล่งข้อมูล	รายละเอียด	วิธีการเก็บข้อมูล
1. เอกสาร	รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA รอบปีการศึกษา 2565-2566 เพื่อศึกษาจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) และวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดจุดที่ต้องปรับปรุงในแต่ละเกณฑ์	การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis)

ประเภทแหล่งข้อมูล	รายละเอียด	วิธีการเก็บข้อมูล
2. รายงานการให้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลบุคคล	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม ได้แก่ ประธานหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง	การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง
3. ข้อมูลแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices)	ข้อมูลจากเอกสารหรือแหล่งข้อมูลที่แสดงแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศจากหลักสูตรหรือหน่วยงานที่มีผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ AUN-QA อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเปรียบเทียบและพัฒนาแนวทางยกระดับจุดที่ต้องปรับปรุง	การสืบค้นและวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Review) และการสัมภาษณ์ผู้มีประสบการณ์ในหลักสูตรที่เป็นต้นแบบ

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 แบบบันทึกการวิเคราะห์จำแนกและจัดกลุ่มจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)

3.3.2 แบบบันทึกการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)

3.3.3 ตารางการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)

3.3.4 แบบบันทึกการสัมภาษณ์เชิงลึก

3.3.5 ตารางเปรียบเทียบแนวปฏิบัติที่ดี

โดยสามารถสรุปกระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์ได้ตามตารางที่ 15 ดังนี้

ตารางที่ 15 สรุปกระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์

ลำดับ	วัตถุประสงค์	ข้อมูลที่เก็บ	เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	ประเภทข้อมูล	วิธีการวิเคราะห์
1	เพื่อวิเคราะห์และจำแนกประเภทของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ในรอบปีการศึกษา 2565-2566	ผลการประเมิน Criterion 1-8	แบบบันทึกการวิเคราะห์จุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)	รายงานผลการประเมิน Criterion 1-8	ทุติยภูมิ	ศึกษารายงานผลการประเมินและวิเคราะห์จำแนกประเภทของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)
2	เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA โดยพิจารณาจากรายงานผลการตรวจประเมินในรอบปีการศึกษา 2565-	จุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) Criterion 1-8 ของทุกหลักสูตร	แบบบันทึกการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)	รายงานผลการประเมิน Criterion 1-8	ทุติยภูมิ	ศึกษารายงานผลการประเมินและวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)

ลำดับ	วัตถุประสงค์	ข้อมูลที่เก็บ	เครื่องมือ	แหล่งข้อมูล	ประเภทข้อมูล	วิธีการวิเคราะห์
	2566 ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ					
3	เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) กับแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของหลักสูตรที่เปิดสอนภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	<ul style="list-style-type: none"> - ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (LOs) - ผลการติดตามบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต - ผลการประเมินจากการนิเทศสหกิจศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - ตารางการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) - แบบบันทึกการสัมภาษณ์ - ตารางเปรียบเทียบแนวปฏิบัติที่ดี 	<ul style="list-style-type: none"> - รายงานผลการประเมิน Criterion 1-8 - ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพหลักสูตร 	<ul style="list-style-type: none"> ทฤษฎีภูมิ ปฐมภูมิ 	- วิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ AUN-QA
4	เพื่อนำเสนอแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) การดำเนินงานของหลักสูตรในรอบปีการศึกษา	แนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) การดำเนินงานของหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ	ตารางสรุปแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (IP)	<ul style="list-style-type: none"> - แนวปฏิบัติที่ดีจากหน่วยงานอื่นภายในมหาวิทยาลัย - ข้อเสนอแนะจากรายงานผลการประเมิน 	ทฤษฎีภูมิ	วิเคราะห์วิเคราะห์ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประเมินและจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับหลักสูตรเพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ AUN-QA

3.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.4.1 การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแนวคำถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านประกันคุณภาพการศึกษาพิจารณา 3 ท่าน

3.4.2 การทดสอบนำร่อง (Try-out) แนวคำถามสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กเพื่อประเมินความเข้าใจ ความชัดเจน และการนำไปใช้

3.4.3 การปรับปรุงเครื่องมือหลังการทดสอบนำร่อง ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและผลการใช้งานจริง

ผู้วิเคราะห์ได้ทำการทบทวนวรรณกรรม งานวิเคราะห์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสัมภาษณ์ (Interview Schedule) และดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยเสนอแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณา เพื่อประเมินความเที่ยงตรงของข้อคำถามแต่ละข้อตามหลักการของ Rovinelli and Hambleton (1977) จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC หมายถึง	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence)
	R หมายถึง	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้เกณฑ์ประเมิน ดังนี้
ให้คะแนน	+1 หมายถึง	ข้อคำถามเหมาะสม
ให้คะแนน	0 หมายถึง	ข้อคำถามมีความไม่ชัดเจน/ไม่แน่ใจ
ให้คะแนน	-1 หมายถึง	ข้อคำถามไม่เหมาะสมให้พิจารณาแก้ไข
	N หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การพิจารณาคือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่า “ผ่าน” และสามารถนำไปใช้ได้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 จะต้องได้รับการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ หรือพิจารณาตัดออกจากแบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ผ่านการวิเคราะห์ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา ผลการตรวจสอบแสดงให้เห็นว่าค่าดัชนีอยู่ในระดับเหมาะสม (≥ 0.67)

ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีต่ำได้รับการปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง ทั้งนี้ ผู้วิเคราะห์ ได้นำตารางสรุปผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จัดไว้ในภาคผนวกเพื่อความเป็นระเบียบ

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิเคราะห์ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 3 แหล่งข้อมูลหลัก ดังนี้

3.5.1 เอกสาร

ผู้วิเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA รอบปีการศึกษา 2565-2566 เพื่อศึกษาจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) และข้อเสนอแนะ

วิธีการเก็บข้อมูล วิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) การวิเคราะห์เอกสารในครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลที่มีอยู่แล้ว โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) รวบรวมเอกสาร คัดเลือกเอกสารรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่อยู่ในขอบเขตการวิจัย
- 2) ตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ ตรวจสอบแหล่งที่มา ความครบถ้วน และความสอดคล้องกับเกณฑ์ AUN-QA
- 3) จำแนกและจัดหมวดหมู่ข้อมูล จัดประเภทข้อมูลตามหัวข้อของเกณฑ์ AUN-QA และแยกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ AFI และข้อเสนอแนะ
- 4) สกัดสาระสำคัญ อ่านและวิเคราะห์ข้อความเพื่อสรุปประเด็นหลัก และระบุปัญหาหรือช่องว่างที่ควรพัฒนา
- 5) ตีความและวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำข้อค้นพบและข้อสรุปเชิงวิเคราะห์

3.5.2 การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลบุคคล

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลบุคคล ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ประธานหลักสูตร 2) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร 3) อาจารย์ผู้สอน เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาหรือข้อจำกัดที่ควรปรับปรุง และเพื่อให้ทราบข้อมูลที่ครอบคลุมและครบถ้วนในแง่มุมต่าง ๆ ที่สะท้อนจากแนวคิดและทัศนคติ โดยเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก ในระหว่างการสัมภาษณ์ได้เปิดโอกาสให้มีการสื่อสารโต้ตอบกันทั้งสองฝ่าย (Two-Way Communication) คือ ผู้วิเคราะห์และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ อีกทั้งแบบสัมภาษณ์กำหนดในลักษณะเป็นรายการคำถามที่อิสระ (Free Listing) เพื่อให้ตอบแบบสัมภาษณ์ได้ตามความสมัครใจ รวมถึงเป็นการป้องกันการชี้นำหรือการโน้มน้าวใจในการให้ข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูล การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยใช้แนวคำถามกึ่งโครงสร้าง

- 1) กำหนดกลุ่มตัวอย่าง เลือกผู้ให้ข้อมูลโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
- 2) พัฒนาเครื่องมือสัมภาษณ์ จัดทำแนวคำถามสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
- 3) นัดหมายและสัมภาษณ์ ติดต่อผู้ให้ข้อมูลเพื่อขออนุญาตและนัดหมายสัมภาษณ์ พร้อมบันทึกเสียงและจดบันทึก
- 4) ตรวจสอบข้อมูล ทบทวนบันทึกการสัมภาษณ์เพื่อความถูกต้องและครบถ้วน ก่อนนำไปวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3.5.3 ข้อมูลแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices)

ผู้วิเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารหรือแหล่งข้อมูลที่สะท้อนแนวปฏิบัติที่ดีของหลักสูตรในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสามารถนำมาเป็นต้นแบบหรือแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน

วิธีการเก็บข้อมูล การสืบค้นและวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Review) และการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องที่ดำเนินแนวปฏิบัตินั้น

- 1) การสืบค้นและวิเคราะห์เอกสาร
  - (1) คัดเลือกเอกสารและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ เช่น รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา บทความวิชาการ คู่มือการประกันคุณภาพ และรายงานจากหน่วยงานต้นสังกัด
  - (2) ตรวจสอบความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ และความทันสมัยของข้อมูล
  - (3) วิเคราะห์เนื้อหาตามเกณฑ์การประเมินของ AUN-QA เพื่อระบุขั้นตอนวิธีการ หรือกลยุทธ์ที่ประสบความสำเร็จและสามารถประยุกต์ใช้ได้
- 2) การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง
  - (1) เลือกผู้ให้ข้อมูลโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เช่น ผู้บริหารหลักสูตร คณะกรรมการประกันคุณภาพ ผู้ประเมินภายใน หรือผู้รับผิดชอบโครงการที่มี Best Practices
  - (2) จัดทำแนวคำถามสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับบริบท ขั้นตอนการดำเนินงาน ปัจจัยความสำเร็จ และบทเรียนที่ได้รับ
  - (3) นัดหมายและดำเนินการสัมภาษณ์ พร้อมบันทึกเสียงและจดบันทึกเพื่อความถูกต้อง
  - (4) ตรวจสอบและยืนยันข้อมูลกับผู้ให้สัมภาษณ์ (Member Checking) ก่อนนำไปวิเคราะห์

ทั้งนี้ การเก็บข้อมูลทั้งหมดดำเนินการในช่วงเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 2568 โดยมีการขอความยินยอมจากผู้ให้ข้อมูลทุกคนก่อนสัมภาษณ์

ตารางที่ 16 สรุปช่วงเวลาและจำนวนผู้ให้ข้อมูลในการเก็บข้อมูล

ประเภทข้อมูล	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	จำนวน (คน)	ช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
ข้อมูลจากเอกสาร	รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหลักสูตร	-	พฤษภาคม-มิถุนายน 2566	การวิเคราะห์เอกสาร
ข้อมูลจากบุคคล	ประธานหลักสูตร	9	มิถุนายน 2566	สัมภาษณ์เชิงลึก
ข้อมูลจากบุคคล	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	18	มิถุนายน 2566	สัมภาษณ์เชิงลึก
ข้อมูลจากบุคคล	อาจารย์ผู้สอน	3	กรกฎาคม 2566	สัมภาษณ์เชิงลึก

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิเคราะห์ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแต่ละแหล่ง โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลแต่ละประเภท ดังนี้

1) การรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ดำเนินการโดยการวิเคราะห์รายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ของหลักสูตรระดับปริญญาตรีและปริญญาโทของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ในรอบปีการศึกษา พ.ศ. 2565-2566 จำนวน 9 หลักสูตร ได้แก่ 1) หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต 2) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ 3) หลักสูตรบัญชีบัณฑิต 4) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด 5) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ 6) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการเงินและการลงทุน 7) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ 8) หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต และ 9) หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต โดยใช้กรอบการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 จำนวน 8 หมวดหลักเป็นแนวทางในการจำแนกข้อมูลอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้มีการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูลกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (ELOs) และข้อเสนอแนะจากการประเมินรอบก่อนหน้า (AFI) เพื่อให้การวิเคราะห์มีความครบถ้วนและสามารถเชื่อมโยงสู่การพัฒนาแผนปรับปรุงหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง (AFI) ตามหมวด AUN-QA ดำเนินการโดยการจำแนกข้อเสนอแนะที่ปรากฏในรายงาน SAR และผลการประเมินภายนอกตามหมวดการประเมินของเกณฑ์ AUN-QA ได้แก่ 1) ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes) 2) โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Program Structure and Content) 3) กลวิธีการสอนและการเรียนรู้ (Teaching and Learning Approach) 4) การประเมินผู้เรียน (Student Assessment) 5) บุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff) 6) บริการสนับสนุนนักศึกษา (Student Support Services) 7) สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure) และ 8) ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes) โดยจัดทำตารางวิเคราะห์ AFI ซึ่งประกอบด้วยหมวดการประเมิน ประเด็นที่พบ สาเหตุเบื้องต้น และแนวทางการปรับปรุง เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงสู่การพัฒนาแผนปรับปรุงหลักสูตร ทั้งนี้ ข้อมูลจากการวิเคราะห์ดังกล่าวถูกนำไปใช้เป็นฐานในการออกแบบคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อสะท้อนมุมมองและข้อเสนอแนะในระดับปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ

3) การเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลอย่างมีหลักเกณฑ์ ได้แก่ ประธานหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน ซึ่งดำรงตำแหน่งในปีการศึกษา 2565–2566 มีบทบาทโดยตรงในการบริหารจัดการหลักสูตร และมีประสบการณ์การสอนในหลักสูตรที่นำมาวิเคราะห์ ครอบคลุมรายวิชาหลักตามเกณฑ์ AUN-QA โดยใช้หลักการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposeful Sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและตรงประเด็น ผู้ให้ข้อมูลทุกคนได้รับหนังสือเชิญและแบบยินยอมก่อนการเก็บข้อมูล พร้อมมีการตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้นเพื่อความน่าเชื่อถือของข้อมูล ทั้งนี้การสัมภาษณ์ใช้แบบคำถามกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยเน้นการสะท้อนมุมมองต่อข้อเสนอแนะ (AFI) และแนวทางการพัฒนาในระดับหลักสูตรอย่างเป็นระบบ

4) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ในรายงานนี้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ร่วมกับการวิเคราะห์เชิงธีม (Thematic Analysis) โดยดำเนินการผ่านสามขั้นตอนหลัก ได้แก่ การเข้ารหัสข้อมูล (Coding) ซึ่งเป็นการจำแนกข้อความจากการสัมภาษณ์และเอกสารตามหมวดการประเมินของ AUN-QA การหาธีม (Theme Identification) โดยวิเคราะห์รหัสที่มีความคล้ายคลึงกันให้เป็นประเด็นหลัก เช่น “ความไม่ชัดเจนของ ELOs” หรือ “การประเมินผลที่ไม่หลากหลาย” และการเปรียบเทียบข้อมูล (Triangulation) ระหว่างเอกสาร SAR ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และแนวปฏิบัติที่ดีภายในมหาวิทยาลัย เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์ ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวถูกนำไปใช้เป็นฐานในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพหลักสูตรในบที่ 4 อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับบริบทของหลักสูตร

3.6.2 การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลจะจัดทำใน 3 รูปแบบหลัก ได้แก่ 1) แผนภูมิวงกลมแสดงสัดส่วน AFI แผนภูมิแท่งเปรียบเทียบผลประเมิน, เส้นแสดงแนวโน้ม 2) ตารางวิเคราะห์ AFI สรุป Best Practices (เทียบเคียงมาตรฐาน) และ 3) คำอธิบายเชิงวิเคราะห์ โดยมีกระบวนการทำงาน 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การจัดรูปแบบข้อมูลเพื่อแสดงความเชื่อมโยงของข้อค้นพบ 2) การสรุปผลวิเคราะห์โดยจัดกลุ่ม AFI เปรียบเทียบกับ Best Practices และ 3) การจัดทำแผนปรับปรุง (IP) ที่ระบุวัตถุประสงค์ กิจกรรม ระยะเวลา ผู้รับผิดชอบ และตัวชี้วัดความสำเร็จ พร้อมเสริมด้วยการวิเคราะห์ SWOT เพื่อระบุสาเหตุ AFI อย่างรอบด้าน การพัฒนาระบบ Dashboard สำหรับติดตามความคืบหน้าแผน IP แบบเรียลไทม์ และกลไกรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านแบบสำรวจและสนทนากลุ่ม เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต สกลนคร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการ และตอบสนองมาตรฐาน AUN-QA อย่างยั่งยืน

จากการตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อความโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าข้อความส่วนใหญ่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในระดับที่เหมาะสมและสามารถใช้ในการเก็บข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีบางข้อที่ได้รับข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยมากขึ้น การปรับแก้ดังกล่าวจะช่วยเสริมความชัดเจนของเครื่องมือวิจัยและเพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้รับ

ในบทที่ 4 จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าว เพื่อให้เห็นภาพรวมของปัจจัยและแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงคุณภาพหลักสูตรตามกรอบ AUN-QA อย่างเป็นระบบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

งานวิเคราะห์เรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ผู้วิเคราะห์ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ ดังนี้

- 1) เพื่อวิเคราะห์และจำแนกประเภทของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่ปรากฏในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ในรอบปีการศึกษา 2565–2566 ตามเกณฑ์ AUN-QA 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) โดยอ้างอิงจากรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของคณะฯ ในรอบปีการศึกษา 2565–2566 3) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) กับแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของหลักสูตรอื่นภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และวิเคราะห์บทเรียนและแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA 4) เพื่อนำเสนอแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) การดำเนินงานของหลักสูตรในรอบปีการศึกษา โดยอิงจากผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบเชิงระบบ

ในการนี้ผู้วิเคราะห์จึงขอนำเสนอข้อมูลผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์และจำแนกประเภทของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ในรอบปีการศึกษา 2565-2566

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 1-8

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 1-8

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ความรุนแรงของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ โดยพิจารณาจากรายงานผลการตรวจประเมินในรอบปีการศึกษา 2565-2566

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงโครงสร้าง

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคลากร

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านทรัพยากรสนับสนุน

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

4.3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

4.3.2 ประเด็นหลักที่สะท้อนจากผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจุดที่ต้องปรับปรุง

4.3.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูลในเชิงลึก

4.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ และการเปรียบเทียบกับ

สาระสำคัญจากรายงานผลการประเมิน

4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) กับแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของหลักสูตรอื่นภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหลักสูตรที่มีผลการประเมินดีเยี่ยมในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.4.2 ผลการวิเคราะห์แนวทางปฏิบัติของหลักสูตรที่ไม่มีจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ซ้ำซ้อน

4.4.3 ผลการวิเคราะห์แนวทางที่สามารถถอดบทเรียนหรือเรียนรู้ได้ (Lesson Learned)

4.5 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) การดำเนินงานของหลักสูตรในรอบปีการศึกษา

4.5.1 การจัดลำดับความสำคัญของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) เพื่อวางแผนพัฒนา

4.5.2 การออกแบบแนวทางการแก้ไขเชิงกลยุทธ์

4.5.3 การบูรณาการแผน IP เข้ากับการพัฒนาหลักสูตรรายปี/รอบต่อไป

4.1 ผลการวิเคราะห์และจำแนกประเภทของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ในรอบปีการศึกษา 2565-2566

จากการรวบรวมและวิเคราะห์รายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ในรอบปีการศึกษา 2565-2566 โดยการวิเคราะห์ใช้หลักสูตรทั้งหมด 9 หลักสูตรเป็นฐานข้อมูล ได้แก่ รัฐประศาสนศาสตร์ (รปศ.), MBA, การเงิน, การตลาด, นิติศาสตร์, การจัดการ, การบัญชี, การจัดการอุตสาหกรรม การบริการ และภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากรายงานการประเมินภายใน การตรวจสอบเอกสาร หลักสูตร และการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในตารางมีการระบุจำนวนครั้งที่พบ AFI ในแต่ละ

ประเด็น พร้อมคำนวณเป็น “ร้อยละ” เพื่อสะท้อนความถี่ของปัญหาในภาพรวมของหลักสูตรทั้งหมด โดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละ} = \left(\frac{\text{จำนวนครั้งที่พบ AFI}}{\text{จำนวนครั้งที่พบ AFI ทั้งหมด}} \right) \times 100$$

พบว่า มีจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ปรากฏในหลายหมวดหมู่ของเกณฑ์ AUN-QA ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่หลักสูตรจำเป็นต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การวิเคราะห์ครั้งนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การจำแนกประเภทของ AFI เพื่อให้สามารถจัดกลุ่มปัญหาได้อย่างเป็นระบบ และเป็นฐานข้อมูลสำหรับการวางแผนปรับปรุงในรอบต่อไป

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 1-8

การวิเคราะห์ข้อมูลจากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2565–2566 พบว่าจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ปรากฏในหลายประเด็นภายใต้เกณฑ์ AUN-QA ทั้ง 8 ด้าน การจัดกลุ่มและจำแนกประเภทของจุดที่ต้องปรับปรุงตามลำดับหัวข้อของเกณฑ์ ช่วยให้เห็นภาพรวมและความถี่ของปัญหาในแต่ละมิติอย่างชัดเจน และสามารถระบุแนวโน้มของจุดอ่อนที่ควรให้ความสำคัญในการพัฒนาในรอบต่อไปได้อย่างเป็นระบบ ดังแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
1	PLOs ไม่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์	7	8.64	ต้องวิเคราะห์ความเชื่อมโยงให้ชัดเจน	หลักสูตร รป.บ., บธ.ม.,บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ.(การตลาด), น.บ., บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ)
2	ไม่ใช้ Bloom's Taxonomy ครบ 3 ด้าน (Cognitive, Affective, Psychomotor)	6	7.41	ไม่ครอบคลุมสมรรถนะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน	หลักสูตร รป.บ., บธ.ม., บธ.บ.(การจัดการ), (การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), บธ.บ.(การตลาด), น.บ.
3	PLOs ไม่เป็น SMART และมีหลายคำกริยาในข้อเดียว (Multithemed)	5	6.17	ต้องทำให้ PLOs กระชับ ชัดเจน วัดผลได้	หลักสูตร รป.บ., น.บ., บธ.บ.(การตลาด), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
4	PLO ที่ไม่สามารถประเมินได้เมื่อจบหลักสูตร (เช่น PLO4)	1	1.23	เป็นผลลัพธ์ที่ต้องใช้เวลาสั่งสมจากประสบการณ์ทำงาน	หลักสูตร รป.บ.
5	PLOs ไม่สะท้อนความต้องการตลาดแรงงาน	3	3.70	ควรเพิ่มคำกริยาที่วัดผลได้ และสมรรถนะที่จำเป็นในสาขา	หลักสูตร บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
6	ขาดการสื่อสาร PLOs ที่มีประสิทธิผลกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	6	7.41	ควรพัฒนาแนวทางสื่อสารกับอาจารย์และนิสิต	หลักสูตร รป.บ., บธ.ม., บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ.(การตลาด), น.บ., บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
7	ไม่มีการประเมินหรือทบทวนความเข้าใจ PLOs จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	5	6.17	ควรมีการสำรวจหรือวัดผลรับรู้ของนิสิต อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้อง	หลักสูตร รป.บ., บธ.ม., บธ.บ.(การตลาด), บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), น.บ.
8	ไม่ใช้แนวทาง OBE/BCD ในการกำหนด CLOs	7	8.64	ต้องปรับ CLOs ให้สอดคล้อง PLOs โดยยึดแนวทาง OBE และออกแบบตาม BCD	หลักสูตร รป.บ., บธ.ม., บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ.การจัดการ, บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), น.บ., ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
9	การเชื่อมโยง CLOs กับ KSA (Knowledge, Skill, Attitude) ไม่ชัดเจน	4	4.94	ควรระบุให้ชัดเจนว่า CLOs สะท้อนองค์ประกอบ K/S/A ไດ	หลักสูตร รป.บ., บธ.ม., บธ.บ.(การตลาด), น.บ.
10	CLOs ไม่เป็น SMART หรือไม่มีการแสดงความเชื่อมโยงกับ PLOs	3	3.70	Course Syllabus ขาดความชัดเจนในการเชื่อมโยง CLOs → PLOs	หลักสูตร รป.บ., บธ.บ.(การตลาด), บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ)
11	ขาดการระบุว่า PLO เป็น Generic หรือ Subject Specific Outcomes	4	4.94	ต้องระบุให้ชัดเพื่อแสดงโพกัสของ PLO	หลักสูตร รป.บ., บธ.บ.การตลาดป, ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
12	ไม่ระบุหรือเพิ่ม Soft Skills ใน Generic Outcomes	5	6.17	ควรเพิ่มทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น ภาษาอังกฤษ การใช้ IT/AI ฯลฯ	หลักสูตร บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ.(การจัดการ), บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), น.บ., ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
13	ขาดข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกในการกำหนด PLOs	7	8.64	ต้องวิเคราะห์และถ่วงรอกความต้องการเพื่อปรับสมรรถนะหลักสูตรให้ทันสมัย	หลักสูตร รป.บ., บธ.ม., บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ.(การตลาด), น.บ., บธ.บ.(การจัดการ)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
					อุตสาหกรรมบริการ), ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
14	ไม่มีแนวทางการประเมินการบรรลุ PLO ที่ชัดเจน (ทางตรง/ทางอ้อม)	9	11.11	ควรรออกแบบการประเมินที่วัดได้จริงทั้งจาก ผู้เรียน ผู้ใช้บัณฑิต และศิษย์เก่า	ทุกหลักสูตร
15	ไม่แสดงระดับความสามารถและจำนวนผู้บรรลุผลรายข้อ	6	7.41	จำเป็นต้องมีข้อมูลเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มผลลัพธ์ และนำไปปรับรายวิชา/วิธีสอน	หลักสูตร รป.บ., บธ.ม., บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ.(การตลาด), บช.บ., บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ)
16	ไม่กำหนดหรือเชื่อมโยง YLOs กับ CLOs/PLOs อย่างชัดเจน	3	3.70	จำเป็นต้องระบุ YLOs ต่อปีให้สอดคล้องกับรายวิชาและภาพรวมหลักสูตร	หลักสูตร บธ.ม., บช.บ., ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
	รวม	81	100		

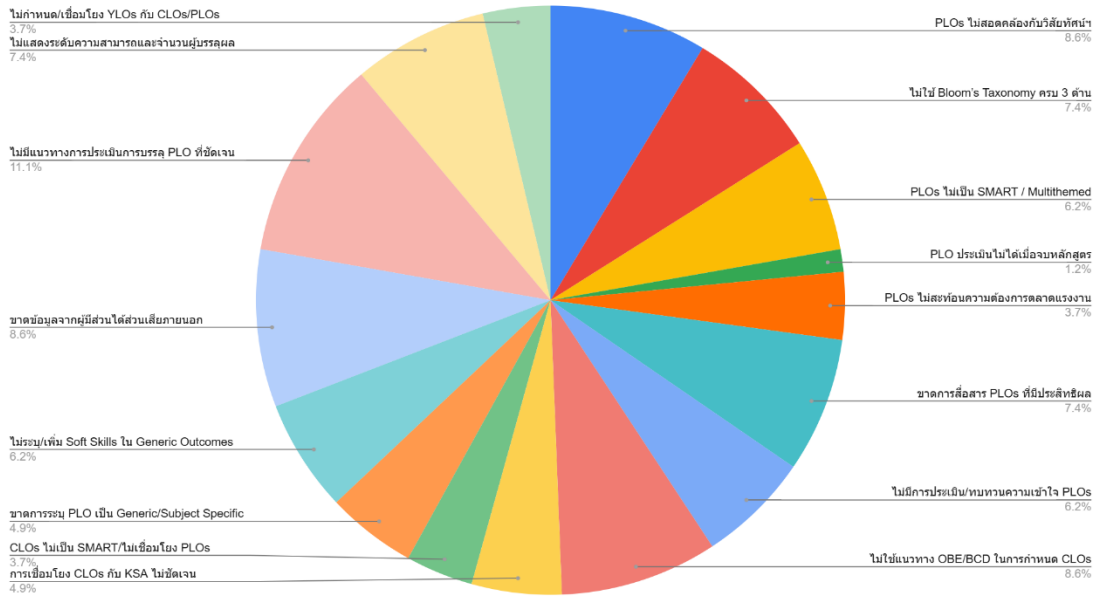
หมายเหตุ: ค่าร้อยละอาจมีการปัดเพื่อความชัดเจนในการนำเสนอ

จากตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes) พบว่า มีการระบุประเด็นที่ต้องปรับปรุงรวมทั้งสิ้น 80 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 16 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ การไม่มีแนวทางการประเมินการบรรลุ PLO ที่ชัดเจน (ทางตรง/ทางอ้อม) ซึ่งพบถึง 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.25 รองลงมาคือ การไม่ใช้แนวทาง OBE/BCD ในการกำหนด CLOs และขาดข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกในการกำหนด PLOs ซึ่งพบอย่างละ 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.75 ประเด็นด้านการไม่ใช้ Bloom's Taxonomy ครบทั้ง 3 ด้าน และขาดการสื่อสาร PLOs ที่มีประสิทธิผลกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พบอย่างละ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.50 ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความชัดเจนของ PLOs เช่น ไม่เป็น SMART/Multithemed, ไม่ระบุประเภท Generic/Subject Specific, และ ไม่เพิ่ม Soft Skills พบอย่างละ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.25 ประเด็นที่พบในระดับต่ำกว่า 5 ครั้ง เช่น PLO ที่ไม่สามารถประเมินได้เมื่อจบหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 1.25 ไม่กำหนดหรือเชื่อมโยง YLOs กับ CLOs/PLOs อย่างชัดเจนคิดเป็นร้อยละ 3.75

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า หลายประเด็นเกิดขึ้นในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะเรื่องการไม่มีแนวทางการประเมินผลลัพธ์ระดับหลักสูตรที่ชัดเจน การไม่ใช้แนวคิด OBE/BCD ในการออกแบบ CLOs และการขาดข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกในการกำหนด PLOs การเกิดขึ้นของ AFI ในหลายหลักสูตรจึงอาจสะท้อนถึงปัญหาเชิงโครงสร้าง เช่น ความไม่ชัดเจนของนโยบายมหาวิทยาลัย การขาดแนวทางกลางในการออกแบบและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ รวมถึงข้อจำกัดด้านศักยภาพของบุคลากรในการออกแบบและสื่อสารผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การปรับปรุงในระดับหลักสูตรเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ หากไม่มีการทบทวนและพัฒนาในระดับนโยบายและระบบสนับสนุนร่วมด้วย

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิเคราะห์ได้นำเสนอถ้อยคำของผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญเกี่ยวกับข้อจำกัดในการดำเนินงานด้านผลการเรียนรู้และการจัดการหลักสูตร โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระบุว่า “เราอยากปรับ PLOs ให้ชัดเจนกว่านี้ แต่ไม่มีแนวทางกลางจากมหาวิทยาลัยว่าจะต้องใช้รูปแบบใด” ขณะที่อาจารย์ผู้สอนสะท้อนว่า “การออกแบบ CLOs ยังเป็นเรื่องที่อาจารย์แต่ละคนทำตามความเข้าใจของตนเอง ไม่มีการอบรมหรือเวิร์กช็อปที่เป็นระบบ” และประธานหลักสูตรกล่าวว่า “บางครั้งเรารู้ว่าผลการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน แต่ก็ไม่มีข้อมูลจากภายนอกมาช่วยกำหนดทิศทาง” ข้อคิดเห็นเหล่านี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการจัดทำแนวทางกลาง การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และการเชื่อมโยงข้อมูลภายนอกเพื่อยกระดับคุณภาพการออกแบบผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทวิชาชีพ และมาตรฐานการประกันคุณภาพ

ผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 1

ภาพที่ 11 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 1

ตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme Structure and Content)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
1	การแสดงผลข้อมูล CLOs ให้ครบถ้วนใน Course Specification / Syllabus	4	11.11	ข้อมูล CLOs ไม่ครบ/ไม่เชื่อมโยง PLOs อย่างชัดเจน	ทุกหลักสูตร, โดยเฉพาะ ropic., ropic.
2	การประเมินการเข้าถึงข้อมูลหลักสูตรและรายวิชาโดย Stakeholders	4	11.11	ขาดการประเมิน/ไม่มีหลักฐานการประเมินช่องทางการสื่อสาร	หลักสูตร ropic., ropic.(การจัดการ), ropic.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
3	ขาดการใช้ BCD ในการออกแบบหลักสูตรตาม OBE	2	5.56	ไม่แสดงความเชื่อมโยง KSA → CLOs → PLOs	หลักสูตร ropic., ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
4	การแจกแจง KSA ไปยัง CLOs อย่างไม่ชัดเจน	2	5.56	ไม่แสดง Mapping ของความรู้ ทักษะ ทศนคติ → CLOs อย่างเป็นระบบ	หลักสูตร ropic.
5	ขาดความเชื่อมโยง Feedback กับการออกแบบ/ปรับปรุงหลักสูตร	3	8.33	ไม่มีการระบุว่าข้อมูลจาก Stakeholders ใช้อย่างไร	หลักสูตร ropic., ropic.(การจัดการ), ropic.(การเงิน)
6	การติดตาม Feedback อย่างต่อเนื่อง	2	5.56	ไม่มีระบบติดตามที่ชัดเจนหรือไม่เชื่อมโยงกับการปรับหลักสูตร	หลักสูตร ropic.(การเงิน)
7	ขาดการแสดงผล Curriculum Mapping ของ PLOs ไปยังรายวิชา	3	8.33	ไม่มีการแสดงผลการกระจายภาระความรับผิดชอบของ PLOs	หลักสูตร ropic., ropic.(การจัดการ)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
8	ความไม่เพียงพอของรายวิชาที่สนับสนุนบาง PLOs	2	5.56	เช่น PLO5 มีเฉพาะในสหกิจ นิสิตที่ไม่ไปจะไม่บรรลุ	หลักสูตร บธ.บ.(การเงิน)
9	การจัดลำดับการเรียนรู้ไม่ชัดเจน หรือไม่สอดคล้อง YLOs กับ PLOs	3	8.33	ไม่แสดงลำดับพัฒนาการของนิสิตชัดเจน	หลักสูตร รป.บ., บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ บริการป, ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
10	ขาด Course Matrix ที่ช่วยให้เห็นภาพรวมการเรียนรู้	2	5.56	ไม่มีเอกสาร Course Matrix หรือแสดงแผนการศึกษาแบบรวม	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
11	ขาดความยืดหยุ่น/รายวิชาเลือกไม่เพียงพอ	4	11.11	ไม่มีรายวิชาเลือกเฉพาะทาง / ขาดทางเลือกสำหรับความเชี่ยวชาญ	หลักสูตร บธ.บ.(การเงินป, บธ.บ.(การตลาด), บช.บ., ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
12	ขาดข้อมูลภาคแรงงาน/การทบทวนหลักสูตรไม่ต่อเนื่อง	3	8.33	ไม่แสดงหลักฐานความทันสมัย/ความสอดคล้องกับภาคงาน	หลักสูตร รป.บ., บธ.บ.(การจัดการ)
13	ขาดกระบวนการติดตามความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี/สถานการณ์	2	5.55	ปรับปรุงตามรอบแต่ไม่ตอบโจทย์เชิงลึกหรือความเปลี่ยนแปลงเร็ว	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการ)

หมายเหตุ: ค่าร้อยละอาจมีการปัดเพื่อความชัดเจนในการนำเสนอ

จากตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ภายใต้เกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 2 ด้านโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร พบว่า มีการระบุประเด็นที่ต้องปรับปรุงรวมทั้งสิ้น 36 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 13 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ การแสดงข้อมูล CLOs ให้ครบถ้วนใน Course Specification / Syllabus ขาดความยืดหยุ่น/รายวิชาเลือกไม่เพียงพอ พบอย่างละ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.11 รองลงมาคือ การประเมินการเข้าถึงข้อมูลหลักสูตรและรายวิชาโดย Stakeholders พบ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.11 เช่นกัน กลุ่มประเด็นที่พบ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.33 ได้แก่ ขาดความเชื่อมโยง Feedback กับการออกแบบ/ปรับปรุงหลักสูตร ขาดการแสดง Curriculum Mapping ของ PLOs ไปยังรายวิชา การจัดลำดับการเรียนรู้ไม่ชัดเจน หรือไม่สอดคล้อง YLOs กับ PLOs ขาดข้อมูลภาคแรงงาน/การทบทวนหลักสูตรไม่ต่อเนื่อง ประเด็นที่พบ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.56 ได้แก่ ขาดการใช้ BCD ในการออกแบบหลักสูตรตาม OBE การแจกแจง KSA ไปยัง CLOs อย่างไม่ชัดเจน การติดตาม Feedback อย่างต่อเนื่อง ความไม่เพียงพอของรายวิชาที่สนับสนุนบาง PLOs ขาด Course Matrix ที่ช่วยให้นิสิตเห็นภาพรวมการเรียนรู้ ประเด็นสุดท้ายคือ ขาดกระบวนการติดตามความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี/สถานการณ์ พบ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.55

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ประเด็นที่เกิดขึ้นในหลายหลักสูตรสะท้อนถึงปัญหาทั้งในระดับการออกแบบหลักสูตรและระดับนโยบายของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะการแสดงข้อมูล CLOs ที่ไม่ครบถ้วนใน Course Specification หรือ Syllabus และการขาดความยืดหยุ่นของรายวิชาเลือก ซึ่งพบในหลายหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังพบว่าหลักสูตรจำนวนมากยังขาดการประเมินการเข้าถึงข้อมูลหลักสูตรโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ขาดการเชื่อมโยง Feedback กับการออกแบบหลักสูตร และไม่มีการแสดง Curriculum Mapping อย่างเป็นระบบ ปัญหาเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความไม่ชัดเจนของแนวทางกลางในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตร รวมถึงการขาดระบบติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลจาก Stakeholders อย่างต่อเนื่อง การเกิดซ้ำของ AFI ในหลายหลักสูตรจึงอาจสะท้อนถึงปัญหาเชิงโครงสร้าง เช่น การขาดนโยบายที่ชัดเจน การบริหารจัดการข้อมูลที่ไม่เป็นระบบ และข้อจำกัดด้านศักยภาพของบุคลากรในการออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวทาง OBE/BCD และความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน

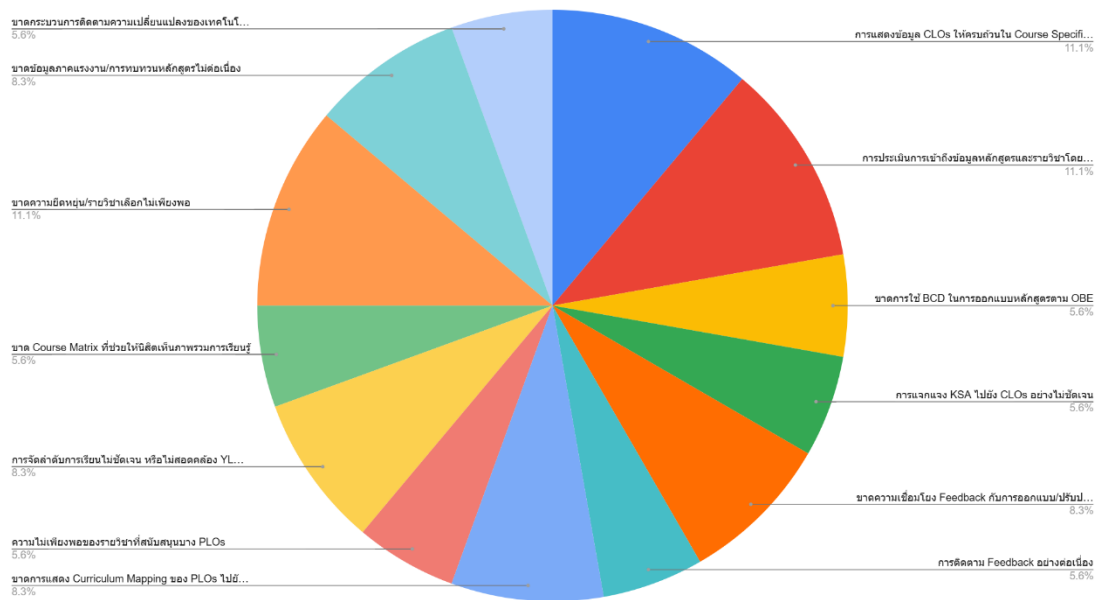
เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 2 ดังนี้

“เราได้รับแบบประเมินจากนิสิตและผู้ใช้บัณฑิต แต่ไม่แน่ใจว่าข้อมูลเหล่านั้นถูกนำไปใช้ปรับหลักสูตรจริงหรือไม่” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“Course Specification ยังไม่มีรูปแบบกลางที่ชัดเจน บางรายวิชาที่ไม่มี CLOs ครบทุกข้อ” อาจารย์ผู้สอน

“หลักสูตรของเรายังไม่มีรายวิชาเลือกเฉพาะทางที่ตอบโจทย์ความเชี่ยวชาญของนิสิตในสายงานจริง” ประธานหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 2

ภาพที่ 12 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 2

ตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 3 กลยุทธ์การเรียนการสอน (Teaching and Learning Strategy)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
1	การสื่อสารปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัย	3	8.33	ไม่ชัดเจน/ไม่มีระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพกับทุก Stakeholders	ทุกหลักสูตร
2	การมีส่วนร่วมของนิสิตในการจัดการเรียนการสอน	2	5.56	ไม่มีหลักฐานหรือรายละเอียดชัดเจนว่ามี การนำ Feedback ของนิสิตมาปรับใช้	-
3	Active Learning ไม่ครอบคลุมทุกรายวิชา	4	11.11	บางรายวิชาไม่ใช้วิธีการสอนเชิงรุก หรือไม่มีความสอดคล้องกับ CLOs	ทุกหลักสูตร
4	การประเมินผลไม่สอดคล้องกับ Active Learning	3	8.33	ไม่มีการออกแบบเกณฑ์วัดผลที่เหมาะสมกับกิจกรรมเชิงรุก	-
5	ขาดการกำหนดและส่งเสริมทักษะ Lifelong Learning	4	11.11	ไม่มีทักษะ LLL ที่ระบุชัดเจน หรือไม่มี การวัดผลอย่างเป็นระบบ	ทุกหลักสูตร
6	ความคิดสร้างสรรค์/นวัตกรรม/ผู้ประกอบการ ไม่ชัดเจน	3	8.33	ไม่ครอบคลุมทุกรายวิชา โดยเฉพาะ หลักสูตรเน้นทฤษฎี	หลักสูตร บข.บ.
7	ขาดการทบทวนและปรับปรุงกระบวนการ จัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	4	11.11	ไม่ชัดเจนว่ามีระบบ/กระบวนการประเมิน PLOs อย่างเป็นระบบจาก SHs	ทุกหลักสูตร

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
8	ขาดการกำหนดเครื่องมือวัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย	3	8.33	ไม่แสดงความหลากหลายของการประเมิน / ไม่สอดคล้องกับ CLOs หรือ ELOs	-
9	ช่องทางการร้องเรียนและการจัดการยังไม่ชัดเจน	1	2.78	ไม่มีการแสดงช่องทางหรือการสื่อสารเรื่องระบบร้องเรียน	ทุกหลักสูตร
10	ขาดการประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนของนิสิต	1	2.78	ไม่แสดงหลักฐานการประเมินตามผลลัพธ์ที่กำหนดไว้	-
11	ขาด Rubric หรือ Marking Scheme ที่ชัดเจน	2	5.56	ไม่มีเกณฑ์ประเมินที่เป็นมาตรฐานสำหรับงานที่ต้องใช้การตัดสินเชิงคุณภาพ	หลักสูตรที่มีโครงการ/งานนำเสนอ
12	การให้ Feedback แก่นิสิตไม่มีการประเมินประสิทธิภาพ	1	2.78	ไม่ชัดเจนว่า Feedback ช่วยนิสิตแก้ไขปัญหาได้จริงหรือไม่	-
13	ขาดการมีส่วนร่วมของตลาดแรงงานในการประเมินผลการเรียนรู้	2	5.57	ไม่ระบุ Stakeholders ชัดเจน หรือไม่แสดงการนำข้อเสนอแนะไปใช้	ทุกหลักสูตร
	รวม	36	91.68		

หมายเหตุ: ค่าร้อยละรวมอาจไม่เท่ากับ 100% เนื่องจากการปัดค่า

จากตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุงภายใต้เกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 3 ด้านกลยุทธ์การเรียนการสอน จากการวิเคราะห์จุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ในหมวดกลยุทธ์การเรียนการสอน พบว่ามีการระบุประเด็นที่ต้องปรับปรุงรวมทั้งสิ้น 36 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 13 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ Active Learning ไม่ครอบคลุมทุกรายวิชา ขาดการกำหนดและส่งเสริมทักษะ Lifelong Learning ขาดการทบทวนและปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง พบอย่างละ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.11 รองลงมาคือกลุ่มประเด็นที่พบ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.33 ได้แก่ การสื่อสารปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัย การประเมินผลไม่สอดคล้องกับ Active Learning ความคิดสร้างสรรค์/นวัตกรรม/ผู้ประกอบการไม่ชัดเจน ขาดการกำหนดเครื่องมือวัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ประเด็นที่พบ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.56–5.57 ได้แก่ การมีส่วนร่วมของนิสิตในการจัดการเรียนการสอน ขาด Rubric หรือ Marking Scheme ที่ชัดเจน ขาดการมีส่วนร่วมของตลาดแรงงานในการประเมินผลการเรียนรู้ ประเด็นที่พบต่ำสุดคือ ช่องทางการร้องเรียนและการจัดการยังไม่ชัดเจน, ขาดการประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนของนิสิต, การให้ Feedback แก่นิสิตไม่มีการประเมินประสิทธิภาพ พบอย่างละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.78

จากการวิเคราะห์ พบว่า หลายประเด็นด้านกลยุทธ์การเรียนการสอนเกิดขึ้นในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะการใช้ Active Learning ที่ยังไม่ครอบคลุมทุกรายวิชา การขาดการกำหนดและส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และการไม่มีระบบทบทวนหรือปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาเชิงระบบทั้งในระดับนโยบายและการปฏิบัติของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดด้านการสื่อสารปรัชญาการศึกษา การออกแบบเครื่องมือวัดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย และการประเมินผลที่ไม่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก รวมถึงการขาดการมีส่วนร่วมของตลาดแรงงานในการประเมินผลการเรียนรู้ ปัญหาเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนากลไกกลางที่ชัดเจนในการออกแบบและประเมินกลยุทธ์การเรียนการสอน พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อผลลัพธ์ที่คาดหวังของหลักสูตรอย่างแท้จริง

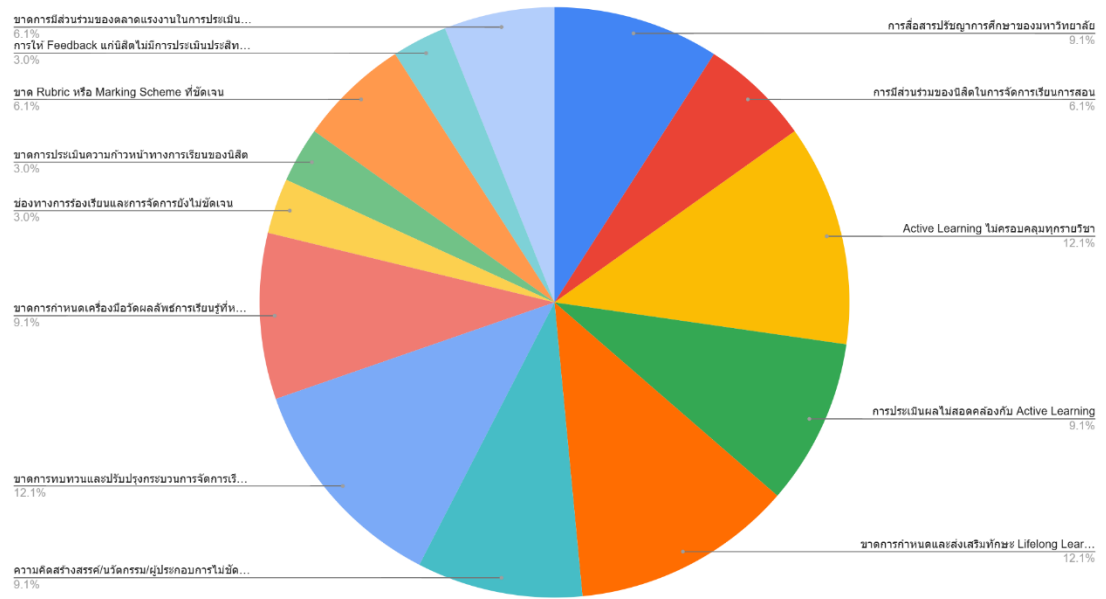
เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 3 ดังนี้

“เราอยากใช้ Active Learning มากกว่านี้ แต่ไม่มีแนวทางหรือตัวอย่างที่ชัดเจนจากมหาวิทยาลัย” อาจารย์ผู้สอน

“การให้ Feedback แก่นิสิตเป็นเรื่องสำคัญ แต่เราไม่เคยประเมินเลยว่า Feedback ที่ให้ไปช่วยเขาได้จริงหรือไม่” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“นิสิตเสนอไอเดียหลายอย่างเกี่ยวกับการเรียน แต่เราไม่มีระบบที่ชัดเจนในการรวบรวมและนำไปปรับปรุง” ประธานหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 3

ภาพที่ 13 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 3

ตารางที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 4 การประเมินผู้เรียน (Student Assessment)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
1	ความไม่สอดคล้องระหว่าง การประเมินกับ CLOs/PLOs	6	19.35	วิธีการประเมินไม่เชื่อมโยงกับผลลัพธ์ การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	หลักสูตร น.บ.(Req. 4.1), บธ.ม.(Req. 4.5), บธ.บ.(การจัดการ อุตสาหกรรมบริการ) (Req.4.1, 4.4, 4.5), บธ.บ.(การตลาด) (Req.4.1)
2	ขาดความหลากหลายในวิธี ประเมินผล	2	6.45	ใช้รูปแบบประเมินแบบเดียวซ้ำซ้อน ไม่ครอบคลุมทักษะหลากหลาย	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ) (Req.4.1, 4.4)
3	ไม่ระบุวิธีประเมินชัดเจนใน ประมวลรายวิชา	3	9.68	ไม่มีการอธิบาย CLOs/วิธีประเมินให้ ชัดเจนในเอกสารสอน	ทุกหลักสูตร (Req.4.1), บธ.ม.(Req. 4.4), บธ.บ.(การจัดการ) (Req.4.7)
4	ระบบอุทธรณ์ไม่ชัดเจน/ไม่ เป็นกลาง	4	12.90	นิสิตไม่ทราบช่องทางร้องเรียน หรือไม่มีระบบแยกต่างหาก	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ) (Req.4.2), น.บ.(Req.4.2)
5	ขาดการใช้ Rubric หรือ Marking Scheme	3	9.68	ไม่มีเกณฑ์ประเมินที่เป็นธรรม/มี มาตรฐาน	หลักสูตร น.บ.(Req. 4.4), บธ.บ.(Req. 4.4)
6	Feedback ซ้ำ / ไม่เป็นระบบ	3	9.68	นิสิตไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันเวลา เพื่อปรับปรุงการเรียน	หลักสูตร น.บ.(Req. 4.6), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ) (Req.4.6, 4.3)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
7	ไม่มีระบบติดตาม ความก้าวหน้าทางการเรียน	2	6.45	ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาไม่มี ประสิทธิภาพหรือติดตามไม่ สม่ำเสมอ	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ) (Req.4.3)
8	CLOs ไม่เป็นรูปธรรมหรือไม่ ถูกต้อง	2	6.45	การกำหนด CLOs ไม่ชัด ทำให้การ ประเมินไม่แม่นยำ	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ) (Req. 4.4, 4.5)
9	ขาดการนำผลประเมินไปใช้ ปรับปรุงรายวิชา	2	6.45	ไม่มีหลักฐานว่ามีการใช้ผลประเมิน ไปสู่การพัฒนา	หลักสูตร น.บ. (Req. 4.7)
10	ไม่มีการประเมิน PLOs อย่าง ชัดเจน	1	3.23	ไม่มีระบบประเมินผลสัมฤทธิ์รวม ของหลักสูตร โดยเฉพาะปีสุดท้าย	หลักสูตร บธ.บ.การจัดการอุตสาหกรรมบริการ) (Req.4.5)
11	ขาดการมีส่วนร่วมจาก ภาคอุตสาหกรรมในการ ประเมิน	3	9.68	ไม่มีการใช้ความเห็นของผู้ใช้บัณฑิต ในการปรับปรุงการประเมิน	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ) (Req.4.7), น.บ. (Req.4.7), บธ.บ.(การจัดการป (Req. 4.7)
	รวม	31	100		

หมายเหตุ : ค่าร้อยละรวมอาจเกิน 100% เล็กน้อยจากการปัดค่า

จากตารางที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 4 การประเมินผู้เรียน (Student Assessment) จากการวิเคราะห์จุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ในหมวดการประเมินผู้เรียน พบว่ามีการระบุประเด็นที่ต้องปรับปรุงรวมทั้งสิ้น 31 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 11 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ ความไม่สอดคล้องระหว่างการประเมินกับ CLOs/PLOs พบ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.35 รองลงมาคือ ระบบอุทธรณ์ไม่ชัดเจน/ไม่เป็นกลาง พบ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.90 กลุ่มประเด็นที่พบ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.68 ได้แก่ ไม่ระบุวิธีประเมินชัดเจนในประมวลรายวิชา ขาดการใช้ Rubric หรือ Marking Scheme Feedback ซ้ำ / ไม่เป็นระบบ ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคอุตสาหกรรมในการประเมิน ประเด็นที่พบ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.45 ได้แก่ ขาดความหลากหลายในวิธีประเมินผล ไม่มีระบบติดตามความก้าวหน้าทางการเรียน CLOs ไม่เป็นรูปธรรม หรือไม่ถูกต้อง ขาดการนำผลประเมินไปใช้ปรับปรุงรายวิชา ประเด็นที่พบต่ำสุดคือ ไม่มีการประเมิน PLOs อย่างชัดเจน พบ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.23

จากการวิเคราะห์พบว่า หลายประเด็นด้านการประเมินผู้เรียนเกิดขึ้นในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะความไม่สอดคล้องระหว่างวิธีการประเมินกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ (CLOs/PLOs) ซึ่งสะท้อนถึงการขาดแนวทางกลางในการออกแบบระบบประเมินที่เชื่อมโยงกับเป้าหมายของหลักสูตรอย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดด้านความโปร่งใสของระบบอุทธรณ์ การใช้เครื่องมือประเมินที่ไม่หลากหลาย การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ล่าช้า และการไม่ระบุวิธีประเมินในเอกสารหลักสูตรอย่างชัดเจน ปัญหาเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบการประเมินผลที่มีมาตรฐาน โปร่งใส และสามารถนำผลไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนได้จริง รวมถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคอุตสาหกรรมในการประเมินผล เพื่อให้การประเมินผู้เรียนมีความน่าเชื่อถือและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตในโลกแห่งการทำงาน

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 4 ดังนี้

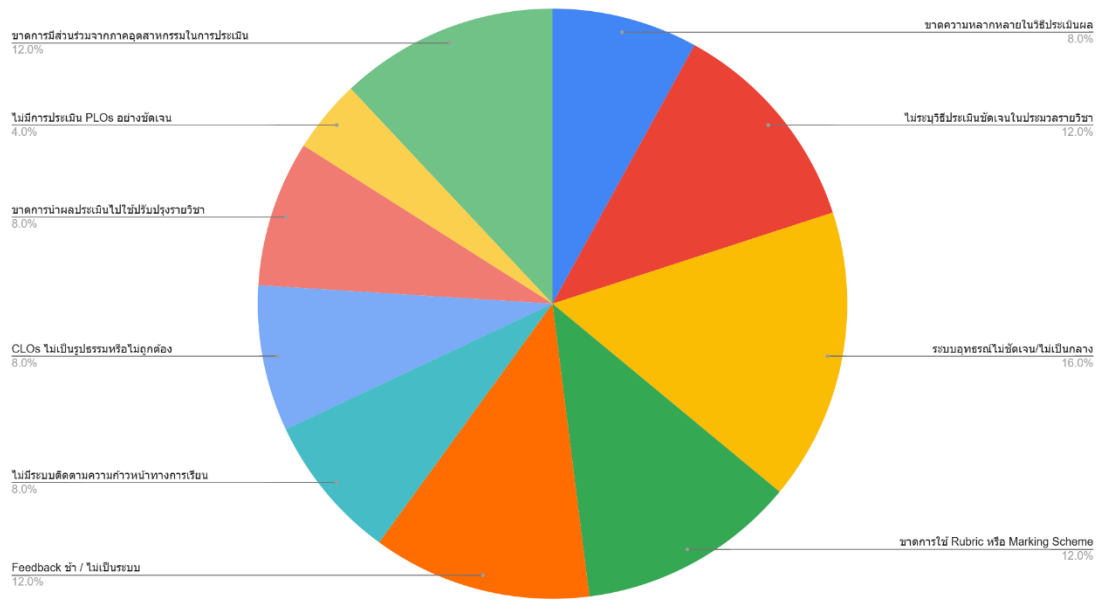
“เราออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดี แต่พอถึงการประเมินกลับไม่มี Rubric ที่ชัดเจน ทำให้การให้คะแนนไม่เป็นธรรม” อาจารย์ผู้สอน

“นิสิตมักถามว่าเขาจะถูกประเมินอย่างไร แต่ในเอกสารรายวิชาก็ไม่ได้ระบุไว้ชัดเจน” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“ระบบอุทธรณ์ยังไม่เป็นกลางเท่าที่ควร บางครั้งนิสิตไม่กล้าร้องเรียนเพราะไม่รู้ช่องทาง” ประธานหลักสูตร

“เราอยากใช้ผลการประเมินไปปรับปรุงรายวิชา แต่ไม่มีระบบรวบรวมข้อมูลหรือวิเคราะห์ผลอย่างเป็นระบบ” อาจารย์ผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 4

ภาพที่ 14 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 4

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 5 บุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff Quality)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
1	การแสดง CLOs ใน Course Specification / Syllabus ไม่ชัดเจนหรือไม่ครบ	7	16.28	ขาดความเชื่อมโยงกับ PLOs	หลักสูตร ปร.บ., บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ.ผลการตลาดป, บธ.บ.(การจัดการ), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), บธ.บ.ผลการจัดการอุตสาหกรรมบริการ, บธ.ม.
2	ไม่มี Curriculum Mapping ที่เชื่อมโยง PLOs กับรายวิชา	6	13.95	ไม่เห็นภาพรวมการพัฒนา	หลักสูตร ปร.บ., บธ.บ.(การจัดการ), บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ.(การตลาด)
3	ขาดการใช้แนวคิด BCD / OBE ในการออกแบบหลักสูตร	4	9.30	ไม่แสดง KSA → CLO → PLO	หลักสูตร ปร.บ., ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), บธ.ม., บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ)
4	ไม่มีการประเมินช่องทางการสื่อสารหลักสูตรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	5	11.63	สื่อสารดีแต่ไม่ประเมินผล	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการ), บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), บธ.ม., บธ.บ.(การเงิน)
5	ไม่มีการติดตาม feedback จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือไม่มีหลักฐานนำไปใช้	4	9.30	ไม่มีระบบป้อนกลับ	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการ), ปร.บ., บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้อง ปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
6	รายวิชาเลือก/แผนการเรียนไม่ ยืดหยุ่น หรือจำกัดเกินไป	5	11.63	ขาดความหลากหลาย และทางเลือก	หลักสูตร บธ.บ.(การตลาด), บธ.บ.(การเงิน), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), รป.บ.
7	รายวิชาหลักบางวิชามีเฉพาะใน แผนสหกิจ ขัดต่อการเข้าถึง PLOs	2	4.65	ส่งผลต่อความเท่าเทียม ในการเรียนรู้	หลักสูตร บธ.บ.(การเงิน), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
8	ขาดการจัดลำดับการเรียนรู้แบบมี พัฒนาการ (YLO → PLO)	3	6.98	ไม่แสดงการพัฒนา ทักษะตามปีเรียน	หลักสูตร รป.บ., บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
9	ไม่มีการใช้ข้อมูลภายนอก เช่น ความ ต้องการตลาดแรงงาน ในการปรับ หลักสูตร	3	6.98	ไม่สอดคล้องบริบทและ ความเปลี่ยนแปลง	หลักสูตร รป.บ., บธ.บ.(การจัดการ), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
10	เอกสารประกอบหลักสูตร เช่น Course Matrix, Roadmap ยังไม่ ครบถ้วน	4	9.30	เอกสารสนับสนุนการ เรียนรู้ไม่เพียงพอ	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ), รป.บ., บธ.บ.(การจัดการ)
	รวม	43	100		

จากตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุงภายใต้เกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 5 ด้านบุคลากรสายวิชาการ พบว่า มีการระบุประเด็นที่ต้องปรับปรุงรวมทั้งสิ้น 43 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 10 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ การแสดง CLOs ใน Course Specification / Syllabus ไม่ชัดเจนหรือไม่ครบ พบ 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.28 รองลงมาคือ ไม่มี Curriculum Mapping ที่เชื่อมโยง PLOs กับรายวิชา พบ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.95 กลุ่มประเด็นที่พบ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.63 ได้แก่ ไม่มีการประเมินช่องทางการสื่อสารหลักสูตรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รายวิชาเลือก/แผนการเรียนไม่ยืดหยุ่น หรือจำกัดเกินไป ประเด็นที่พบ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.30 ได้แก่ ขาดการใช้แนวคิด BCD / OBE ในการออกแบบหลักสูตร ไม่มีการติดตาม feedback จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือไม่มีหลักฐานนำไปใช้ เอกสารประกอบหลักสูตร เช่น Course Matrix, Roadmap ยังไม่ครบถ้วน ประเด็นที่พบ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.98 ได้แก่ ขาดการจัดลำดับการเรียนรู้แบบมีพัฒนาการ (YLO → PLO) ไม่มีการใช้ข้อมูลภายนอก เช่น ความต้องการตลาดแรงงาน ในการปรับหลักสูตร ประเด็นที่พบต่ำสุดคือ รายวิชาหลักบางวิชามีเฉพาะในแผนสทกิจ ขัดต่อการเข้าถึง PLOs พบ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.65

จากการวิเคราะห์ พบว่า หลายประเด็นด้านคุณภาพบุคลากรสายวิชาการเกิดซ้ำในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะการแสดง CLOs ใน Course Specification หรือ Syllabus ที่ไม่ชัดเจนหรือไม่ครบถ้วน และการขาด Curriculum Mapping ที่เชื่อมโยง PLOs กับรายวิชา ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาเชิงระบบในการออกแบบและจัดการหลักสูตรที่ยังไม่เป็นองค์รวม นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดด้านการสื่อสารและการประเมินผลการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การออกแบบรายวิชาเลือกที่ไม่ยืดหยุ่น และการขาดการใช้แนวคิด BCD/OBE ในการออกแบบหลักสูตรอย่างเป็นระบบ ปัญหาเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาแนวทางกลางและระบบสนับสนุนที่ชัดเจนในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรสามารถออกแบบหลักสูตรที่เชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทของตลาดแรงงาน และสามารถปรับปรุงได้อย่างต่อเนื่องจากข้อมูลป้อนกลับของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 5 ดังนี้

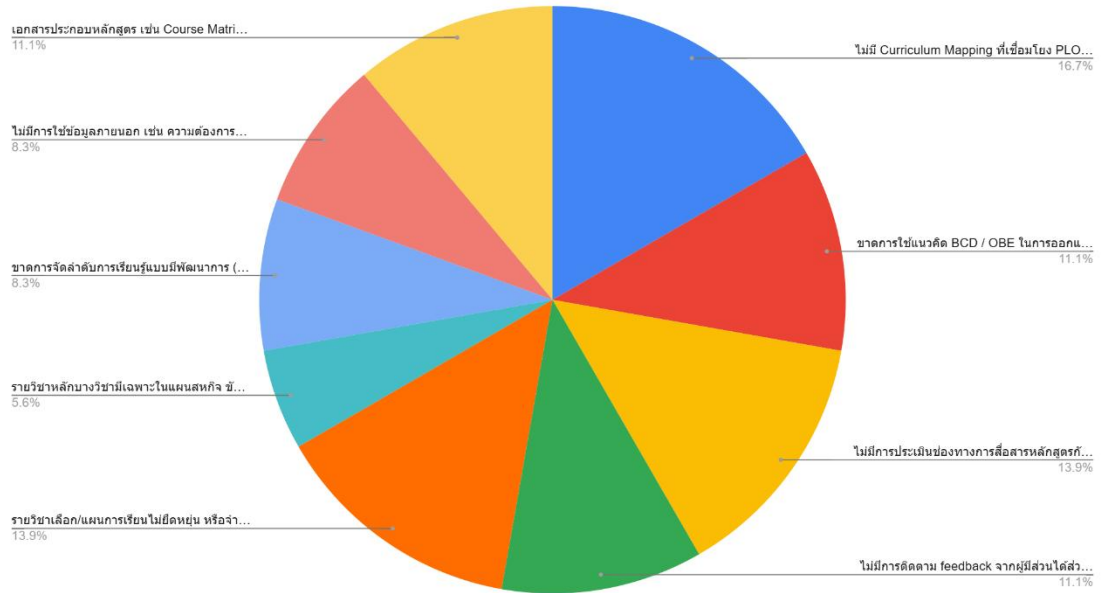
“เราอยากทำ Curriculum Mapping ให้ชัดเจน แต่ไม่มีตัวอย่างหรือแนวทางจากมหาวิทยาลัยเลย” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“บางรายวิชาไม่มี CLOs ที่เชื่อมโยงกับ PLOs เพราะอาจารย์ไม่เข้าใจว่าเขาต้องออกแบบอย่างไร” อาจารย์ผู้สอน

“เราได้รับข้อเสนอแนะจากผู้ใช้บัณฑิต แต่ไม่มีระบบที่ช่วยให้เรานำข้อมูลนั้นไปปรับหลักสูตรได้จริง” ประธานหลักสูตร

“รายวิชาเลือกยังไม่ตอบโจทย์ความสนใจของนิสิต เพราะไม่มีทางเลือกเฉพาะทางที่หลากหลาย” อาจารย์ผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 5

ภาพที่ 15 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 5

ตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 6 การสนับสนุนและบริการนิสิต (Student Quality and Support)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
1	ขาดการประเมิน/ติดตาม ประสิทธิภาพของสื่อประชาสัมพันธ์	3	4.54	ไม่วิเคราะห์ช่องทางและเนื้อหาสื่อให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมาย	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการ), ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ), รป.บ.
2	ไม่มีแนวโน้มข้อมูลการรับนิสิต ย้อนหลัง	2	3.02	ไม่แสดงข้อมูลสถิติการรับเข้าและการคงอยู่ของนิสิต	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), บธ.บ.(การจัดการ)
3	ไม่แสดงเกณฑ์การคัดเลือกที่ชัดเจน	2	3.02	ไม่ระบุคุณสมบัติหรือเกณฑ์คะแนนขั้นต่ำของผู้สมัคร	หลักสูตร บช.บ., บธ.บ.(การตลาด)
4	ไม่วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายชัดเจน	2	3.02	ไม่มีข้อมูลการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายเพื่อกำหนดกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์	หลักสูตร ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), บธ.บ.(การจัดการ)
5	ไม่มีแผนระยะสั้น/ยาวในด้านการสนับสนุนการเรียนรู้	4	6.05	ไม่มีแผนพัฒนาแบบแยกตามระยะเวลาหรือมิติบริการ	หลักสูตร บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ.(การจัดการ), บธ.บ.(การตลาด), บธ.ม.
6	ไม่แสดงการใช้ข้อมูลจากการ “รวมบริการ ประสานภารกิจ”	2	3.03	ไม่ระบุว่าการรวมภารกิจต่าง ๆ นำไปสู่แผนหรือการพัฒนาใด	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), รป.บ.
7	ขาดการสำรวจความต้องการของนิสิต	3	4.54	ไม่มีข้อมูล/ผลสำรวจความต้องการด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	หลักสูตร ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ.(การตลาด)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
8	ไม่ระบุบริการสนับสนุนหลักสูตรครบถ้วน	3	4.54	ขาดรายการบริการที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับคณะ/มหาวิทยาลัย	หลักสูตร ปร.บ., บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรม การบริการ), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
9	ขาดระบบติดตามผลการเรียนของนิสิตอย่างเป็นระบบ	4	6.05	ไม่มีการระบุระบบหรือวิธีการติดตามผลการเรียน/ความก้าวหน้า	หลักสูตร ปร.บ., บธ.บ.(การเงิน), บธ.ม., บธ.บ.(การตลาด)
10	ไม่อธิบายระบบ i-Thesis หรือการติดตาม Course Work	2	3.02	ไม่แสดงวิธีนาระบบไปใช้ในการติดตามนิสิต	หลักสูตร บช.บ., บธ.ม.
11	ไม่วิเคราะห์ภาระงานนิสิตเชื่อมโยงกับการพัฒนา	2	3.02	ไม่เชื่อมภาระงานกับ KSA หรือศักยภาพรายบุคคล	หลักสูตร ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), ปร.บ.
12	ประสิทธิผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่ชัดเจน	4	6.05	ไม่มีหลักฐานประเมินผลกิจกรรม ว่าช่วยเสริม PLO อย่างไร	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรม การบริการ), บช.บ., ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), บธ.บ.(การจัดการ)
13	ไม่ประเมินความสำเร็จกิจกรรม/ไม่ใช้ผล Feedback	3	4.54	ไม่มีการปรับปรุงกิจกรรมจากผลการประเมิน/ความคิดเห็นนิสิต	หลักสูตร ปร.บ., บธ.บ.(การจัดการ), บธ.บ.(การตลาด)
14	ไม่มีการเชื่อมโยงกิจกรรมกับผลลัพธ์การเรียนรู้	2	3.02	ไม่แสดงว่ากิจกรรมเสริมสัมพันธ์กับ CLO หรือ PLO ไດ	หลักสูตร ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), บช.บ.
15	ไม่มีระบบสนับสนุนการนำเสนอผลงานนิสิต	2	3.02	ไม่ชัดเจนว่าหลักสูตรสนับสนุนหรือสร้างโอกาสให้แสดงผลงาน	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการ), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
16	ไม่จัดกิจกรรมตามความต้องการที่แท้จริงของนิสิต	2	3.02	นิสิตให้ความเห็นตรงกันว่าขาดกิจกรรมบางด้านที่จำเป็น	หลักสูตร บช.บ., ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
17	ไม่มีเกณฑ์ประเมินเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนที่ชัดเจน	2	3.02	ไม่มี KPI หรือเกณฑ์ที่ใช้วัดประสิทธิภาพงานสนับสนุน	หลักสูตร รป.บ., บธ.บ.(การจัดการ)
18	ขาดบุคลากรสนับสนุนที่ดูแลโดยตรง	3	4.54	ไม่มีเจ้าหน้าที่เฉพาะที่ดูแลกิจกรรมและการเรียนการสอน	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), บธ.บ.(การเงิน), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
19	ไม่พัฒนาสมรรถนะบุคลากรสนับสนุน	2	3.02	ไม่มีกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาทักษะ/สมรรถนะเจ้าหน้าที่	หลักสูตร บธ.บ.(การจัดการ), รป.บ.
20	ไม่มีเกณฑ์ประเมินความพึงพอใจด้านบริการครบถ้วน	3	4.54	การประเมินครอบคลุมไม่ครบทุกมิติ เช่น ห้องเรียน, IT	หลักสูตร ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), รป.บ., บช.บ.
21	ไม่เทียบเคียงกับคู่เทียบ (Benchmarking)	2	3.02	ไม่แสดงข้อมูลหรือแนวทางเปรียบเทียบกับสถาบันอื่น	หลักสูตร บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ.(การตลาด)
22	ไม่วิเคราะห์ผลการประเมินย้อนหลัง	2	3.02	ไม่มีข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ 3-5 ปีเพื่อนำสู่การพัฒนา	หลักสูตร รป.บ., ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
23	เอกสารสนับสนุนล่าช้า เช่น ฝึกงาน, วิชาชีพ	2	3.01	จากสัมภาษณ์ นิสิตสะท้อนปัญหาความล่าช้าในกระบวนการ	หลักสูตร บช.บ., บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ)

หมายเหตุ: มีการปรับค่าร้อยละบางรายการลงเล็กน้อย (0.01%) เพื่อให้ผลรวมเท่ากับ 100.00% ตามหลักการนำเสนอข้อมูล QA โดยไม่กระทบต่อสาระสำคัญของการ

วิเคราะห์

จากตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 6 การสนับสนุนและบริการนิสิต (Student Quality and Support) พบว่ามีการระบุประเด็นที่ต้องปรับปรุงรวมทั้งสิ้น 66 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 23 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ ไม่มีแผนระยะสั้น/ยาวในด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ขาดระบบติดตามผลการเรียนของนิสิตอย่างเป็นระบบ ประสิทธิภาพกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่ชัดเจน พบอย่างละ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.06 รองลงมาคือกลุ่มประเด็นที่พบ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.55 ได้แก่ ขาดการประเมิน/ติดตามประสิทธิภาพของสื่อประชาสัมพันธ์ ขาดการสำรวจความต้องการของนิสิต ไม่ระบุบริการสนับสนุนหลักสูตรครบถ้วน ไม่ประเมินความสำเร็จกิจกรรม/ไม่ใช้ผล Feedback ขาดบุคลากรสนับสนุนที่ดูแลโดยตรง ไม่มีเกณฑ์ประเมินความพึงพอใจด้านบริการครบถ้วน ประเด็นที่พบ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.03 ได้แก่ ไม่มีแนวโน้มข้อมูลการรับนิสิตย้อนหลัง ไม่แสดงเกณฑ์การคัดเลือกที่ชัดเจน ไม่วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายชัดเจน ไม่แสดงการใช้ข้อมูลจากการ “รวมบริการ ประสานภารกิจ” ไม่อธิบายระบบ i-Thesis หรือการติดตาม Course Work ไม่วิเคราะห์ภาระงานนิสิตเชื่อมโยงกับการพัฒนา ไม่มีการเชื่อมโยงกิจกรรมกับผลลัพธ์การเรียนรู้ ไม่มีระบบสนับสนุนการนำเสนอผลงานนิสิต ไม่จัดกิจกรรมตามความต้องการที่แท้จริงของนิสิต ไม่มีเกณฑ์ประเมินเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนที่ชัดเจน ไม่พัฒนาสมรรถนะบุคลากรสนับสนุน ไม่เทียบเคียงกับคู่แข่ง (benchmarking) ไม่วิเคราะห์ผลการประเมินย้อนหลัง ประเด็นสุดท้ายคือ เอกสารสนับสนุนล่าช้า เช่น ฝึกงาน, วิชาชีพ พบ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.02

จากการวิเคราะห์ พบว่า หลายประเด็นด้านการสนับสนุนและบริการนิสิตเกิดขึ้นในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะการไม่มีแผนระยะสั้นและระยะยาวในการสนับสนุนการเรียนรู้ การขาดระบบติดตามผลการเรียนของนิสิตอย่างเป็นระบบ และการไม่แสดงประสิทธิภาพของกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนถึงการขาดกลไกเชิงนโยบายและระบบบริหารจัดการที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างครอบคลุม นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดด้านการประเมินความต้องการของนิสิต การสื่อสารข้อมูลบริการสนับสนุน การจัดกิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ และการขาดบุคลากรสนับสนุนที่ดูแลโดยตรง ปัญหาเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบสนับสนุนที่มีความยืดหยุ่น มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และสามารถเชื่อมโยงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนิสิตและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการออกแบบและปรับปรุงบริการให้ตรงกับบริบทและความเปลี่ยนแปลงในระดับมหาวิทยาลัย

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 6 ดังนี้

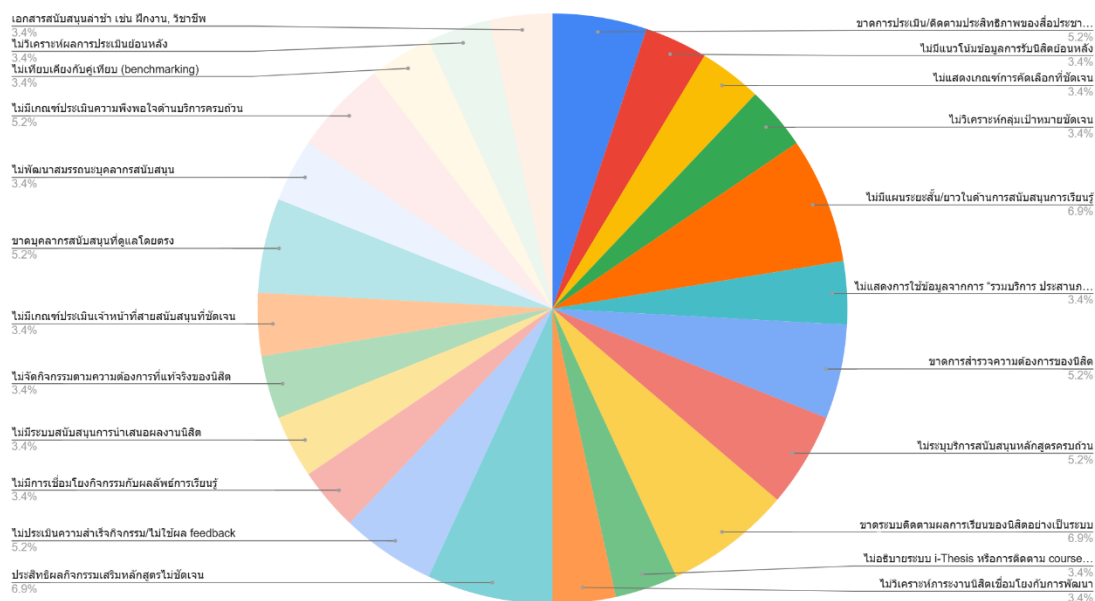
“กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีเยอะก็จริง แต่เราไม่เคยรู้เลยว่ามันช่วยให้นิสิตบรรลุผลการเรียนรู้อย่างไรหรือเปล่า” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“นิสิตบางคนอยากนำเสนอผลงาน แต่เราไม่มีระบบหรือเวทีที่ชัดเจนให้เขาได้แสดงออก”
อาจารย์ผู้สอน

“เราไม่มีเจ้าหน้าที่เฉพาะที่ดูแลกิจกรรมของนิสิตโดยตรง ทุกคนต้องแบ่งเวลาไปทำหลาย
หน้าที่” ประธานหลักสูตร

“นิสิตสะท้อนว่ากิจกรรมบางอย่างไม่ตรงกับความต้องการ แต่เราก็ไม่มีระบบสำรวจที่เป็น
ทางการ” อาจารย์ผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 6

ภาพที่ 16 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 6

ตารางที่ 23 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
1	การเชื่อมโยงทรัพยากรกับ CLO/PLO	3	7.60	ขาดความชัดเจนในการแสดงความเชื่อมโยงของทรัพยากรต่อการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้	ทุกหลักสูตร
2	ความไม่เพียงพอของอุปกรณ์	4	10.10	อุปกรณ์ชำรุด / ไม่เพียงพอ / ล้าสมัย	ทุกหลักสูตร
3	ปัญหาด้านระบบอินเทอร์เน็ต	3	7.60	ความเร็วต่ำ, สัญญาณไม่เสถียร, ไม่ทั่วถึง	หลักสูตรที่จัดการเรียนในอาคารเรียนรวมภายในวิทยา
4	ขาดข้อมูลการประเมินและนำผลไปใช้	3	7.60	ไม่มีระบบประเมินหรือไม่นำผลการประเมินไปปรับปรุง	ทุกหลักสูตร
5	สภาพแวดล้อมทางกายภาพไม่เพียงพอ	3	7.60	ห้องเรียนไม่เพียงพอ / ไฟดับ / ทางเดินมืด	หลักสูตรในวิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จ.สกลนคร
6	ขาดการวางแผนบำรุงรักษา	2	5.10	ไม่มีแผนซ่อมบำรุงอุปกรณ์รายปี	หลักสูตร ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
7	ขาดแผนพัฒนาเพื่อผู้พิการ	2	5.10	ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ทางลาด/ห้องน้ำ/ป้าย	ทุกหลักสูตรในวิทยาเขตสกลนคร
8	บุคลากรสายสนับสนุนไม่มีการประเมินสมรรถนะ	2	5.10	ไม่กำหนดสมรรถนะ / ไม่มีระบบประเมิน	หลักสูตร น.บ., บธ.บ, ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
9	ไม่มีการประเมินความพึงพอใจนิสิตต่อบริการ	2	5.10	ขาดข้อมูลจากผู้ใช้บริการ	หลักสูตร บข.บ.
10	ระบบสารสนเทศไม่สะดวก	2	5.10	ระบบลงทะเบียน / ประมวลผล / Wi-Fi ไม่เหมาะสม	หลักสูตรที่ใช้ระบบร่วมกับส่วนกลาง

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
11	ตารางรถรับ-ส่งไม่ตรงเวลา	1	2.55	ทำให้หนีตมาเรียนไม่ทัน	หลักสูตร น.บ.
12	ห้องเรียนคับแคบ / ใช้งานพร้อมกันไม่ได้	1	2.55	ห้องคอมฯ คับแคบ เรียนพร้อมกันไม่ได้	หลักสูตรที่เรียนปฏิบัติการโปรแกรมต่าง ๆ
13	ขาดการแสดงผลละเอียดสิ่งสนับสนุน	2	5.10	ไม่มีรายละเอียดการใช้ห้อง Lab / ห้องสมุด	หลักสูตร ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
14	ไม่แสดงผลการประเมินเป็นตัวเลข	2	5.10	ไม่มีข้อมูลเชิงปริมาณแสดงผลความพึงพอใจ	หลักสูตรทุกระดับที่ประเมินตาม Req. 7.8, Req. 7.9
15	ขาดการวิเคราะห์ผลประเมินย้อนหลัง	1	2.55	ไม่มีเปรียบเทียบแนวโน้ม / ขาดแผนพัฒนา	หลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา
16	ไม่วิเคราะห์ความต้องการด้านเทคโนโลยี	1	2.55	ไม่สำรวจความต้องการระบบเทคโนโลยี	-
17	ไม่ระบุประเภทสมรรถนะเจ้าหน้าที่	1	2.55	ไม่ระบุว่าจะประเมินอะไร เช่น Service Mind	หลักสูตร บข.บ.
18	ไม่มีแนวทางส่งเสริมพัฒนาบุคลากร	1	2.55	ไม่มีแผนพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน	หลักสูตร บธ.บ.
19	ไม่จัดซื้อหนังสือ/โปรแกรมทันสมัย	2	5.10	หนังสือไม่อัปเดต / แอปพลิเคชันไม่เพียงพอ	หลักสูตร ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
	รวม	40	100		

หมายเหตุ: มีการปรับค่าร้อยละบางรายการขึ้นเล็กน้อย (0.05–0.10%) เพื่อให้ผลรวมเท่ากับ 100.00% โดยไม่กระทบต่อสาระสำคัญของการวิเคราะห์ และยังคงความสมดุลของข้อมูลตามจำนวนครั้งที่พบจริง

จากตารางที่ 23 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure) พบว่า มีการระบุประเด็นที่ต้องปรับปรุงรวมทั้งสิ้น 40 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 19 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ ความไม่เพียงพอของอุปกรณ์ พบ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00 รองลงมาคือกลุ่มประเด็นที่พบ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.50 ได้แก่ การเชื่อมโยงทรัพยากรกับ CLO/PLO ปัญหาด้านระบบอินเทอร์เน็ต ขาดข้อมูลการประเมินและนำผลไปใช้ สภาพแวดล้อมทางกายภาพไม่เพียงพอ ประเด็นที่พบ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00 ได้แก่ ขาดการวางแผนบำรุงรักษา ขาดแผนพัฒนาเพื่อผู้พิการ บุคลากรสายสนับสนุนไม่มีการประเมินสมรรถนะ ไม่มีการประเมินความพึงพอใจนิสิตต่อบริการ ระบบสารสนเทศไม่สะดวก ขาดการแสดงผลละเอียดสิ่งสนับสนุน ไม่แสดงผลการประเมินเป็นตัวเลข ไม่จัดซื้อหนังสือ/โปรแกรมทันสมัย ประเด็นที่พบในระดับต่ำสุดคือ ตารางรถรับ-ส่งไม่ตรงเวลา, ห้องเรียนคับแคบ / ใช้งานพร้อมกันไม่ได้, ขาดการวิเคราะห์ผลประเมินย้อนหลัง, ไม่วิเคราะห์ความต้องการด้านเทคโนโลยี, ไม่ระบุประเภทสมรรถนะเจ้าหน้าที่, ไม่มีแนวทางส่งเสริมพัฒนาบุคลากร พบอย่างละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50

จากการวิเคราะห์ พบว่า หลายประเด็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานเกิดขึ้นในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะความไม่เพียงพอของอุปกรณ์ การเชื่อมโยงทรัพยากรกับผลลัพธ์การเรียนรู้ (CLO/PLO) ที่ไม่ชัดเจน และปัญหาด้านระบบอินเทอร์เน็ตที่ไม่เสถียร ซึ่งสะท้อนถึงข้อจำกัดเชิงโครงสร้างที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้โดยตรง นอกจากนี้ยังพบการขาดข้อมูลการประเมินและการนำผลไปใช้ปรับปรุง การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ไม่เหมาะสม และการขาดแผนพัฒนาเพื่อรองรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ปัญหาเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการจัดทำแผนบริหารจัดการทรัพยากรที่ครอบคลุมทั้งด้านอุปกรณ์ พื้นที่ ระบบสารสนเทศ และบุคลากรสายสนับสนุน พร้อมทั้งพัฒนากลไกการประเมินผลและการใช้ข้อมูลย้อนกลับอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สิ่งอำนวยความสะดวกสามารถสนับสนุนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเท่าเทียมในทุกบริบทของหลักสูตร

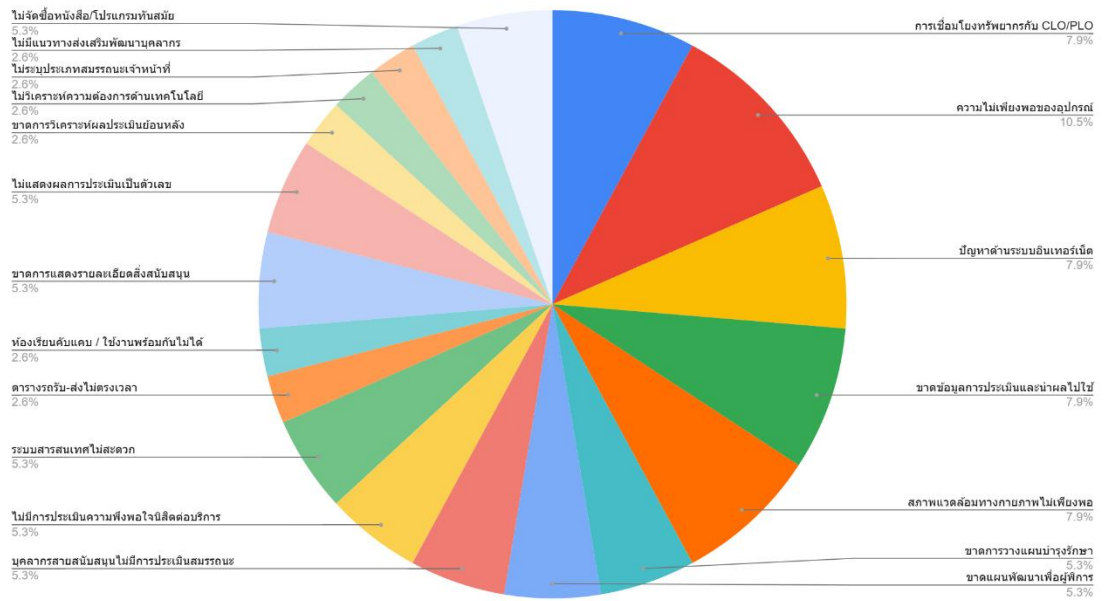
เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 7 ดังนี้

“ห้องเรียนบางแห่งไฟดับบ่อยมาก และไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลเฉพาะด้านนี้เลย” อาจารย์ผู้สอน

“เราไม่เคยเห็นผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตเกี่ยวกับบริการเลย ไม่รู้ว่ามีเก็บข้อมูลหรือไม่” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“นิสิตบ่นเรื่อง Wi-Fi มานาน แต่ไม่มีระบบรับเรื่องหรือปรับปรุงที่ชัดเจน” ประธานหลักสูตร
“เราไม่มีแผนพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนเลย ทุกคนทำงานตามหน้าที่โดยไม่มีการอบรมหรือประเมินผล” อาจารย์ผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 7

ภาพที่ 17 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 7

ตารางที่ 24 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes)

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
1	การจัดเก็บและรายงานข้อมูลระยะเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา, Dropout Rate, Pass Rate	7	12.60	ขาดการจัดเก็บและนำเสนอข้อมูลสถิติสำคัญต่อการบริหารจัดการ	ทุกหลักสูตรที่อยู่ในการตรวจ
2	การวิเคราะห์แนวโน้มข้อมูลผลการดำเนินงานของนิสิต	3	5.46	ขาดการวิเคราะห์แนวโน้มเพื่อการปรับปรุงคุณภาพบัณฑิต	หลักสูตร บธ.ม.
3	การกำหนดหลักสูตรคู่เทียบ (Benchmarking)	6	10.81	ไม่มีหรือยังไม่ชัดเจนเรื่องคู่เทียบทั้งภายในและภายนอก	หลักสูตรระดับปริญญาตรีและปริญญาโท
4	ข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิตย้อนหลัง 3-5 ปี	5	9.03	ขาดข้อมูลย้อนหลังอย่างเป็นระบบและไม่ครอบคลุมกลุ่มอาชีพ	ทุกหลักสูตร
5	การกำหนดตัวชี้วัด Employability และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตร	4	7.24	ตัวชี้วัดไม่ชัดเจนหรือขาดการนำข้อมูลไปใช้จริง	หลักสูตร บธ.ม.
6	ขาดแผน/แนวทาง/โครงการสนับสนุนงานวิจัยของอาจารย์และนิสิต	5	9.03	ไม่มีการระบุแนวทางชัดเจนหรือไม่มีข้อมูลประกอบ	หลักสูตรที่เน้นการเรียนการสอนมากกว่างานวิจัย
7	ข้อมูลผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไม่ครอบคลุมหรือไม่นำเสนอในรูปแบบที่เหมาะสม	4	7.24	ไม่มีการใช้ตาราง, Infographic หรือข้อมูลย้อนหลังอย่างเป็นระบบ	ทุกหลักสูตร

ลำดับ	รายการประเด็นที่พบ AFI	จำนวนครั้งที่พบ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง	หลักสูตรที่พบจุดที่ต้องปรับปรุง
8	การแสดงและประเมินการบรรลุผลลัพธ์ PLOs ไม่ชัดเจน	4	7.24	ยังไม่มีระบบหรือวิธีการวัดผลที่แน่นอน (Direct/Indirect)	หลักสูตรทั้งระดับตรีและปริญญาโท
9	ความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ใช้แสดงการบรรลุ PLOs	2	3.67	ใช้กิจกรรมหรือข้อมูลทางอ้อมที่อาจไม่สะท้อนผลลัพธ์จริง	หลักสูตรที่ใช้กิจกรรมนอกห้องเรียนเป็นหลักฐาน
10	ขาดการใช้หลากหลายวิธีในการวัดผลลัพธ์ PLOs	3	5.46	ยังไม่ครอบคลุมวิธี Direct และ Indirect รวมถึงผู้เกี่ยวข้อง	หลักสูตรที่ขาดความร่วมมือกับผู้ประกอบการ
11	การสำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ครอบคลุมทุกกลุ่ม	4	4.64	ยังไม่ได้สำรวจทุกกลุ่มหรือทำอย่างต่อเนื่องทุกปี	หลักสูตรที่เน้นภายในคณะเท่านั้น
12	ขาดการวิเคราะห์และนำผลการประเมินความพึงพอใจไปใช้	3	5.46	ยังไม่มีเมื่อนำผลไปปรับปรุงหลักสูตรหรือใช้เพื่อพัฒนา	หลักสูตรที่ไม่มีระบบติดตามการประเมิน
13	ขาดการกำหนดหลักสูตรคู่เทียบในประเด็นความพึงพอใจ	2	3.68	ไม่สามารถเทียบกับมาตรฐานหรือคู่เทียบได้	ทุกหลักสูตร
	รวม	56	100		

หมายเหตุ: มีการปรับค่าร้อยละบางรายการขึ้นเล็กน้อย (0.10–0.50%) เพื่อให้ผลรวมเท่ากับ 100.00% โดยยังคงอิงตามจำนวนครั้งที่พบจริง และไม่กระทบต่อสาระสำคัญของการวิเคราะห์

จากตารางที่ 24 แสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) แยกตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4.0 Criterion 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes) พบว่า มีการระบุประเด็นรวมทั้งสิ้น 56 ครั้ง โดยมีรายการที่พบมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มที่พบมากที่สุด มากกว่าร้อยละ 10 การจัดเก็บและรายงานข้อมูลระยะเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา, Dropout Rate, Pass Rate พบมากที่สุดถึง 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.50 การกำหนดหลักสูตรคู่เทียบ (Benchmarking) พบ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.71 กลุ่มที่พบระดับกลาง โดยพบ 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9 ข้อมูลภาวะการปฏิบัติงานของบัณฑิตย้อนหลัง 3-5 ปี และ ขาดแผน/แนวทาง/โครงการสนับสนุนงานวิจัยของอาจารย์และนิสิต พบอย่างละ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.93 การกำหนดตัวชี้วัด Employability และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตร, ข้อมูลผลงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ไม่ครอบคลุม, และ การแสดงและประเมินการบรรลุผลลัพธ์ PLOs ไม่ชัดเจน พบอย่างละ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.14 กลุ่มที่พบระดับต่ำ คือ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5 การวิเคราะห์ แนวโน้มข้อมูลผลการดำเนินงานของนิสิต, ขาดการใช้หลากหลายวิธีในการวัดผลลัพธ์ PLOs, ขาดการวิเคราะห์และนำผลการประเมินความพึงพอใจไปใช้ พบอย่างละ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.36 การสำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ครอบคลุมทุกกลุ่ม พบ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.14 ขาดการกำหนดหลักสูตรคู่เทียบในประเด็นความพึงพอใจ และ ความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ใช้แสดง การบรรลุ PLOs พบอย่างละ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.57-3.58

จากการวิเคราะห์ พบว่า หลายประเด็นด้านผลผลิตและผลลัพธ์ของหลักสูตรเกิดซ้ำในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะการจัดเก็บและรายงานข้อมูลระยะเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา dropout rate และ pass rate ซึ่งสะท้อนถึงการขาดระบบข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการบริหารจัดการคุณภาพหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดในการกำหนดหลักสูตรคู่เทียบ (Benchmarking) การวิเคราะห์ข้อมูลภาวะการปฏิบัติงานของบัณฑิต และการสนับสนุนงานวิจัยของอาจารย์และนิสิตที่ยังไม่เป็นระบบ ปัญหาเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนากลไกการจัดเก็บ วิเคราะห์ และใช้ข้อมูลผลลัพธ์อย่างเป็นระบบ รวมถึงการกำหนดตัวชี้วัดด้าน Employability ที่ชัดเจน การประเมินการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) ด้วยวิธีที่หลากหลายและ น่าเชื่อถือ และการสำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างครอบคลุมและต่อเนื่อง เพื่อให้ ผลผลิตของหลักสูตรสามารถสะท้อนคุณภาพบัณฑิตได้อย่างแท้จริง และนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตร อย่างมีเป้าหมายและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการ สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 8 ดังนี้

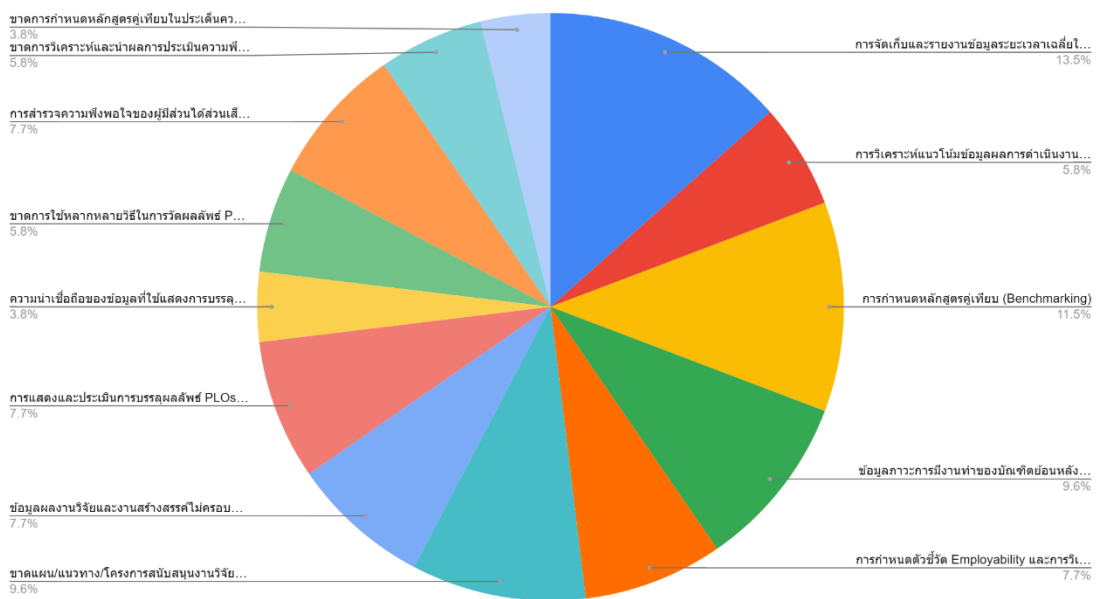
“เรามีข้อมูลการจบการศึกษาบ้าง แต่ไม่ได้วิเคราะห์แนวโน้มหรือใช้ข้อมูลนั้นในการปรับปรุง หลักสูตรเลย” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“หลักสูตรของเรายังไม่มีคู่แข่งที่ชัดเจน ทำให้ไม่รู้ว่าเราดีหรือด้อยกว่าที่อื่นตรงไหน”
 อาจารย์ผู้สอน

“นิสิตจบไปแล้วมีงานทำ แต่เราไม่มีข้อมูลย้อนหลังหรือระบบติดตามที่เป็นทางการ”
 ประธานหลักสูตร

“เราเคยทำแบบสอบถามความพึงพอใจ แต่ไม่เคยนำผลไปปรับกิจกรรมหรือหลักสูตรจริงจัง”
 อาจารย์ผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 8

ภาพที่ 18 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ลักษณะของจุดที่ต้องปรับปรุง Criterion 8

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 1-8

การพิจารณาความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดขึ้นซ้ำในแต่ละหมวดของเกณฑ์ AUN-QA ช่วยสะท้อนถึงประเด็นที่เป็นจุดอ่อนร่วมกันของหลักสูตรในภาพรวม การวิเคราะห์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นว่าหัวข้อใดมีการระบุ AFI ซ้ำบ่อยที่สุด ซึ่งอาจสะท้อนถึงประเด็นโครงสร้างปฏิบัติ หรือระบบที่ยังไม่สอดคล้องตามมาตรฐาน และควรได้รับการวางแผนพัฒนาอย่างเร่งด่วนหรืออย่างเป็นระบบในระดับคณะและมหาวิทยาลัย ดังแสดงในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes)

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวนหลักสูตร ที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวนครั้งที่ เกิดขึ้น (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	หมายเหตุ
1	การใช้ Bloom's Taxonomy ครบทั้ง 3 ด้าน	6	6	10.00	Cognitive, Affective, Psychomotor ยังไม่ครบ หรือไม่สอดคล้อง
2	การกำหนด PLO ตามหลัก SMART และ Single Theme	5	7	11.67	Multithemed, กริยาไม่วัดผลได้
3	การสื่อสาร PLOs ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	6	6	10.00	ยังไม่มี การสื่อสารที่มีประสิทธิผล
4	การใช้วิธี OBE + BCD ในการกำหนด CLOs	7	7	11.67	ยังไม่ใช้แนวทางที่ชัดเจนในรายวิชา
5	ความเชื่อมโยง CLOs กับ PLOs	6	6	10.00	ไม่ครบถ้วน/ไม่ชัดเจนใน Course Syllabus
6	การระบุประเภทของ PLO (Generic/Subject Specific)	3	3	5.00	ไม่ระบุประเภทของ Learning Outcome ชัดเจน
7	การเพิ่ม Soft Skills เป็น Generic Outcome	5	5	8.33	ทักษะ เช่น ภาษา, การสื่อสาร, IT ยังไม่เพียงพอ
8	การเชื่อมโยง PLOs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก	8	8	13.33	ยังไม่มีข้อมูลการวิเคราะห์/กลั่นกรองชัดเจน
9	การประเมินการบรรลุ PLOs (ตรง/อ้อม)	8	9	15.00	วิธีการไม่ชัดเจน / ยังไม่มีผลลัพธ์ระดับรายข้อ
10	การกำหนด YLOs ที่เชื่อมโยง CLOs และ PLOs	3	3	5.00	ขาดความเชื่อมโยงระหว่างรายวิชากับปีการศึกษา
	รวม		60	100	

จากตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำใน Criterion 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes) พบว่ามีการระบุประเด็นรวมทั้งสิ้น 60 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 10 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ การประเมินการบรรลุ PLOs (ตรง/อ้อม) พบ 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.00 การเชื่อมโยง PLOs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก พบ 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.33 กลุ่มที่พบในระดับกลาง พบ 6-7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00-11.67 การใช้วิธี OBE + BCD ในการกำหนด CLOs และ การกำหนด PLO ตามหลัก SMART และ Single Theme พบอย่างละ 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.67 การใช้ Bloom's Taxonomy ครบทั้ง 3 ด้าน, การสื่อสาร PLOs ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย, ความเชื่อมโยง CLOs กับ PLOs พบอย่างละ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00 กลุ่มที่พบในระดับต่ำ พบ 5-8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00-8.33 การเพิ่ม Soft Skills เป็น Generic Outcome พบ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.33 การระบุประเภทของ PLO (Generic/Subject Specific) และ การกำหนด YLOs ที่เชื่อมโยง CLOs และ PLOs พบอย่างละ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00

จากการวิเคราะห์ พบว่า หลายประเด็นด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes) เกิดซ้ำในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะการประเมินการบรรลุผลลัพธ์ระดับหลักสูตร (PLOs) ทั้งแบบทางตรงและทางอ้อมที่ยังไม่มีความชัดเจน และการขาดการเชื่อมโยง PLOs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ซึ่งสะท้อนถึงการขาดระบบประเมินผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมและการมีส่วนร่วมจากภาคีภายนอกในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดในการใช้แนวทาง OBE และ BCD ในการกำหนด CLOs การออกแบบ PLOs ที่ไม่เป็น SMART หรือมีหลายประเด็นในข้อเดียว การใช้ Bloom's Taxonomy ที่ยังไม่ครบทั้งสามด้าน และการสื่อสาร PLOs กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ ปัญหาเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนากลไกกลางในการออกแบบและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ให้มีความชัดเจน เชื่อมโยงกันทุกระดับ และสามารถสะท้อนความต้องการของผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิตได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ การปรับปรุงในระดับหลักสูตรควรดำเนินควบคู่กับการทบทวนแนวทางในระดับนโยบาย เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและยั่งยืนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 1 ดังนี้

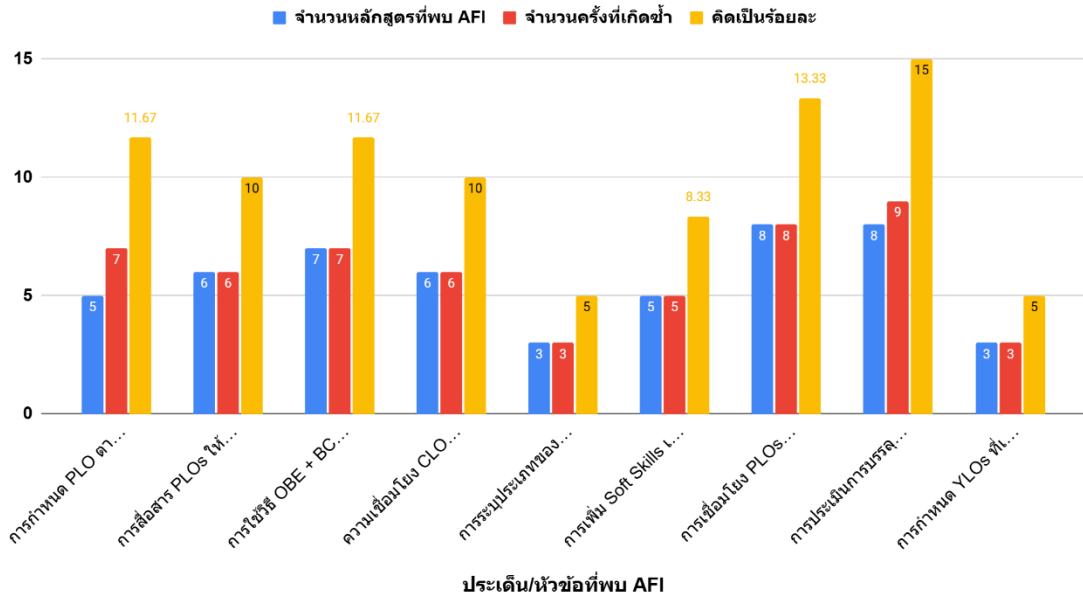
“เราอยากให้ PLOs ชัดเจนและวัดผลได้ แต่ไม่มีแนวทางกลางจากมหาวิทยาลัยว่าจะเขียนอย่างไร” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“การใช้ Bloom's Taxonomy ยังเป็นเรื่องที่อาจารย์หลายคนไม่เข้าใจครบทั้งสามด้าน โดยเฉพาะด้าน Affective กับ Psychomotor” อาจารย์ผู้สอน

“เราไม่เคยได้รับข้อมูลจากผู้ใช้บัณฑิตหรือภาคอุตสาหกรรมเลยว่าจะปรับ PLOs ไปทางไหน” ประธานหลักสูตร

“การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ยังไม่มีระบบที่ชัดเจน เราไม่แน่ใจว่าควรวัดจากอะไร และจะใช้ข้อมูลไปทำอะไรต่อ” อาจารย์ผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 1

ภาพที่ 19 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 1

ตารางที่ 26 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme Structure and Content)

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวนหลักสูตรที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวนครั้งที่เกิดขึ้น (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	หมายเหตุ
1	การสื่อสารข้อมูลหลักสูตรและรายวิชา (2.1)	6	8	22.86	- ข้อมูลใน Syllabus/Course Spec ไม่ครบ, ช่องทางสื่อสารไม่ทั่วถึง, ไม่ประเมินการเข้าถึง
2	การออกแบบหลักสูตรแบบ OBE/BCD (2.2)	4	5	14.29	- ไม่แสดงการเชื่อมโยง KSA-CLOs, ไม่มี Vertical Alignment, ไม่อธิบายโครงสร้างที่ชัดเจน
3	การใช้ Feedback จาก Stakeholders (2.3)	4	5	14.29	- ไม่มีการเชื่อมโยง Feedback กับการออกแบบ, ขาดการติดตาม feedback อย่างต่อเนื่อง
4	การกระจาย PLOs และตรวจสอบความเพียงพอ (2.4)	4	5	14.29	- ไม่ครอบคลุม PLO ทุกตัว, รายวิชาไม่เพียงพอ, กรณีหลักสูตรการเงิน PLO5 อยู่เฉพาะในวิชาสหกิจ
5	การจัดลำดับการเรียนรู้และพัฒนาการรายปี (2.5)	3	4	11.43	- ไม่แสดง YLOs กับ PLOs, ไม่เชื่อมโยงลำดับชั้นปี, ขาด Course Matrix
6	รายวิชาเลือกและความยืดหยุ่น (2.6)	4	5	14.29	- รายวิชาเลือกไม่ตรงกับความเชี่ยวชาญ, ควรลดรายวิชาที่ไม่จำเป็น
7	การปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง (2.7)	3	3	8.55	- ขาดข้อมูลจากภาคแรงงาน, ขาดรอบการทบทวนที่ชัดเจน, ไม่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเร็ว
	รวม		35	100	

จากตารางที่ 26 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดซ้ำใน Criterion 2 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme Structure and Content) พบว่ามีการระบุประเด็นรวมทั้งสิ้น 35 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 7 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ การสื่อสารข้อมูลหลักสูตรและรายวิชา (2.1) พบ 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.86 เป็นประเด็นที่พบมากที่สุด กลุ่มที่พบในระดับกลาง พบ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 การออกแบบหลักสูตรแบบ OBE/BCD (2.2) การใช้ Feedback จาก Stakeholders (2.3) การกระจาย PLOs และตรวจสอบความเพียงพอ (2.4) รายวิชาเลือกและความยืดหยุ่น (2.6) พบอย่างละ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 กลุ่มที่พบในระดับรอง 3-5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.43-8.55 การจัดลำดับการเรียนรู้และพัฒนาการรายปี (2.5) พบ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.43 การปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง (2.7) พบ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.55

จากการวิเคราะห์ พบว่า หลายประเด็นด้านโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme Structure and Content) เกิดซ้ำในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะการสื่อสารข้อมูลหลักสูตรและรายวิชาที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่ทั่วถึง ซึ่งสะท้อนถึงการขาดระบบจัดการข้อมูลที่ชัดเจนและการประเมินการเข้าถึงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดในการออกแบบหลักสูตรตามแนวทาง OBE/BCD การใช้ Feedback จาก Stakeholders ที่ยังไม่เชื่อมโยงกับการปรับปรุงหลักสูตร และการกระจาย PLOs ที่ไม่ครอบคลุมทุกตัวหรือไม่เพียงพอในบางรายวิชา ปัญหาเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนา กลไกการออกแบบหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น ชัดเจน และสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของ บริบทภายนอกได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการจัดลำดับการเรียนรู้รายปีที่เชื่อมโยงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ และการปรับปรุงหลักสูตรอย่างเป็นระบบโดยอิงจากข้อมูลภาคแรงงานและการประเมินผลย้อนหลัง เพื่อให้โครงสร้างหลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิต

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 2 ดังนี้

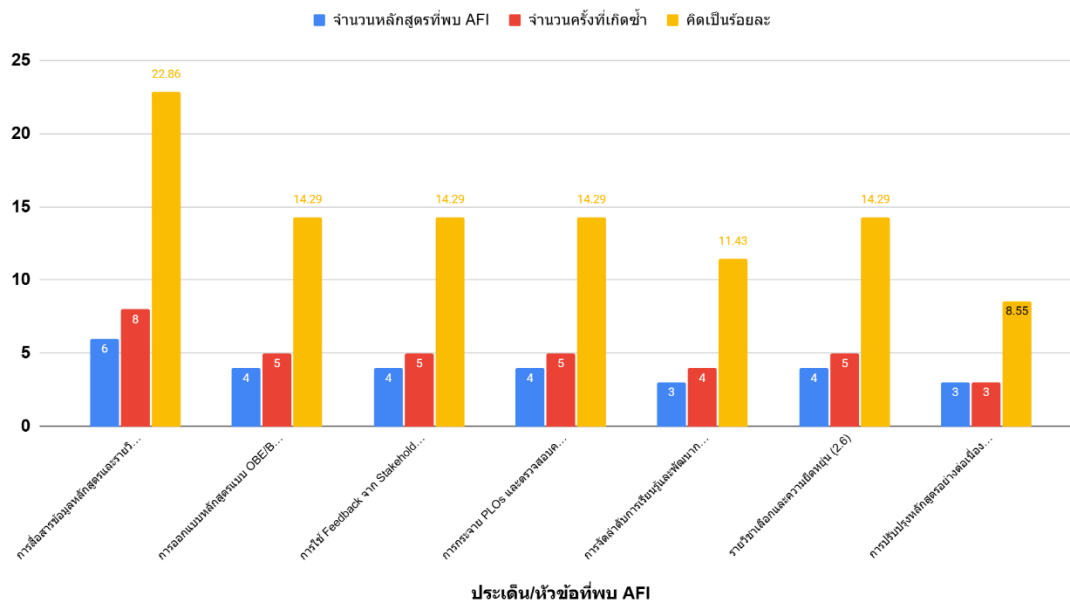
“เราอยากให้ Syllabus มีรูปแบบกลางที่ชัดเจน เพราะตอนนี้แต่ละรายวิชาก็เขียนกันไปคนละแบบ” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“การออกแบบหลักสูตรตาม OBE/BCD ยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับหลายคน เราไม่แน่ใจว่าจะเชื่อม KSA กับ CLOs อย่างไร” อาจารย์ผู้สอน

“เราเคยได้รับ Feedback จากนิสิตและผู้ใช้บัณฑิต แต่ไม่มีระบบที่ช่วยให้เรานำข้อมูลนั้นไปปรับ หลักสูตรได้จริง” ประธานหลักสูตร

“รายวิชาเลือกยังไม่ตอบโจทย์ความสนใจของนิสิต เพราะไม่มีทางเลือกเฉพาะทางที่หลากหลาย” อาจารย์ผู้สอน

แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 2

ภาพที่ 20 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 2

ตารางที่ 27 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 3 กลยุทธ์การเรียนการสอน (Teaching and Learning Strategy)

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวนหลักสูตรที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวนครั้งที่เกิดซ้ำ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	หมายเหตุ
1	การสื่อสารปรัชญาการศึกษาไม่ชัดเจน	9	11	16.67	พบซ้ำในทั้ง Req. 3.1 และ Req. 3.6
2	Active Learning ยังไม่ครอบคลุม / ไม่เชื่อมกับ CLOs	8	10	15.15	พบใน Req. 3.3 ทั้ง 65 และ 66
3	ไม่มีวิธีประเมินที่สอดคล้องกับ Active Learning	7	8	12.12	ยังไม่ชัดเจนในหลายวิชา

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวน หลักสูตร ที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวน ครั้ง ที่เกิดซ้ำ (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	หมายเหตุ
4	ขาดการกำหนดทักษะ Lifelong Learning	6	7	10.61	พบใน Req. 3.4 และ Req.4.3
5	นิสิตมีส่วนร่วมไม่ชัดเจน / ขาดรูปธรรม	6	6	9.09	พบใน Req. 3.2
6	ไม่ส่งเสริมทักษะผู้ประกอบการ / นวัตกรรม	5	5	7.58	พบใน Req. 3.5
7	ไม่มีระบบทบทวนปรับปรุงการสอนอย่างต่อเนื่อง	5	6	9.09	พบใน Req. 3.6 และ Req. 4.1
8	ไม่มีวิธีประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ชัดเจน (CLOs/PLOs/ELOs)	4	5	7.58	พบใน Req. 4.1, Req. 4.5
9	ไม่แสดงช่องทางร้องเรียน / ตอบสนองไม่ทันเวลา	3	3	4.55	พบใน Req. 4.2 และ Req. 4.6
10	ไม่มีข้อมูลจากตลาดงานมาประเมินผล / ปรับปรุง	3	3	4.55	พบใน Req. 4.7
11	ขาด Rubric/Marking Scheme ที่ชัดเจน	2	2	3.41	พบใน Req. 4.4

จากตารางที่ 27 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดซ้ำใน Criterion 3 กลยุทธ์การเรียนการสอน (Teaching and Learning Strategy) พบว่ามี การระบุประเด็นรวมทั้งสิ้น 66 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 11 รายการหลัก ประเด็นที่พบบ่อยที่สุดคือ การสื่อสารปรัชญาการศึกษาไม่ชัดเจน พบ 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 เป็นประเด็นที่พบบ่อยที่สุด และกิจกรรมการเรียนรู้ Active Learning ยังไม่ครอบคลุม / ไม่เชื่อมกับ CLOs พบ 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.15 กลุ่มที่พบในระดับกลาง พบ 6-8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.09-12.12 ไม่มีวิธีประเมินที่สอดคล้อง กับ Active Learning พบ 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.12 ขาดการกำหนดทักษะ Lifelong Learning พบ 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.61 นิสิตมีส่วนร่วมไม่ชัดเจน / ขาดรูปธรรม และ ไม่มีระบบทบทวนปรับปรุง การสอนอย่างต่อเนื่อง พบอย่างละ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.09 กลุ่มที่พบในระดับรอง พบ 3-5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.58-4.55 ไม่ส่งเสริมทักษะผู้ประกอบการ / นวัตกรรม และ ไม่มีวิธีประเมินผลสัมฤทธิ์การ เรียนรู้ชัดเจน (CLOs/PLOs/ELOs) พบอย่างละ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.58 และการออกแบบระบบ ประเมินผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจน ไม่แสดงช่องทางร้องเรียน / ตอบสนองไม่ทันเวลา และไม่มีข้อมูลจากตลาดงาน

มาประเมินผล / ปรับปรุง พบอย่างละ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.55 ประเด็นที่พบต่ำสุด ขาด Rubric/Marking Scheme ที่ชัดเจน พบ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.41

จากการวิเคราะห์ พบว่า หลายประเด็นด้านกลยุทธ์การเรียนการสอน (Teaching and Learning Strategy) เกิดซ้ำในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะการสื่อสารปรัชญาการศึกษาที่ไม่ชัดเจน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่ยังไม่ครอบคลุมหรือไม่เชื่อมโยงกับ CLOs ซึ่งสะท้อนถึงการขาดความเข้าใจร่วมในระดับคณะหรือมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดในการออกแบบวิธีประเมินที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดทักษะ Lifelong Learning ที่ไม่ชัดเจน และการมีส่วนร่วมของนิสิตที่ยังไม่เป็นรูปธรรม ปัญหาเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มีความต่อเนื่อง มีระบบ ประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน และสามารถเชื่อมโยงกับความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างเป็น รูปธรรม รวมถึงการส่งเสริมทักษะผู้ประกอบการ นวัตกรรม และการใช้ Rubric หรือ Marking Scheme ที่เป็นมาตรฐาน เพื่อให้กลยุทธ์การเรียนการสอนสามารถสนับสนุนการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 3 ดังนี้

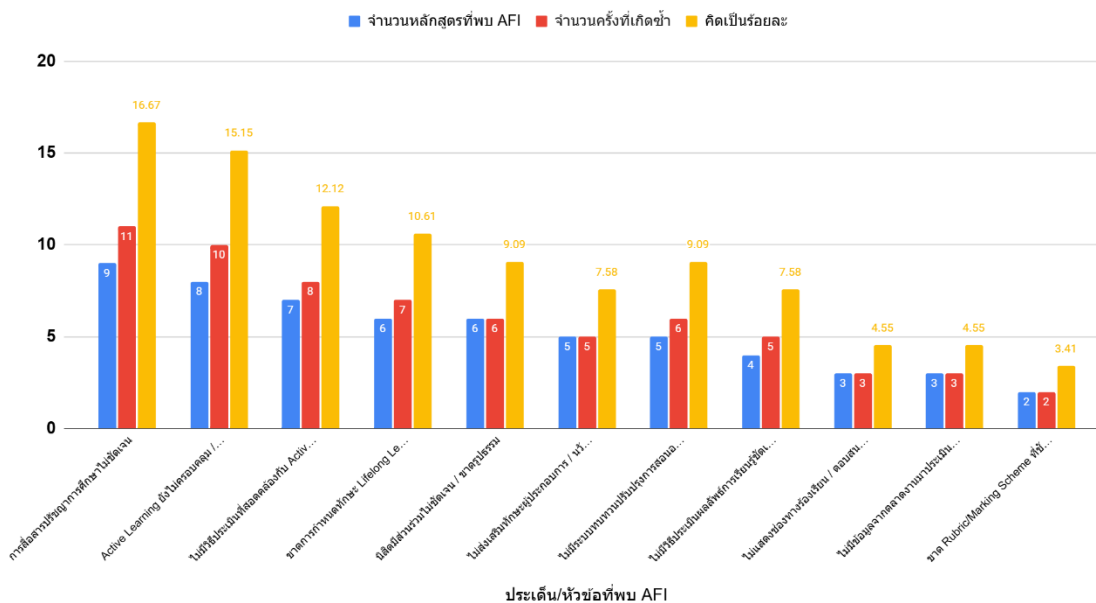
“เราไม่แน่ใจว่าปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัยคืออะไร และจะนำไปใช้ในรายวิชาอย่างไร”
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“Active Learning เป็นคำที่พูดกันบ่อย แต่ไม่มีตัวอย่างหรือแนวทางที่ชัดเจนว่าใช้แบบไหนถึงจะ เชื่อมกับ CLOs ได้จริง” อาจารย์ผู้สอน

“นิสิตเสนอความคิดเห็นหลายอย่าง แต่เราไม่มีระบบที่ชัดเจนในการรวบรวมและนำไปปรับปรุง การสอน” ประธานหลักสูตร

“เราอยากส่งเสริมทักษะผู้ประกอบการ แต่งานสอนก็หนักมาก ไม่มีเวลาวางแผนกิจกรรมเสริม เลย” อาจารย์ผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 3

ภาพที่ 21 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 3

ตารางที่ 28 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 4 การประเมินผู้เรียน (Student Assessment)

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวนหลักสูตรที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวนครั้งที่เกิดซ้ำ (ครั้ง)	คิดเป็นร้อยละ	หลักสูตรที่พบ
1	การประเมินไม่สอดคล้องกับ CLOs/PLOs	6	9	26.47	น.บ., บธ.ม., บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ), บธ.บ.(การตลาด), บช.บ., บธ.บ.(การจัดการ)
2	ไม่มี Rubric / Marking Scheme ที่ชัดเจน	4	5	14.71	น.บ., บธ.บ.ผลการจัดการอุตสาหกรรมบริการ, บช.บ.
3	ไม่มีข้อมูลระบบคุณธรรมผลการเรียน หรือยังไม่เป็นกลาง	3	4	11.76	น.บ., บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ)

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวน หลักสูตร ที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวน ครั้ง ที่เกิดซ้ำ (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	หลักสูตรที่พบ
4	ไม่ให้ข้อมูลป้อนกลับที่ชัดเจน/ ล่าช้า	3	4	11.76	ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), น.บ.
5	ไม่ติดตามความก้าวหน้าของ นิสิตอย่างสม่ำเสมอ	2	3	8.82	บธ.บ.(การจัดการ อุตสาหกรรมบริการ), น.บ.
6	CLOs ไม่เป็นรูปธรรม / ไม่ ถูกต้อง	2	3	8.82	บธ.บ.(การจัดการ อุตสาหกรรมบริการ)
7	ไม่แสดงให้เห็นการใช้ผล ประเมินไปปรับปรุงการเรียน การสอน	2	2	5.88	น.บ., บธ.บ.(การจัดการ)
8	ไม่มีการประเมิน PLOs อย่าง เป็นรูปธรรม	1	1	2.94	บธ.บ.(การจัดการ อุตสาหกรรมบริการ)
9	ไม่มีส่วนร่วมจากภาคการทำงาน ในการปรับปรุงการประเมิน	2	3	8.74	บธ.บ.(การจัดการ), น.บ.
	รวม		34	100	

จากตารางที่ 28 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 4 การประเมินผู้เรียน (Student Assessment) พบว่ามีการระบุประเด็นรวมทั้งสิ้น 34 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 9 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ การประเมินไม่สอดคล้องกับ CLOs/PLOs พบ 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.47 เป็นประเด็นที่พบมากที่สุด กลุ่มที่พบในระดับกลาง พบ 4-5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.76-14.71 ไม่มี Rubric / Marking Scheme ที่ชัดเจน พบ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.71 ไม่มีข้อมูลระบบยุทธศาสตร์ผลการเรียน หรือยังไม่เป็นกลาง และไม่ให้ข้อมูลป้อนกลับที่ชัดเจน/ล่าช้า พบอย่างละ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.76 และการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มที่พบในระดับรอง พบ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.74-8.82 ไม่ติดตามความก้าวหน้าของนิสิตอย่างสม่ำเสมอ, CLOs ไม่เป็นรูปธรรม / ไม่ถูกต้อง, ไม่มีส่วนร่วมจากภาคการทำงานในการปรับปรุงการประเมิน พบอย่างละ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.82-8.74 ประเด็นที่พบต่ำสุดคือ ไม่แสดงให้เห็น

เห็นการใช้ผลประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอน พบ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.88 และการสอน ไม่มีการประเมิน PLOs อย่างเป็นทางการ พบ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.94

จากการวิเคราะห์ พบว่า หลายประเด็นด้านการประเมินผู้เรียน (Student Assessment) เกิดซ้ำในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะการประเมินที่ไม่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา (CLOs) และระดับหลักสูตร (PLOs) ซึ่งสะท้อนถึงการขาดความเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมายการเรียนรู้กับวิธีการวัดผลที่ใช้จริงในรายวิชา นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดในการใช้ Rubric หรือ Marking Scheme ที่ชัดเจน ระบบบอรรถผลการเรียนรู้ที่ไม่เป็นกลาง และการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนที่ล่าช้าหรือไม่ชัดเจน ปัญหาเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบการประเมินผลที่มีมาตรฐาน โปร่งใส และสามารถนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงการติดตามความก้าวหน้าของนิสิตอย่างสม่ำเสมอ การกำหนด CLOs ที่ชัดเจนและวัดผลได้จริง และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคการทำงาน ในการพัฒนาระบบประเมิน เพื่อให้การประเมินผู้เรียนสามารถสะท้อนคุณภาพการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 4 ดังนี้

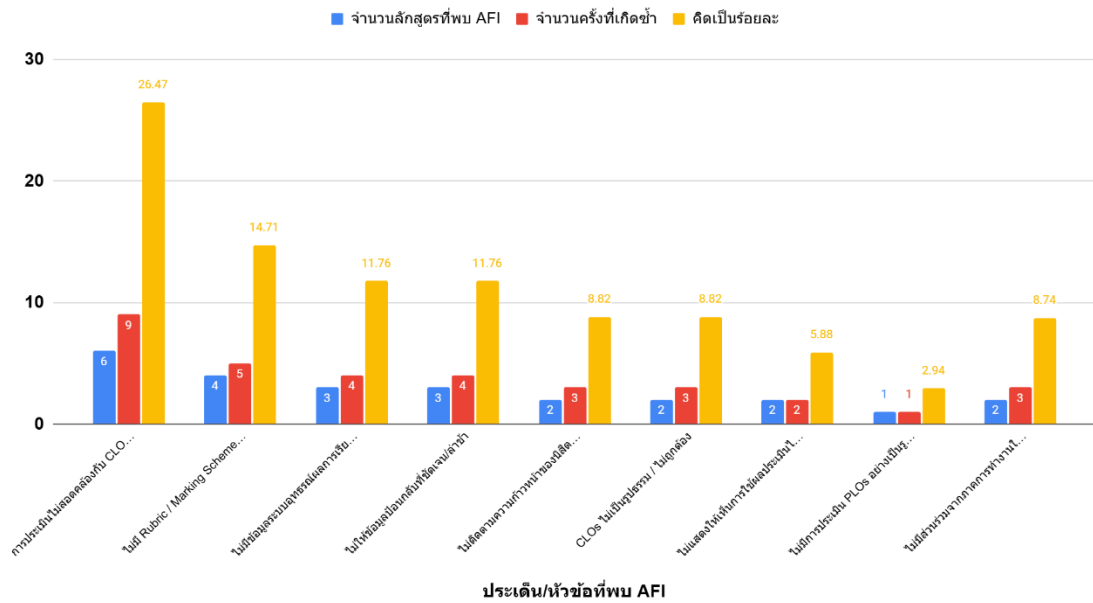
“เราออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดี แต่พอถึงการประเมินกลับไม่มี Rubric ที่ชัดเจน ทำให้การให้คะแนนไม่เป็นธรรม” อาจารย์ผู้สอน

“นิสิตมักถามว่าเขาจะถูกประเมินอย่างไร แต่ในเอกสารรายวิชาก็ไม่ได้ระบุไว้ชัดเจน” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“ระบบบอรรถผลยังไม่เป็นกลางเท่าที่ควร บางครั้งนิสิตไม่กล้าร้องเรียนเพราะไม่รู้ช่องทาง” ประธานหลักสูตร

“เราอยากใช้ผลการประเมินไปปรับปรุงรายวิชา แต่ไม่มีระบบรวบรวมข้อมูลหรือวิเคราะห์ผลอย่างเป็นระบบ” อาจารย์ผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 4

ภาพที่ 22 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 4

ตารางที่ 29 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 5 บุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff Quality)

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวนหลักสูตร ที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวนครั้งที่ เกิดขึ้น (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	หมายเหตุ
1	5.1 แผนอัตรากำลังและการสรรหาบุคลากร	4	6	16.67	- ไม่ชัดเจนถึงแผนการสืบทอดตำแหน่ง, ไม่มีรายละเอียดการเกษียณ/เข้าสู่ตำแหน่งใหม่, ภาระงานบริหารกระทบการสอน - ไม่มีอาจารย์ต่างชาติ
2	5.2 การบริหารจัดการและติดตามภาระงาน	4	5	13.89	- ไม่ใช้ข้อมูลภาระงานย้อนหลัง, ไม่ชัดเจนการนำผลวิเคราะห์ไปใช้, ไม่มีรายงานภาระงานรายบุคคล
3	5.3 การกำหนดและประเมินสมรรถนะของอาจารย์	3	4	11.11	- ไม่มีระบบประเมินสมรรถนะชัดเจน, ขาดการสื่อสารผลการประเมินอย่างเป็นระบบ
4	5.4 การจัดสรรและประเมินประสิทธิผลของงาน	3	4	11.11	- ไม่รายงานกระบวนการจัดสรรภาระงาน, ไม่ใช้ผลประเมินจากนิสิตมาปรับ
5	5.5 ระบบคุณธรรมและการประเมินผลงานเพื่อความก้าวหน้า	3	4	11.11	- ไม่แสดงระบบบริหารผลงาน, ไม่ระบุระบบ Merit system ชัดเจน
6	5.6 สิทธิประโยชน์ บทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณ	3	3	8.33	- การชี้แจงสิทธิไม่ชัดเจน, รายงานไม่ตรงตามเกณฑ์

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวนหลักสูตร ที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวนครั้งที่ เกิดซ้ำ (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	หมายเหตุ
7	5.7 การพัฒนาอาจารย์อย่างเป็นระบบ	4	6	16.67	- ขาดระบบติดตามหลังพัฒนา, ไม่มีกลไกคัดกรองความต้องการที่ชัดเจน
8	5.8 การประเมินความดีความชอบ การให้รางวัลและยกย่องชมเชย	3	4	11.01	- ไม่ระบุ performance scheme, ขาดระบบให้รางวัลที่ชัดเจน
	รวม		36	100	

จากตารางที่ 29 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 5 บุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff Quality) พบว่ามีการระบุประเด็นรวมทั้งสิ้น 36 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 8 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ (5.1) แผนอัตรากำลังและการสรรหาบุคลากร และ (5.7) การพัฒนาอาจารย์อย่างเป็นระบบ พบอย่างละ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 เป็นประเด็นที่พบมากที่สุด กลุ่มที่พบในระดับกลาง พบ 4-5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.01-13.89 (5.2) การบริหารจัดการและติดตามภาระงาน พบ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.89 (5.3) การกำหนดและประเมินสมรรถนะของอาจารย์, (5.4) การจัดสรรและประเมินประสิทธิผลของงาน, (5.5) ระบบคุณธรรมและการประเมินผลงานเพื่อความก้าวหน้า, (5.8) การประเมินความดีความชอบ การให้รางวัลและยกย่องชมเชย พบในช่วง 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.01-11.11 กลุ่มที่พบในระดับรองคือ (5.6) สิทธิประโยชน์ บทบาท หน้าที่ และจรรยาบรรณ พบ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.33

จากการวิเคราะห์ พบว่า หลายประเด็นด้านคุณภาพบุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff Quality) เกิดขึ้นในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะการจัดทำแผนอัตรากำลังและการสรรหาบุคลากร และการพัฒนาอาจารย์อย่างเป็นระบบ ซึ่งสะท้อนถึงการขาดแนวทางที่ชัดเจนในการวางแผนกำลังคน การสืบทอดตำแหน่ง และการติดตามผลหลังการพัฒนา นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดในการบริหารจัดการภาระงาน การกำหนดและประเมินสมรรถนะของอาจารย์ การจัดสรรงานและการใช้ผลประเมินจากนิสิต รวมถึงระบบคุณธรรมและการให้รางวัลที่ยังไม่ชัดเจน ปัญหาเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบบริหารจัดการบุคลากรที่มีความโปร่งใส มีเกณฑ์ประเมินที่เป็นมาตรฐาน และสามารถใช้อ้อมกลับจากผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการปรับปรุงคุณภาพการสอนและการพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์ได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 5 ดังนี้

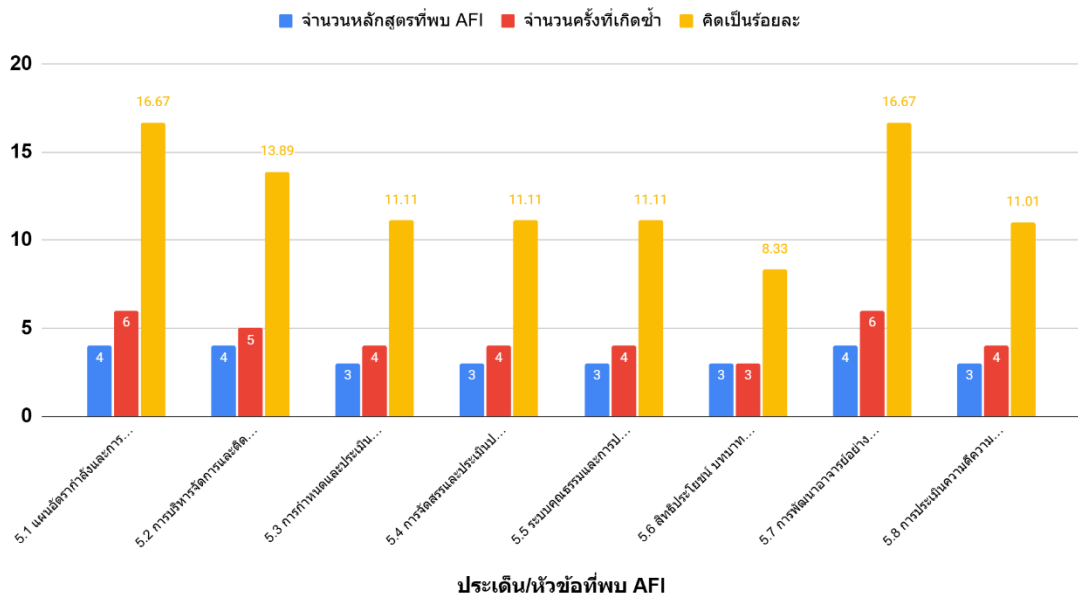
“เราไม่มีแผนสืบทอดตำแหน่งที่ชัดเจนเลย ถ้าอาจารย์อาวุโสเกษียณก็ต้องหาคนใหม่แบบเฉพาะกิจ” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“ภาระงานของอาจารย์แต่ละคนไม่เท่ากัน แต่ไม่มีระบบที่ช่วยให้เราจัดสรรอย่างเป็นธรรม” อาจารย์ผู้สอน

“เราเคยเข้าร่วมอบรม แต่ไม่มีใครติดตามว่าเรานำไปใช้จริงหรือไม่ หรือควรพัฒนาอะไรต่อ” อาจารย์ผู้สอน

“การประเมินผลงานยังไม่ชัดเจนว่าใช้เกณฑ์อะไร และไม่มีระบบให้รางวัลหรือยกย่องที่เป็นรูปธรรม” ประธานหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 5

ภาพที่ 23 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 5

ตารางที่ 30 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 6 การสนับสนุนและบริการนิสิต (Student Quality and Support)

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวนหลักสูตร ที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวนครั้ง ที่เกิดขึ้น (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	หมายเหตุ
1	6.1 การประชาสัมพันธ์และการรับเข้า	8	10	21.74	- ช่องทางประชาสัมพันธ์ไม่ทันสมัยหรือข้อมูลไม่สอดคล้อง, ขาดการ แสดงแนวโน้มนิสิตและเกณฑ์คัดเลือกชัดเจน, ไม่มีการวิเคราะห์ กลุ่มเป้าหมายละเอียด
2	6.2 การวางแผนและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน	7	9	19.57	- ขาดแผนระยะสั้นและระยะยาวชัดเจน, ไม่มีการสำรวจความต้องการ นิสิตเพื่อนำมาปรับแผน, งบประมาณไม่ชัดเจนหรือไม่มีข้อมูลประกอบ
3	6.3 การติดตามความก้าวหน้าของนิสิต	7	8	17.39	- ระบบติดตามนิสิตไม่ครบถ้วน/ไม่เป็นระบบ, ขาดการเชื่อมโยงภาระ งานนิสิตกับการพัฒนาทักษะ, รายละเอียดระบบ i-Thesis และ Course work ไม่ชัดเจน
4	6.4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร	6	7	15.22	- ประสิทธิภาพกิจกรรมเสริมไม่ชัดเจน, ขาดการประเมินความสำเร็จของ กิจกรรมอย่างเป็นระบบ, กิจกรรมเสริมบางด้านไม่ตรงกับความต้องการ นิสิต
5	6.5 บุคลากรสายสนับสนุน	5	6	13.04	- ขาดเกณฑ์ประเมินบุคลากรที่ชัดเจน, ขาดการวิเคราะห์อัตรากำลัง บุคลากรอย่างครอบคลุม, ขาดบุคลากรสายสนับสนุนโดยตรงใน หลักสูตร

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวนหลักสูตร ที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวนครั้ง ที่เกิดซ้ำ (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	หมายเหตุ
6	6.6 การประเมินและพัฒนาบริการ สนับสนุนนิสิต	5	6	13.04	- ขาดเกณฑ์ประเมินความพึงพอใจครบทุกมิติ, ขาดการตั้งคู่เทียบ (benchmark) เพื่อพัฒนา - มีปัญหาด้านระยะเวลาการดำเนินงานเอกสารล่าช้า
	รวม		46	100	

จากตารางที่ 30 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดซ้ำใน Criterion 6 การสนับสนุนและบริการนิสิต (Student Quality and Support) พบว่ามีการระบุประเด็นรวมทั้งสิ้น 46 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 6 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ (6.1) การประชาสัมพันธ์และการรับเข้า พบ 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.74 เป็นประเด็นที่พบมากที่สุด กลุ่มที่พบในระดับกลาง พบ 7-9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.22-19.57 (6.2) การวางแผนและสิ่งสนับสนุน การเรียนการสอน พบ 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.57 (6.3) การติดตามความก้าวหน้าของนิสิต พบ 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.39 (6.4) กิจกรรมเสริมหลักสูตร พบ 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.22 กลุ่มที่พบในระดับรอง พบ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.04 (6.5) บุคลากรสายสนับสนุน และ (6.6) การประเมินและพัฒนา บริการสนับสนุนนิสิต พบอย่างละ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.04

จากการวิเคราะห์ พบว่า หลายประเด็นด้านการสนับสนุนและบริการนิสิต (Student Quality and Support) เกิดซ้ำในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์และการรับเข้า ซึ่งยังขาดความทันสมัยของช่องทางสื่อสาร ข้อมูลไม่สอดคล้อง และไม่มีการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายอย่างละเอียด ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารและการคัดเลือกนิสิต นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดในการวางแผนและจัด สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ยังไม่ครอบคลุมทั้งระยะสั้นและระยะยาว การติดตามความก้าวหน้าของนิสิตที่ยังไม่มีระบบชัดเจน และกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ยังไม่สามารถประเมินผลได้อย่างเป็นระบบ ปัญหาเหล่านี้ สะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบบริการนิสิตให้มีความครอบคลุม ชัดเจน และตอบสนองต่อ ความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง รวมถึงการจัดการบุคลากรสายสนับสนุนและการประเมินคุณภาพ บริการที่ยังขาดเกณฑ์มาตรฐานและการเทียบเคียงกับคู่แข่ง เพื่อให้การสนับสนุนและบริการนิสิต สามารถส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของนิสิตได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 6 ดังนี้

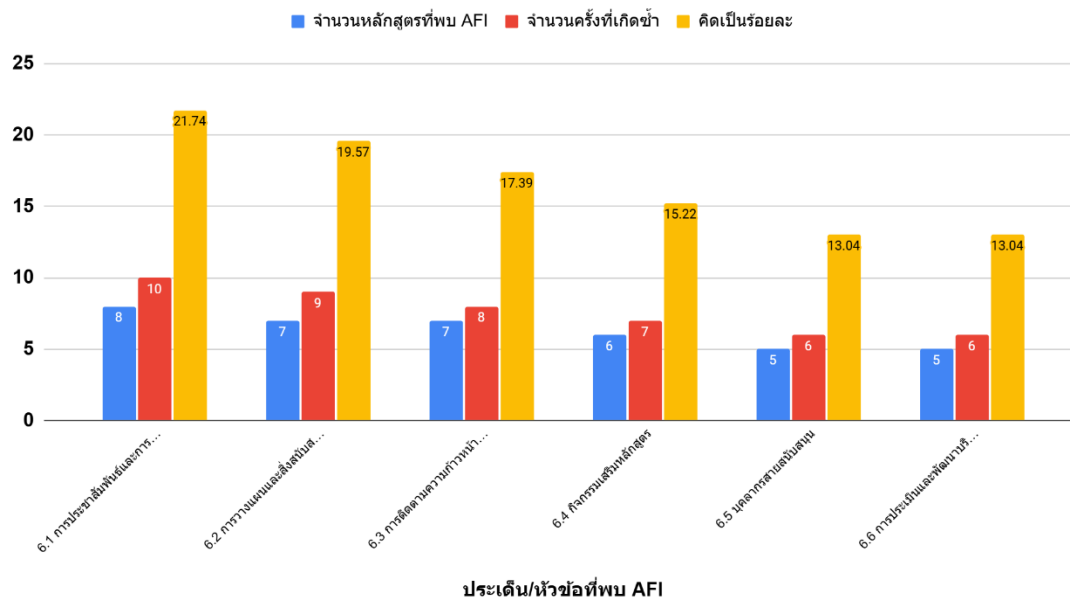
“เรายังใช้วิธีประชาสัมพันธ์แบบเดิม ๆ เช่นโปสเตอร์กับเว็บไซต์มหาวิทยาลัย ซึ่งไม่ตรงกับ พฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายยุคนี้” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“นิสิตบอกว่ากิจกรรมเสริมบางอย่างไม่ตรงกับสิ่งที่เขาต้องการ แต่เราก็ไม่มีระบบสำรวจหรือปรับ กิจกรรมให้เหมาะสม” อาจารย์ผู้สอน

“ระบบติดตามผลการเรียนยังไม่เป็นระบบ เราไม่รู้ว่านิสิตที่มีปัญหาจะได้รับการช่วยเหลือ อย่างไร” ประธานหลักสูตร

“เจ้าหน้าที่สายสนับสนุนทำงานหนักมาก แต่ไม่มีระบบประเมินหรือพัฒนาอย่างเป็นทางการ เลย” อาจารย์ผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 6

ภาพที่ 24 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดซ้ำ Criterion 6

ตารางที่ 31 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure)

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวนหลักสูตร ที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวนครั้ง ที่เกิดขึ้น (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	หมายเหตุ
1	Req. 7.1 – 7.2 การเชื่อมโยงสิ่ง สนับสนุนกับผลการเรียนรู้และความ เพียงพอของทรัพยากร	8	10	22.22	- ขาดการแสดงความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งสนับสนุนกับ PLO/CLO, ทรัพยากรไม่เพียงพอหรือไม่สอดคล้องกับความจำเป็นของหลักสูตร
2	Req. 7.2 – 7.4 ความพร้อมและ คุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกและ อุปกรณ์	7	9	20.00	- อุปกรณ์ชำรุด ขาดความทันสมัย, ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการมีข้อจำกัด พื้นที่, ขาดแผนบำรุงรักษาและจัดซื้อโปรแกรม/แอปพลิเคชันรองรับ
3	Req. 7.6 – 7.7 สภาพแวดล้อม กายภาพ สังคม และจิตวิทยา	6	8	17.78	- ขาดการแสดงรายละเอียดมาตรฐานสิ่งจำเป็นพื้นฐานและ สภาพแวดล้อม, ปัญหาความปลอดภัยในพื้นที่บางส่วน, ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้มีความต้องการพิเศษ
4	Req. 7.4 – 7.5 ระบบสารสนเทศและ เครือข่าย	5	6	13.33	- ระบบลงทะเบียนและอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร, สัญญาณ Wi-Fi ไม่ ครอบคลุม, ขาดการวิเคราะห์ความต้องการและการเข้าถึงระบบ สารสนเทศ

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวนหลักสูตร ที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวนครั้ง ที่เกิดซ้ำ (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	หมายเหตุ
5	Req. 7.8 สมรรถนะบุคลากรสาย สนับสนุนและการบริการ	5	6	13.33	- ขาดการกำหนดสมรรถนะและการประเมินบุคลากร, ไม่มีการประเมิน ความพึงพอใจจากนิสิตอย่างครบถ้วน, ขาดระบบส่งเสริมและพัฒนา บุคลากรอย่างต่อเนื่อง
6	7.9 การประเมินคุณภาพและการนำผล ไปปรับปรุง	5	6	13.34	- ขาดการติดตามผลการประเมินและการนำผลไปใช้พัฒนา, ไม่มีระบบ เก็บข้อมูลการประเมินที่ครบถ้วน, ขาดการแสดงผลการประเมินความพึง พอใจเป็นตัวเลขชัดเจน
	รวม		45	100	

จากตารางที่ 31 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure) พบว่ามีการระบุประเด็นรวมทั้งสิ้น 45 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 6 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ (7.1)–(7.2) การเชื่อมโยงสิ่งสนับสนุนกับผลการเรียนรู้และความเพียงพอของทรัพยากร พบ 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.22 เป็นประเด็นที่พบมากที่สุด กลุ่มที่พบในระดับกลาง พบ 8-9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.78–20.00 (7.2)–(7.4) ความพร้อมและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ พบ 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.00 (7.6)–(7.7) สภาพแวดล้อมกายภาพ สังคม และจิตวิทยา พบ 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.78 กลุ่มที่พบในระดับรอง พบ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.33–13.34 (7.4)–(7.5) ระบบสารสนเทศและเครือข่าย, (7.8) สมรรถนะบุคลากรสายสนับสนุนและการบริการ, (7.9) การประเมินคุณภาพและการนำผลไปปรับปรุง พบอย่างละ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.33–13.34

จากการวิเคราะห์ พบว่า หลายประเด็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure) เกิดซ้ำในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะการเชื่อมโยงสิ่งสนับสนุนกับผลการเรียนรู้และความเพียงพอของทรัพยากร ซึ่งยังขาดการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรที่มีอยู่กับการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLO/CLO) และยังพบว่าทรัพยากรบางส่วนไม่เพียงพอหรือไม่สอดคล้องกับความจำเป็นของหลักสูตร

นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดด้านความพร้อมและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น อุปกรณ์ที่ชำรุด ห้องเรียนที่มีข้อจำกัดด้านพื้นที่ และการขาดแผนบำรุงรักษาอย่างเป็นระบบ รวมถึงสภาพแวดล้อมกายภาพ สังคม และจิตวิทยาที่ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ปัญหาความปลอดภัยและการขาดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้มีความต้องการพิเศษ ระบบสารสนเทศและเครือข่ายก็เป็นอีกหนึ่งประเด็นที่พบซ้ำ โดยเฉพาะความไม่เสถียรของอินเทอร์เน็ตและการขาดการวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้งาน ขณะที่ด้านบุคลากรสายสนับสนุนยังขาดการกำหนดสมรรถนะและระบบประเมินที่ชัดเจน รวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง

การประเมินคุณภาพและการนำผลไปปรับปรุง ซึ่งยังไม่มีระบบติดตามผลที่ครบถ้วน และขาดการแสดงผลการประเมินในรูปแบบที่ชัดเจนและนำไปใช้พัฒนาได้จริง ประเด็นเหล่านี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่มีความเชื่อมโยงกับผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งจัดการทรัพยากรให้มีความเพียงพอ ทันสมัย และตอบสนองต่อบริบทของผู้เรียนอย่างแท้จริง ทั้งในด้านกายภาพ เทคโนโลยี และบุคลากรสนับสนุน

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 7 ดังนี้

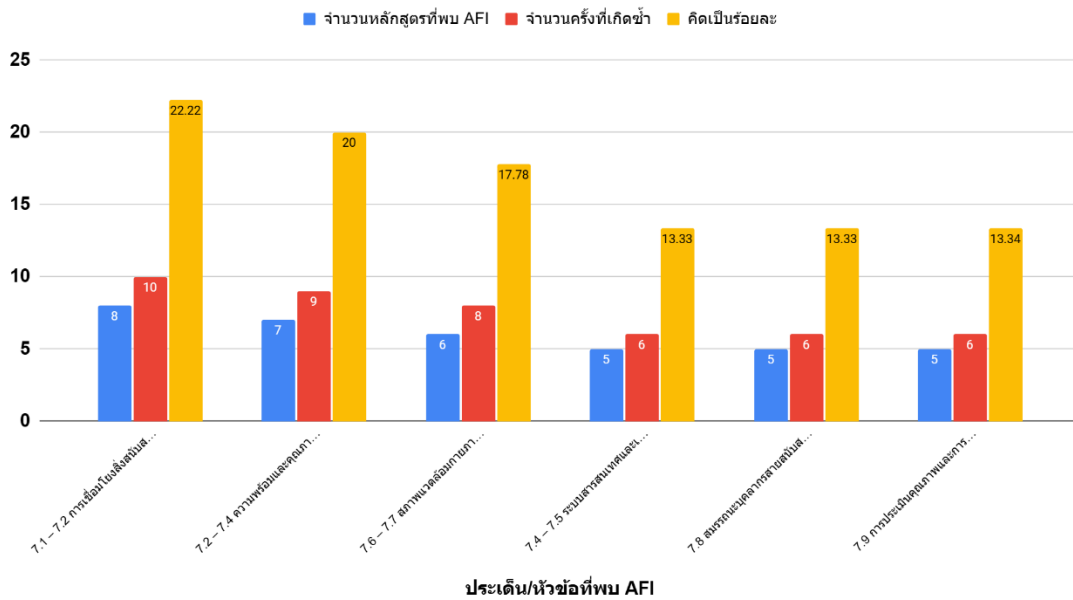
“เราไม่เคยเห็นว่าทรัพยากรที่มีอยู่เชื่อมโยงกับผลการเรียนรู้อย่างไร ทุกอย่างดูแยกส่วน”
 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“ห้องเรียนบางแห่งมีปัญหาเรื่องไฟฟ้าและพื้นที่จำกัด แต่งบประมาณซ่อมแซมก็ไม่ชัดเจน”
 อาจารย์ผู้สอน

“นิสิตที่มีความต้องการพิเศษไม่มีทางลาดหรือห้องน้ำเฉพาะเลย เราไม่รู้ว่าต้องแจ้งใคร”
 ประธานหลักสูตร

“เจ้าหน้าที่สายสนับสนุนทำงานหนักมาก แต่ไม่มีระบบประเมินหรือพัฒนาเลย ทุกอย่างเป็นแบบเฉพาะกิจ” อาจารย์ผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดขึ้น Criterion 7

ภาพที่ 25 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดขึ้น Criterion 7

ตารางที่ 32 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ที่เกิดขึ้นใน Criterion 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes)

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวนหลักสูตร ที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวนครั้ง ที่เกิดขึ้น (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	หมายเหตุ
1	8.1 ระยะเวลาเฉลี่ยการสำเร็จการศึกษาและการคงอยู่ของนิสิต	7	7	21.88	พบซ้ำเรื่องการเก็บข้อมูลระยะเวลาเฉลี่ย, การติดตาม Dropout Rate และ Pass Rate, การวิเคราะห์แนวโน้ม รวมถึงการกำหนดคู่เทียบ (Benchmarking)
2	8.2 ภาวะการได้งานทำและอาชีพของบัณฑิต	6	6	18.75	ซ้ำเรื่องการเก็บและรายงานข้อมูลการมีงานทำย้อนหลัง, การกำหนดตัวชี้วัด Employability, การใช้ข้อมูลปรับปรุงหลักสูตร และการตั้งคู่เทียบ
3	8.3 ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์และนิสิต	5	6	18.75	ซ้ำเรื่องการสนับสนุนพัฒนาบุคลากรและนิสิตด้านวิจัย, การเก็บข้อมูลผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์, การวิเคราะห์ประสิทธิผลและการต่อยอดงานวิจัย
4	8.4 การบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs)	6	6	18.75	ซ้ำเรื่องการแสดงผลการบรรลุ PLOs อย่างเป็นระบบ, ความน่าเชื่อถือของข้อมูล, วิธีการประเมินหลากหลาย และการมีส่วนร่วมของนิสิต

ลำดับ	ประเด็น/หัวข้อที่พบ AFI	จำนวนหลักสูตร ที่พบ AFI (หลักสูตร)	จำนวนครั้ง ที่เกิดซ้ำ (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	หมายเหตุ
5	8.5 ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	7		21.87	ซ้ำเรื่องการสำรวจความพึงพอใจทุกกลุ่ม, การวิเคราะห์และใช้ ผลประเมินเพื่อปรับปรุงหลักสูตร, การตั้งคู่เทียบ Benchmarking และการสำรวจอย่างครอบคลุม
	รวม		32	100	

จากตารางที่ 32 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุงในเกณฑ์ Criterion 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes) พบว่ามีการระบุประเด็นรวมทั้งสิ้น 32 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 5 รายการหลัก ประเด็นที่พบมากที่สุดคือ (8.1) ระยะเวลาเฉลี่ยการสำเร็จการศึกษาและการคงอยู่ของนิสิต พบ 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.88 เป็นประเด็นที่พบมากที่สุด (8.5) ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พบ 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.87 กลุ่มที่พบในระดับกลาง พบ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.75 (8.2) ภาวะการดำเนินงานทำและอาชีพของบัณฑิต, (8.3) ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์และนิสิต, (8.4) การบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) พบอย่างละ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.75

จากการวิเคราะห์ พบว่า หลายประเด็นด้านผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes) เกิดซ้ำในหลากหลายหลักสูตร โดยเฉพาะการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลระยะเวลาเฉลี่ยในการสำเร็จการศึกษา การคงอยู่ของนิสิต และอัตราการสำเร็จการศึกษา (Dropout Rate และ Pass Rate) ซึ่งยังขาดระบบติดตามและการใช้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดในการสำรวจและวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ยังไม่ครอบคลุมทุกกลุ่ม และขาดการใช้ผลประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นรูปธรรม

กลุ่มประเด็นที่พบในระดับกลาง ได้แก่ การรายงานภาวะการมีงานทำของบัณฑิตย้อนหลัง การกำหนดตัวชี้วัดด้าน employability และการใช้ข้อมูลดังกล่าวในการปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้กับความต้องการของตลาดแรงงานอย่างชัดเจน รวมถึงการสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์และนิสิตที่ยังขาดกลไกการต่อยอดและการนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ยังพบว่าการแสดงข้อมูลการบรรลุผลลัพธ์ระดับหลักสูตร (PLOs) ยังไม่ชัดเจนทั้งในด้านความน่าเชื่อถือของข้อมูล วิธีการประเมินที่หลากหลาย และการมีส่วนร่วมของนิสิตในการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ ประเด็นเหล่านี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบข้อมูลผลลัพธ์ที่มีความครบถ้วน เชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบททางวิชาการและความต้องการของสังคม

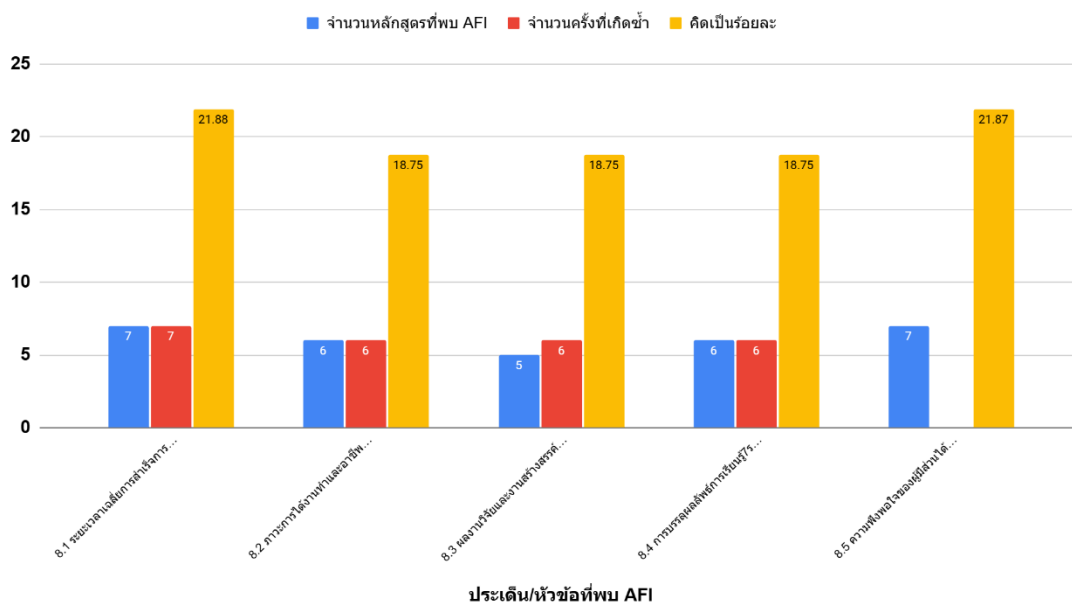
เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญใน Criterion 8 ดังนี้

“เรามีข้อมูลการจบการศึกษาบ้าง แต่ไม่ได้วิเคราะห์แนวโน้มหรือใช้ข้อมูลนั้นในการปรับหลักสูตรเลย” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“หลักสูตรของเรายังไม่มีคู่แข่งที่ชัดเจน ทำให้ไม่รู้ว่าเราดีหรือด้อยกว่าที่อื่นตรงไหน” อาจารย์ผู้สอน

“นิสิตจบไปแล้วมีงานทำ แต่เราไม่มีข้อมูลย้อนหลังหรือระบบติดตามที่เป็นทางการ”
 ประธานหลักสูตร “เราเคยทำแบบสอบถามความพึงพอใจ แต่ไม่เคยนำผลไปปรับกิจกรรมหรือ
 หลักสูตรจริงจัง” อาจารย์ผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดขึ้น Criterion 8

ภาพที่ 26 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดขึ้น Criterion 8

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ความรุนแรงของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)

นอกจากจำนวนและความถี่ของจุดที่ต้องปรับปรุง การพิจารณาระดับความรุนแรงของ AFI ยังมีความสำคัญในการจัดลำดับความเร่งด่วนของการพัฒนา โดยพิจารณาจากผลกระทบของประเด็นนั้น ๆ ต่อคุณภาพของหลักสูตร การดำเนินงาน และผลลัพธ์ของผู้เรียน การวิเคราะห์นี้ช่วยให้สามารถจำแนก AFI ที่มีผลกระทบสูงและควรได้รับการปรับปรุงก่อน เพื่อให้การวางแผนพัฒนาในระดับหลักสูตรมีประสิทธิภาพและตรงจุด ดังแสดงในตารางที่ 33

ตารางที่ 33 แสดงผลการวิเคราะห์ความรุนแรงของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)

หมวด AUN-QA (Criterion)	จำนวน AFI ระดับ Minor	จำนวน AFI ระดับ Moderate	จำนวน AFI ระดับ Major	รวม ทั้งหมด (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	หมายเหตุ
1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes)	2	2	1	5	10.00	Minor ปรับปรุงเอกสารหลักฐาน Moderate กระบวนการ รายงานไม่ครบถ้วน Major พบปัญหาการปฏิบัติจริงไม่ สอดคล้องกับข้อกำหนด
2. โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme Structure and Content)	3	3	1	7	14.00	Minor: ข้อมูลไม่สมบูรณ์ Moderate: การติดตามข้อมูลขาด ความต่อเนื่อง Major: ผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย
3. กลยุทธ์การเรียนการสอน (Teaching and Learning Strategy)	2	3	1	6	12.00	Minor: ระบบจัดเก็บข้อมูล Moderate: ขาดการวิเคราะห์เชิง ลึก Major: การนำข้อมูลไปใช้ไม่เต็มที่
4. การประเมินผู้เรียน (Student Assessment)	3	4	1	8	16.00	Minor: รายงานไม่ครบถ้วน Moderate: การประเมินผลขาด ความหลากหลาย Major: ข้อมูลไม่แม่นยำหรือไม่น่าเชื่อถือ
5. บุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff Quality)	2	3	1	6	12.00	Minor: การสำรวจความพึงพอใจไม่ครอบคลุม Moderate: การใช้ข้อมูลปรับปรุงยังไม่ต่อเนื่อง Major: พบความไม่พึง พอใจสูงในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

หมวด AUN-QA (Criterion)	จำนวน AFI ระดับ Minor	จำนวน AFI ระดับ Moderate	จำนวน AFI ระดับ Major	รวม ทั้งหมด (ครั้ง)	คิดเป็น ร้อยละ	หมายเหตุ
6. การสนับสนุนและบริการนิสิต (Student Quality and Support)	1	2	1	4	8.00	Minor: การเก็บข้อมูลเบื้องต้น Moderate: การรายงานไม่ละเอียด Major: ไม่ได้มีการเปรียบเทียบ Benchmarking
7. สิ่งอำนวยความสะดวกและ โครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure)	2	2	1	5	10.00	Minor: ขั้นตอนปฏิบัติไม่ครบ Moderate: การติดตามผลไม่ชัดเจน Major: การจัดการความเสี่ยงขาดประสิทธิภาพ
8. ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes)	3	4	2	9	18.00	Minor: ข้อมูลบางส่วนไม่ครบ Moderate: การวิเคราะห์และนำไปใช้ยังขาดประสิทธิผล Major: ขาดระบบติดตามผลและ Benchmarking
รวม	18	23	9	50	100	

จากตารางที่ 33 แสดงผลการวิเคราะห์ความรุนแรงของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) จากการวิเคราะห์จุดที่ต้องปรับปรุงทั้ง 50 ครั้ง ใน 8 หมวดหลัก พบว่ามีการระบุ AFI รวมทั้งสิ้น 50 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ Minor (เบา), Moderate (ปานกลาง), และ Major (รุนแรง) หมวดที่พบ AFI มากที่สุดคือ หมวด 8: ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes) พบรวม 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.00 โดยมีระดับ Major มากที่สุด (2 ครั้ง) หมวด 4: การประเมินผู้เรียน (Student Assessment) พบรวม 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.00 โดยมีความรุนแรงในระดับ Moderate สูงสุด (4 ครั้ง) หมวดที่พบในระดับกลาง พบ 5-7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00-14.00 หมวด 2: โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร พบ 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.00 มีความรุนแรงกระจายครบทั้ง 3 ระดับ หมวด 3: กลยุทธ์การเรียนการสอน และ หมวด 5: บุคลากรสายวิชาการ พบอย่างละ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.00 หมวด 7: สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน พบ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00 โดยมีระดับ Major 1 ครั้ง หมวด 1: ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง พบ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00 โดยมีระดับ Major 1 ครั้ง หมวดที่พบต่ำสุดคือ หมวด 6: การสนับสนุนและบริการนิสิต พบ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.00 แม้จะพบไม่บ่อย แต่มีระดับ Major 1 ครั้ง

จากการวิเคราะห์ พบว่า แม้จำนวน AFI โดยรวมจะกระจายอยู่ในทุกหมวด แต่ระดับความรุนแรงที่เกิดขึ้นสะท้อนถึงความเสี่ยงเชิงระบบที่ควรได้รับการจัดการอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะในหมวด 8: ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes) ซึ่งพบ AFI มากที่สุดถึง 9 ครั้ง และมีระดับ Major สูงสุด (2 ครั้ง) สะท้อนถึงการขาดระบบติดตามผลที่มีประสิทธิภาพและการเปรียบเทียบ Benchmarking ที่ชัดเจน

หมวด 4: การประเมินผู้เรียน (Student Assessment) พบ AFI รวม 8 ครั้ง โดยมีระดับ Moderate สูงสุด (4 ครั้ง) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความไม่หลากหลายของวิธีการประเมิน และความไม่แม่นยำของข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินผลการเรียนรู้ หมวด 2: โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร พบ AFI ครบทั้ง 3 ระดับ โดยมีความรุนแรงกระจายอย่างสมดุล สะท้อนถึงปัญหาทั้งในด้านข้อมูล การติดตามผล และผลลัพธ์ที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

หมวดที่พบในระดับกลาง ได้แก่ หมวด 3: กลยุทธ์การเรียนการสอน และหมวด 5: บุคลากรสายวิชาการ ซึ่งพบ AFI อย่างละ 6 ครั้ง โดยมีระดับ Major อย่างละ 1 ครั้ง แสดงถึงข้อจำกัดในการนำข้อมูลไปใช้ปรับปรุง และความไม่พึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อคุณภาพบุคลากร

หมวด 7: สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน และหมวด 1: ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง พบ AFI อย่างละ 5 ครั้ง โดยมีระดับ Major อย่างละ 1 ครั้ง สะท้อนถึงความไม่ครบถ้วนของขั้นตอนปฏิบัติและการปฏิบัติจริงที่ไม่สอดคล้องกับข้อกำหนด

แม้หมวด 6: การสนับสนุนและบริการนิสิต จะพบ AFI ต่ำสุด (4 ครั้ง) แต่ยังมีระดับ Major 1 ครั้ง ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาเกณฑ์การเปรียบเทียบและการรายงานผลที่ละเอียดมากขึ้น

โดยสรุป การกระจายของระดับความรุนแรงในแต่ละหมวดสะท้อนถึงความจำเป็นในการวางแผนปรับปรุงทั้งในระดับเอกสาร กระบวนการ และการปฏิบัติจริง โดยเฉพาะในหมวดที่มีระดับ Major สูง เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนประเด็นสำคัญในตาราง 4.3 ดังนี้

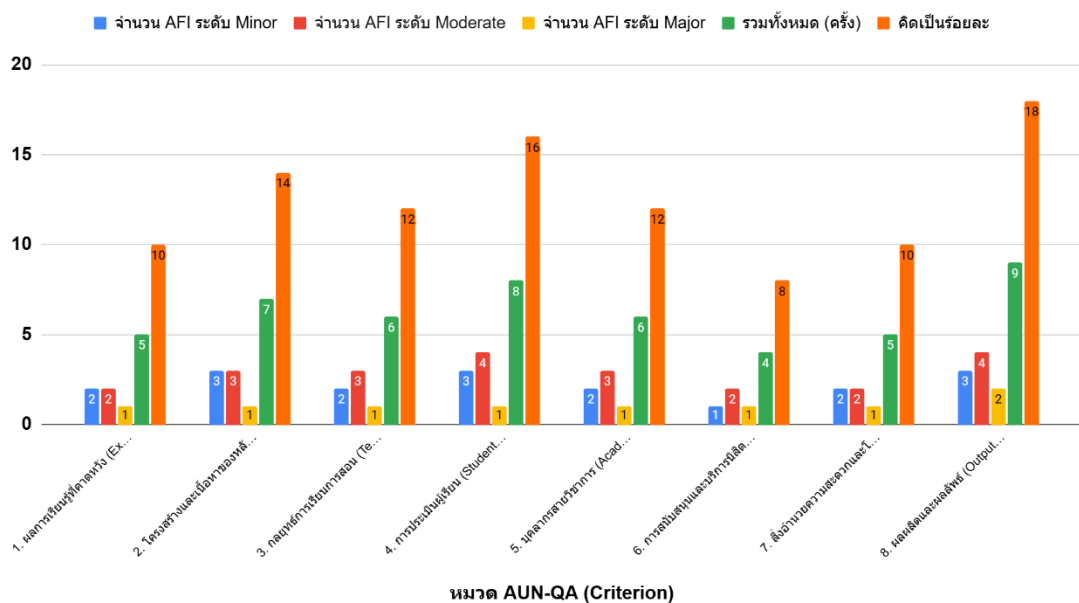
“เรามีข้อมูลผลการเรียนของนิสิต แต่ไม่มีระบบที่ช่วยวิเคราะห์หรือเปรียบเทียบกับเป้าหมายของหลักสูตร” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“บางครั้งเรารายงานผลการประเมินไป แต่ไม่แน่ใจว่าข้อมูลนั้นถูกนำไปใช้ปรับปรุงอะไรบ้าง” อาจารย์ผู้สอน

“เจ้าหน้าที่สายสนับสนุนทำงานหนักมาก แต่ไม่มีระบบประเมินหรือพัฒนาอย่างเป็นทางการเลย” ประธานหลักสูตร

“เราอยากมีระบบติดตามผลการเรียนรู้ที่ชัดเจน แต่ไม่มีเครื่องมือหรือแนวทางจากมหาวิทยาลัย” อาจารย์ผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ความรุนแรงของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI)

ภาพที่ 27 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ความรุนแรงของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI)

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA โดยพิจารณาจากรายงานผลการตรวจประเมินในรอบปีการศึกษา 2565-2566 ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

จากการวิเคราะห์รายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ในรอบปีการศึกษา 2565-2566 ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ พบว่าจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ที่เกิดขึ้นมีความเกี่ยวข้องกับหลายปัจจัย ทั้งในด้านกระบวนการดำเนินงาน การบริหารจัดการ ตลอดจนความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ปัจจัยเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา (Root Cause) เพื่อวางแผนทางการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างตรงจุดและยั่งยืน

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงโครงสร้าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับหลักสูตร พบว่าปัจจัยเชิงโครงสร้าง เช่น ระบบการบริหารจัดการหลักสูตร โครงสร้างการดำเนินงาน หรือกลไกสนับสนุนต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการเกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) อย่างมีนัยสำคัญ การวิเคราะห์ในส่วนนี้ มุ่งเน้นการระบุโครงสร้างที่เป็นอุปสรรคต่อคุณภาพของหลักสูตร และแนวทางในการพัฒนาเพื่อแก้ไข จุดอ่อนที่เกิดขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 34

ตารางที่ 34 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงโครงสร้าง

ปัจจัยเชิงโครงสร้าง	รายละเอียดของปัญหา	ผลกระทบที่เกิดขึ้น	จำนวนหลักสูตรที่ได้รับผลกระทบ	ข้อเสนอแนะเบื้องต้น
1. ระบบบริหารจัดการของหลักสูตร	หลักสูตรขาดการกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนระหว่างกรรมการหลักสูตรและคณาจารย์ผู้สอน ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนหรือขาดการบูรณาการแผนงาน เช่น การประเมิน PLOs, การพัฒนาหลักสูตร, การสื่อสารผลลัพธ์การเรียนรู้กับนิสิต	การดำเนินการตามแผนไม่ต่อเนื่อง เกิดความคลาดเคลื่อนในรายงาน SAR และไม่สามารถวิเคราะห์ผลลัพธ์ได้อย่างเป็นระบบ	4 หลักสูตร 1. บช.บ.(การจัดการ) 2. บช.บ.(การตลาด) 3. บช.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ) 4. น.บ.	1. จัดตั้งทีมบริหารหลักสูตรอย่างเป็นระบบ 2. กำหนดรอบการประชุมติดตามงาน 3. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ประธานหลักสูตรด้านการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์
2. การจัดทำเอกสารหลักสูตร	พบว่าบางหลักสูตรมีเอกสารหลักสูตร (หลักสูตรที่ได้รับอนุมัติ) ไม่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนจริง เช่น รายวิชาไม่ตรงกับโครงสร้างหลักสูตร หรือไม่ได้ปรับปรุงตามสถานการณ์ปัจจุบัน	เกิดความสับสนในการจัดตารางเรียน/สอน การจัดเก็บข้อมูลผลการเรียนรู้ไม่สามารถสอดคล้องกับ Intended Learning Outcomes (ILO) ได้ครบถ้วน	3 หลักสูตร 1. รป.บ. 2. ขช.บ. 3. บช.บ.(การเงิน)	1. ทบทวนและอัปเดตเอกสารหลักสูตรอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง 2. เชื่อมโยงเอกสารหลักสูตรกับระบบ MIS/LMS เพื่อให้คณาจารย์เข้าถึงและใช้งานได้ทันสมัย 3. จัดอบรมเรื่อง "การออกแบบหลักสูตรและการบูรณาการรายวิชา" ให้ครอบคลุมทุกหลักสูตร
3. การสื่อสารภายในหน่วยงาน	การสื่อสารภายในหลักสูตรและระหว่างคณะ-หลักสูตร ยังเป็นแบบ Top-down ทำให้คณาจารย์ขาดการมี	ลดแรงจูงใจของบุคลากร ทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่องของการ	3 หลักสูตร 1. ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ) 2. บช.บ.(การจัดการ)	1. ใช้ระบบประชุมออนไลน์หรือบันทึกการประชุมเพื่อสื่อสารภายใน

ปัจจัยเชิงโครงสร้าง	รายละเอียดของปัญหา	ผลกระทบที่เกิดขึ้น	จำนวนหลักสูตรที่ได้รับผลกระทบ	ข้อเสนอแนะเบื้องต้น
	ส่วนร่วมในการตัดสินใจ รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับ QA, OBE, การประเมินผลต่าง ๆ ไม่ถูกกระจายอย่างทั่วถึง	พัฒนางาน QA และการวางแผนการเรียนการสอน	3. บช.บ.	2. เปิดช่องทางสื่อสาร 2 ทาง เช่น Line OA, ระบบ Feedback ภายใน 3. วางแผนการประชุมร่วมทั้งภาคเรียนล่วงหน้า พร้อมแจกแจงหัวข้อสำคัญล่วงหน้า

จากตารางที่ 34 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงโครงสร้าง พบปัญหาด้านโครงสร้างหลักใน 3 ประเด็นที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตร ประเด็นแรกคือระบบบริหารจัดการหลักสูตรที่ขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ พบใน 4 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ และนิเทศศาสตร์บัณฑิต ส่งผลให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงานและปัญหาการรายงาน ประการที่สองคือความไม่สอดคล้องระหว่างเอกสารหลักสูตรกับการปฏิบัติจริงใน 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต หลักสูตรบัญชีบัณฑิต และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน ซึ่งกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน ส่วนประการสุดท้ายคือปัญหาการสื่อสารแบบทางเดียวในหลักสูตรศิลปศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ และหลักสูตรบัญชีบัณฑิต ที่ลดทอนการมีส่วนร่วมของคณาจารย์

จากการวิเคราะห์พบว่า AFI ที่เกิดซ้ำในหลายหลักสูตรมีความเชื่อมโยงกับปัจจัยเชิงโครงสร้างที่สะท้อนถึงข้อจำกัดทั้งในระดับนโยบายมหาวิทยาลัยและระดับบุคลากร โดยเฉพาะใน 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

1) ระบบบริหารจัดการหลักสูตรที่ขาดความชัดเจน ปัญหานี้สะท้อนถึงการไม่มีกรอบนโยบายหรือแนวทางกลางจากมหาวิทยาลัยในการกำหนดบทบาทหน้าที่ของกรรมการหลักสูตรและคณาจารย์ผู้สอน ส่งผลให้เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานและความคลาดเคลื่อนในการรายงานผลการประเมิน เช่น SAR หรือ PLOs ซึ่งอาจเกิดจากการขาดการอบรมเชิงกลยุทธ์และการสนับสนุนด้านการบริหารจัดการหลักสูตรอย่างเป็นระบบ

2) ความไม่สอดคล้องระหว่างเอกสารหลักสูตรกับการจัดการเรียนการสอนจริง สะท้อนถึงการขาดระบบทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการไม่เชื่อมโยงเอกสารกับระบบสารสนเทศ เช่น MIS หรือ LMS ซึ่งอาจเกิดจากภาระงานของอาจารย์ที่สูง และการขาดกลไกสนับสนุนด้านเทคนิคหรือการออกแบบหลักสูตรที่ทันสมัย

3) การสื่อสารภายในที่ยังเป็นแบบ Top-down สะท้อนถึงวัฒนธรรมองค์กรที่ยังไม่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคณาจารย์ และการขาดช่องทางสื่อสารที่เปิดกว้างและมีประสิทธิภาพ เช่น ระบบ Feedback หรือการประชุมร่วมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเกิดจากการไม่กำหนดนโยบายการสื่อสารภายในที่ชัดเจนในระดับคณะหรือมหาวิทยาลัย

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

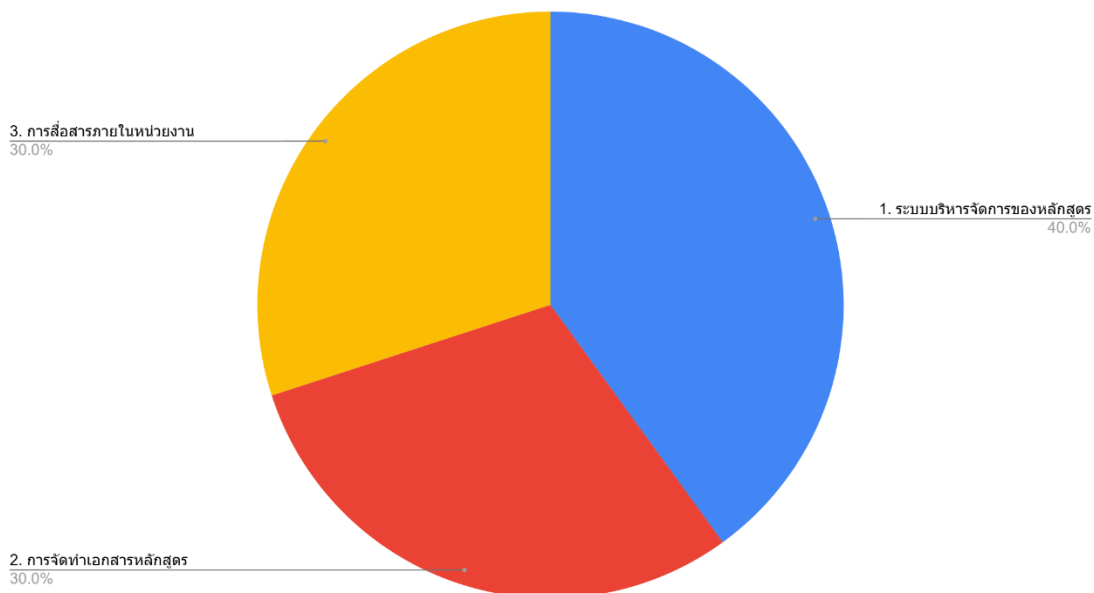
“บางครั้งเราไม่แน่ใจว่าใครรับผิดชอบเรื่องการประเมิน PLOs เพราะไม่มีการแบ่งหน้าที่ชัดเจนระหว่างกรรมการหลักสูตรกับอาจารย์ผู้สอน” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“เอกสารหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติไม่ตรงกับรายวิชาที่เปิดสอนจริง ทำให้เราจัดตารางเรียนลำบากและไม่สามารถวัดผลการเรียนรู้ได้ครบถ้วน” อาจารย์ผู้สอน

“การสื่อสารภายในหลักสูตรยังเป็นแบบสั่งการจากบนลงล่าง เราไม่ค่อยมีโอกาสเสนอแนวคิดหรือร่วมวางแผนการสอน” อาจารย์ในหลักสูตรบัญชี

“ข้อมูลเกี่ยวกับ QA หรือ OBE ไม่ถูกกระจายให้ครบทุกคน บางครั้งอาจารย์ใหม่ไม่รู้เลยว่าต้องทำอะไร” ประธานหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงโครงสร้าง

ภาพที่ 28 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงโครงสร้าง

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคลากร

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านบุคลากรมีบทบาทสำคัญต่อการเกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ในระดับหลักสูตร โดยเฉพาะในด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ AUN-QA ความสามารถในการดำเนินงานตามระบบคุณภาพ และความร่วมมือภายในทีมหลักสูตร การวิเคราะห์ในหัวข้อนี้จึงมุ่งเน้นการจำแนกปัจจัยด้านบุคลากรที่ส่งผลเชิงลบ และแนวทางส่งเสริมศักยภาพของบุคลากรเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตร ดังแสดงในตารางที่ 35

ตารางที่ 35 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคลากร

ปัจจัยด้านบุคลากร	รายละเอียดของปัญหา	ผลกระทบที่เกิดขึ้น	จำนวนหลักสูตรที่ได้รับผลกระทบ	ข้อเสนอแนะเบื้องต้น
1. ความเข้าใจเกณฑ์ AUN-QA ของอาจารย์	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและผู้สอนบางรายยังขาดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับองค์ประกอบ AUN-QA โดยเฉพาะในด้าน Outcome-Based Education (OBE), Expected Learning Outcomes (ELOs) และการ Mapping PLOs–CLOs	ทำให้การออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลไม่สอดคล้องกับกรอบแนวคิด AUN-QA และคุณภาพอาจไม่เป็นไปตามเป้าหมาย	5 หลักสูตร ได้แก่ บธ.บ.(การจัดการ) บธ.บ.(การตลาด) บช.บ., ศ.บ.(ภาษาอังกฤษ) รป.บ.	1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับ AUN-QA และ OBE อย่างต่อเนื่อง 2. ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างหลักสูตรที่ผ่านการประเมินแล้ว
2. การพัฒนาทักษะด้าน QA และ OBE	ยังไม่มีแผนพัฒนาทักษะ QA และ OBE ที่เป็นระบบและต่อเนื่อง ส่งผลให้ทักษะของอาจารย์ไม่เท่ากัน	ขาดความสม่ำเสมอในการจัดทำรายงานคุณภาพหลักสูตรและการดำเนินงานตามหลัก OBE	4 หลักสูตร ได้แก่ บธ.บ.(การจัดการ) บธ.บ.(การเงิน) ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ) น.บ.	1. สร้างแผนพัฒนาทักษะ QA & OBE รายปี สำหรับอาจารย์ทุกคนในหลักสูตร 2. ประเมินผลการนำความรู้จากการอบรมไปใช้จริง
3. ทศนคติและแรงจูงใจของบุคลากร	อาจารย์บางคนมองว่าการทำงานด้านประกันคุณภาพเป็นภาระเพิ่มและไม่เห็นคุณค่าของข้อมูลเชิงคุณภาพที่นำไปสู่การพัฒนา	การมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรลดลง ส่งผลต่อความครบถ้วนและคุณภาพของข้อมูล	3 หลักสูตร ได้แก่ บธ.บ. (การจัดการ) บธ.บ.(การตลาด) ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)	1. สร้างแรงจูงใจผ่านระบบยกย่อง/การจัดทำผลงานเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

ปัจจัยด้านบุคลากร	รายละเอียดของปัญหา	ผลกระทบที่เกิดขึ้น	จำนวนหลักสูตรที่ได้รับผลกระทบ	ข้อเสนอแนะเบื้องต้น
				2. ทำให้บุคลากรมองเห็นผลลัพธ์จากการประกันคุณภาพ เช่น การพัฒนาหลักสูตร/การเรียนการสอน
4. ภาวะผู้นำทางวิชาการของประธานหลักสูตร	ประธานหลักสูตรบางรายยังไม่มีบทบาทเชิงรุกในการขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตร และการสร้างทีมงาน	ขาดการวางแผนที่เป็นระบบ และการประสานงานในทีมไม่ต่อเนื่อง	2 หลักสูตร ได้แก่ ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ) รป.บ.	1. จัดอบรมเสริมภาวะผู้นำทางวิชาการเฉพาะสำหรับหัวประธานหลักสูตร 2. สร้างเวทีแลกเปลี่ยนระหว่างประธานหลักสูตรที่ประสบความสำเร็จ
5. การสื่อสารและการสนับสนุนภายในหลักสูตร	มีความไม่ชัดเจนในการแบ่งบทบาทหน้าที่ในทีมงานหลักสูตร ส่งผลให้ภาระตกอยู่ที่บางคน	งานด้าน QA ไม่ถูกกระจายอย่างทั่วถึง และขาดความต่อเนื่อง	3 หลักสูตร ได้แก่ บธ.บ.(การจัดการอุตสาหกรรมบริการ) น.บ. รป.บ.	1. วางโครงสร้างทีมงาน QA ภายในหลักสูตรให้ชัดเจน 2. จัดประชุมทบทวนแผน QA เป็นประจำทุกเทอม

จากตารางที่ 35 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคลากร พบประเด็นสำคัญ 5 ด้านที่ส่งผลต่อคุณภาพหลักสูตร โดยปัญหาที่พบมากที่สุดคือความเข้าใจเกณฑ์ AUN-QA ของอาจารย์ พบใน 5 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด หลักสูตรบัญชีบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ที่ยังขาดความชัดเจนในแนวคิด OBE และการ Mapping ผลการเรียนรู้ ส่งผลให้การออกแบบหลักสูตรและการประเมินผลไม่เป็นไปตามมาตรฐาน รองลงมาคือปัญหาการพัฒนาทักษะ QA และ OBE ที่ไม่ต่อเนื่อง พบใน 4 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน, หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต ซึ่งทำให้ขาดความสม่ำเสมอในการดำเนินงาน ส่วนปัญหาด้านทัศนคติและแรงจูงใจ พบใน 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ที่อาจารย์มองว่าการประกันคุณภาพเป็นภาระ ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร นอกจากนี้ยังพบปัญหาภาวะผู้นำของประธานหลักสูตร พบใน 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต และการสื่อสารภายในทีมงาน พบใน 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ที่ทำให้งาน QA ไม่เป็นระบบ

จากการวิเคราะห์พบว่า AFI ที่เกิดขึ้นในหลายหลักสูตรมีความเชื่อมโยงกับปัจจัยด้านบุคลากรที่สะท้อนถึงข้อจำกัดทั้งในระดับนโยบายมหาวิทยาลัยและระดับปฏิบัติการของคณาจารย์ โดยเฉพาะใน 5 ประเด็นหลัก ดังนี้

- 1) ความเข้าใจเกณฑ์ AUN-QA ของอาจารย์ ปัญหานี้สะท้อนถึงการขาดระบบพัฒนาความรู้ที่เป็นรูปธรรมและต่อเนื่องในระดับมหาวิทยาลัย เช่น การไม่มีหลักสูตรอบรมกลางที่ครอบคลุมแนวคิด OBE, ELOs และการ Mapping PLOs-CLOs ส่งผลให้การออกแบบหลักสูตรและการประเมินผลไม่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณภาพ และอาจเกิดความคลาดเคลื่อนในการจัดทำเอกสาร QA
- 2) การพัฒนาทักษะด้าน QA และ OBE ที่ไม่ต่อเนื่อง สะท้อนถึงการไม่มีแผนพัฒนาทักษะรายปีหรือระบบติดตามผลการอบรมที่ชัดเจนในระดับคณะ ส่งผลให้เกิดความไม่สม่ำเสมอในการดำเนินงาน และความเหลื่อมล้ำด้านความเข้าใจระหว่างอาจารย์แต่ละคน
- 3) ทัศนคติและแรงจูงใจของบุคลากร สะท้อนถึงการไม่เชื่อมโยงงาน QA กับการพัฒนาทางวิชาการหรือความก้าวหน้าในสายอาชีพ เช่น การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการหรือการได้รับการยกย่อง ส่งผลให้บุคลากรมองว่างาน QA เป็นภาระมากกว่าการพัฒนา

4) ภาวะผู้นำทางวิชาการของประธานหลักสูตร สะท้อนถึงการไม่มีระบบสนับสนุนหรือเวทีแลกเปลี่ยนสำหรับประธานหลักสูตรในการพัฒนาทักษะการบริหารจัดการหลักสูตร ส่งผลให้การขับเคลื่อนทีมงานไม่เป็นระบบและขาดความต่อเนื่อง

5) การสื่อสารและการสนับสนุนภายในหลักสูตร สะท้อนถึงการไม่มีโครงสร้างทีมงาน QA ที่ชัดเจน และการไม่กระจายภาระงานอย่างเหมาะสม ส่งผลให้บุคลากรบางคนต้องรับภาระมากเกินไป และงาน QA ขาดความต่อเนื่อง

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

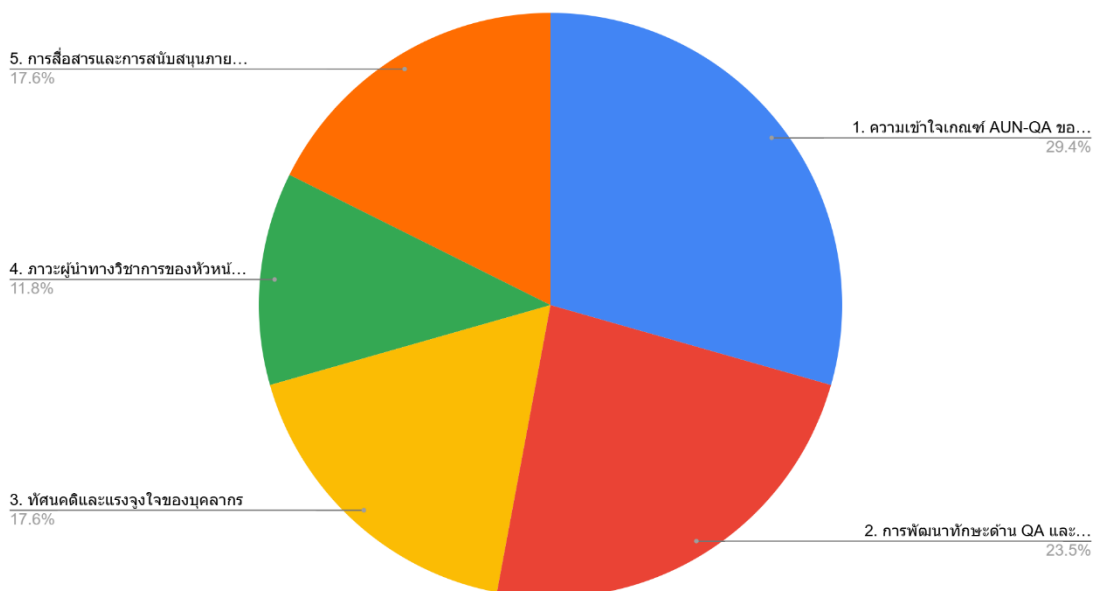
“เราเคยได้ยินเรื่อง OBE กับ AUN-QA แต่ไม่เคยมีการอบรมแบบลงลึกหรือมีตัวอย่างที่ชัดเจนให้ดู” อาจารย์ผู้สอน

“งาน QA มักตกอยู่ที่คนเดิม ๆ เพราะไม่มีการแบ่งหน้าที่ในทีมหลักสูตรอย่างชัดเจน” อาจารย์ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

“บางคนมองว่างาน QA เป็นภาระที่ไม่เกี่ยวกับการสอน ทำให้ไม่ค่อยร่วมมือในการจัดทำเอกสาร” ประธานหลักสูตร

“เราอยากพัฒนาหลักสูตรให้ดีขึ้น แต่ไม่มีเวทีแลกเปลี่ยนหรือระบบสนับสนุนจากคณะ” อาจารย์ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคคล

ภาพที่ 29 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคคล

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านทรัพยากรสนับสนุน

จากการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่า ทรัพยากรสนับสนุนมีผลต่อความสามารถของหลักสูตรในการดำเนินงานตามเกณฑ์ AUN-QA ทั้งในด้านงบประมาณ เทคโนโลยี สื่อการเรียนรู้ และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ การวิเคราะห์นี้มุ่งเน้นการระบุข้อจำกัดเชิงระบบ และโอกาสในการพัฒนาเพื่อส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษาระดับหลักสูตรอย่างยั่งยืน ดังแสดงในตารางที่ 36

ตารางที่ 36 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านทรัพยากรสนับสนุน

ปัจจัยด้านทรัพยากรสนับสนุน	รายละเอียดของปัญหา	ผลกระทบที่เกิดขึ้น	จำนวนหลักสูตรที่ได้รับผลกระทบ	ข้อเสนอแนะเบื้องต้น
1. ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอน (MIS/LMS)	1. หลักสูตรส่วนใหญ่ไม่มีระบบ LMS กลางที่ใช้ร่วมกันทั้งคณะ/วิทยาเขต 2. ขาดระบบสนับสนุนการเรียนการสอนออนไลน์ที่ครบวงจร และการอบรมการใช้ระบบยังไม่ทั่วถึง	1. การจัดการเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง โดยเฉพาะในรายวิชาที่มีลักษณะ Blended หรือ Online 2. ขาดฐานข้อมูลพฤติกรรมผู้เรียน ส่งผลต่อการปรับปรุงการสอน	7 หลักสูตร ได้แก่ บธ.บ. (การจัดการ), บธ.บ. (การเงิน), บธ.บ.(การตลาด), บธ.บ. (การจัดการอุตสาหกรรม การบริการ), ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) ปร,บ., น.บ.	1. พัฒนาระบบ LMS กลางที่มีฟังก์ชันครบถ้วน เช่น ระบบแจ้งเตือนนิสิต การเก็บ log การเรียน 2. จัดอบรมผู้สอนและนิสิตให้สามารถใช้งานระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3. มีเจ้าหน้าที่สนับสนุนด้านเทคนิคประจำคณะ
2. งบประมาณสนับสนุนด้านคุณภาพหลักสูตร	1. งบประมาณสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาคุณภาพหลักสูตรมีจำกัดและไม่ต่อเนื่อง 2. การใช้จ่ายไม่มีแผนเฉพาะเจาะจงสำหรับพัฒนา AUN-QA	1. ไม่สามารถดำเนินกิจกรรม PDCA ได้ครบวงจร 2. ขาดการสนับสนุนวิจัย/อบรมที่เชื่อมโยงกับคุณภาพหลักสูตร	6 หลักสูตร ได้แก่ บธ.ม., บธ.บ.(การจัดการ), บธ.บ.(การเงิน), บธ.บ. (การตลาด), ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ), น.บ.	1. จัดสรรงบประมาณประจำปีเฉพาะกิจกรรมพัฒนาคุณภาพหลักสูตร 2. ส่งเสริมการขอทุนสนับสนุนจากแหล่งภายนอก เช่น ทุน สกสว. 3. จัดระบบติดตามการใช้งบประมาณอย่างเป็นระบบ

ปัจจัย ด้านทรัพยากรสนับสนุน	รายละเอียด ของปัญหา	ผลกระทบที่เกิดขึ้น	จำนวนหลักสูตร ที่ได้รับผลกระทบ	ข้อเสนอแนะเบื้องต้น
3. สิ่งอำนวยความสะดวก (ห้องเรียน, ห้องปฏิบัติการ, อุปกรณ์)	1. ห้องเรียนขาดความยืดหยุ่น เช่น ระบบ Smart Classroom ไม่ เพียงพอ 2. อุปกรณ์ปฏิบัติการไม่สอดคล้อง กับรายวิชาที่เปิดสอน โดยเฉพาะ หลักสูตรบริการ	1. ไม่สามารถจัดการเรียนรู้ เชิงปฏิบัติการอย่างมีคุณภาพ 2. ขาดความทันสมัยและ ความน่าสนใจในการเรียนรู้ ของนิสิต	5 หลักสูตร ได้แก่ บธ.บ.(การจัดการ อุตสาหกรรมบริการ), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), รป.บ., บธ.บ.(การจัดการ), น.บ.	1. พัฒนา Smart Classroom ที่รองรับ active learning 2. จัดหาอุปกรณ์การสอนที่ตอบโจทย์กับ สมรรถนะรายวิชา 3. ปรับแผนจัดซื้อครุภัณฑ์ให้ตอบสนอง หลักสูตรที่เน้นการปฏิบัติ
4. ระบบสนับสนุนงานประกัน คุณภาพ	1. ขาดเจ้าหน้าที่หรือทีมงาน QA ประจำหลักสูตร 2. ไม่มีระบบฐานข้อมูลกลางรองรับ การจัดเก็บหลักฐานและรายงานผล	1. อาจเกิดความผิดพลาด ด้านการบันทึก/จัดทำ รายงาน 2. ส่งผลต่อการจัดทำรายงาน ประเมินตนเอง (SAR) ที่ไม่ ครบถ้วน	6 หลักสูตร ได้แก่ บธ.ม., บธ.บ.(การจัดการ), ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ), รป.บ., น.บ., บธ.บ. (การตลาด)	1. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบงาน QA ระดับ หลักสูตรอย่างเป็นทางการ 2. พัฒนาระบบจัดเก็บข้อมูล QA Online (เช่น OneDrive / Google Drive แยก ตามเกณฑ์ AUN-QA) 3. สนับสนุนการอบรมบุคลากรด้าน QA เพื่อสร้างความเข้าใจในเกณฑ์

จากตารางที่ 36 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านทรัพยากรสนับสนุน พบปัญหาด้านทรัพยากรสนับสนุนหลัก 4 ประเด็น คือ 1) ระบบสารสนเทศ (MIS/LMS) พบว่า 7 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ, หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต ขาดระบบ LMS กลางที่สมบูรณ์ ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน 2) งบประมาณ พบข้อจำกัดใน 6 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด, หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต ที่มีงบประมาณพัฒนาคุณภาพไม่เพียงพอและไม่ต่อเนื่อง 3) สิ่งอำนวยความสะดวก พบปัญหาใน 5 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ, หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ และหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต โดยเฉพาะห้องเรียนและอุปกรณ์ที่ไม่ทันสมัย 4) ระบบประกันคุณภาพ พบความท้าทายใน 6 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ, หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต, หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ที่ขาดทีมงานและระบบข้อมูล QA ที่เป็นระบบ

จากการวิเคราะห์พบว่า AFI ที่เกิดซ้ำในหลายหลักสูตรมีความเชื่อมโยงกับข้อจำกัดด้านทรัพยากรสนับสนุน ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาเชิงระบบทั้งในระดับนโยบายมหาวิทยาลัยและระดับปฏิบัติการของคณะ/หลักสูตร โดยเฉพาะใน 4 ประเด็นหลัก ดังนี้

1) ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอน (MIS/LMS) ปัญหาการไม่มี LMS กลางที่ใช้ร่วมกันทั้งคณะ/วิทยาเขต สะท้อนถึงการขาดนโยบายด้านเทคโนโลยีการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยที่ชัดเจนและครอบคลุม ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนแบบ blended หรือ online ไม่ต่อเนื่อง และไม่สามารถเก็บข้อมูลพฤติกรรมผู้เรียนเพื่อใช้ปรับปรุงการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) งบประมาณสนับสนุนด้านคุณภาพหลักสูตร การไม่มีแผนงบประมาณเฉพาะสำหรับกิจกรรมพัฒนา AUN-QA สะท้อนถึงการไม่บูรณาการเป้าหมายด้านคุณภาพการศึกษากับการจัดสรรทรัพยากรในระดับมหาวิทยาลัย ส่งผลให้กิจกรรม PDCA ไม่ครบวงจร และขาดการสนับสนุนการวิจัยหรืออบรมที่เชื่อมโยงกับคุณภาพหลักสูตร

3) สิ่งอำนวยความสะดวก (ห้องเรียน, ห้องปฏิบัติการ, อุปกรณ์) ปัญหาห้องเรียนที่ไม่รองรับ active learning และอุปกรณ์ที่ไม่สอดคล้องกับรายวิชา สะท้อนถึงการไม่มีแผนพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงกับสมรรถนะหลักสูตร ส่งผลให้การเรียนรู้เชิงปฏิบัติการขาดคุณภาพและไม่น่าสนใจสำหรับนิสิต

4) ระบบสนับสนุนงานประกันคุณภาพ การขาดเจ้าหน้าที่ QA ประจำหลักสูตรและระบบจัดเก็บข้อมูลกลาง สะท้อนถึงการไม่กำหนดโครงสร้างการบริหารงาน QA ที่ชัดเจนในระดับคณะ ส่งผลให้การจัดทำรายงาน SAR ขาดความครบถ้วนและความน่าเชื่อถือ

5) เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

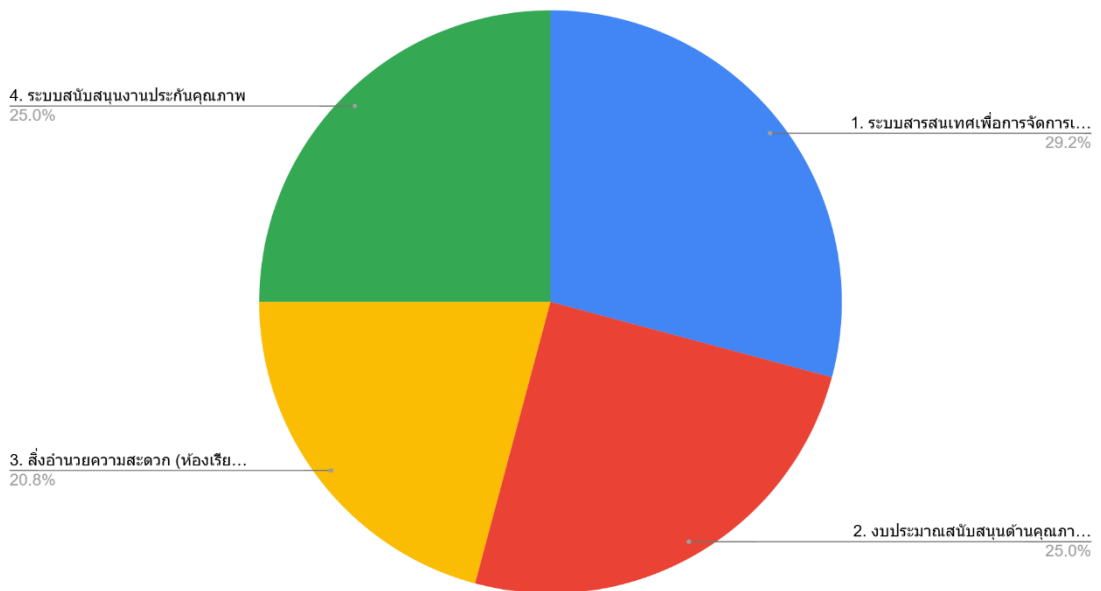
“เราไม่มี LMS กลางที่ใช้ร่วมกัน ทุกหลักสูตรต้องหาวิธีจัดการกันเอง ทำให้ข้อมูลไม่ต่อเนื่อง”
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“งบประมาณที่ใช้พัฒนาหลักสูตรไม่แน่นอน บางปีไม่มีเลย ทำให้เราวางแผนกิจกรรมไม่ได้”
อาจารย์ในหลักสูตร MBA

“ห้องเรียนยังเป็นแบบเดิม ๆ ไม่รองรับการเรียนรู้แบบ Active Learning หรือการใช้เทคโนโลยี” อาจารย์ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ

“งาน QA ยังไม่มีคนดูแลโดยตรง ทุกคนต้องแบ่งเวลาทำเอง ทำให้ข้อมูลไม่ครบและไม่ทันเวลา” ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านทรัพยากรสนับสนุน

ภาพที่ 30 กราฟแสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านทรัพยากรสนับสนุน

4.3 ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

เพื่อให้เข้าใจบริบทและมุมมองที่ลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ตามเกณฑ์ AUN-QA ได้มีการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับหลักสูตรของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ โดยผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ครั้งนี้ช่วยชี้ให้เห็นถึงสาเหตุ ปัจจัยแวดล้อม และแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

4.3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ในการศึกษาเชิงคุณภาพครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลหลักประกอบด้วยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานหลักสูตร เช่น ประธานหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และเจ้าหน้าที่สนับสนุนงานประกันคุณภาพ ซึ่งมีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA เป็นอย่างดี โดยข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 37 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ลำดับ	รหัสผู้ให้ข้อมูล	เพศ	อายุ (ปี)	ตำแหน่งงาน	ระยะเวลาทำงาน (ปี)	หน่วยงาน/หลักสูตร
1	INF-A1	หญิง	45	ประธานหลักสูตร	18	หลักสูตร A
2	INF-B1	ชาย	52	ประธานหลักสูตร	25	หลักสูตร B
3	INF-C1	หญิง	48	ประธานหลักสูตร	20	หลักสูตร C
4	INF-D1	หญิง	50	ประธานหลักสูตร	22	หลักสูตร D
5	INF-E1	หญิง	42	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	15	หลักสูตร E
6	INF-F1	หญิง	40	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	14	หลักสูตร F
7	INF-F2	ชาย	38	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	12	หลักสูตร F
8	INF-G1	หญิง	44	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	16	หลักสูตร G
9	INF-G2	ชาย	39	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	12	หลักสูตร G
10	INF-H1	หญิง	47	ประธานหลักสูตร	19	หลักสูตร H
11	INF-I1	ชาย	41	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	13	หลักสูตร I

จากตารางที่ 37 พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีความหลากหลายทั้งในด้านเพศ อายุ และตำแหน่งงาน โดยประกอบด้วยประธานหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจาก 9 หลักสูตร รวมทั้งสิ้น 11 คน ซึ่งมีประสบการณ์การทำงานในระดับอุดมศึกษาตั้งแต่ 12–25 ปี สะท้อนถึงความเข้าใจในระบบประกันคุณภาพและบริบทของหลักสูตรอย่างลึกซึ้ง ข้อมูลเหล่านี้ช่วยเสริมความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพในบทที่ 4 และสนับสนุนการวิเคราะห์ข้อเสนอเชิงระบบที่เหมาะสมกับบริบทของคณะ

4.3.2 ประเด็นหลักที่สะท้อนจากผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจุดที่ต้องปรับปรุง

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่ามีประเด็นหลักที่สะท้อนถึงจุดที่ต้องปรับปรุงในหลักสูตรหลายด้าน ทั้งในเรื่องของกระบวนการเรียนการสอน การจัดการทรัพยากร และการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและคุณภาพการดำเนินงานของหลักสูตรอย่างชัดเจน ดังแสดงในตารางที่ 38

ตารางที่ 38 ประเด็นหลักที่สะท้อนจากผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจุดที่ต้องปรับปรุง

หมวดหมู่ประเด็น	ประเด็นหลักที่สะท้อนจากผู้ให้ข้อมูล	ความคิดเห็น
การจัดการเรียนรู้	การจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ (LOs)	“อาจารย์สอนตามความถนัด ไม่ได้อิงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้”
การประเมินผล	การประเมินผลไม่สัมพันธ์กับ LOs และไม่ชัดเจน	“การออกข้อสอบยังไม่สะท้อนผลลัพธ์การเรียนรู้ที่แท้จริง”
เอกสารหลักสูตร	เอกสารหลักสูตรและ SAR ไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์	“ไม่มีแนวทางกลางในการจัดทำเอกสาร ทำให้แต่ละหลักสูตรใช้รูปแบบต่างกัน”
บุคลากร	ขาดความเข้าใจใน Outcome-Based Education และ AUN-QA	“อาจารย์บางคนยังไม่เข้าใจหลักการของ QA และไม่เห็นความสำคัญของ SAR”
ทรัพยากร	ขาดงบประมาณและสื่อการสอนที่หลากหลาย	“ไม่มีงบประมาณสำหรับกิจกรรมตามแผน IP และสื่อการสอนยังจำกัด”
ระบบสนับสนุน	ไม่มีระบบติดตามผลการดำเนินงานของ IP	“ทำ IP แล้วไม่มีใครติดตามผลหรือรายงานความคืบหน้า”

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า ประเด็นที่ต้องปรับปรุงในระดับหลักสูตรมีลักษณะซ้ำกันในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนรู้ที่ไม่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ (LOs) การประเมินผลที่ไม่สัมพันธ์กับ LOs และการจัดทำเอกสารหลักสูตรที่ยังไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์ AUN-QA นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดด้านความเข้าใจของบุคลากร

ทรัพยากรสนับสนุน และระบบติดตามผลการดำเนินงานของแผนพัฒนาหลักสูตร (IP) ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานโดยรวมของหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญ

4.3.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูลในเชิงลึก

ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างละเอียดในหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร โดยเน้นไปที่การปรับปรุงกระบวนการทำงาน การเพิ่มประสิทธิภาพของทรัพยากร และการส่งเสริมความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพและความต่อเนื่องของหลักสูตรในระยะยาว ดังแสดงในตารางที่ 39

ตารางที่ 39 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูลในเชิงลึก

หมวดหมู่ประเด็น	ความคิดเห็นจากผู้ให้ข้อมูล (สรุป)	ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา
การอบรมและ พัฒนา	การอบรมมีแต่เชิงทฤษฎี ไม่มีการ ติดตามผล	จัดอบรมแบบมี Coaching และระบบที่ เลี้ยง
การจัดทำเอกสาร	ไม่มีคู่มือกลางในการจัดทำเอกสาร หลักสูตรและ SAR	จัดทำแนวทางกลางและตัวอย่างเอกสาร มาตรฐาน
การใช้เทคโนโลยี	LMS มีแต่บางหลักสูตรใช้ได้ดี	ส่งเสริมการใช้ LMS อย่างเป็นระบบทั่วทั้ง คณะ
การมีส่วนร่วม	การมีส่วนร่วมในการจัดทำ IP ทำให้ เข้าใจปัญหา	ส่งเสริมให้ทุกหลักสูตรมีส่วนร่วมในการ ออกแบบและทบทวน IP
การติดตามผล	ไม่มีระบบติดตามผลการดำเนินงาน ของ IP	พัฒนา Dashboard ติดตามผล IP และ กำหนดผู้รับผิดชอบชัดเจน
บุคลากรสาย สนับสนุน	เจ้าหน้าที่ยังไม่เข้าใจระบบ QA	จัดอบรม QA สำหรับเจ้าหน้าที่สาย สนับสนุน

ผู้ให้ข้อมูลได้เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเชิงลึกเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร โดยเน้นถึงความจำเป็นในการจัดอบรมแบบมีระบบ Coaching การจัดทำแนวทางกลางในการจัดทำเอกสารหลักสูตร การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ และการมีส่วนร่วมของอาจารย์ในการออกแบบและทบทวนแผนพัฒนาหลักสูตร (IP) นอกจากนี้ยังเสนอให้มีการพัฒนาระบบติดตามผลการดำเนินงานของ IP และการอบรมบุคลากรสายสนับสนุนให้เข้าใจระบบ QA เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของหลักสูตรในระยะยาว

4.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ และการเปรียบเทียบกับ

สาระสำคัญจากรายงานผลการประเมิน

เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่รอบด้านและสะท้อนสภาพการดำเนินงานของหลักสูตรได้อย่างลุ่มลึก ผู้วิเคราะห์ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งเป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งในระดับหลักสูตรและคณะ ร่วมกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับสาระสำคัญจากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในในรอบปี การศึกษา 2565–2566 โดยเน้นพิจารณาประเด็นที่มีความสอดคล้องหรือแตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การวิเคราะห์แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมต่อบริบทของหลักสูตรและคณะในอนาคต ดังแสดงในตารางที่ 40

ตารางที่ 40 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ และการเปรียบเทียบกับ สาระสำคัญจากรายงานผลการประเมิน

ลำดับ	ประเด็น/ หัวข้อการ ประเมิน	สาระสำคัญจาก รายงานผลการ ประเมิน (AFI)	ข้อมูลจากการ สัมภาษณ์ผู้ให้ ข้อมูลสำคัญ	การวิเคราะห์ เชิง เปรียบเทียบ	ข้อค้นพบ/ ข้อเสนอแนะ
1	การจัดการ เรียนรู้	ไม่สอดคล้องกับ ผลลัพธ์การเรียนรู้	อาจารย์สอนตาม ความถนัด ไม่อิง LOs	สอดคล้องกัน	ควรจัดอบรมการ ออกแบบการ เรียนรู้ตาม LOs
2	การ ประเมินผล	ไม่สัมพันธ์กับ LOs	ข้อสอบไม่สะท้อน ผลลัพธ์การเรียนรู้	สอดคล้องกัน	พัฒนาเครื่องมือ ประเมินผลที่ เชื่อมโยงกับ LOs
3	เอกสาร หลักสูตร	ไม่ครบถ้วนตาม เกณฑ์	ขาดแนวทางกลาง ในการจัดทำ	สอดคล้องกัน	จัดทำคู่มือกลาง และตัวอย่าง เอกสาร
4	ระบบติดตาม ผล IP	ไม่มีข้อมูลติดตาม ผล	ไม่มีผู้รับผิดชอบ IP ชัดเจน	สอดคล้องกัน	พัฒนา Dashboard และ กำหนด ผู้รับผิดชอบ
5	การใช้ เทคโนโลยี	ไม่ใช่ LMS อย่าง ทั่วถึง	LMS ใช้เฉพาะ บางหลักสูตร	สอดคล้องกัน	ส่งเสริมการใช้ LMS อย่างเป็น ระบบ
6	การอบรม บุคลากร	อบรมไม่ต่อเนื่อง	ไม่มี Coaching หรือพี่เลี้ยง	สอดคล้องกัน	จัดอบรมแบบมี ระบบ Coaching

ลำดับ	ประเด็น/ หัวข้อการ ประเมิน	สาระสำคัญจาก รายงานผลการ ประเมิน (AFI)	ข้อมูลจากการ สัมภาษณ์ผู้ให้ ข้อมูลสำคัญ	การวิเคราะห์ เชิง เปรียบเทียบ	ข้อค้นพบ/ ข้อเสนอแนะ
7	การมีส่วนร่วม	ไม่พบในรายงาน	ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าการมีส่วนร่วมช่วยให้เข้าใจปัญหา	แตกต่าง	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทำ IP
8	บุคลากรสาย สนับสนุน	ไม่ระบุในรายงาน	เจ้าหน้าที่ยังไม่เข้าใจ QA	แตกต่าง	จัดอบรม QA สำหรับเจ้าหน้าที่

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญร่วมกับการวิเคราะห์สาระสำคัญจากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พบว่ามีความสอดคล้องกันในหลายประเด็น โดยเฉพาะเรื่องการจัดการเรียนรู้ การประเมินผล และการจัดทำเอกสารหลักสูตร ซึ่งสะท้อนถึงจุดที่ต้องปรับปรุงในระดับระบบของคณะ นอกจากนี้ยังพบข้อเสนอเพิ่มเติมจากผู้ให้ข้อมูลที่ไม่ได้ปรากฏในรายงาน เช่น ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการจัดทำ IP และการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน ซึ่งควรนำมาพิจารณาเพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับบริบทของคณะในอนาคต

4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) กับแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของหลักสูตรที่เปิดสอนภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

เพื่อให้การวิเคราะห์มีมิติที่รอบด้าน การศึกษาในหัวข้อนี้จึงมุ่งเน้นการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยที่ส่งผลให้เกิด AFI กับแนวทางปฏิบัติที่ดีของหลักสูตรที่ได้รับการประเมินดีเยี่ยมภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (B.Sc.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและเทคโนโลยี (หลักสูตรนานาชาติ) ได้รับรางวัลคุณภาพ AUN-QA ระดับภายในมหาวิทยาลัย (รางวัลประเภทที่ 3) ประจำปีการศึกษา 2563 และหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (M.Sc.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การประมงและเทคโนโลยี (หลักสูตรนานาชาติ) ได้รับการรับรองตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับอาเซียน ประจำปีการศึกษา 2567 การเปรียบเทียบนี้ช่วยให้สามารถระบุ “ช่องว่าง” ของการดำเนินงาน พร้อมทั้งเรียนรู้จากหลักสูตรที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งจะนำไปสู่การถอดบทเรียนและการพัฒนาแนวทางปรับปรุงหลักสูตรได้อย่างเป็นระบบ

4.4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหลักสูตรที่มีผลการประเมินดีเยี่ยมในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อให้เห็นแนวทางในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพหลักสูตร ได้มีการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหลักสูตรที่ได้รับผลการประเมินระดับดีเยี่ยมภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยพิจารณาจากแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Good Practices) และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของหลักสูตรเหล่านั้น ทั้งในด้านการบริหารจัดการ การจัดการเรียนการสอน และการประกันคุณภาพการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 41

ตารางที่ 41 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหลักสูตรที่มีผลการประเมินดีเยี่ยมในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หมวด AUN-QA (Criterion)	AFI จากหลักสูตรเป้าหมาย	หลักสูตรที่มีผลประเมินดีเยี่ยม	แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	ข้อเสนอแนะเพื่อการเรียนรู้/พัฒนา
Criterion 1-3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง /โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร/กลยุทธ์การเรียนการสอน	1. ระบบบริหารหลักสูตรขาดความชัดเจนและต่อเนื่อง 2.เอกสารหลักสูตรไม่ได้ปรับปรุงสอดคล้องกับ PLO-CLO	1. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (B.Sc.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและเทคโนโลยี (หลักสูตรนานาชาติ) 2. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (M.Sc.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การประมงและเทคโนโลยี (หลักสูตรนานาชาติ)	1. ใช้คู่มือปฏิบัติงาน QA ระดับหลักสูตรอย่างเป็นระบบ (คู่มือคณะเกษตรศาสตร์) 2. มีการอบรมอาจารย์ในหลักสูตรตามแนวทาง AUN-QA และ OBE อย่างต่อเนื่อง (อบรมเชิงปฏิบัติการ โดยสำนักงานพัฒนาคุณภาพ มก.)	1. นำคู่มือ QA ของ KU มาเป็นแนวทางในการจัดทำคู่มือเฉพาะของหลักสูตร 2. จัดกิจกรรมอบรม OBE และ QA ภายในหลักสูตรแบบต่อเนื่องและติดตามผลเป็นรายบุคคล
Criterion 4-5 การประเมินผู้เรียน/บุคลากรสายวิชาการ	1. ขาดแรงสนับสนุนด้าน QA จากเจ้าหน้าที่ 2. ประธานหลักสูตรไม่มีภาวะผู้นำชัดเจน	1. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (B.Sc.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและเทคโนโลยี (หลักสูตรนานาชาติ) 2. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (M.Sc.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การประมงและเทคโนโลยี (หลักสูตรนานาชาติ)	1. มีการอบรมและพัฒนาภาวะผู้นำสำหรับประธานหลักสูตร (ผู้รับผิดชอบเข้าร่วมอบรม AUN-QA ของ มก.) 2. มีการสื่อสารแนวทาง QA อย่างชัดเจนผ่านช่องทางคณะ	1. จัดอบรมผู้นำ QA (ประธานหลักสูตร) แบบมี mentorship จากผู้ทรงคุณวุฒิ 2. พัฒนาช่องทางสื่อสาร QA ที่ชัดเจน เช่น Newsletter หรือ Dashboard รายหลักสูตร

หมวด AUN-QA (Criterion)	AFI จากหลักสูตรเป้าหมาย	หลักสูตรที่มีผลประเมินดีเยี่ยม	แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	ข้อเสนอแนะเพื่อการเรียนรู้/พัฒนา
Criterion 6-7 การสนับสนุนและบริการนิสิต/สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน	ระบบ MIS/LMS ยังไม่รองรับ OBE งบประมาณจำกัด ห้องเรียนหรือเครื่องมือบางหลักสูตรไม่เพียงพอ	1. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (B.Sc.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและเทคโนโลยี (หลักสูตรนานาชาติ) 2. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (M.Sc.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การประมงและเทคโนโลยี (หลักสูตรนานาชาติ)	1. หลักสูตรประมง (M.Sc.) มีโครงสร้าง Dual-degree และสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน เช่น ห้อง lab, ฐานข้อมูล ห้องสมุด ห้อง study room พร้อมระบบประเมินความพึงพอใจผ่าน Google Form Agri PNU 2. มีการประเมินความพึงพอใจต่ออุปกรณ์/บริการ อย่างเป็นระบบ: Google Form	1. จัดทำแผนประเมินสิ่งอำนวยความสะดวก และนำข้อมูลความพึงพอใจมาใช้ปรับปรุง 2. พัฒนา MIS/LMS ให้รองรับการวัดผลผ่าน OBE และเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูล
Criterion 8 ผลผลิตและผลลัพธ์	1. ขาดการเก็บและวิเคราะห์ Pass Rate, Dropout Rate, Employability และ PLO Achievement 2. ไม่ได้ตั้ง Benchmarking กับหลักสูตรอื่น	1. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (B.Sc.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและเทคโนโลยี (หลักสูตรนานาชาติ) 2. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (M.Sc.) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การประมงและเทคโนโลยี (หลักสูตรนานาชาติ)	หลักสูตรวิทยาศาสตรชีวภาพ (B.Sc.) ได้รับรางวัลคุณภาพ และมีการเปรียบเทียบกับหลักสูตรนานาชาติภายในการจัดกิจกรรม QA และ benchmarking กับมาตรฐานระดับภาคี	1. จัดเก็บและรายงานข้อมูล alumni tracking, pass/drop rate และ PLO achievement อย่างเป็นระบบ 2. สร้าง benchmarking กับหลักสูตรที่มีคุณภาพทั้งในและต่างมหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุง

จากตารางที่ 41 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการดำเนินงานของหลักสูตรที่ได้รับผลการประเมินระดับดีเยี่ยมกับหลักสูตรอื่น ๆ ภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยพบว่าหลักสูตรที่กำลังพัฒนามีจุดที่ต้องปรับปรุงสำคัญใน 4 ด้านหลัก ได้แก่ (1) ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ยังขาดระบบการจัดการเอกสารและแผนการอบรมอาจารย์อย่างเป็นระบบ (2) ด้านการประเมินผู้เรียนและบุคลากรที่ต้องการพัฒนาภาวะผู้นำของประธานหลักสูตรและระบบสนับสนุนงาน QA (3) ด้านทรัพยากรสนับสนุนที่จำเป็นต้องปรับปรุงระบบ MIS/LMS และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ทันสมัย และ (4) ด้านผลผลิตที่ต้องจัดระบบติดตามข้อมูลผลลัพธ์การเรียนรู้และการเทียบเคียงมาตรฐาน (Benchmarking) กับหลักสูตรคุณภาพอื่น ๆ แนวทางการพัฒนาควรนำ Best Practices จากหลักสูตรต้นแบบมาประยุกต์ใช้ เช่น การใช้คู่มือ QA มาตรฐาน การอบรมเชิงปฏิบัติการ การสร้างระบบประเมินความพึงพอใจ และการจัดเก็บข้อมูลผลลัพธ์อย่างเป็นระบบ

จากการเปรียบเทียบกับหลักสูตรที่ได้รับผลการประเมินระดับดีเยี่ยม พบว่า AFI ที่เกิดซ้ำในหลายหลักสูตรสะท้อนถึงข้อจำกัดเชิงระบบทั้งในระดับนโยบายมหาวิทยาลัยและระดับบุคลากร โดยเฉพาะใน 4 ด้านหลัก ดังนี้

1) ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน การขาดระบบจัดการเอกสารหลักสูตรและแผนอบรมอาจารย์อย่างเป็นระบบ สะท้อนถึงการไม่มีคู่มือกลางหรือแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในระดับมหาวิทยาลัย ส่งผลให้การออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรไม่สอดคล้องกับกรอบ AUN-QA และไม่สามารถติดตามผลการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง

2) ด้านการประเมินผู้เรียนและบุคลากร การขาดภาวะผู้นำของประธานหลักสูตรและแรงสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ QA สะท้อนถึงการไม่กำหนดโครงสร้างการบริหารงาน QA ที่ชัดเจนและการไม่พัฒนาบุคลากรในบทบาทเชิงกลยุทธ์ ส่งผลให้การประสานงานและการขับเคลื่อนคุณภาพหลักสูตรไม่เป็นระบบ

3) ด้านทรัพยากรสนับสนุน ระบบ MIS/LMS ที่ไม่รองรับ OBE และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่ทันสมัย สะท้อนถึงการไม่มีแผนพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษาและโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงกับสมรรถนะหลักสูตร ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ไม่สามารถตอบสนองต่อบริบทการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน

4) ด้านผลผลิตและผลลัพธ์ การขาดระบบติดตามข้อมูล Pass Rate, Dropout Rate, Employability และ PLO Achievement รวมถึงการไม่ตั้ง Benchmarking กับหลักสูตรอื่น สะท้อนถึงการไม่บูรณาการระบบสารสนเทศกับการประเมินผลลัพธ์ และการไม่สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้จากหลักสูตรต้นแบบ ส่งผลให้การพัฒนาหลักสูตรขาดทิศทางที่ชัดเจน

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

“เราไม่มีคู่มือ QA ที่ใช้ในระดับหลักสูตร ทุกคนทำตามความเข้าใจของตัวเอง ทำให้เอกสารไม่เป็นระบบ” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“ประธานหลักสูตรไม่ได้รับการอบรมเรื่อง QA หรือ OBE เลย ทำให้ไม่สามารถนำทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ” อาจารย์ในหลักสูตรบริหารธุรกิจ

“ระบบ LMS ที่ใช้ไม่สามารถวัดผลตาม OBE ได้ และไม่มีเจ้าหน้าที่ช่วยดูแลด้านเทคนิค” อาจารย์ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ

“เราไม่เคยเปรียบเทียบผลลัพธ์กับหลักสูตรอื่นเลย เพราะไม่มีข้อมูลหรือระบบที่ช่วยให้ทำได้” ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

4.4.2 ผลการวิเคราะห์แนวทางปฏิบัติของหลักสูตรที่ไม่มีจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ซ้ำซ้อน

การวิเคราะห์แนวทางปฏิบัติของหลักสูตรที่ไม่มีจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ซ้ำซ้อน ช่วยสะท้อนถึงควมมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามเกณฑ์ AUN-QA โดยเฉพาะในด้านที่สามารถตอบสนองต่อข้อกำหนดได้อย่างครบถ้วนและเป็นระบบ ซึ่งอาจเป็นแนวทางที่สามารถถอดบทเรียนเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับหลักสูตรอื่นได้อย่างเหมาะสม ดังแสดงในตารางที่ 42

ตารางที่ 42 แสดงผลการวิเคราะห์แนวทางปฏิบัติของหลักสูตรที่ไม่มีจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ซ้ำซ้อน

หมวด AUN-QA (Criterion)	หลักสูตรที่ไม่มี AFI ซ้ำซ้อน	แนวทางปฏิบัติ ที่ส่งผลดี (Effective Practice)	ปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จ	ข้อเสนอแนะเพื่อการขยายผล
1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes)	- บธ.ม. - บธ.บ.(การจัดการ)	- กำหนด PLOs สอดคล้องกรอบ TQF และ Stakeholder - มีการทบทวน Learning Outcomes อย่างสม่ำเสมอ	- มีคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ร่วมกับสภามหาวิทยาลัย - มีการประชุมทบทวนประจำปี	ขยายการมีส่วนร่วมของคณาจารย์และผู้ประกอบการในทุกหลักสูตร
2. โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme Structure and Content)	- บธ.บ.(การจัดการ) - บธ.บ.(การตลาด)	- มีการบูรณาการรายวิชาตาม PLOs - จัดลำดับเนื้อหาอย่างเป็นระบบ	- ใช้ผลการประเมินรายวิชาพัฒนาหลักสูตร - ใช้หลักสูตรต้นแบบเทียบเคียง	พัฒนา Checklist มาตรฐานการออกแบบรายวิชาสำหรับทุกหลักสูตร
3. กลยุทธ์การเรียนการสอน (Teaching and Learning Strategy)	- ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) - บธ.บ.(การตลาด)	- ใช้ Active Learning อย่างต่อเนื่อง - มีการเรียนรู้นอกห้องเรียนและเชิงประสบการณ์	- มีงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ - อาจารย์มีความเชี่ยวชาญด้านวิธีสอน	จัดอบรมแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติการเรียนการสอนระหว่างหลักสูตร
4. การประเมินผู้เรียน (Student Assessment)	- บธ.บ.(การเงิน) - ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	- มีการใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลาย - การวัดผลสะท้อนผลการเรียนรู้จริง	- มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) - มีระบบกำกับการใช้ Rubric	จัดทำฐานข้อมูลตัวอย่าง Rubric และแบบประเมินสำหรับหลักสูตรต่าง ๆ

หมวด AUN-QA (Criterion)	หลักสูตรที่ไม่มี AFI ซ้ำซ้อน	แนวทางปฏิบัติ ที่ส่งผลดี (Effective Practice)	ปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จ	ข้อเสนอแนะเพื่อการขยายผล
5. บุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff Quality)	- บธ.บ.(การจัดการ อุตสาหกรรม บริการ) - บช.บ.	- บุคลากรมีคุณวุฒิและ ประสบการณ์ตรง - มีแผนพัฒนาศักยภาพรายบุคคล	- มีระบบพี่เลี้ยง/Coaching ในคณะ - มีทุนอบรมต่อเนื่อง	ขยายระบบ Mentoring กับหลักสูตรที่มี บุคลากรใหม่จำนวนมาก
6. การสนับสนุนและบริการนิสิต (Student Quality and Support)	- ร.บ. - น.บ.	- ให้คำปรึกษาและติดตามนิสิตเชิง รุก - มีระบบช่วยเหลือผู้มีความเสี่ยง	- มีศูนย์แนะแนวเฉพาะทาง - มีระบบ MIS เชื่อมโยงข้อมูลนิสิต	พัฒนาแนวทางปฏิบัติเชิงระบบเป็น Case Management ในทุกหลักสูตร
7. สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้าง พื้นฐาน (Facilities and Infrastructure)	- บธ.บ.(การเงิน) - ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	- ห้องเรียนทันสมัย มีอุปกรณ์ ครบถ้วน - ใช้ LMS อย่างมีประสิทธิภาพ	- มีการจัดสรรงบประมาณเฉพาะ ด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยี	จัดทำแผนพัฒนาทรัพยากรร่วมระหว่าง หลักสูตรแบบ Cross-sharing
8. ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes)	- บธ.ม. - บธ.บ.(การตลาด)	- มีผู้สำเร็จการศึกษาได้งานตรง สาย - มีการติดตามบัณฑิตต่อเนื่อง	- ทำ MOU กับหน่วยงานรับบัณฑิต - สร้างเครือข่ายศิษย์เก่าที่แข็งแกร่ง	สร้างระบบ Dashboard แสดงข้อมูล ผลผลิตหลักสูตรเชิงเปรียบเทียบ

จากตารางที่ 42 แสดงผลการวิเคราะห์แนวทางปฏิบัติของหลักสูตรที่ไม่มีจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ช้ำซ้อน พบว่า หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มีระบบบริหารผลการเรียนรู้ (PLOs) ที่มีประสิทธิภาพ สำหรับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีการจัดการเรียนการสอนที่โดดเด่นด้วยการใช้ Active Learning และกิจกรรมเชิงประสบการณ์นอกห้องเรียน ในด้านการประเมินผู้เรียน หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีระบบประเมินผลที่หลากหลายและเชื่อมโยงกับผลการเรียนรู้จริงผ่านเครื่องมือที่เป็นมาตรฐาน ส่วนหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต มีระบบสนับสนุนนักศึกษาเชิงรุกผ่านศูนย์แนะแนวเฉพาะทาง ในขณะที่หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มีผลผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพจากการสร้างเครือข่ายศิษย์เก่าและความร่วมมือกับสถานประกอบการ

จากการวิเคราะห์พบว่าแนวทางปฏิบัติของหลักสูตรที่ไม่มีจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ช้ำซ้อน สะท้อนถึงความสำเร็จที่เกิดจากการจัดการเชิงระบบและการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ทั้งในระดับนโยบายมหาวิทยาลัยและระดับบุคลากร โดยเฉพาะใน 4 มิติสำคัญดังนี้

1) ด้านนโยบายและโครงสร้างสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย หลักสูตรที่มีผลการดำเนินงานดีเยี่ยมมักได้รับการสนับสนุนจากคณะหรือมหาวิทยาลัยในรูปแบบที่เป็นระบบ เช่น การจัดสรรงบประมาณเฉพาะกิจกรรม QA การมีคู่มือปฏิบัติงานที่ชัดเจน และการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนถึงการมีนโยบายที่ชัดเจนและสอดคล้องกับเกณฑ์ AUN-QA

2) ด้านบุคลากรและการพัฒนาทีมงาน หลักสูตรที่ไม่มี AFI ช้ำซ้อนมักมีระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) และการพัฒนาศักยภาพรายบุคคลของอาจารย์อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการมีประธานหลักสูตรที่มีภาวะผู้นำเชิงวิชาการ ส่งผลให้การดำเนินงานภายในหลักสูตรมีความต่อเนื่องและมีเป้าหมายร่วมกัน

3) ด้านการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล การใช้ Active Learning อย่างต่อเนื่อง การบูรณาการรายวิชาตาม PLOs และการใช้เครื่องมือประเมินผลที่หลากหลาย สะท้อนถึงความเข้าใจในแนวคิด Outcome-Based Education (OBE) และการออกแบบการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับผลลัพธ์อย่างแท้จริง

4) ด้านการติดตามผลลัพธ์และการสร้างเครือข่าย หลักสูตรที่มีระบบติดตามบัณฑิต การทำ MOU กับสถานประกอบการ และการสร้างเครือข่ายศิษย์เก่าอย่างแข็งแรง แสดงถึงการเชื่อมโยงระหว่างผลผลิตของหลักสูตรกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการประกันคุณภาพผลลัพธ์

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

“เรามีคู่มือ QA ที่ใช้ในระดับหลักสูตร และมีการประชุมทบทวน Learning Outcomes ทุกปี ทำให้ทุกคนเข้าใจตรงกัน” อาจารย์ในหลักสูตร MBA

“การมีระบบพี่เลี้ยงช่วยให้อาจารย์ใหม่เข้าใจการจัดทำเอกสาร QA ได้เร็วขึ้น และไม่รู้สึกรำคาญคนเดียว” อาจารย์ในหลักสูตรบัญชี

“กิจกรรมการเรียนรู้ของเรามีงบประมาณสนับสนุนจากคณะ ทำให้สามารถจัดกิจกรรมเชิงประสบการณ์ได้ต่อเนื่อง” อาจารย์ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ

“เราติดตามบัณฑิตผ่านเครือข่ายศิษย์เก่า และใช้ข้อมูลนั้นในการปรับปรุงหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาด” ประธานหลักสูตรการตลาด

4.4.3 ผลการวิเคราะห์แนวทางที่สามารถถอดบทเรียนหรือเรียนรู้ได้ (Lesson Learned)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบและการศึกษาแนวทางปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ สามารถวิเคราะห์เป็นบทเรียนที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตร โดยเน้นถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จและแนวทางการบริหารจัดการที่เป็นระบบ ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้เพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรในบริบทที่ใกล้เคียงกันได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังแสดงในตารางที่ 43

ตารางที่ 43 แสดงผลการวิเคราะห์แนวทางที่สามารถถอดบทเรียนหรือเรียนรู้ได้ (Lesson Learned)

ประเด็น/หัวข้อ	บทเรียนที่ได้จากการดำเนินงาน (Lesson Learned)	หลักสูตรที่เป็นต้นแบบ (กรณีศึกษา)	แนวทางการนำไปประยุกต์ใช้	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
1. การจัดทำ Expected Learning Outcomes (ELOs)	การจัดทำ ELOs ที่ชัดเจน จำแนกตาม 5 ด้าน (Cognitive, Practical, Interpersonal, Ethics, Communication) และเชื่อมโยงกับ PLOs/ILO ช่วยให้สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	หลักสูตร บธ.ม. หลักสูตร บธ.บ. (การเงิน)	1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการกำหนด ELOs ที่สัมพันธ์กับ CLO/PLO 2. ใช้แนวทาง backward design เริ่มจากกำหนด ELOs → PLOs → CLOs → Teaching & Assessment	1. ควรจัดทำคู่มือหรือแนวปฏิบัติในการเขียน ELOs ให้ชัดเจน 2. มีการตรวจสอบความสอดคล้อง ELOs-PLOs โดยคณะกรรมการหลักสูตรและผู้เชี่ยวชาญ
2. การประเมินผลนิสิต	การใช้ rubric ในการประเมินผล ช่วยสร้างมาตรฐานการวัดผลที่ชัดเจน เป็นธรรม และสะท้อนการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ได้ดีขึ้น	หลักสูตร บข.บ. หลักสูตร ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	1. พัฒนา rubric กลางสำหรับวิชาหลักหรือกิจกรรมสำคัญ เช่น การนำเสนอ การทำโครงการ 2. ส่งเสริมการประเมินแบบ formative ควบคู่ summative	1. ควรมีระบบจัดเก็บคะแนน/หลักฐานการประเมินแบบออนไลน์ 2. ติดตามการนำผลประเมินไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน
3. การบริหารจัดการหลักสูตร	หลักสูตรที่มีการประชุม/ทบทวน/ปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดเก็บหลักฐานครบถ้วน จะสามารถรับมือกับการประเมินและพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง	หลักสูตร รป.บ. หลักสูตร บธ.บ. (การจัดการ)	1. วางแผนการประชุมประจำปีของหลักสูตร พร้อมบันทึก/สรุปประเด็นอย่างเป็นระบบ	1. แต่งตั้งกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตรอย่างชัดเจน 2. ควรมีแผนพัฒนาระยะสั้น/ระยะยาวของหลักสูตร

ประเด็น/หัวข้อ	บทเรียนที่ได้ จากการดำเนินงาน (Lesson Learned)	หลักสูตร ที่เป็นต้นแบบ (กรณีศึกษา)	แนวทาง การนำไปประยุกต์ใช้	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
			2. ใช้ระบบสารสนเทศจัดเก็บ รายงานกิจกรรมหลักสูตรและการ ประเมินภายใน	
4. พัฒนาคุณภาพ อาจารย์	การส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการ วิจัย และทักษะ การสอน สร้างผลดีต่อคุณภาพการเรียนการสอน และการเป็นที่ ปรึกษานิสิต	หลักสูตร บธ.บ. (การตลาด), น.บ.	1. สนับสนุนการอบรม/ประชุม วิชาการประจำปี 2. มีระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) สำหรับอาจารย์ใหม่ 3. ประเมินผลการสอนและสะท้อน ผลลัพธ์สู่อาจารย์	1. จัดตั้งคลังความรู้ด้านการสอน เช่น เทคนิค Active Learning, Assessment 2. สนับสนุนการศึกษาต่อระดับ ปริญญาเอกหรือหลักสูตรระยะ สั้นจากต่างประเทศ
5. การพัฒนาระบบ ข้อมูลและสารสนเทศ	การมีระบบฐานข้อมูลกลาง เช่น การเก็บข้อมูล ELOs, คະแผนการ เรียนรู้, ข้อมูลศิษย์เก่า, การพัฒนาอาจารย์ ช่วยให้การจัดทำรายงาน และการประเมินเป็นไปอย่างรวดเร็วและแม่นยำ	หลักสูตร บธ.บ. (การจัดการ อุตสาหกรรม บริการ), บข.บ.	1. ใช้ Google Drive หรือระบบ LMS (เช่น Moodle) เป็นพื้นที่กลาง จัดเก็บข้อมูล 2. ออกแบบ Dashboard ติดตาม การดำเนินงานของหลักสูตร	1. ควรมีบุคลากรประจำคณะ/ ภาควิชาที่ดูแลระบบข้อมูล โดยเฉพาะ 2. จัดอบรมการใช้ฐานข้อมูลและ การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับ อาจารย์และเจ้าหน้าที่

จากตารางที่ 43 แสดงผลการวิเคราะห์แนวทางที่สามารถถอดบทเรียนหรือเรียนรู้ได้ (Lesson Learned) จากการศึกษาหลักสูตรที่มีการดำเนินงานดีเด่น พบว่าปัจจัยความสำเร็จหลักประกอบด้วย 5 ประเด็นสำคัญ ได้แก่ (1) การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ (ELOs) ที่ชัดเจนและเชื่อมโยงกับกรอบมาตรฐาน พบในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน (2) ระบบประเมินผู้เรียนที่ใช้เกณฑ์รูบริก (Rubric) อย่างเป็นทางการพบในหลักสูตรบัญชีบัณฑิตและหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (3) การบริหารหลักสูตรแบบมีส่วนร่วมและเป็นระบบ พบในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ (4) การพัฒนาอาจารย์อย่างต่อเนื่องผ่านระบบพี่เลี้ยงและการอบรมเฉพาะทาง พบในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาดและหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต (5) การจัดการระบบข้อมูลกลางแบบบูรณาการ พบในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและหลักสูตรบัญชีบัณฑิต

จากการวิเคราะห์บทเรียนในตารางที่ 43 พบว่าแนวปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพในหลักสูตรต้นแบบสามารถสะท้อนถึงช่องว่างที่ยังปรากฏในหลักสูตรอื่น ๆ ซึ่ง AFI ที่เกิดซ้ำในหลายหลักสูตรมีความเชื่อมโยงกับข้อจำกัดเชิงระบบทั้งในระดับนโยบายมหาวิทยาลัยและระดับบุคลากร ดังนี้

1) ด้านนโยบายมหาวิทยาลัย การไม่มีแนวทางกลางในการกำหนด ELOs หรือการจัดทำ Rubric ส่งผลให้แต่ละหลักสูตรดำเนินงานตามความเข้าใจของตนเอง ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐาน AUN-QA และ TQF นอกจากนี้ การขาดระบบจัดเก็บข้อมูลกลางและการสนับสนุนงบประมาณเฉพาะกิจกรรม QA ยังสะท้อนถึงการไม่บูรณาการเป้าหมายด้านคุณภาพเข้ากับการบริหารจัดการในระดับมหาวิทยาลัย

2) ด้านบุคลากรและการบริหารหลักสูตร หลักสูตรที่มี AFI ซ้ำซ้อนมักขาดการประชุมทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ขาดระบบพี่เลี้ยงสำหรับอาจารย์ใหม่ และไม่มีแผนพัฒนาศักยภาพรายบุคคล ซึ่งสะท้อนถึงการไม่สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันในระดับคณะ และการไม่ส่งเสริมภาวะผู้นำเชิงวิชาการของประธานหลักสูตร

3) ด้านการประเมินผลและการใช้ข้อมูล การไม่ใช้ Rubric อย่างเป็นทางการ และการขาดระบบติดตามผลการเรียนรู้ของนิสิต ส่งผลให้การประเมินผลไม่สะท้อนผลลัพธ์ที่แท้จริง และไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

“เราอยากเขียน ELOs ให้ชัดเจน แต่ไม่มีคู่มือหรือตัวอย่างที่ใช้ในระดับคณะ ทำให้แต่ละคนตีความต่างกัน” อาจารย์ในหลักสูตรบริหารธุรกิจ

“Rubric เป็นเรื่องสำคัญ แต่ไม่มีระบบกลางให้ใช้ เราต้องออกแบบเองทุกครั้ง ซึ่งใช้เวลาและไม่แน่ใจว่ามาตรฐานพอหรือไม่” อาจารย์ในหลักสูตรบัญชี

“การประชุมหลักสูตรมีบ้าง แต่ไม่มีการติดตามผลหรือบันทึกอย่างเป็นระบบ ทำให้การพัฒนาไม่ต่อเนื่อง” ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

“อาจารย์ใหม่ไม่มีพี่เลี้ยงหรือระบบช่วยเหลือ ทำให้การทำงานด้าน QA เป็นเรื่องที่ต้องเรียนรู้ด้วยตัวเอง” อาจารย์ในหลักสูตรนิติศาสตร์

“เรามีข้อมูลผลการเรียนของนิสิต แต่ไม่มีระบบ Dashboard หรือคนดูแลข้อมูล ทำให้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้ไม่เต็มที่” อาจารย์ในหลักสูตรการจัดการอุตสาหกรรมบริการ

4.5 แนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) การดำเนินงานของหลักสูตรในรอบปีการศึกษา

แนวทางนี้นำเสนอขั้นตอนและวิธีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) สำหรับหลักสูตร โดยอิงจากผลการประเมินตนเอง ผลการประเมินภายนอก และข้อมูลสะท้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้สามารถวางแผนการปรับปรุงได้อย่างเป็นระบบ ครอบคลุม และสอดคล้องกับเกณฑ์การประกันคุณภาพ AUN-QA และเป้าหมายของหลักสูตรในรอบปีถัดไป

4.5.1 การจัดลำดับความสำคัญของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) เพื่อวางแผนพัฒนา

เพื่อให้การวางแผนพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ต่อบริบทของหลักสูตร การจัดลำดับความสำคัญของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) จึงเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยให้สามารถกำหนดแนวทางการดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบ โดยพิจารณาจากระดับผลกระทบ ความเร่งด่วน และความเป็นไปได้ในการปรับปรุงในแต่ละประเด็น ดังแสดงในตารางที่ 44

ตารางที่ 44 การจัดลำดับความสำคัญของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) เพื่อวางแผนพัฒนา

ลำดับ	ประเด็นที่ต้องปรับปรุง (AFI Issue)	Criterion (AUN-QA)	ระดับความรุนแรง (Severity)	ความถี่ในการเกิดซ้ำ (Frequency)	ความเร่งด่วนในการพัฒนา (Urgency)	คะแนนรวม (S+F+U)	ลำดับความสำคัญ (Priority Level)	ข้อเสนอแนะเบื้องต้น
1	การจัดทำ ELOs ไม่ชัดเจน ไม่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชา (CLOs)	1	Major	High	High	9	1	จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวน ELOs และเชื่อมโยงกับ CLOs อย่างเป็นระบบ
2	การวัดผลการเรียนรู้ของนิสิตไม่มีการวิเคราะห์ผลหรือจัดทำ SAR ได้ไม่ครบถ้วน	3	Moderate	High	High	8	2	จัดทีมพัฒนา Rubric การประเมินผลและฝึกอบรมการสรุปผลในระดับหลักสูตร
3	การประเมินการเรียนรู้ของนิสิตในระดับผลลัพธ์หลักสูตรขาดการใช้ข้อมูลหลายแหล่ง	4	Moderate	Medium	High	7	3	จัดทำแนวปฏิบัติการรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น สหกิจ/ผู้ประกอบการ
4	ขาดระบบการติดตามผู้สำเร็จการศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	6	Moderate	Medium	Medium	6	4	พัฒนาระบบฐานข้อมูลศิษย์เก่า และจัดทำ

ลำดับ	ประเด็นที่ต้องปรับปรุง (AFI Issue)	Criterion (AUN-QA)	ระดับความรุนแรง (Severity)	ความถี่ในการเกิดซ้ำ (Frequency)	ความเร่งด่วนในการพัฒนา (Urgency)	คะแนนรวม (S+F+U)	ลำดับความสำคัญ (Priority Level)	ข้อเสนอแนะเบื้องต้น
								แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
5	เอกสารหลักสูตรไม่เป็นปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานจริง	2	Moderate	Medium	Medium	6	4	ตั้งคณะทำงานทบทวนเอกสารหลักสูตรเป็นประจำทุกปีการศึกษา
6	ขาดแผนพัฒนาศักยภาพอาจารย์รายบุคคล	5	Minor	Medium	Medium	5	5	จัดทำ IDP (Individual Development Plan) สำหรับอาจารย์ทุกคน
7	การจัดการความรู้และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับหลักสูตร ยังไม่เป็นระบบ	7	Minor	Medium	Low	4	6	พัฒนาชุมชนนักปฏิบัติ (CoPs) ภายในสาขาวิชา และเชื่อมโยงกับคณะ
8	ขาดระบบรายงานและวิเคราะห์ผลกระทบจากการบริหารจัดการหลักสูตร	8	Minor	Low	Low	3	7	พัฒนาระบบรายงาน Dashboard การบริหารหลักสูตรให้ผู้บริหารสามารถวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ได้

จากตารางที่ 44 แสดงผลการจัดลำดับความสำคัญของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) โดยพิจารณาจากความเร่งด่วนและผลกระทบต่อคุณภาพของหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรในรอบปีถัดไป โดยลำดับความสำคัญนี้พิจารณาจากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากรายงานการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ร่วมกับการวิเคราะห์เชิงบริบทของหลักสูตร พบว่าการจัดทำ ELOs ที่ไม่ชัดเจนและไม่สอดคล้องกับ CLOs (Criterion 1) เป็นปัญหาที่มีความรุนแรงระดับ Major และมีความถี่สูง ได้คะแนนรวมสูงสุด 9 คะแนน ปัญหาการวัดผลการเรียนรู้และการจัดทำ SAR (Criterion 3) ที่มีความถี่สูงและความเร่งด่วนสูง 8 คะแนน ส่วนการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่ขาดการใช้ข้อมูลหลายแหล่ง (Criterion 4) และการขาดระบบติดตามผู้สำเร็จการศึกษา (Criterion 6) มีความเร่งด่วนสูงถึงปานกลาง 7 คะแนน และ 6 คะแนนตามลำดับ สำหรับปัญหาอื่น ๆ เช่น เอกสารหลักสูตรไม่เป็นปัจจุบัน (Criterion 2) และการขาดแผนพัฒนาอาจารย์รายบุคคล (Criterion 5) มีความสำคัญระดับกลาง 6 คะแนน และ 5 คะแนน ส่วนการจัดการความรู้ภายในหลักสูตร (Criterion 7) และระบบรายงานผลกระทบ (Criterion 8) มีความเร่งด่วนต่ำกว่า 4 คะแนน และ 3 คะแนน

จากการจัดลำดับความสำคัญของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) พบว่า AFI ที่เกิดขึ้นในหลายหลักสูตรมีความเชื่อมโยงกับข้อจำกัดเชิงระบบทั้งในระดับนโยบายมหาวิทยาลัยและระดับบุคลากร โดยเฉพาะในประเด็นที่มีคะแนนรวมสูง ได้แก่

1) การจัดทำ ELOs ไม่ชัดเจนและไม่สอดคล้องกับ CLOs (Criterion 1) ปัญหานี้สะท้อนถึงการไม่มีแนวทางกลางหรือคู่มือการเขียน ELOs ที่ชัดเจนในระดับมหาวิทยาลัย ส่งผลให้แต่ละหลักสูตรตีความและดำเนินการแตกต่างกัน ขาดการตรวจสอบความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ และไม่สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้หรือการวัดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) การวัดผลการเรียนรู้ของนิสิตและการจัดทำ SAR ไม่ครบถ้วน (Criterion 3) สะท้อนถึงการไม่มีระบบสนับสนุนด้านการประเมินผล เช่น Rubric กลาง หรือระบบจัดเก็บคะแนนที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงการขาดการอบรมเชิงปฏิบัติการในการสรุปผลการเรียนรู้ระดับหลักสูตร ส่งผลให้การจัดทำ SAR ขาดความครบถ้วนและความน่าเชื่อถือ

3) การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่ขาดการใช้ข้อมูลหลายแหล่ง (Criterion 4) สะท้อนถึงการไม่บูรณาการข้อมูลจากภาคปฏิบัติ เช่น สหกิจศึกษา หรือผู้ประกอบการ เข้าสู่ระบบประเมินผลหลักสูตร ซึ่งอาจเกิดจากการไม่มีแนวปฏิบัติหรือระบบรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนในระดับคณะ

4) การขาดระบบติดตามผู้สำเร็จการศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Criterion 6) สะท้อนถึงการไม่มีฐานข้อมูลศิษย์เก่าที่เป็นระบบ และการไม่จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเกิดจากการขาดเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบเฉพาะด้าน

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

“เราไม่แน่ใจว่า ELOs ที่เขียนไว้สอดคล้องกับ CLOs จริงหรือไม่ เพราะไม่มีใครตรวจสอบหรือให้คำแนะนำ” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“การจัดทำ SAR เป็นเรื่องยาก เพราะไม่มีระบบเก็บคะแนนหรือ Rubric กลางที่ใช้ร่วมกัน” อาจารย์ในหลักสูตรบริหารธุรกิจ

“ข้อมูลจากสภกิจหรือผู้ประกอบการมีอยู่ แต่ไม่มีระบบที่ช่วยให้เรานำมาใช้ในการประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร” ประธานหลักสูตรบัญชี

“เราอยากติดตามศิษย์เก่า แต่ไม่มีฐานข้อมูลหรือเจ้าหน้าที่ที่ดูแลเรื่องนี้โดยตรง” อาจารย์ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

4.5.2 การออกแบบแนวทางการแก้ไขเชิงกลยุทธ์

การออกแบบแนวทางการแก้ไขเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการวางแผนพัฒนาอย่างเป็นระบบและมีทิศทางชัดเจน โดยเชื่อมโยงจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) กับเป้าหมายการพัฒนาหลักสูตรทั้งในมิติของนโยบาย การบริหารจัดการ และการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการปรับปรุงคุณภาพได้อย่างยั่งยืนและเกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม ดังแสดงในตารางที่ 45

ตารางที่ 45 การออกแบบแนวทางการแก้ไขเชิงกลยุทธ์

ลำดับ	ประเด็นที่ต้องแก้ไข	แนวทางการแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)	กรอบเวลาการดำเนินการ	ทรัพยากรที่ใช้	สถานะ/ความคืบหน้า
1	ELOs ไม่ชัดเจน/ไม่เชื่อมโยงระดับอุตสาหกรรม	จัด workshop ทบทวน ELOs โดยเชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าร่วม	ประธานหลักสูตร/คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร	ได้ ELOs ใหม่ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการ	ต.ค.- ธ.ค. 68	งบพัฒนาหลักสูตร, วิทยากรภายนอก	อยู่ระหว่างเตรียมจัดกิจกรรม
2	การประเมินผลไม่สะท้อนผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLOs)	พัฒนารูปแบบการวัดผลให้สอดคล้องกับ PLOs พร้อมคู่มือการวัดผล	อาจารย์ผู้สอน/กรรมการหลักสูตร	มีการ mapping PLOs-Assessment ทุกรายวิชา	ม.ค.-มี.ค. 69	ระบบฐานข้อมูลรายวิชา, ที่ปรึกษาเชี่ยวชาญ	เริ่มต้นจัดทำคู่มือ
3	ขาดระบบติดตามคุณภาพหลักสูตรแบบเป็นระบบ	พัฒนา dashboard สำหรับติดตามตัวชี้วัดคุณภาพหลักสูตร	งานประกันคุณภาพ/IT	Dashboard พร้อมใช้จริงและรายงานผลรายปี	เม.ย.-มิ.ย. 69	โปรแกรม BI, บุคลากร IT	อยู่ในขั้นตอนจัดทำซอฟต์แวร์
4	อาจารย์บางส่วนยังขาดทักษะด้าน Outcome-based Education	จัดอบรมพัฒนาอาจารย์แบบเข้มข้นตามกลุ่มรายวิชา	คณะ/ศูนย์พัฒนาคณาจารย์	มีอาจารย์ผ่านอบรมเชิงลึกอย่างน้อย 80%	ม.ค.-มิ.ย. 69	วิทยากร, งบฝึกอบรม	เริ่มจัดอบรมรุ่นที่ 1

ลำดับ	ประเด็นที่ต้องแก้ไข	แนวทางการแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI)	กรอบเวลาการ ดำเนินการ	ทรัพยากรที่ใช้	สถานะ/ ความคืบหน้า
5	ระบบสารสนเทศยังไม่ รองรับการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้ตัดสินใจ	ปรับปรุงระบบ MIS ให้ สามารถดึงข้อมูลวิเคราะห์ เชิงลึก	งานทะเบียน/ประกันฯ/ IT	ระบบสามารถรายงานผล วิเคราะห์อัตโนมัติ	ก.ค.-ก.ย. 69	งบ IT, โปรแกรมเมอร์	อยู่ระหว่างเก็บ Requirement

จากตารางที่ 45 แสดงให้เห็นถึงการออกแบบแนวทางการแก้ไขเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยได้จัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรเชิงกลยุทธ์โดยมุ่งแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบและครบวงจร โดยจะเริ่มจากการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการทบทวน ELOs ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสสุดท้ายของปี 2568 เพื่อให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการจริง พร้อมกันนี้จะมีการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ให้เชื่อมโยงกับ PLOs อย่างเป็นระบบในไตรมาสแรกของปี 2569 โดยจัดทำคู่มือการวัดผลและทำการ Mapping การประเมินผลครบทุกรายวิชา เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน จะมีการจัดอบรมเชิงลึกด้าน Outcome-based Education สำหรับอาจารย์ผู้สอนในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 โดยตั้งเป้าหมายให้อาจารย์อย่างน้อย ร้อยละ 80 ได้รับการพัฒนาศักยภาพ ด้านระบบสนับสนุน จะมีการพัฒนา Dashboard ติดตามตัวชี้วัดคุณภาพหลักสูตรในไตรมาสที่สองของปี 2569 เพื่อให้สามารถรายงานผลได้อย่างเป็นปัจจุบันและแม่นยำ รวมทั้งปรับปรุงระบบ MIS ให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกได้ในไตรมาสที่สามของปีเดียวกัน โดยมหาวิทยาลัยได้จัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นทั้งงบประมาณพัฒนาหลักสูตร วิทยากรผู้เชี่ยวชาญ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเต็มที่

จากการออกแบบแนวทางการแก้ไขเชิงกลยุทธ์ในตารางที่ 45 พบว่า AFI ที่เกิดขึ้นในหลายหลักสูตรสะท้อนถึงข้อจำกัดเชิงระบบทั้งในระดับนโยบายมหาวิทยาลัยและระดับบุคลากร โดยเฉพาะใน 5 ประเด็นหลักที่ได้รับการวางแผนแก้ไขอย่างเป็นระบบดังนี้

1) การจัดทำ ELOs ที่ไม่ชัดเจนและไม่เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม สะท้อนถึงการไม่มีแนวทางกลางในการออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ซึ่งอาจเกิดจากการขาดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการไม่จัดกิจกรรมทบทวน ELOs อย่างสม่ำเสมอในระดับมหาวิทยาลัย

2) การประเมินผลการเรียนรู้ที่ไม่สะท้อน PLOs สะท้อนถึงการไม่มีระบบการวัดผลที่เชื่อมโยงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร และการขาดคู่มือหรือแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการออกแบบเครื่องมือประเมิน ส่งผลให้การประเมินผลไม่สามารถสะท้อนคุณภาพการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

3) การขาดระบบติดตามคุณภาพหลักสูตรแบบเป็นระบบ สะท้อนถึงการไม่มีเครื่องมือหรือระบบสารสนเทศที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถติดตามตัวชี้วัดคุณภาพหลักสูตรได้อย่างต่อเนื่องและแม่นยำ ซึ่งอาจเกิดจากการขาดการบูรณาการระหว่างฝ่ายประกันคุณภาพและฝ่าย IT

4) การขาดทักษะด้าน Outcome-Based Education ของอาจารย์บางส่วน สะท้อนถึงการไม่มีแผนพัฒนาศักยภาพอาจารย์แบบรายบุคคล และการไม่จัดอบรมเชิงลึกที่ตอบโจทย์รายวิชา ส่งผลให้การออกแบบการเรียนการสอนยังไม่สอดคล้องกับแนวคิด OBE อย่างแท้จริง

5) ระบบสารสนเทศที่ยังไม่รองรับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ตัดสินใจ สะท้อนถึงการไม่มีการพัฒนา MIS ให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลจากหลายแหล่งและวิเคราะห์ผลลัพธ์ได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งอาจเกิดจากการขาดการจัดสรรงบประมาณด้านเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

“เรายังไม่เคยมีเวทีที่เชิญผู้ประกอบการมาร่วมทบทวน ELOs เลย ทำให้ผลลัพธ์การเรียนรู้ยังไม่สะท้อนความต้องการจริง” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“การประเมินผลยังไม่เชื่อมกับ PLOs เพราะไม่มีคู่มือหรือระบบที่ช่วยให้เราทำ Mapping ได้ง่าย” อาจารย์ในหลักสูตรบัญชี

“เราอยากมี Dashboard ที่ช่วยติดตามคุณภาพหลักสูตร แต่ไม่มีระบบหรือคนที่ดูแลเรื่องนี้โดยตรง” ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

“อาจารย์ใหม่หลายคนยังไม่เข้าใจ OBE เพราะไม่มีการอบรมแบบเจาะลึกตามกลุ่มรายวิชา” อาจารย์ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ

“ระบบ MIS ยังดึงข้อมูลวิเคราะห์ไม่ได้ เราต้องทำมือทุกครั้ง ซึ่งใช้เวลามากและไม่แม่นยำ” เจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน

4.5.3 การบูรณาการแผน IP เข้ากับการพัฒนาหลักสูตรรายปี/รอบต่อไป

การบูรณาการแผนการปรับปรุง (Improvement Plan: IP) เข้ากับการพัฒนาหลักสูตรรายปีหรือในรอบการปรับปรุงถัดไป เป็นกลยุทธ์สำคัญที่ช่วยให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยเชื่อมโยงข้อมูลจากการประเมินคุณภาพและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาสู่การวางแผนและดำเนินการจริงในระดับหลักสูตรอย่างเป็นรูปธรรมและมีทิศทาง ดังแสดงในตารางที่ 47

ตารางที่ 46 การบูรณาการแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) เข้ากับการพัฒนาหลักสูตรรอบต่อไป

ประเด็นที่ต้องปรับปรุง (IP)	แนวทางแก้ไข/กิจกรรม	ส่วนที่เกี่ยวข้องของหลักสูตร	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กรอบเวลาการพัฒนา	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. การจัดทำ Expected Learning Outcomes (ELOs) ยังไม่สอดคล้องตาม TQF และ AUN-QA	ปรับปรุงและจัดทำ ELOs ให้เชื่อมโยงผลลัพธ์ระดับหลักสูตร รายวิชา และกิจกรรมนิสิต	Learning Outcomes (CLOs, PLOs), Curriculum Mapping	ELOs ได้รับการอนุมัติและสื่อสารอย่างเป็นทางการ	ต.ค.-ธ.ค. 68	คณะกรรมการบริหารหลักสูตร	ควรเชิญผู้เชี่ยวชาญภายนอกให้คำปรึกษา
2. การประเมินผลนิสิตยังไม่ครอบคลุมทุกมิติของผลลัพธ์การเรียนรู้	ทบทวนและปรับวิธีการประเมินผลให้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ	Assessment Methods, Rubrics	ร้อยละ 100 ของรายวิชามีการใช้ rubric และวิธีประเมินหลากหลาย	ม.ค.-มี.ค. 69	อาจารย์ผู้สอนและคณะกรรมการหลักสูตร	ควรมี workshop สอนการประเมินแบบ OBE
3. การจัดเก็บและใช้ข้อมูลสารสนเทศยังไม่เป็นระบบ	พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านหลักสูตร	Information System & QA Data	มีระบบฐานข้อมูลที่เข้าถึงได้ง่าย และมีการใช้จริง	เม.ย.-ก.ย. 69	งานประกันคุณภาพคณะ	อาจต้องใช้งบประมาณในการจัดหาซอฟต์แวร์
4. การพัฒนาศักยภาพอาจารย์ยังไม่มีแผนรายบุคคล (IDP)	จัดทำแผนพัฒนารายบุคคล (IDP) และติดตามผล	Human Resources Development	ร้อยละ 80 ของอาจารย์มี IDP และเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนา	ต.ค.-ธ.ค.68 - ต.ค.-ธ.ค.69	หัวหน้าภาควิชา/งานบุคคล	ควรใช้เครื่องมือประเมินสมรรถนะเพื่อกำหนดเป้าหมาย

ประเด็น ที่ต้องปรับปรุง (IP)	แนวทางแก้ไข/กิจกรรม	ส่วนที่เกี่ยวข้อง ของหลักสูตร	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	กรอบเวลาการ พัฒนา	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
5. การจัดการหลักสูตรยังขาด การวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน รอบปี	จัดประชุมทบทวนหลักสูตร ประจำปีโดยอิงผลประเมิน ต่าง ๆ	Curriculum Review & QA	มีรายงานผลการทบทวน หลักสูตรประจำปีอย่างเป็นทางการ	ม.ค.-มี.ค.ของ ทุกปี	คณะกรรมการ หลักสูตร	ควรมีการเชิญศิษย์ เก่าและผู้ใช้บัณฑิต เข้าร่วม

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นถึงการบูรณาการแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) มหาวิทยาลัยได้จัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยมีแนวทางแก้ไขที่สำคัญ 5 ประเด็น ได้แก่ (1) การปรับปรุงผลลัพธ์การเรียนรู้ (ELOs) ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน TQF และ AUN-QA อย่างสมบูรณ์ ด้วยกระบวนการจัดทำ Curriculum Mapping ที่ชัดเจน และการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญภายนอก (2) การปฏิรูประบบประเมินผลผู้เรียนให้ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ โดยเน้นการใช้ Rubric และวิธีการประเมินที่หลากหลาย (3) การพัฒนาระบบสารสนเทศหลักสูตรให้ทันสมัย เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย (4) การจัดทำแผนพัฒนาอาจารย์รายบุคคล (IDP) ที่สอดคล้องกับความต้องการของอาจารย์แต่ละคน และ (5) การจัดประชุมทบทวนหลักสูตรประจำปีโดยเน้นการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม แผนการนี้จะดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนตั้งแต่เดือนตุลาคม 2568 เป็นต้นไป โดยมุ่งสร้างระบบการพัฒนาหลักสูตรที่ยั่งยืน เชื่อมโยงทุกองค์ประกอบเข้าด้วยกัน ทั้งด้านการออกแบบหลักสูตร ระบบประเมินผล เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาบุคลากร และกระบวนการทบทวนหลักสูตร เพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมและตลาดงานได้อย่างแท้จริง

จากการวิเคราะห์พบว่า AFI ที่เกิดซ้ำในหลายหลักสูตรสะท้อนถึงข้อจำกัดเชิงระบบทั้งในระดับนโยบายมหาวิทยาลัยและระดับบุคลากร ซึ่งการบูรณาการแผน IP เข้ากับการพัฒนาหลักสูตรรายปีจึงเป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน โดยมีสาเหตุหลักที่ควรพิจารณา ดังนี้

1) ด้านนโยบายมหาวิทยาลัย การไม่มีแนวทางกลางในการจัดทำ ELOs และการประเมินผลที่เชื่อมโยงกับ PLOs ส่งผลให้แต่ละหลักสูตรดำเนินงานตามความเข้าใจของตนเอง ขาดการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และไม่สามารถสร้างความเชื่อมโยงกับกรอบมาตรฐาน TQF และ AUN-QA ได้อย่างครบถ้วน

2) ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการหลักสูตร การไม่มีแผนพัฒนาอาจารย์รายบุคคล (IDP) และการไม่จัดประชุมทบทวนหลักสูตรอย่างเป็นระบบ สะท้อนถึงการขาดวัฒนธรรมการพัฒนาต่อเนื่องและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของการเรียนการสอนและการประเมินผล

3) ด้านระบบสารสนเทศและการใช้ข้อมูล การไม่มีระบบฐานข้อมูลกลางที่สามารถเข้าถึงและวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การตัดสินใจเชิงนโยบายขาดข้อมูลสนับสนุน และการจัดทำรายงานคุณภาพหลักสูตรไม่ครบถ้วน

เพื่อเสริมความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิเคราะห์ขอแทรกคำพูดจริงจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

“เราอยากปรับ ELOs ให้สอดคล้องกับ TQF แต่ไม่มีแนวทางหรือผู้เชี่ยวชาญที่ช่วยตรวจสอบ” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

“การประเมินผลยังไม่ครอบคลุมทุกด้าน เพราะไม่มี Workshop ที่ช่วยให้เราเข้าใจการประเมินแบบ OBE อย่างแท้จริง” อาจารย์ในหลักสูตรบัญชี

“ระบบข้อมูลของหลักสูตรยังไม่เป็นระบบ เราต้องเก็บเองเป็นรายบุคคล ทำให้ข้อมูลไม่ครบและใช้ยาก” เจ้าหน้าที่ฝ่ายประกันคุณภาพ

“อาจารย์ใหม่ไม่มีแผนพัฒนาเฉพาะตัว ทำให้ไม่รู้ว่าควรพัฒนาทักษะด้านไหนก่อน” ประธานหลักสูตร “การประชุมทบทวนหลักสูตรมีบ้าง แต่ไม่มีการเชิญศิษย์เก่าหรือผู้ใช้บัณฑิตเข้ามาร่วมเลย” อาจารย์ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) ในหลักสูตรมีความหลากหลายและเกิดขึ้นซ้ำในหลายหมวดตามเกณฑ์ AUN-QA โดยเฉพาะในด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กลยุทธ์การเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียน ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังพบปัจจัยเชิงโครงสร้าง บุคลากร และทรัพยากรที่ส่งผลต่อคุณภาพหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงแนวทางปฏิบัติที่ดีจากหลักสูตรต้นแบบที่สามารถนำมาปรับใช้ได้

บทถัดไปจะสรุปสาระสำคัญของผลการวิเคราะห์ พร้อมนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์และแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (Improvement Plan: IP) เพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐาน AUN-QA อย่างยั่งยืน

บทที่ 5

สรุปผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ

งานวิเคราะห์เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร” มีวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ 4 ข้อ ดังนี้

1) เพื่อวิเคราะห์และจำแนกประเภทของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ในรอบปีการศึกษา 2565-2566

2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA โดยพิจารณาจากรายงานผลการตรวจประเมินในรอบปีการศึกษา 2565-2566 ของคณะศิลปศาสตร์ และวิทยาการจัดการ

3) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) กับแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของหลักสูตรที่เปิดสอนภายใน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

4) เพื่อนำเสนอแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) การดำเนินงานของ หลักสูตรในรอบปีการศึกษา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหลักสูตร และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 30 คน เพื่อจำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อ AFI ผ่านกระบวนการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การรวบรวมและจัดกลุ่มข้อมูล AFI (2) การตีความแบบอุปนัย (Inductive Approach) เพื่อหาปัจจัยร่วม และ (3) การตรวจสอบความน่าเชื่อถือด้วยวิธีสามเส้า (Triangulation) ในบทที่ 5 ขอนำเสนอในหัวข้อดังนี้

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.3 ข้อจำกัดในการวิเคราะห์

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์

5.1.1 ผลการวิเคราะห์และจำแนกประเภทของจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะกรรมการการอุดมศึกษาและวิทยาการจัดการ ในรอบปีการศึกษา 2565-2566

จากการวิเคราะห์รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ในปีการศึกษา 2565-2566 พบว่า AFI ที่เกิดขึ้นในหลายหลักสูตรสะท้อนถึงปัญหาเชิงระบบที่กระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับโครงสร้าง หลักสูตร และการปฏิบัติ โดยสามารถวิเคราะห์เป็น 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

1) ระบบผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ไม่เชื่อมโยงและไม่ตอบโจทย์ การกำหนด PLOs และ CLOs ยังขาดความสอดคล้องกัน และไม่เชื่อมโยงกับกรอบมาตรฐาน TQF หรือความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ส่งผลให้กิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลไม่สามารถสะท้อนผลลัพธ์ที่แท้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหานี้สะท้อนถึงการขาดแนวทางกลางจากมหาวิทยาลัยในการออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้ และการไม่ใช้แนวคิด Backward Design ในการวางโครงสร้างหลักสูตร

“เราอยากปรับ PLOs ให้ชัดเจนและวัดผลได้ แต่ไม่มีแนวทางกลางจากมหาวิทยาลัยว่าจะเขียนอย่างไร” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

2) การเรียนการสอนและการประเมินผลที่ยังไม่เป็นระบบ Outcome-Based การออกแบบการเรียนการสอนยังไม่ใช้แนวทาง Outcome-Based Education (OBE) อย่างเป็นระบบ และยังเน้นการสอนแบบบรรยายมากกว่าการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ขณะที่การประเมินผลผู้เรียนยังเน้นการสอบปลายภาค ขาดการใช้ Rubric และการประเมินตามสภาพจริง ส่งผลให้ไม่สามารถสะท้อนระดับการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำ

“Rubric เป็นเรื่องสำคัญ แต่ไม่มีระบบกลางให้ใช้ เราต้องออกแบบเองทุกครั้ง ซึ่งใช้เวลาและไม่แน่ใจว่ามาตรฐานพอหรือไม่” อาจารย์ในหลักสูตรบัญชี

3) ระบบสนับสนุนและการติดตามผลลัพธ์ที่ยังไม่ครบวงจร การแนะแนวและการติดตามผู้เรียนยังไม่เป็นระบบ การพัฒนาบุคลากรด้าน QA และการสอนยังไม่ต่อเนื่อง ขาดแผนรายบุคคล (IDP) และระบบพี่เลี้ยง ขณะที่การติดตามผลลัพธ์ของหลักสูตรยังไม่มีฐานข้อมูลศิษย์เก่าที่สามารถใช้วิเคราะห์และปรับปรุงหลักสูตรได้อย่างเป็นระบบ

การจำแนก AFI เหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาเชิงระบบใน 3 มิติหลัก ได้แก่ การออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงทุกระดับ (ELOs-PLOs-CLOs) และตอบโจทย์ผู้ใช้บัณฑิต การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลที่ใช้แนวทาง OBE อย่างเป็นระบบ พร้อมเครื่องมือที่เป็นมาตรฐาน การสร้างระบบสนับสนุนและติดตามผลลัพธ์ที่ครบวงจร ทั้งด้านบุคลากร ทรัพยากร และสารสนเทศ

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) ในการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA โดยพิจารณาจากรายงานผลการตรวจประเมินในรอบปีการศึกษา 2565-2566 ของ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

จากการวิเคราะห์รายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ในปีการศึกษา 2565-2566 ของคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ พบว่าปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) มีลักษณะเป็นข้อจำกัดเชิงระบบที่กระทบต่อคุณภาพหลักสูตรในหลายมิติ โดยสามารถจำแนกเป็น 3 กลุ่มหลัก ดังนี้

1) ด้านโครงสร้างหลักสูตร หลักสูตรส่วนใหญ่ยังขาดการบูรณาการระหว่างรายวิชาแกนและวิชาเลือก ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนหรือช่องว่างของเนื้อหา เนื้อหาบางส่วนล้าสมัย ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี โดยเฉพาะในด้านทักษะศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม การออกแบบหลักสูตรยังไม่ใช้แนวคิดสหวิทยาการหรือการเรียนรู้แบบบูรณาการ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“รายวิชาบางตัวมีเนื้อหาคล้ายกัน แต่ไม่มีการเชื่อมโยงหรือปรับให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักสูตร” อาจารย์ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

2) ด้านบุคลากร อาจารย์บางรายยังขาดความเข้าใจใน Outcome-Based Education (OBE) และ Backward Course Design (BCD) ส่งผลให้การออกแบบผลการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับ PLOs การพัฒนาวิชาชีพยังไม่มีแผนรายบุคคล (IDP) และไม่มีระบบติดตามผลการอบรมหรือการนำไปใช้จริง ขาดระบบพี่เลี้ยงหรือชุมชนนักปฏิบัติ (CoPs) ที่ช่วยแลกเปลี่ยนแนวทางการสอนและการประเมินผล

“เราเคยอบรม OBE แต่ไม่มีใครติดตามว่าเราได้นำไปใช้จริงหรือไม่ หรือควรพัฒนาอะไรต่อ” อาจารย์ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ

3) ด้านทรัพยากรและการบริหารจัดการ ห้องเรียนและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ เช่น การบริการ การบัญชี หรือกฎหมาย ระบบสารสนเทศ เช่น MIS/LMS ยังไม่สามารถรองรับการวิเคราะห์ข้อมูลผลการเรียนรู้หรือการติดตามผลลัพธ์ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารหลักสูตรยังขาดการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต หรือภาคอุตสาหกรรม ทำให้การปรับปรุงหลักสูตรไม่สะท้อนความต้องการจริง

“เรามีข้อมูลผลการเรียนของนิสิต แต่ไม่มีระบบที่ช่วยวิเคราะห์หรือเปรียบเทียบกับเป้าหมายของหลักสูตร” เจ้าหน้าที่ฝ่ายประกันคุณภาพ

ประเด็นที่เกิดขึ้นสูงสุดและผลกระทบเชิงระบบ จากการวิเคราะห์ความถี่ของ AFI พบว่า “การประเมินผลการเรียนรู้ที่ไม่สอดคล้องกับ PLOs” เป็นประเด็นที่เกิดขึ้นมากที่สุดถึง 8 ครั้ง ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาเชิงระบบที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ได้แก่ ขาดเครื่องมือประเมินที่เป็นมาตรฐาน เช่น Rubric กลาง หรือระบบทวนสอบผลสัมฤทธิ์ ไม่มีระบบจัดเก็บและวิเคราะห์ผลการประเมินที่สามารถใช้ปรับปรุงหลักสูตรได้ การประเมินผลยังไม่ครอบคลุมทุกมิติของผลลัพธ์การเรียนรู้ เช่น ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ผลกระทบคือ การลดลงของความแม่นยำในการวัดผลการเรียนรู้ คุณภาพบัณฑิตไม่ต้อบโจทย์ตลาดงาน และความเชื่อมั่นต่อระบบประกันคุณภาพลดลง

การแก้ไขปัจจัยเหล่านี้ควรดำเนินการในระดับโครงสร้างและนโยบาย โดยเน้นการพัฒนาแนวทางการออกแบบหลักสูตรที่บูรณาการและทันสมัย สร้างระบบพัฒนาศักยภาพอาจารย์แบบรายบุคคล พร้อมระบบติดตามผล ปรับปรุงระบบสารสนเทศให้รองรับการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้และการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตร

5.1.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI) กับแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของหลักสูตรที่เปิดสอนภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

การเปรียบเทียบระหว่างจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) กับแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของหลักสูตรที่ได้รับการประเมินระดับดีเยี่ยมภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร พบว่าหลักสูตรที่มีผลการประเมินโดดเด่นสามารถจัดการปัจจัยเสี่ยงที่นำไปสู่ AFI ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวปฏิบัติที่เป็นระบบและต่อเนื่องใน 5 ด้านหลัก ดังนี้

1) การใช้คู่มือ QA ระดับหลักสูตรอย่างเป็นระบบ หลักสูตรต้นแบบมีการจัดทำคู่มือ QA ที่ครอบคลุมทุกหมวด AUN-QA พร้อมตัวอย่างเอกสารและแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน ส่งผลให้คณาจารย์สามารถดำเนินงานด้านประกันคุณภาพได้อย่างสอดคล้องและลดความคลาดเคลื่อนในการจัดทำรายงาน SAR

“คู่มือ QA ของคณะช่วยให้เรารู้ว่าต้องทำอะไรในแต่ละหมวด ไม่ต้องเริ่มจากศูนย์ทุกครั้ง” อาจารย์ในหลักสูตรวิทยาศาสตร์ชีวภาพ

2) การอบรมอาจารย์ด้าน AUN-QA และ OBE อย่างต่อเนื่อง หลักสูตรที่มีผลการประเมินดีเยี่ยมมักจัดอบรมเชิงปฏิบัติการแบบเข้มข้น โดยเน้นการประยุกต์ใช้จริง เช่น การเขียน ELOs/PLOs/CLOs การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Backward Design และการจัดทำ SAR พร้อมระบบติดตามผลการนำไปใช้ในระดับรายบุคคล

“การอบรม AUN-QA ทำให้ทีมงานเข้าใจแนวทางเดียวกัน และสามารถจัดทำ SAR ได้อย่างมีคุณภาพ” อาจารย์ในหลักสูตรวิทยาศาสตร์การประมง

3) การจัดทำรายงาน SAR ที่สะท้อนผลการดำเนินงานจริง หลักสูตรต้นแบบมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เช่น ผลการเรียนรู้ของนิสิต ผลการประเมินความพึงพอใจ และผลการดำเนินงานของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้รายงาน SAR มีความครบถ้วน น่าเชื่อถือ และสามารถใช้เป็นฐานในการวางแผนพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) การใช้ข้อมูลสารสนเทศในการตัดสินใจและปรับปรุงหลักสูตร มีการใช้ระบบ Dashboard หรือ Business Intelligence (BI) ในการติดตามตัวชี้วัดคุณภาพหลักสูตร เช่น PLO Achievement, Dropout/Pass Rate, Employability และผลการประเมินจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ส่งผลให้การตัดสินใจเชิงนโยบายมีข้อมูลสนับสนุนที่ชัดเจน

“การมี Dashboard ทำให้เรารู้ว่าหลักสูตรมีจุดอ่อนตรงไหน และสามารถปรับปรุงได้ทันเวลา” ประธานหลักสูตรการตลาด

5) การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกขั้นตอน หลักสูตรต้นแบบมีการเชิญผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า และนิสิตปัจจุบันเข้าร่วมในการออกแบบ ทบทวน และประเมินหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม

การเปรียบเทียบนี้ชี้ให้เห็นว่า AFI ที่เกิดขึ้นในหลายหลักสูตร เช่น การประเมินผลไม่สอดคล้องกับ PLOs หรือการขาดระบบติดตามผลลัพธ์ของหลักสูตร สามารถลดลงได้อย่างชัดเจนหากมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบใน 5 ด้านข้างต้น

การเรียนรู้จาก Best Practices ไม่เพียงแต่ช่วยแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง แต่ยังสามารถสร้างวัฒนธรรมการพัฒนาเชิงป้องกัน (Preventive Quality Culture) ที่ยั่งยืน โดยควรมีการถอดบทเรียนอย่างเป็นระบบ และนำไปประยุกต์ใช้ในหลักสูตรอื่นผ่านกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดทำคู่มือกลาง และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหลักสูตร

5.1.4 ผลการวิเคราะห์แนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) การดำเนินงานของหลักสูตรในรอบปีการศึกษา

จากการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ของจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) และปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อคุณภาพหลักสูตร พบว่าแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง (IP) ควรเน้นการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ โดยไม่จำกัดอยู่เพียงการแก้ไขเฉพาะจุด แต่ต้องเชื่อมโยงกับโครงสร้างหลักสูตร กลไกการบริหารจัดการ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1) การจัดทำผลลัพธ์การเรียนรู้ (ELOs) ที่เชื่อมโยงทุกระดับหลักสูตรควรจัดทำ ELOs ที่ครอบคลุม 5 มิติ (Cognitive, Practical, Interpersonal, Ethics, Communication) และเชื่อมโยงกับ CLOs/PLOs อย่างเป็นระบบ โดยใช้แนวคิด Backward Design และข้อมูลจากผู้ใช้บัณฑิต เพื่อให้ผลลัพธ์การเรียนรู้สะท้อนความต้องการของตลาดแรงงาน

“เราอยากปรับ PLOs ให้ชัดเจนและวัดผลได้ แต่ไม่มีแนวทางกลางจากมหาวิทยาลัยว่าจะเขียนอย่างไร” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

2) การพัฒนารูปแบบการประเมินผลที่สะท้อนผลลัพธ์จริง ควรจัดทำคู่มือการประเมินผลที่ใช้ Rubric กลางสำหรับวิชาหลัก พร้อมระบบทวนสอบผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) และการประเมินแบบ Formative เพื่อให้การวัดผลมีความเที่ยงตรง เป็นธรรม และสามารถปรับปรุงการเรียนการสอนได้จริง

“Rubric เป็นเรื่องสำคัญ แต่ไม่มีระบบกลางให้ใช้ เราต้องออกแบบเองทุกครั้ง ซึ่งใช้เวลาและไม่แน่ใจว่ามาตรฐานพอหรือไม่” อาจารย์ในหลักสูตรบัญชี

3) การจัดทำฐานข้อมูลกลางสำหรับติดตามผลลัพธ์ ควรพัฒนาระบบสารสนเทศ เช่น Dashboard หรือ LMS ที่สามารถติดตามผลการเรียนรู้ของนิสิต การบรรลุ PLOs และผลลัพธ์ของหลักสูตร เช่น อัตราการจบการศึกษา การมีงานทำ และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อใช้ในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์และการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

4) การจัดทำแผนพัฒนาอาจารย์รายบุคคล (IDP) และระบบพี่เลี้ยง ควรกำหนดแผนพัฒนาอาจารย์รายบุคคลที่เชื่อมโยงกับบทบาทในหลักสูตร เช่น การสอน การประเมินผล และการจัดทำเอกสาร QA พร้อมจัดตั้งระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) สำหรับอาจารย์ใหม่ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและลดภาระการเรียนรู้ด้วยตนเอง

“อาจารย์ใหม่ไม่มีพี่เลี้ยงหรือระบบช่วยเหลือ ทำให้การทำงานด้าน QA เป็นเรื่องที่ต้องเรียนรู้ด้วยตัวเอง” อาจารย์ในหลักสูตรนิติศาสตร์

5) การจัดประชุมทบทวนหลักสูตรประจำปีโดยมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าร่วม ควรจัดประชุมทบทวนหลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยใช้ข้อมูลจากการประเมินผลการเรียนรู้ การติดตามผลลัพธ์ของหลักสูตร และข้อเสนอแนะจากผู้ใช้บัณฑิตและศิษย์เก่า เพื่อให้การปรับปรุงหลักสูตรมีความสอดคล้องกับบริบทจริงและสามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันท่วงที

“การประชุมหลักสูตรมีบ้าง แต่ไม่มีการติดตามผลหรือบันทึกอย่างเป็นระบบ ทำให้การพัฒนาไม่ต่อเนื่อง” ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์จุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) และการศึกษาตัวอย่างแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) พบว่าการยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA จำเป็นต้องดำเนินการอย่างบูรณาการทั้งในระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย โดยมีข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ข้อเสนอเชิงนโยบาย และข้อเสนอเพื่อการปฏิบัติงาน ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้รับผิดชอบหลัก: ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย / สำนักงานอธิการบดี / สภามหาวิทยาลัย

1) จัดตั้งศูนย์กลางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance Center) เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการกำกับ ติดตาม และสนับสนุนการดำเนินงานด้าน QA ของทุกหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยควรมีโครงสร้างชัดเจน บุคลากรประจำ และระบบสารสนเทศที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหลักสูตรและคณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง: เกิดการบริหารจัดการคุณภาพแบบรวมศูนย์ ลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพการติดตามผล

2) จัดสรรทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอและตรงเป้าหมาย ควรกำหนดงบประมาณประจำปีสำหรับกิจกรรมพัฒนาคุณภาพหลักสูตร เช่น การอบรม AUN-QA, การพัฒนา LMS/MIS, การจัดทำฐานข้อมูล PLOs และการติดตามผลลัพธ์ของหลักสูตร พร้อมจัดสรรบุคลากรและเทคโนโลยีสารสนเทศที่ตอบโจทย์การดำเนินงานจริง

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง: หลักสูตรสามารถดำเนินงาน QA ได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

3) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหลักสูตรและมหาวิทยาลัยวิจัย เพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) และร่วมกันพัฒนาเครื่องมือ QA เช่น Rubric กลาง, คู่มือการจัดทำ SAR, ระบบ Dashboard ติดตามผลการเรียนรู้ โดยควรมีเวทีแลกเปลี่ยนประจำปีและระบบจัดเก็บองค์ความรู้ร่วมกัน

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง: เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและยกระดับมาตรฐาน QA สู่ระดับสากล

5.2.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติงาน

ผู้รับผิดชอบหลัก: คณะ / หลักสูตร / คณะกรรมการประกันคุณภาพระดับคณะ

1) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ AUN-QA และ Outcome-Based Education (OBE) ควรจัดอบรมแบบเข้มข้นที่เน้นการประยุกต์ใช้จริง เช่น การเขียน ELOs/PLOs/CLOs การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Backward Design และการจัดทำ SAR โดยมีการติดตามผลการนำไปใช้ในระดับรายบุคคล

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง: อาจารย์สามารถออกแบบและจัดการเรียนการสอนได้อย่างสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้

2) พัฒนาระบบฐานข้อมูลผลลัพธ์การเรียนรู้แบบ Real-time ควรใช้ระบบ LMS หรือ BI Dashboard ที่สามารถแสดงผลการบรรลุ PLOs รายหลักสูตร รายรุ่น และรายวิชา พร้อมระบบแจ้งเตือนเมื่อผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย เพื่อใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรอย่างทันท่วงที

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง: หลักสูตรสามารถปรับปรุงได้ทันต่อสถานการณ์และตอบสนองต่อข้อมูลจริง

3) กำหนดกระบวนการทบทวนและประเมินผลการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ควรมีการจัดประชุมทบทวนผลการเรียนรู้ทุกภาคการศึกษา โดยใช้ข้อมูลจากการประเมินผลผู้เรียน การสอบสัมภาษณ์นิสิต และผลการเรียนรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อปรับปรุงรายวิชาและหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง: หลักสูตรมีความทันสมัยและตอบโจทย์ผู้เรียนและตลาดแรงงาน

4) ส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในหลักสูตร (Learning Community) ควรจัดเวทีแลกเปลี่ยนระหว่างอาจารย์ในหลักสูตร เช่น CoPs หรือกลุ่มพัฒนาเทคนิคการสอน เพื่อสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ผู้เรียน และสนับสนุนการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง: เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันและพัฒนาการสอนอย่างต่อเนื่อง

5) แต่งตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจติดตามแผน Improvement Plan (IP) ควรกำหนดคณะทำงานที่มีบทบาทในการติดตามความก้าวหน้าของแผน IP ทุก 3 เดือน โดยใช้ตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจน เช่น จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการ จำนวนอาจารย์ที่ผ่านการอบรม และระดับการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ พร้อมจัดทำรายงานสรุปผลเพื่อเสนอผู้บริหารคณะ

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง: เกิดการติดตามผลที่เป็นระบบและสามารถรายงานความก้าวหน้าได้อย่างโปร่งใส

“การอบรม AUN-QA ที่เน้นการลงมือทำจริง ทำให้เราเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้ทันที ไม่ใช่แค่ทฤษฎี” อาจารย์ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

“ถ้ามีระบบติดตามผลการเรียนรู้แบบ Real-time จะช่วยให้เรารู้ทันทีว่าหลักสูตรมีจุดอ่อนตรงไหน และปรับได้ทันเวลา” ประธานหลักสูตรการจัดการอุตสาหกรรมบริการ

5.3 ข้อจำกัดในการวิเคราะห์

แม้ว่าการวิเคราะห์ผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามเกณฑ์ AUN-QA ในครั้งนี้จะสามารถสะท้อนจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) และแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ได้อย่างครอบคลุมในระดับหนึ่ง แต่ยังมีข้อจำกัดที่ส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์และความน่าเชื่อถือของผลการศึกษา ดังนี้

1) ข้อจำกัดด้านข้อมูล รายงานการประเมินภายในของบางหลักสูตรยังขาดความละเอียดในเชิงปริมาณ เช่น สถิติการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLO achievement), Dropout/Pass Rate, หรือข้อมูลเปรียบเทียบระหว่างปีการศึกษา ส่งผลให้การวิเคราะห์ไม่สามารถระบุแนวโน้มหรือประเมินผล

กระทบเชิงระบบได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ ข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ศิษย์เก่าและผู้ใช้บัณฑิต ยังมีจำนวนจำกัดและไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย

“เรามีข้อมูลผลการเรียนของนิสิต แต่ไม่มีระบบที่ช่วยวิเคราะห์หรือเปรียบเทียบกับเป้าหมายของหลักสูตร” อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

2) ข้อจำกัดด้านเวลา การศึกษาครอบคลุมเฉพาะรอบปีการศึกษา 2565–2566 ซึ่งเป็นช่วงเวลาสั้นและไม่สามารถสะท้อนแนวโน้มระยะยาวของการพัฒนาหลักสูตรได้อย่างครบถ้วน โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย การปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร หรือผลกระทบจากการอบรมบุคลากรที่ต้องใช้เวลาในการติดตามผลผลกระทบคือ การวางแผนพัฒนาหลักสูตรอาจเน้นแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มากกว่าการวางกลยุทธ์ระยะยาวที่ยั่งยืน ผลกระทบคือ การวางแผนพัฒนาหลักสูตรอาจเน้นแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มากกว่าการวางกลยุทธ์ระยะยาวที่ยั่งยืน

3) การวิเคราะห์ในครั้งนี้เน้นการใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพจากรายงาน SAR และการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้วิจัยเป็นหลัก ซึ่งแม้จะให้ข้อมูลเชิงลึก แต่ก็อาจมีอคติในการตีความ และขาดความหลากหลายของมุมมองจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม เช่น เจ้าหน้าที่สายสนับสนุน ผู้ใช้บัณฑิต หรือนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่

นอกจากนี้ การวิเคราะห์ยังไม่ได้ใช้เครื่องมือทางสถิติหรือการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบแบบเชิงปริมาณ ซึ่งอาจลดความแม่นยำในการประเมินผลกระทบของ AFI ต่อคุณภาพหลักสูตรในภาพรวม

บรรณานุกรม

- กัญญา อณรงค์, อาจรี ศุภสุธีกุล, วิญญูธรรม อยู่ในศิลปะ, นิธินาถ ศุภกาญจน์, ปิ่นปิ่นนัทธ์ ดำนัย, ประพฤทธิ สวัสดิ์วิภาชัย. (2565). ความเข้าใจของผู้ประเมินคุณภาพภายในต่อสาระของเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) ระดับหลักสูตร. *วารสารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)*, 14(28), 28-35.
- จารุวรรณ สอนงญาตี, กัญญา อณรงค์, สุทัศน์ เหมทานนท์, และพรฤดี นิธิรัตน์. (2562). การใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) ระดับหลักสูตรในวิทยาลัยพยาบาล. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา*, 25(2), 247-260.
- บรรณกร แซ่ลิ้ม. (2566). การปรับปรุงกระบวนการเทียบเคียงสมรรถนะตามเกณฑ์ AUN-QA ด้วยวิธี ECRSIT ของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 18(2), 101-111.
- บรรณกร แซ่ลิ้ม. (2567). แนวทางพัฒนาคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 43(1), 84-96.
- ปวิญาพัฒน์ วรพันธ์, และอัญชลี ศรีกลชาญ. (2567). แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการดำเนินการตามเกณฑ์ AUN-QA ของหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 21(1), 169-182.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2564ก). *แนวปฏิบัติการขับเคลื่อนหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สู่ความเป็นเลิศระดับสากลหรือวิชาชีพและการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA*. <https://qd.ku.ac.th/storage/files/news/rhy2PEdpiTbbVQ5ctjEi4z6mn9VsYQPoG1N96dyp.pdf>
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2564ข). *KUQA & ความแตกต่างบนเส้นทางคุณภาพ*. <https://qd.ku.ac.th/storage/files/news/jUqJoSpxsi0Oy3OPEkPmBmA1LzjVxx6o1f5rcj81.pdf>
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (ม.ป.ป.). *คู่มือระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (Kasetsart University Quality System (KUQS))*. <https://qd.ku.ac.th/storage/files/news/jbjpYmMwr6MSGkjRvoU64pov5gHcHTo6tAYrVcAE.pdf>
- สตรีรัตน์ ธาดากานต์, และพรศิริ พฤกษ์ชาติ. (2563). การประเมินเพื่อติดตามและพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี ที่พัฒนาโดยใช้เกณฑ์ประกันคุณภาพระดับหลักสูตรของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 21(2), 358-367.

- อวยพร เรืองศรี. (2567). วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพภายใน ตามเกณฑ์ AUN-QA ระดับ
หลักสูตร ปีการศึกษา 2564. *Science, Technology, and Social Sciences Procedia*,
(2), 2-10. <https://wjst.wu.ac.th/index.php/stssp/article/view/25816>
- ASEAN University Network. (2020a). *AUN-QA framework for internal quality assurance (IQA)*. https://www.aunsec.org/application/files/7517/3267/9855/Revised_AUN-QA_IQA_Framework.pdf
- ASEAN University Network. (2020b). *AUN-QA implementation document*. <https://www.dent.nu.ac.th/wp-content/uploads/2021/11/AUN-v3-Gap2020handout.pdf>
- ASEAN University Network. (2020c). *Guide to AUN-QA assessment at programme level (Version 4.0)*. https://www.aunsec.org/application/files/2816/7290/3752/Guide_to_AUN-QA_Assessment_at_Programme_Level_Version_4.0_4.pdf
- Biggs, J., & Tang, C. (2011). *Teaching for quality learning at university: What the student does* (4th ed.). Society for Research into Higher Education & Open University Press.
- Institute of Food Technologists. (n.d.). *IFT HERB-approved undergraduate programs*. <https://www.ift.org/community/students/undergraduate-programs>
- ISEKI-Food Association. (n.d.). *Accredited degree programmes*. https://www.iseki-food.net/accreditation/Accredited_degree_programmes
- Javed, Y., & Alenezi, M. (2023). A case study on sustainable quality assurance in higher education. *Sustainability*, 15(10), 8136. <https://doi.org/10.3390/su15108136>
- Khan, S., & Alam, M. (2017). *Outcome-based quality assessment framework for higher education*. arXiv. <https://doi.org/10.1080/13538320308158>
- Rovinelli, R. J., and Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 1(2), 49-60.
- Stensaker, B. (2003). Trance, transparency and transformation: The impact of external quality monitoring on higher education. *Quality in Higher Education*, 9(2), 151-159.
- Wikipedia. (n.d.). *Outcome-based education*. https://en.wikipedia.org/wiki/Outcome-based_education

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement :AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง

เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิเคราะห์ เรื่อง "การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร" การสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึกจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานหลักสูตร เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์และจัดทำข้อเสนอแนะในการยกระดับคุณภาพหลักสูตรอย่างเป็นระบบโดยแบ่งการสัมภาษณ์เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2: คำถามเชิงลึกตามวัตถุประสงค์

ตอนที่ 3: ความคิดเห็นเพิ่มเติม

ข้อมูลที่ได้รับจะถูกลบออกความในเชิงวิเคราะห์และนำเสนอในลักษณะที่ไม่ระบุตัวตน (Anonymous) เพื่อรักษาความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน หากท่านยินดีให้ข้อมูล กรุณาแจ้งความยินยอมด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร (ตามความเหมาะสม) ก่อนเริ่มการสัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์: .....

วัน/เวลา: .....

สถานที่: .....

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

1. หลักสูตรที่สังกัด: .....
2. ความเกี่ยวข้องกับหลักสูตร: .....
3. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตร: .....

ส่วนที่ 2: คำถามเชิงลึกตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ที่ 1: วิเคราะห์และจำแนกประเภทของ AFI

1. จากประสบการณ์ของท่าน ท่านเคยพบว่าหลักสูตรที่ท่านดูแล/เกี่ยวข้อง มักจะได้รับข้อเสนอแนะจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) จากการประเมินบ่อยในประเด็นใด? เพราะเหตุใด?
2. จุดที่ต้องปรับปรุงเหล่านั้นสามารถจัดประเภทเป็นเรื่องใดบ้าง (เช่น ด้านแผนการสอน การจัดการเรียนรู้ ทรัพยากร หรืออื่น ๆ)? กรุณายกตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม
3. โนมุมมองของท่านเหตุใดจึงเกิด AFI เหล่านี้ซ้ำในหลายรอบของการประเมิน โดยเฉพาะในมิติของบุคลากร ทรัพยากรสนับสนุน และระบบประกันคุณภาพ ท่านคิดว่ามีปัจจัยใดที่เป็นอุปสรรคซ้ำซ้อนหรือไม่?

วัตถุประสงค์ที่ 2: วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิด AFI

4. ปัจจัยใดที่ท่านคิดว่ามีอิทธิพลสูงที่สุดที่ทำให้เกิด AFI? (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ปัจจัย เช่น ทรัพยากร ความรู้ความเข้าใจ ความชัดเจนของบทบาท ฯลฯ)
5. ท่านรู้สึกว่ามีข้อจำกัดอะไรภายในหลักสูตรหรือในระบบที่ทำให้ไม่สามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพ?
6. ท่านคิดว่าขีดขวางการพัฒนาให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของ AUN-QAหรือไม่? ให้อธิบายตัวอย่างประกอบ

7. ท่านเคยได้รับการสนับสนุน เช่น การอบรมเชิงวิชาการ (Training) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) หรือการแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อป้องกันหรือช่วยลดการเกิด AFI หรือไม่ หากเคย ท่านคิดว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นส่งผลต่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างไร?

วัตถุประสงค์ที่ 3: เปรียบเทียบกับแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices)

8. จากประสบการณ์ของท่าน ท่านเคยพบหรือทราบว่าหลักสูตรอื่น ๆ มีแนวทางปฏิบัติที่ดีในการป้องกัน/ลด AFI หรือไม่?

9. แนวปฏิบัติเหล่านั้นคืออะไร และสามารถนำมาปรับใช้กับหลักสูตรของท่านได้หรือไม่? เหตุใดจึงคิดเช่นนั้น?

10. ท่านคิดว่าหลักสูตรของท่านมีจุดแข็งหรือจุดเด่นใดที่ควรพัฒนาให้กลายเป็น Best Practice? (เช่น การใช้เทคโนโลยี ระบบเอกสาร)

วัตถุประสงค์ที่ 4: แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา (Improvement Plan: IP)

11. ท่านเคยมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร (Improvement Plan: IP) หรือไม่ หากเคย การมีส่วนร่วมของท่านส่งผลอย่างไรต่อความสำเร็จหรืออุปสรรคในการนำ IP ไปใช้จริง?

12. ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรในการพัฒนา IP ให้สามารถใช้งานได้จริง และลด AFI ได้อย่างมีประสิทธิภาพ?

13. แผนพัฒนาที่เคยทำสามารถนำไปใช้ได้จริงหรือไม่? มีอุปสรรคคืออะไร? ปรับปรุงให้ดีขึ้นอย่างไร?

14. หากท่านมีอิสระในการเสนอแนะ ท่านต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงใดเกิดขึ้นกับหลักสูตรหรือระบบสนับสนุนคุณภาพ เช่น การปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร การพัฒนาบริการสนับสนุนนิสิต การยกระดับบุคลากรสายสนับสนุน หรือการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก?

ส่วนที่ 3: ความคิดเห็นเพิ่มเติม

15. ท่านมีข้อเสนอแนะหรือมุมมองอื่น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA หรือไม่?

ภาคผนวก ข
 สรุปลำดับชี้ความสอดคล้อง (Index-Objective Congruence: IOC)
 ของผู้ทรงคุณวุฒิ

คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	ข้อเสนอแนะ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล							
1) หลักสูตรที่สังกัด	+1	+1	+1	3	1		ผ่าน
2) ความเกี่ยวข้องกับหลักสูตร	+1	+1	+1	3	1		ผ่าน
3) ประสพการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตร	+1	+1	+1	3	1		ผ่าน
ส่วนที่ 2 คำถามเชิงลึกตามวัตถุประสงค์							
วัตถุประสงค์ที่ 1 วิเคราะห์และจำแนกประเภทของ AFI							
1) จากประสพการณ์ของท่าน ท่านเคยพบว่าหลักสูตรที่ท่านดูแล/เกี่ยวข้อง มักจะได้รับจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) จากการประเมินบ่อยในประเด็นใด? เพราะเหตุใด?	+1	+1	+1	3	1	คนที่ 2 : เพิ่มคำหลังคำว่า มักจะได้รับ ว่า “ข้อเสนอแนะ”	ผ่าน
2) จุดที่ต้องปรับปรุงเหล่านั้นสามารถจัดประเภทเป็นเรื่องใดบ้าง (เช่น ด้านแผนการสอน การจัดการเรียนรู้ ทรัพยากร หรืออื่น ๆ)? กรุณายกตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม	+1	+1	+1	3	1		ผ่าน
3) ในมุมมองของท่าน เหตุใดจึงเกิด AFI เหล่านี้ซ้ำในหลายรอบของการประเมิน? มีปัจจัยอะไรที่เป็นอุปสรรคซ้ำซ้อนหรือไม่?	+1	+1	0	2	0.66	ผู้วิจัยควรเพิ่มกรอบหรือขอบเขต เช่น ด้านบุคลากร ทรัพยากร ระบบประกันคุณภาพ ข้อเสนอแนะให้แก้ไขเป็น	ผ่าน

คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	ข้อเสนอแนะ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
						“ในมุมมองของท่าน เหตุใดจึงเกิด AFI เหล่านี้ ขึ้นในหลายรอบของการประเมิน โดยเฉพาะในมิติของบุคลากร ทรัพยากร สนับสนุน และระบบ ประกันคุณภาพ ท่านคิดว่ามีปัจจัยใดที่เป็นอุปสรรคซ้ำซ้อนหรือไม่”	
วัตถุประสงค์ที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิด AFI							
4) ปัจจัยใดที่ท่านคิดว่ามีอิทธิพลสูงที่สุดที่ทำให้เกิด AFI? (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ปัจจัย เช่น ทรัพยากร ความรู้ความเข้าใจ ความชัดเจนของบทบาท ฯลฯ)	+1	+1	+1	3	1		ผ่าน
5) ท่านรู้สึกว่ามีข้อจำกัดอะไรภายในหลักสูตรหรือในระบบที่ทำให้ไม่สามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพ? ท่านคิดว่าขีดขวางการพัฒนาให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของ AUN-QA? ให้อธิบายตัวอย่างประกอบ	+1	+1	+1	3	1	คนที่ 2 : แยกข้อคำถามเพื่อให้ผู้ตอบให้ข้อมูลได้ครบถ้วน	ผ่าน
6) ท่านเคยได้รับการสนับสนุน หรือการอบรม/แนะแนว เพื่อป้องกันหรือช่วยลดการเกิด AFI หรือไม่? หากเคยให้เล่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น	+1	+1	0	2	0.66	ผู้วิจัยควรระบุประเภทการสนับสนุน เช่น Training, Workshop ให้ชัดเจน ขอเสนอแนะให้แก้ไขเป็น “ท่านเคยได้รับการสนับสนุน เช่น การอบรม	ผ่าน

คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	ข้อเสนอแนะ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
						เชิงวิชาการ (Training) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) หรือการแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อป้องกันหรือช่วยลดการเกิด AFI หรือไม่ หากเคย ท่านคิดว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นส่งผลต่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างไร”	
วัตถุประสงค์ที่ 3 เปรียบเทียบกับแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices)							
7) จากประสบการณ์ของท่าน ท่านเคยพบหรือทราบว่าหลักสูตรอื่น ๆ มีแนวทางปฏิบัติที่ดีในการป้องกัน/ลด AFI หรือไม่?	+1	+1	+1	3	1		ผ่าน
8) แนวปฏิบัติเหล่านั้นคืออะไร และสามารถนำมาปรับใช้กับหลักสูตรของท่านได้หรือไม่? เหตุใดจึงคิดเช่นนั้น?	+1	+1	+1	3	1		ผ่าน
9) ท่านคิดว่าหลักสูตรของท่านมีจุดแข็งหรือจุดเด่นใดที่ควรพัฒนาให้กลายเป็น Best Practice? (เช่น การใช้เทคโนโลยี ระบบเอกสาร)	+1	+1	+1	3	1		ผ่าน
วัตถุประสงค์ที่ 4 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนา (Improvement Plan: IP)							
10) ท่านเคยมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรหลังประเมินหรือไม่? บทบาทของท่านคืออะไร?	+1	+1	-1	1	0.33	*คำถามนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานน่าจะเป็นคำถามตอนที่ 1 *ผู้วิจัยควรเปลี่ยนคำถาม	ไม่ผ่าน

คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	ข้อเสนอแนะ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
						*ขอเสนอแนะให้แก้ไขเป็น “ท่านเคยมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร (Improvement Plan: IP) หรือไม่ หากเคย การมีส่วนร่วมของท่านส่งผลอย่างไรต่อความสำเร็จหรืออุปสรรคในการนำไปใช้จริง”	
11) ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรในการพัฒนา IP ให้สามารถใช้งานได้จริง และลด AFI ได้อย่างมีประสิทธิภาพ? แผนพัฒนาที่เคยทำสามารถนำไปใช้ได้จริงหรือไม่? มีอุปสรรคคืออะไร? ปรับปรุงให้ดีขึ้นอย่างไร?	+1	+1	+1	3	1	คนที่ 2 : แยกข้อความ	ผ่าน
12) หากท่านมีอิสระในการเสนอแนะ ท่านอยากเห็นการเปลี่ยนแปลงใดเกิดขึ้นกับหลักสูตร/ระบบสนับสนุนคุณภาพ?	+1	+1	0	2	0.66	*คำถามเปิดกว้างเกินไปควรมีตัวชี้้นำประเด็น ขอเสนอแนะให้แก้ไขเป็น “หากท่านมีอิสระในการเสนอแนะ ท่านต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงใดเกิดขึ้นกับหลักสูตรหรือระบบสนับสนุนคุณภาพ เช่น การปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร การพัฒนาบริการสนับสนุน	ผ่าน

คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	ข้อเสนอแนะ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
						<p>นิสิต การยกระดับบุคลากรสายสนับสนุนหรือการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก”</p> <p>*แก้คำว่า “อยาก” เป็นต้องการ</p>	
ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติม							
13) ท่านมีข้อเสนอแนะหรือมุมมองอื่น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA หรือไม่?	+1	+1	+1	3	1		ผ่าน

ภาคผนวก ค

แบบบันทึกการสัมภาษณ์เชิงลึก

แบบฟอร์มการบันทึกผลการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement :AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

คำถาม	ประเด็นสำคัญ	คำพูดสะท้อนแนวคิด	หมายเหตุ
ข้อ 1 จากประสบการณ์ของท่าน ท่านเคยพบว่าหลักสูตรที่ท่านดูแล/เกี่ยวข้อง มักจะได้รับข้อเสนอแนะจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI) จากการประเมินบ่อยในประเด็นใด? เพราะเหตุใด?			
ข้อ 2 จุดที่ต้องปรับปรุงเหล่านั้นสามารถจัดประเภทเป็นเรื่องใดบ้าง (เช่น ด้านแผนการสอน การจัดการเรียนรู้ ทรัพยากร หรืออื่น ๆ)? กรุณายกตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม			
ข้อ 3 ในมุมมองของท่านเหตุใดจึงเกิด AFI เหล่านี้ซ้ำในหลายรอบของการประเมิน โดยเฉพาะในมิติของบุคลากร ทรัพยากร สนับสนุน และระบบประกันคุณภาพ ท่านคิดว่ามีปัจจัยใดที่เป็นอุปสรรคซ้ำซ้อนหรือไม่?			
ข้อ 4 ปัจจัยใดที่ท่านคิดว่ามีอิทธิพลสูงสุดที่ทำให้เกิด AFI? (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ปัจจัย เช่น ทรัพยากร ความรู้ความเข้าใจ ความชัดเจนของบทบาท ฯลฯ)			
ข้อ 5 ท่านรู้สึกว่ามีข้อจำกัดอะไรภายในหลักสูตรหรือในระบบที่ทำให้ไม่สามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพ?			

ข้อ 6 ท่านคิดว่าขีดขวางการพัฒนาให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของ AUN-QA หรือไม่? ให้อธิบายตัวอย่างประกอบ			
ข้อ 7 ท่านเคยได้รับการสนับสนุน เช่น การอบรมเชิงวิชาการ (Training) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) หรือการแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อป้องกันหรือช่วยลดการเกิด AFI หรือไม่ หากเคย ท่านคิดว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นส่งผลต่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างไร?			
ข้อ 8 จากประสบการณ์ของท่าน ท่านเคยพบหรือทราบว่าหลักสูตรอื่น ๆ มีแนวทางปฏิบัติที่ดีในการป้องกัน/ลด AFI หรือไม่?			
ข้อ 9 แนวปฏิบัติเหล่านั้นคืออะไร และสามารถนำมาปรับใช้กับหลักสูตรของท่านได้หรือไม่? เหตุใดจึงคิดเช่นนั้น?			
ข้อ 10 ท่านคิดว่าหลักสูตรของท่านมีจุดแข็งหรือจุดเด่นใดที่ควรพัฒนาให้กลายเป็น Best Practice? (เช่น การใช้เทคโนโลยี ระบบเอกสาร)			
ข้อ 11 ท่านเคยมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร (Improvement Plan: IP) หรือไม่ หากเคย การมีส่วนร่วมของท่านส่งผลอย่างไรต่อความสำเร็จหรืออุปสรรคในการนำ IP ไปใช้จริง?			
ข้อ 12 ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรในการพัฒนา IP ให้สามารถใช้งานได้จริง และลด AFI ได้อย่างมีประสิทธิภาพ?			

<p>ข้อ 13 แผนพัฒนาที่เคยทำสามารถนำไปใช้ได้จริงหรือไม่? มีอุปสรรคคืออะไร? ปรับปรุงให้ดีขึ้นอย่างไร?</p>			
<p>ข้อ 14 หากท่านมีอิสระในการเสนอแนะ ท่านต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงใดเกิดขึ้นกับหลักสูตรหรือระบบสนับสนุนคุณภาพ เช่น การปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร การพัฒนาบริการสนับสนุนนิสิต การยกระดับบุคลากรสายสนับสนุน หรือการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก?</p>			
<p>ข้อ 15 ท่านมีข้อเสนอแนะหรือมุมมองอื่น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA หรือไม่?</p>			

ภาคผนวก ง

แบบบันทึกการวิเคราะห์จำแนกและจัดกลุ่มจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI)

แบบบันทึก

การวิเคราะห์จำแนกและจัดกลุ่มจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)

ลำดับ	ประเด็นที่ต้องปรับปรุง (AFI)	สังกัดเกณฑ์/ข้อกำหนด (Criterion / Requirement)	ลักษณะของปัญหา	ประเภทของ AFI*	กลุ่ม/หมวด AFI**	แนวทางการพัฒนาเบื้องต้น
1						
2						
3						
4						
5						

ภาคผนวก จ

แบบบันทึกการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (AFI)

แบบบันทึก

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement: AFI)

ลำดับ	จุดที่ต้องปรับปรุง (AFI)	เกณฑ์/ข้อกำหนด (Criterion / Requirement)	ปัจจัยภายในที่เป็นสาเหตุ (Internal Factors)	ปัจจัยภายนอกที่เป็นสาเหตุ (External Factors)	ระดับความรุนแรงของปัจจัย (สูง/กลาง/ต่ำ)	แนวทางการปรับปรุง/แก้ไข
1						
2						
3						
4						
5						

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๘

ที่ อว ๖๕๐๕.๐๕๐๓/ว ๑๙๙๖

วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิเคราะห์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.กันยารัตน์ สุขะวณิชกุล

ด้วย นางสุรรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการ คณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจพิจารณารายละเอียดและเนื้อหาของเครื่องมือในการวิเคราะห์ดังกล่าว ทั้งนี้ ได้แนบเครื่องมือการวิเคราะห์และแบบประเมินมาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

อรวิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๓๒-๕๐๓๔

ที่ อว ๒๕๐๔.๐๔๐๓/ว ๑๙๓๖

วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิเคราะห์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชนก ท่านนิมิตกุลชัย

ด้วย นางสุวีร์รัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการ คณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจพิจารณารายละเอียดและเนื้อหาของเครื่องมือในการวิเคราะห์ดังกล่าว ทั้งนี้ ได้แนบเครื่องมือการวิเคราะห์และแบบประเมินมาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๓๒-๕๐๑๘

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๓/๑๓๙๖

วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิเคราะห์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิยา พรหมทอง

ด้วย นางสุรรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจพิจารณารายละเอียดและเนื้อหาของเครื่องมือในการวิเคราะห์ดังกล่าว ทั้งนี้ ได้แนบเครื่องมือการวิเคราะห์และแบบประเมินมาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้อง

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๗ วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร

เรียน ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

ด้วย นางสุรรัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการ คณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

อรวิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๗

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร

เรียน ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ด้วย นางสาวสุรรัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๔

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๗

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร

เรียน ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ

ด้วย นางสาวรัตน ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ว.ร.น.๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วริทธิ์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๕๐๕๗ วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร

เรียน ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการเงินและการลงทุน

ด้วย นางสาวรัชนี ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ว.วิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วริทธิ์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๓๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๗ วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร

เรียน ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

ด้วย นางสาวสุรรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

กรวิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๗

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร

เรียน ประธานหลักสูตรบัญชีบัณฑิต

ด้วย นางสาวสุรีรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

กรวิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๔

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๗

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร

เรียน ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ด้วย นางสาวรัตน ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

กรรณิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ววิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๔

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๗ วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร

เรียน ประธานหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต

ด้วย นางสาวรีรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

วรวิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๗

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร

เรียน ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต

ด้วย นางสาวธีรรัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์การดำเนินงานหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๓๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาพร กุลแก้ว

ด้วย นางสาวสุรรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรในฐานะอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ว.ร.พ.บ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๒๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์กันยารัตน์ ดาชจันทิก

ด้วย นางสุรรัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

กรวิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๔

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน อาจารย์สุวคนธ์ สมไพโรพิทักษ์

ด้วย นางสุรรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

กรวิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๓๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรียา ทักษานันท์

ด้วย นางสาวสุรรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

วรวิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เด่นติศักดิ์ ดอกจันทร์

ด้วย นางสาวสุรรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

กรรณ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๕๐๕

วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญลักษณ์ เมืองโคตร

ด้วย นางสาวสุรรัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ดร.วิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤดี จิตรเกื้อกุล

ด้วย นางสุรีรัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๗๐๕๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน อาจารย์กิตติมา งามวิไลกร

ด้วย นางสาวสุรรัตน์ ศรีพรหมมุณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการเงินและการลงทุน ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

จรินทร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว.๒๐๒๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน อาจารย์ต้องพงศ์ พงษ์พานิช

ด้วย นางสาวรีรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการเงินและการลงทุน ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

๑๑/๑๙

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วริทธิ์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรประกาย กุลตั้งวัฒนา

ด้วย นางสาวสุรรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

วรวิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๔

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ปณิธิ การสมดี

ด้วย นางสุรรัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

อรวิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรสวัสดิ์ แสนสุข

ด้วย นางสาวสุรรัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๒๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน อาจารย์ฐิติรัตน์ ยะอนันต์

ด้วย นางสาวสุรีรัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับ การดำเนินงานของหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๕๐๕๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน อาจารย์บัญชา ไชยสมคุณ

ด้วย นางสาวรีรัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรบัญชีบัณฑิต ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

กฤษ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน อาจารย์ธิเบศ สุกุลวิญญาดา

ด้วย นางสุรรัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรบัญชีบัณฑิต ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

วริณ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วริทธิ์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลนันท์ ศรีพงษ์พันธุ์

ด้วย นางสาวสุรียรัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

กรวิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรพงษ์ อินทรวงค์

ด้วย นางสุรรัตน์ ศรีพรหมมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๕

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ปัทมา สุริยกุล ณ อยุธยา

ด้วย นางสาวสุรรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

กรีน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๔

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๖

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชุตินันท์ พุทธิวานิชย์

ด้วย นางสาวรีรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ในฐานะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๖

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวงค์ กลิ่นเลขา

ด้วย นางสุรรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการ คณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรในฐานะอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

อรวิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. ๐-๔๒๗๒-๕๐๓๙

ที่ อว ๖๕๐๔.๐๔๐๑/ว. ๒๐๕๖

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิสรา ทศนัยนา

ด้วย นางสาวศิริรัตน์ ศรีพรหมณี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ บุคลากรสำนักงานเลขานุการคณะฯ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร “การทำผลงานเชิงวิเคราะห์เพื่อการบริหารผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” หลักสูตรต่อเนื่อง นอกเวลาราชการ (ออนไลน์) รุ่นที่ ๒ จำนวน ๖๖ ชั่วโมง และได้จัดทำผลงานเชิงวิเคราะห์ เรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดจุดที่ต้องปรับปรุง (Area for Improvement : AFI) และแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร ” นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การวิเคราะห์ดังกล่าวดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลและสัมภาษณ์ เนื่องจากท่านเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา AUN-QA และมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหลักสูตรในฐานะอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

อรวิทย์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรวิทย์ กุลตั้งวัฒนา)
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	นางสุรรัตน์ ศรีพรหมมณี
ตำแหน่งปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับชำนาญการ
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเลขานุการ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร
โทรศัพท์	042-725039 มือถือ 099-7495883
อีเมล	sureerat.pr@ku.th
การศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2549
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2551 เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป โครงการปริญญาบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต (MBA) ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิม พระเกียรติ จังหวัดสกลนคร พ.ศ. 2553-2565 เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สำนักงานเลขานุการ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยา เขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร พ.ศ. 2565 - ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับชำนาญการ สำนักงานเลขานุการ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร
ประสบการณ์ทำงาน	1) งานวิชาการ 2) งานบริหารการวิจัยและบริการวิชาการ 3) งานบริหารความเสี่ยง 4) งานประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) 5) งานประกันคุณภาพการศึกษภายใน ระดับหลักสูตร AUN-QA 6) งานสารบรรณและบริหารทั่วไป 7) งานพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร 8) งานวารสารวิชาการ 9) งานการจัดการความรู้
ผลงาน	1) รางวัลผลงานคุณภาพระดับดี ด้านการจัดการความรู้ ประเภท Good Practice Awards โครงการรางวัลคุณภาพนนทรีอีสาน ประจำปี พ.ศ. 2566

ชื่อผลงาน แนวทางการจัดการองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร คณะ ศว.

2) คู่มือปฏิบัติงานการจัดการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับ
หลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอก

1. หัวหน้าโครงการวิจัย

1) การเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานธุรการของฝ่ายวิจัย คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560

แหล่งทุน : วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานระดับคณะวิชากรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

แหล่งทุน : เงินรายได้คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ปีงบประมาณ 2566

3) การพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ AUN-QA Version 4 ด้วยแนวคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) กรณีศึกษา : คณะวิชาภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

แหล่งทุน : เงินรายได้คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ปีงบประมาณ 2567

4) ระบบการจัดเก็บข้อมูลด้านประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ AUN-QA และความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ กรณีศึกษา : คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

แหล่งทุน : เงินรายได้คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ปีงบประมาณ 2568

2. ผู้ร่วมโครงการวิจัย

1) นวัตกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงสร้างสรรค์บนฐานเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนในกลุ่มคลัสเตอร์การท่องเที่ยวจังหวัดสกลนคร (จังหวัดสกลนคร, นครพนม, มุกดาหาร) ปีที่เผยแพร่ 2564

แหล่งทุน : สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ปีงบประมาณ: 2563 (2563-2564)

2) การเพิ่มมูลค่านวัตกรรมจัดการบริหารจัดการโฮมสเตย์โดยชุมชนบ้านสวนสวรรค์ ตำบลโคกภู อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดสกลนคร โดยใช้ระบบ AI

แหล่งทุน : เงินรายได้คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ ปีงบประมาณ 2563

